ki'ye dönüş

gibil ki

şener aksu

ki'ye dönüş
gibil ki

1.basım
eylül 2020

ısbn
978-605-4651-80-1

yayın yönetmeni
ş. a

dizgi
aydın tutcalı

kapak tasarım
aydın tutcalı

kapak resmi
ş. a

baskı
Teknoart Digital Ofset Reklamcılık Matbaacılık
İthalat İhracat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.

iletişim
0312 221 06 38
info@armoniaajans.com

aydilisanat yayınları 72

ki'ye dönüş

Çibil Ki

	akış	sarragum	▽⇨△⇨→▶↘
1/↔	yıkım	agamesun	⇨→⇨↘⇨▽▶⇔
2/↕	tören	kiddidu	↗↓⇦⇦↓⇦▶
3/⇠	karar	dikkubasbar	⇦↓↗↗▶⇦⇨▽⇦⇨△
4/⇢	ilham	zizegal	◤↓◤⇨→⇨↙
5/↥	yüzleşme	kaburgi	↗⇨⇦▶△→↓
6/↧	dönüşüm	kunsagga	↗▶⇔▽⇨→→⇨
7/↯	görünüm	iginonnutal	→↓⇔↕⇔⇔▶◀⇨↙
8/↵	durulma	gesganna	→⇨▽→⇨⇔⇔⇨
9/↳	yazgı	namtar	⇔⇨↘◀⇨△
10/↤	hesap	nikasse	⇔↓↗⇨▽▽⇨
11/↤↦	gelecek	eggerudu	⇨→→⇨△▶⇦▶
12/↤	aldatma	assangar	⇨▽▽⇨⇔→⇨△

⮑△⇨⇖↗↓
⇦▶△⇨↔↗↓⇖ ↤⇵⇞⇠ ↔↓↔⇦⇨↖⇨△↓↗↓ ⇣⇞⇣ ↔↓↔
⇦⇨▽▶↓
⌄▯△→▯△↓↰ ↤⇡⇵⇠ ➡⇨△↓ ↙↓→ ↕↓ ⇨⌄▶◤⇨→▯▶
⇨⇦⇨↔↔▶ ⇞↕↓ ⇋⇨△▽▶ ⇢↦

-"…önder miganna…"

Miganna NiNKuM'u duyuyordu ama gözünü açamıyordu, çok yorgundu. Çok yorgundu çünkü sorumluluğu ağırdı ve olgun çağlarını yaşıyordu. Eskisi gibi zaman avuçlarından kayıp gitmiyordu, daha çok sırtına yükleniyordu. Ayrıca gısrabı olmadan kulakları da iyi duymuyordu…

-"…önder miganna…" diye yineledi NiNKuM çağrısını.

Henüz zaman kilidi açılmamıştı, henüz dinlenmemişti gözleri, henüz dinçleşmemişti bedeni…

-Zamanı yırtmanın nedeni nedir NiNKuM? Zamanımı neden böldün?

-"…önder miganna… rehber tilla nibirru'dan gelen son kayıtları incelemenizi gerekli görüyor…"

-Zamanı yırtacak kadar önemli mi?

-"… mor kayıtlı önder miganna…"

Mor, en üst önemin rengiydi. NiNKuM'un onu uyandırmasını gerektirecek kadar önemliydi. Bir şey olmuştu, hem de beklenmedik bir şey… Gözü yarı açık seslendi Miganna:

-Görüntüleri yansıt…

Miganna bir yandan kendine gelmeye, bir yandan da özçemberinin kubbesindeki görüntülere anlam vermeye çalışıyordu. Gısrabı yokken görüntüler bulanıktı, ayrıntılar birbirine girmiş gibiydi. Pek bir şey seçilemiyordu, Miganna ne olduğunu anlayamadı. Elini

uzattı, duvardan metal bir bilezik çıkıverdi o an. Miganna bilekliğini taktığında akıllı alaşım dokularına kadar işleyip bağlandı ve bütün vücudunu gül kurusu bir renkle sardı. Gısrab, bir elbiseden çok NiNKuM'un uzantısıydı; NiNKuM, gısrab giyenin her şeyini anlıyordu. Giyinenin de algıları en üst düzeye çıkıyordu; iskeleti dikleşiyor, kasları güçleniyordu. İkinci bir deri gibiydi. Gözünün önündeki ince perde bütün ayrıntıları görmesini sağlıyordu, kulakları en ince sesi bile algılıyordu. Miganna yerinden fırladı.

- *Başka görüntü var mı?* diye sordu.

-"…son görüntüler önder miganna… sonra iletişim kesildi…"

-*Mor duyuru; rehberler on iki barsu sonra rehberler çemberinde olsun.*

-"…mor duyuru işaretlendi önder miganna… rehberlere iletiliyor…"

Ömrü boyunca çok hassas görevlerde bulunmuş, çok özel durumlarla karşılaşmıştı. Biliyordu ki düğümler soğukkanlılıkla ve aklın rehberliğiyle çözülürdü. Bu, önderliğin temel öğretisiydi; Miganna'nın da temel ilkesiydi. Daha önce soğukkanlılıkla ve aklın rehberliğiyle nice düğümleri çözmüştü. Zaten bu başarıları nedeniyle Nibirru tarihinin en önemli görevine önder olarak seçilmişti. Ama… Ama bu dehşetti! Şimdi ne olacaktı?

NiNKuM, Nibirru'nun yeni ışık tohumu tasarısının ilk örneğiydi. Küresel yönetim, nişilerin başka dönengelere taşınmasını öncelemişti. Bu tasarı NiNKuM'da deneniyordu. Buradaki deneyimlerden elde edilen görüyle başka gök kayaları da gök gemisine çevrilecek, yeni ışık tohumları uygun dönengelere yönlendirilecekti.

Zaten Nibirru'nun soluk örtüsü yıpranmıştı. Daha önce Ki'den getirilen altınla onarılmış ancak zamanla bu onarım da yetersiz kalmıştı. Nibirru'nun ağına takılan bir gök kayası içinde altın olduğu belirlenince gök kayası Nibirru'nun ağ çekimine kilitlenmiş, içindeki altınlar soluk örtüsünün onarımı için kullanılmıştı. Altın çıkarılırken gök kayasının içi oyulmuş, içteki boşluk kullanılarak gök kayası bir gök gemisine dönüştürülmüştü. Dışı zaten sonsuzluk çemberi etkilerinden korunaklıydı ama yine de koruma örtüleri yerleştirilmişti. Örgü bilinçle de kendi kendine yeterli hale getirilmişti. Madde karşıtlığı gücüyle uzun zamanlar kendi kendine yetebilecekti. Adına da NiNKuM denmişti. Hem örgü bilincin adı NiNKuM'du hem gök gemisinin…

Ne var ki Nibirru'nun soluk örtüsü beklenmedik şekilde yeniden yırtıldı. Apsu çemberinde Ki'den başka altın bulunan dönenge yahut gök kayası yoktu. Bu nedenle küresel yönetim NiNKuM'a, kestirmeden Ki'ye gitme görevi verdi. Nibirru'nun ağ döngüsü Ki'ye yaklaşana kadar altın çıkarılıp hazırlanacak ve zamanı gelince de Nibirru'ya taşınacaktı. Böylece NiNKuM Apsu çemberinin içine dalmış, Küçük Gaga'yı bile geçmişti. Enki gibi Ki'ye yol alıyordu; zaten NiNKuM da *"Enki'nin hizmetçisi"* demekti.

Miganna'nın soyu anne tarafından Enki'ye bağlanıyordu. Bu nedenle çocukluğundan beri Enki ve Alalu sagalarıyla büyümüştü. Alalu'nun haksızlığa uğradığına yönelik söylenti hala güney Nibirruluların dilinde dolanıyordu. Anu'yla olan mücadelesi, Ki'ye kaçışı, Lahmu'ya gömülüşü hala hatırlanıyor ve dillendiriliyordu. Miganna anne tarafından güneyliydi ama baba tarafı kuzeyliydi, bu nedenle kayıtlarda "kuzeyli" olarak geçmişti. rüsündöneminde kayıtlar baba üzerinden tutuluyordu.

Enki gibi Ki'ye yolculuk etmek Miganna için büyülüydü. Çocukluğundaki bir masalın içinde gibi hissediyordu kendini… Enki elli kişiyle yola çıkmış, dövülmüş bilezikten gemiyi kurtarmak için ilkel bir su hortumu kullanmıştı. Enki, o ilkel tekniklerle dövülmüş bilezikten gemiyi geçirmeye nasıl cesaret etmişti? Akıl alır gibi değildi. Yeni yöntemlerle bile dövülmüş bilezikten geçmek tehlikeliydi. Üstelik Miganna bir gök gemisine değil, kocaman bir gök kayasına önderlik ediyordu. Dış yüzeyi özel olarak güçlendirilmiş, içinde akıllı alaşımlarla çemberler oluşturulmuştu. Bu çemberler gelecekte nişilerin ışık tohumu olacaktı. Onlarca şar boyunca yetecek gizil güce sahipti, onlarca şar boyunca yetecek yiyecek vardı NiNKuM'da. Bunlar bitse bile gizil güç üretim kaynakları ve yiyecek yetiştirecek ışık odaları vardı. Bu güvenle gidip dövülmüş bileziği geçerek Ki'ye varacaklar, oradaki altını Nibirru gelene kadar hazır edeceklerdi. Hazır edecek özerkleri de vardı, çalışacak nişileri de… Özel olarak seçilmiş bin nişi ve bine yakın azida Ki'den altın çıkarmaya hazırdı.

Bu yolculuk Nibirru için ışıksal öneme sahipti ve bu yüzden yedi yargıç kurulu yönetim evinden bir gözlemciyi, Dagu'yu, geziye tanıklık etmesi için görevlendirmişlerdi. Ama artık bütün bunların bir önemi yoktu!

Düşünceleri Miganna'ya zaman kaybettirmişti. Toplantıya beş barsu kaldığını fark etti. Gısrabını çıkarıp temizlenme kapısından girecek durumda değildi. Hemen ayağa kalktı; o an kapı açıldı ve akıllı alaşım kendi içine toplanıp Miganna'yı takip etmeye başladı. O yürüdükçe önünde turuncu bir koridor oluşuyordu. Miganna neyi düşünüyorsa alaşım ona dönüşüyordu. Koridor, KingalNigin'de son buldu. NiNKuM bu çemberden yönetiliyordu. Rehberler bu çemberde toplanıyordu.

-"...kingalNigin'e hoş geldiniz önder miganna..."

-Rehberler geldi mi NiNKuM?

-"...rehberler hazır önder miganna... sadece dagu zamanda kapalı..."

-zamanının kilidi açılınca gelsin!

-"...zamanının kilidi açılınca beklendiği bildirilecek önder miganna..."

Miganna, Dagu'nun sagalarını çok severdi. Onun sagalarıyla büyümüş, onun dil yolunu tutmuştu. Ona saygısı çok büyüktü. Yargıçlar arasında en çok ona yakınlık duyuyordu. Ancak yargıçlık başkaydı, Nibirru'da ışımak başkaydı. Özellikle de bir gök gemisinde ışımak başkaydı. Zamanının sonuna gelmiş biri bu yolculuğa nasıl dayanacaktı? Üstelik daha önce önderlik ettiği hiçbir gök gemisinde kendinden daha üstün seviyede biri olmamıştı. Onunla nasıl ilişki kuracağını kestiremiyordu. Önderliği sıkıntıya düşecek miydi, bilmiyordu. Zamanını yırtmamış olmasına seviniyordu bir yandan da. Bu ilk rehberler toplantısında hiç olmazsa Dagu'nun yokluğunda rehberlere otoritesini gösterebilirdi.

NiNKuM, önderlik çemberinin kapısını açtı. Miganna yavaş yavaş içeriye girdi. Sakin olmaya özen gösteriyordu. Yavaş yürüyordu. Sonra durup rehberlere baktı. Geleneksel olarak içeriye giren selam verirdi.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa

Rehberler selamını yanıtladılar.
-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa

Rehberlerin yüzünden korku ve dehşet fışkırıyordu. Ortam öyle gergindi ki nefes alışverişleri duyuluyordu. Hepsi Miganna'nın ne diyeceğini merakla bekliyorlardı. Miganna kendi yerine gelince oturacağı bir koltuk oluşuverdi. Oturdu ama hiç konuşmadı. Bir süre rehberleri inceledi. Özellikle Tilla çok kaygılıydı. Onun ruhunun perçinlenmesi gerekirdi. O, NiNKuM'un düşünce örgüsünü üreten, denetleyen ve düzenleyendi. NiNKuM'daki ışıma neredeyse ona bağlıydı. Ona güveniyordu ama bütün güneyliler gibi o da sözü bitirmekte zorlanıyordu. Bu yüzden Tilla'yla konuşmaya başlayıp başlamakta ikircikli kaldı.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna!

- Nibirru'yla iletişim kuramayacak mıyız?

-NiNKuM sürekli deniyor. Şu anda olumsuz ama belki başka şeyler düşünebiliriz. Belki bir küçük gemi göndermeliyiz daha yakına… Ama uzaklık düğüme dönüşmemeli iletişimde. Başka bir çözüm düşünüyorum; biraz araştırma yapmam gerekir, belki odaklanmam… Belki de…

Miganna Tilla'yı yanıtlayıp sözü uzatmak istemedi.

-Rehber Ennezi!

-Önder Miganna!

-Görüntüler nasıl açıklanabilir?

-Bunu söyleyeceğimi hayal bile etmezdim fakat artık Nibirru yok… Yani bizimi bildiğimiz Nibirru yok…

Görüntülerden anladığı bir gerçeği, görü rehberinden duymak ağır gelmişti Miganna'ya.

- Bu, bu söylenebilir mi rehber Ennezi?

-Söylenebilir önder Miganna! Artık son Nibirrulular bizleriz… Biraz sustu, yutkundu, ne yapacağını şaşırdı, sözünü kısa kesti; *Aklımın buyruğu budur.*

O an bütün rehberler birbirlerine baktılar. Gözlerindeki dehşet ışıkları masaya yansıyordu…

Rehber Ennezi, Nibirru'daki en güvenilir rehberlerdendi. Birçok görü rehberi yetiştirmiş, birçok görü düğümünü çözmüştü. Onun sözü yanılgıya açık değildi, bu nedenle rehberlerin içine karanlık düştü.

Miganna bir süre düşündü. Ama sessizlikte boğulacak gibiydi.

-Bu nasıl açıklanabilir rehber Ennezi? diye sözü açtı.

-Buna ışık küresi ışıması deriz önder Miganna. Bir ışık küresi ömrünün sonuna geldiğinde patlar ve bunu belirlemek olanaksızdır, hesaplamak olanaksızdır. Hem zamanı belirlemek olanaksızdır hem etki alanını… Beklediğimiz bir patlamaydı ama, söylediğim gibi, olasılıklardan olanaklıyı bulamadık.

-Belirlense önlem alınabilir miydi?

-Uygarlığımızın birikimleri düşünülürse hayır. Biraz daha açıklamak isterim; Apsu düzeni gök çemberimizin etrafında dönüyor ve bu belli zamanlarda gök çemberimizin bulutsu kollarından geçiyor. Tozlar da dönüyor ama onlar yavaş dönüyor ne yazık ki. Işık küreleri ve dönengeler hızla dönüyorlar gök çemberimizin çevresinde. Sonunda tozlarla çarpışıyorlar. Tozlar yoğunlaşıp ışık küresi patlamalarına neden olabiliyorlar, o bölgede bulunan ışık küreleri de ömürlerini tamamlamışlarsa patlıyorlar. Bildiğimiz sonsuzluk çemberinde her şeyi hesaplamak ya da denetlemek olanaksız ne yazık ki… Bildiğimiz sonsuzluk çemberi tam bir karmaşa.

-Bunu kabullenmek çok zor! Peki, biz niye etkilenmedik? NiNKuM niye etkilenmedi?

-Patlamaların bir etki alanı vardır önder Miganna. Nibirru bu çemberin sınırındaydı, etkilendi. Tümden yok olmadı ama kavruldu. NiNKuM, Apsu'nun koruma çemberinin içinde olduğundan etkilenmedi. Eğer patlamanın etki sınırında olsaydık, bu çember de yetersiz olacaktı. Ama böyle oldu. Nibirru'nun ağ döngüsünün bir bölümü Apsu koruma çemberinin dışında devam ediyor ne yazık ki.

-Apsu bizi korudu mu diyorsunuz?

-Evet ama sadece Apsu değil… Apsu düzeni patlama çemberinin dışında kaldı. Serpintiler de Apsu'nun çemberince emildiler. Aklımın buyruğu budur.

Ennezi'nin NiNKuM'daki bilim kuruluna rehber seçilmesine çok sevinmişti. Bütün Nibirru'daki en güvenilir bilgin olarak gösteriliyordu. Böyle bir görevi kabul etmeyeceğini düşünmüştü ama ilerlemiş yaşına rağmen yolculuktan çekinmemişti. O, kanıtlanmamış hiçbir şeyi konuşmazdı. Bu yüzden rehberlerin içine karanlığın sızması anlaşılabilir bir şeydi. Fakat Miganna önderdi,

önderler karanlıktan çekip alırlardı nişileri. Bir şey yapmalıydı, bir şey yapmalıydı…

-O halde bir daha iletişim kuramayız rehber Ennezi.

-İletişim iki taraflıdır önder Miganna. Bizim titreşimimiz Nibirru'ya ulaşacaktır ama kimse duymayacak, kimse yanıtlamayacak. Orda artık kimse yok, orada ışık yok, orada her şey kavruldu.

Işık rehberi Kisumanne, yasalara aykırı biçimde, Miganna söz vermeden konuşmaya başladı.

-Önder Miganna!

Herkes donup kaldı. Önder kime söz verirse o konuşurdu gök gemilerinde, bu yasa daha önce hiç çiğnenmemişti. Miganna da bir an şaşırdı; ne yapacaktı? Nibirru'nun yok oluşu tartışılırken, bir rehberin yasayı çiğnemesini nasıl karşılamalıydı? Bir süre sustu. Işık rehberi Kisumanne'yi gözden çıkaramazdı; eğer Nibirru yoksa ışık artık NiNKuM'da sürecekti ve bu ışık rehberi yasayı hiçe sayıyordu. Yasa olmadan ışık sürebilir miydi? Elleriyle yüzünü kapadı, belli ki koruma rehberi Pasalla işaretini bekliyordu. Mimiklerinden yanlış bir şey anlayabilir ve Kisumanne'ye zarar verebilirdi. Derin bir nefes aldı, arkasına yaslandı.

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna!

-Yasaları çiğnemeye sizi iten nedir?

-Işık, önder Miganna!

-Işık mı?

-Evet önder Miganna! Işık çözümdür, çözümsüzlük değil. Yasa ışıktan değerli değildir. Işık varsa yasa olabilir. Nibirru şimdi yoksa, Nibirru'da sevdiklerimiz yoksa Nibirru'da yasa neye yarar? Yasayı çiğnedim ve bunun karşılığında rehberlikten ve gısrabımdan vazgeçiyorum. Ancak sözümden vazgeçmem! Aklımın buyruğu budur.

-Sözünüz nedir rehber Kisumanne?

-Kökleri olmayan bir şey ışıyamaz. Kökünü terk eden de varlığını koruyamaz. Nibirru bizim kökümüzdür. Biz Ki'ye Nibirru için gidiyoruz. Nibirru yoksa bu yolculuğun anlamı yoktur. Amacı da yoktur.

Kisumanne'nin bu kararlı duruşu, neredeyse bir önderlik duruşuydu. Miganna Kisumanne'yi ilgiyle, dikkatle ve şaşkınlıkla izliyordu.

-Ne öneriyorsunuz rehber Kisumanne?

-Hemen dönmeliyiz önder Miganna! Dönengemize sahip çıkmalıyız, halkımızın anısına saygı göstermeliyiz. Belki dehşetten kurtulan olmuştur ve yardım bekliyorlardır. Onlara yardım etmeliyiz. Bir nişi bile olsa onu terk edemeyiz. Bizim kökümüz, ışık suyumuz Nibirru'dur. Orada yeniden ışımanın koşullarını araştırmalıyız. Aklımın buyruğu budur.

Miganna rehber Kisumanne'nin konuşmasını sonuna kadar dinledi. Söyledikleri tutarsız şeyler değildi, sadece söz verilmeden konuşmuştu. Bunu şimdilik unutmak istiyordu. Şimdi acil olarak bir karar verilmeliydi ve bu ışıksal bir karardı; enine boyuna tartışmalı, en doğru kararı vermeliydiler. Bu yüzden herkesin konuşmasını istiyordu.

-Rehber Zigammad!

-Önder Miganna!

-Geri dönmemizle ilgili ne düşünüyorsunuz?

-Yol hesabını düşündüğümde, geriye dönmek önemli bir düğüm oluşturmaz. Hatta tekrar Ki'ye dönüş de düğüm oluşturmaz. Ama Ki'ye varınca, azidaların NiNKuM'dan ayrılacağı hesaplanmıştı. Şimdi onlar tekrar Nibirru'ya dönüyor, dolayısıyla kaynaklar etkilenebilir önder Miganna!

-Bu önemli bir etki midir rehber Zigammad?

-Eğer Ki'ye dönmeyeceksek, nişiler ve Lukara'dakiler için onlarca şar yetecek kaynak var ama azidalar bu hesabın içinde yoktu; azidalar Ki'ye bırakılacaktı. Bu durumda yeniden hesaplamalar yapmak gerekir.

-Nibirru'ya inilirse rehber Zigammad?

-O zaman kaynaklarla ilgili hiçbir düğüm olmaz önder Miganna. Ancak Nibirru'da kaynaklar yok olmadıysa…

-Peki Nibirru'ya inebilir miyiz rehber Ennezi?

Ennezi, uzun ve zarif boyuyla herkesten ayrılıyordu. Kolları da uzundu, parmakları da. Sık sık elini yüzüne götürüp gözlerini ovuşturuyordu. Miganna soru sorduğunda da elleri yüzündeydi, bir an ellerini nereye koyacağını şaşırdı. Soruyu beklemiyordu.

-Önder Miganna! Hesaplarıma göre bu çok düşük bir olasılık. Nibirru'nun kuzey döngüsel ucunun arkalarındaki kuzey dağ mağaraları ve içindeki su bir olasılıktır. Nibirru patlama zincirinin tam sınırında olmasından dolayı böyle bir olasılıktan söz edilebilir.

Ancak bunun olup olmayacağını varınca öğrenebiliriz. Dönengenin ısısı öyle yüksek olacaktır ki NiNKuM'un örtüleri de yarar sağlamayabilir. Bu nedenle Nibirru'ya inmek yerine ağ kilidine bağlanmayı öneririm. Aklımın buyruğu budur.

Yaşlı Ennezi sözünü sürdürememişti, yeniden elleriyle yüzünü kapadı. Yüzündeki hüznün görülmesini istemiyor olmalıydı. Dönengede bıraktıklarının ağırlığı içine saplanmış olmalıydı. Daha fazla konuşturmak istemedi Miganna, belli ki herkesin içinde bir ışık küresi patlaması vardı.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna!

-Nibirru'da ışık kaldıysa NiNKuM bunu tespit edebilir mi?

-NiNKuM, örgü bilinç kargaşasından sonra getirilen sıkı denetim yasalarına göre yapılmıştır. Kendi başına bir karar alması olası değildir. Siz onay verirseniz, böyle bir araştırma izleği oluşturabilir. Ki'de yapacağı araştırma izleklerinde, ışık taramasına hazırdır. Ancak bu daha çok Ki'deki ışık olasılıkları ve azidaların atalarıyla ilgili bir izlektir. Kendi türümüzle ilgili bir araştırma yapacağımız hiç aklımıza gelmemişti, kendi dönengemizde böyle bir şey yapacağımız da… Aklımın buyruğu budur.

Miganna tören rehberine sözü vermek istemiyordu. Törenler hep hüzünle etkiliyordu rehberleri… Bu yüzden ona doğru bakmadı bile. Gözü Dagu'yu aradı. Farklı bir ses duymak istiyordu, farklı bir bakış, farklı bir görüş… Dagu tam böyle biriydi.

-NiNKuM!

-"…önder miganna…"

-Dagu'nun zaman kilidi açılmadı mı hala?

-…yargıç dagu şimdi kapıda izninizi bekliyor…"

-…Kapıyı aç! Yargıç Dagu ne zaman gelse kapıyı aç, bekletme!

-"…kapı açılıyor önder miganna… bayrağınız dizgeme işlendi."

Kapı açıldı ama Dagu hemen görünmedi. Ağır ağır girdi içeri. Zaten artık böyle yürüyebiliyordu. Omuzları düşmüştü, başı öne eğilmişti. Rehberler ilk kez Dagu'yu görüyorlardı. Bordo giysisi dikkat çekiciydi, sadece yargıçlar bordo giyebiliyordu. Ayrıca kıvırcık sakalı da… Gısrabı sakalını nasıl da ortaya çıkarıyordu. Gök gemilerinde sakal yasaktı. Ancak küresel yönetimin temsilcisi olan yargıçlar bu yasağın dışındaydı. NiNKuM'da ondan başka sakallı kimse yoktu.

Rehberlerin bakışlarını hisseden Dagu, sakalına dokundu. Ne zaman sıkılsa eli sakalına gidiyordu. Zaten izlenmekten hoşlanmıyordu ve bakışlar içini eziyordu. Bir anda durdu. Elini omzuna koyup selam verdi.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa
Rehberler yanıtladı.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa
Dagu yerine sessizce oturdu. İki kaşının arasındaki yargıç mührü rehberlerin dikkatini çekmişti. Dagu bunun farkında olmalıydı ki eliyle mührü kapadı.

-Yargıç Dagu!

-Önder Miganna!

-Nibirru'nun başına gelenleri izleyebildiniz mi?

-Nefesim çatallaştı önder Miganna! Köküm kesildi, gecem dağıldı. Bu bildiklerimden fazla, duyduklarımdan çok, anladığımdan üstün…

-Yargıç Dagu! Nibirru'da artık ışığın kalmadığını söylüyor Rehber Ennezi, NiNKuM da iletişim kuramıyor. Rehber Kisumanne, geri dönmemiz gerektiğini söylüyor. Görevin anlamının kalmadığını ve Nibirru'da varsa yardım edilecekler, onlara yardım etmemizi istiyor. Rehber Zigammad, kaynakların yeterli olduğuna, sadece azidaların Ki'ye bırakılmamış olmasına dikkat çekiyor ve elbette rehber Ennezi, Nibbirru'ya inmenin pek olanaklı olmadığını, ağ kilidine bağlanmanın uygun olacağını söylüyor… Siz ne dersiniz Yargıç Dagu!

Miganna rahatlamıştı. Dagu'ya durumu anlatmak, bir çeşit yüksek sesle düşünme bilgeliğiydi. Söyledikleri karşısındaki tepkisinden yararlanabilirdi.

Bir süre öylece susup kaldı Dagu.

-Önder Miganna! Nibirru demek türümüz demektir; her birimiz nişi olmaktan onur duyarız. Onur, kendi olmayı olumlayan sevinçtir. Ben nişi olduğumdan onur duydum, duyuyorum, duyacağım… Ama artık sevinç yüreğimize uğramayacak bundan sonra… Çünkü Nibirru yoksa türümüz de yoktur! Nibirru yoksa kökümüz de yoktur, filizimiz de! Geçmişimiz de yoktur, geleceğimiz de! Önder Miganna! Acı, teni kemikten ayıran zehir olan acı; sözü yakıyor, kül ediyor. Ne desem kül, ne desem alev şimdi…

Dagu konuştukça Miganna'nın yürek bağları çözülmeye başlamıştı. Bütün anıları gözlerinin önünden geçiyor, omuzlarından ayaklarına karanlık iniyordu. Bıraksa nehir olup akacaktı içinde biriktirdikleri. Ama bir önder içini değil, dışını düzenleyen kararlılıktı. Kendini toplamalı, rehberlere önderlik etmeliydi.

-Rehber Simannage!

-Önder Miganna!

-Konuşulanları duydunuz, sizin görüşünüz nedir?

-Nibirru için tören yapmalıyız önder Miganna. NumusNigin hazırlanmalı ve bütün Lukara yas törenine çağrılmalı! İstisnasız, çünkü sevdiklerimizin ruhu Birata'nın huzuruna uğurlanmalıdır. Bu eksik kalırsa ruhumuz yaralanır, toparlanamayız. Renk döngümüz bozulur. Sezgilerimin buyruğuna uyan budur.

-Tören yapılacak Rehber Simannage! Peki bu törene azidalar da gelmeli mi?

-Onların da gelmesi gerekir. Onlar da Birata'ya şükretmektedir. Onların da kökleri Nibirru'dadır. Ki'den gelmiş olsalar da kaç şar geçti, çemberlerimizde bize hizmet ettiler, madenlerimizde çalıştılar. Nibirru'da ruhlarının izi var, sevdikleri var… Onlar da gelmelidir.

Rehber Pasalla'nın huzursuzlandığını fark eden Miganna, Rehber Simannage'ye yanıt vermedi. Pasalla'ya seslendi.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna!

-Sizin görüşünüz nedir?

-Azidalar törene katılamaz önder Miganna! Bu görülmüş şey değildir. Onların varlığı hizmettir. Onlar nişi değildir, kişidir; Ki'den gelmişlerdir. Nibirrulu olamazlar. Yabancıdırlar. Onlar törene katılamaz önder Miganna! Aklımın buyruğu budur.

-Peki, dönmemiz konusunda ne düşünüyorsunuz?

-Sizin kararınız benim kararımdır önder Miganna!

Korunma rehberinin başka türlü konuşması beklenemezdi tabii… Miganna bu konuşmalara alışıktı ama şimdi durum biraz farklılaşmıştı. Tören yapma konusunda bile rehberler ikiye bölünecek gibiydi. Geri dönme konusundaysa henüz bir eğilim yoktu. NiNKuM'dan görüntüleri tekrar göstermesini isteyecekti Miganna. Bu arada düşünecekti, bu arada ne yapacağını düşünecekti.

-NiNKuM!

Miganna seslenir seslenmez bütün duvarlar ve tavan aydınlandı her zamanki gibi.

-"…önder miganna…"

-Son ligdeki bütün görüntüleri, ağ çakıllarından ve gök kayalarından alınanlar da dahil bütün görüntüleri sırala.

-"…son ligde alınan bütün görüntüler sıralanıyor önder miganna…"

Görüntüler rehberler arasındaki düzlemde derinlikli biçimde belirmeye başladı.

Nibirru'nun ağ çakılından çekilen görüntüler ışık küresi patlamasının dönengenin soluk örtüsünü nasıl yalayıp yuttuğunu

gösteriyordu. Dönengenin yüzeyinin kavrulması birçok açıdan gösteriliyordu. Rehberler dehşet içinde görüntüleri izliyor, şaşkınlıklarını gizleyemiyorlardı. Yeniden yeniden izlediler. Kimileri yüzünü kapadı, kimileri görmemek için gözlerini… Nibirru'nun kıyametini izliyorlardı, yani köklerinin… Her şey alevler içinde kavrulmuş olmalıydı. Böyle bir ateşten sağ çıkmak olanaksızdı. Ama rehber Ennezi omzuna elini koyup konuşmak istediğini belirtti. Miganna bunu fark eder etmez sözü ona verdi.

-Rehber Ennezi!

-Önder Miganna! Daha önce hesapladığım gibi, bir an susup NiNKuM'a seslendi, *görüntünün şu bölümünü büyütüp rehberlerin daha iyi görebilmesini sağlayabilir misin?*

-"…görüntü hazırlanıyor… görüntü hazır rehber ennezi…"

Alev alev dönengenin kutuplarının hemen arkasında göreceli serin bir bölge olduğunu işaret ederek:

-Hesaplarımda da buranın göreceli olarak serin olacağını tahmin etmiştim. Eğer burada bulunan bir nişi varsa ve patlamadan haberdarsa mağaraların içine girip saklanmış olabilir. Yine eğer rehber Kisumanne'nin önerisini kabul edip döneceksek, bir tek bu nedenle dönülebilir. Aklımın buyruğu budur.

Miganna, dönmenin gerekliliğini fark ediyordu ama onca yolu yok olmuş bir dönengeni görmek için dönmek, hem gizil güç hem de yiyecek harcamak ne kadar doğruydu? Öte yandan Ki'ye hareketin amacı zaten Nibirru'yu korumaktı. Artık görev de sorgulanır olmuştu. Miganna düşüncelere daldığında rehber Kisumanne elini omzuna koydu. Bu kez yasayı çiğnememiş, önderin söz vermesini beklemişti. Miganna bundan hoşlandı.

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna! O bölgeyle ilgili bir çalışmada bulunmuştum. Bölgedeki mağaralar koruma sağlayacak kadar derin. Ancak bildiğim kadarıyla o bölgede azidalar yaşıyor. O bölgede mağaralarda ışıdıklarına yönelik kayıtlar bulunmaktaydı.

-NiNKuM! Diye seslendi önder Miganna. *Bölgeyle ilgili bilgileri tara ve oradaki ışıkla ilgili ayrıntıları görüntüle.*

-"...işaretlenen bölgeyle ilgili kayıtlar taranıyor... bilgiler görüntüleniyor... bilgiler hazır..."

-Göster!

-"...bölgenin adı yönetim kristallerinde "kuzey dağları" diye geçiyor... kuzey dağlarıyla ilgili bilgiler görüntüleniyor..."

Dağların görüntüleri çeşitli açılardan gösterilmeye başlayınca rehber Pasalla elini omzuna koydu. Miganna ona söz verdi.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna! Benim soyum bu dağlardan gelir. Ancak bu bölge on, on beş şar önce azidalara terk edildi. Orada bir tek nişi bulunmaz. Bunu biliyorum çünkü kaçan azidalar bu mağaralarda ışımaya başladıktan sonra bölgedeki nişiler göç ettiler. Beş şar önce bu bölgede eğlence avları düzenlenmeye başlanmıştı. Gizli avcılık eğlencelerinde bulunan arkadaşım... Sözünü bitiremedi, dili dolandı. Sonra kendini toplayıp konuşmayı sürdürdü. *Arkadaşım, yani ava katılan arkadaşım görüntüleri göstermişti. Orada nişi varsa bile yerde değil gök araçlarında vardır ve eğer mağaralara sığınmışlarsa da ateşten önce yabani azidalar onları yok etmişlerdir. Aklımın buyruğu budur.*

Dagu rehber Pasalla'yı dikkatle dinliyor, duyduklarından rahatsızlığını ensesini kaşıyarak gösteriyordu. Elini alnına koydu. Bir yargıç olarak isterse konuşabilirdi ama NiNKuM'un düzenini bozmak istemiyordu.

-*Yargıç Dagu!* diye söz verdi Miganna.

-*Önder Miganna! Yargıçlar kurulundan üç şar önce ayrıldım ve böyle bir şey duymadım. Nibirru'da yabani azidaların olduğunu da duymadım, avlandıklarını da duymadım. Bu nasıl olabilir? Bu, düzenin çökmesi demektir. Yasaların çökmesi demektir. Nibirru'nun çökmesi demektir.* Dagu, sözünü bitirir bitirmez etrafına baktı. Nibirru zaten çökmüştü, neyin hesabını soruyordu ki? Şimdi yasa konuşulacak zaman değildi, şimdi geçmişin hesabı yapılacak zaman değildi…

Ne Miganna ne diğer rehberler bu konuşmaya karşılık vermek istediler. Tekrar dikkatlerini o bölgeye yoğunlaştırdılar. Mağaralar derindi, bu iyi bir koruma görüntüsüydü. Kayalardaki mineraller de serpintiye karşı koruma sağlayabilirdi. Gidip bakmaya değecek bir yerdi ama orada ya sadece azidalar varsa? Miganna en çok bu açmazda Lukara'dakilerin ve özellikle rehber Pasalla'nın tutumundan çekiniyordu. NiNKuM'daki düzeni bozacak bir karar olabilirdi bu. Ama öte yandan Nibirru'ya dönmeseler bu kez yargıç Dagu ve rehber Kisumanne'yi karşısına almış olacaktı. Belki Lukara'dakiler de huzursuzlanacaktı. Hem Nibirru'ya dönmeseler nereye gideceklerdi? Ki'ye gidebilirlerdi; Apsu'nun çemberine girmişlerdi çoktan, Antu göründü görünecekti… Ki, yeni bir Nibirru olabilirdi belki. Orada Enlil ve Enki'nin yönetiminde Nibirrululular uzunca bir süre ışımıştı. Belki orada yeni bir ışık tohumu atabilirlerdi ama karar vermek zordu. Kararı tek başına vermesi daha zordu, çünkü sorumluluğu ağırdı.

-"...önder miganna! bir ileti var..."

NiNKuM haber var dediğinde bütün rehberler ayağa fırladı. Bu görülmüş bir şey değildi. Gök gemilerinin çok katı yasaları vardı ve hiçbir rehber bu yasaları çiğneyemezdi, duygularını belli edemezdi. Ama olağanüstü bir durumda Miganna bunları dert edecek durumda değildi.

- İleti Nibirru'dan mı? Ağ çakılından mı?

-"... ileti apsu'nun çemberini terk eden bir nesneden geliyor... ileti çözümlenemiyor..."

Miganna rehber Tilla'ya baktı.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna! Hemen iletiyle ilgili çalışmalara başlıyorum. dedi Tilla ve elini omzuna koyarak önderi selamlayıp salondan ayrıldı. Bütün rehberler onun çıkışını izliyorlardı. İnce uzun bedeni sanki uçarak gidiyordu. Giysisinin rengi maviden beyaza dönüp duruyordu. Kapıdan çıkana kadar kimse konuşmadı.

-NiNKuM! diye seslendi Miganna. *İletiyi dinlet!*

-"... ileti dinletiliyor..."

Garip bir ses sürekli tekrarlayıp duruyordu; ya bozulmuştu ya bozuk örgülenmişti.

-Bu Nibirru'yla ilgili olamaz değil mi?

-"...hiçbir iletişim biçimiyle örtüşmüyor... iletişim kaynağı yabancı..."

-Bizim iletişimimiz değilse kimin?

-"...kaynak yabancı..."

Başka zaman olsa böyle bir haber önemli bir keşif olurdu, bütün olanaklarını buna seferber edebilirdi Miganna. Ama şimdi bunun bir anlamı yoktu. Nibirru yok olmuştu ve bir karar vermeleri gerekiyordu. Nibirru'ya mı dönmeliydiler, yolculuklarına devam mı etmeliydiler? Akıl hangisini uygun buluyordu? Kafası hiç bu kadar karışmamıştı, hiçbir düğüm bu denli çözümsüz olmamıştı.

-Rehber Ennezi!

-Önder Miganna!

-Rehber Ennezi! Sorularıma yanıt verebilir misiniz? Sesli düşünmek istiyorum.

-Önder Miganna! Bu onurdur!

-Görev verilmiş bir önder, görevi tamamlamakla yükümlüdür, değil mi?

-Kesinlikle önder Miganna!

-Görevi ancak veren iptal edebilir. Yasalar için böyledir, peki aklın yasaları için de böyle midir?

-Evet önder Miganna! Eylemin öznesi kimse, vazgeçecek de odur. Aklımın buyruğu budur.

-Eylemin öznesi Nibirru küresel yönetimidir. Dolayısıyla bu görevi ancak onlar sonlandırabilir. Ama artık görevin öznesi yok. Yasalar için görevi veren vazgeçmediği sürece görev yerine getirilmelidir. Akla göre de böyle mi olmalıdır?

-Görev bir amacın gerçekleştirilmesi için verilir Önder Miganna! Özne olmazsa amaç da olamaz!

Biraz susup zihninde olanı biteni yeniden gözden geçirdikten sonra, asıl danışmak istediği Dagu'ya sözü yöneltti Miganna. Böylece onu da kararda sorumlu hale getirecekti.

-Bu durumda görev de olamaz, değil mi yargıç Dagu?

-Olmamalıdır, akla aykırı olur önder Miganna!

Miganna bu kez diğer rehberleri bu karara ortak etmek istedi.

-Nibirru'nun soluk örtüsünün ve yüzünün yandığından eminiz, değil mi Rehber Ennezi?

-Nibirru'nun soluk örtüsü ve suları uzaya buharlaştı önder Miganna! Toprağı kavruldu… Bundan eminiz.

-Bu çok acı da olsa diyebiliriz ki orada ışık bitmiştir. Değil mi rehber Kisumanne?

-Işık bitmiştir hükmü için veri gerekir önder Miganna! Görü olarak, ışık için koşullar ortadan kalkmıştır diyebiliriz.

-Öte yandan Kuzey Mağaraları bölgesinde ışığı koruyacak bir olasılık vardır diyorsunuz rehber Ennezi.

-Böyle bir olasılık vardır önder Miganna. Bu olasılığın gerekçesi oradaki koşullardır.

-Koşullar olsa da oraya ulaşan yoksa ışık orada da olmayabilir, değil mi rehber Kisumanne?

-Genel olarak en az uygun koşulların olduğu yerde ışık var olmayı başarır. Bu sonsuzluk çemberindeki ışık arayışımızın temel ilkesi

olarak kabul edilmiştir. Gök rehberlerimiz bunu bir yasa olarak görürler önder Miganna.

-Kuzey Mağaraları'nda ışık kalıntısı bulunabilir o halde?

-Bulunabilir önder Miganna! Ancak herhangi bir nişi yahut rehber Pasalla'nın dediği gibi azida ya da başka bir ışık biçimi var mıdır, bunu ancak oraya giderek öğrenebiliriz. Aklımın buyruğu budur.

Önder Miganna bu kez Yargıç Dagu'ya döndü.

-Yargıç Dagu!

-Önder Miganna!

-Sesli düşünmek istiyorum, sorularıma yanıt verebilir misiniz?

-Sevinçle önder Miganna!

-Uygarlığımızın değerleri açısından düşünürsek; bir nişi, yardıma ihtiyacı olduğunu bildiği başka bir nişiyi asla yardımsız bırakmaz, değil mi?

-Kesinlikle önder Miganna! Uygarlığımızı sürdürmemizi sağlayan temel ilkelerden biri de budur.

-Bu durumda Kuzey Mağaraları'nda bir tek nişi bile yardıma ihtiyaç duyuyorsa, NiNKuM bütün olanaklarıyla ona yardım etmelidir.

-Bundan hiç şüphem yok önder Miganna!

-Uygarlığımız ışığı korumayı temel ilke saymıştır. Bu durumda başka bir ışık biçimi de yardıma muhtaçsa ona da yardım etmeliyiz, değil mi?

-Işık evrimi bir süreçtir Miganna! Bunu elbette Rehber Kisumanne daha iyi ayrıntılandıracaktır ama ben değerler açısından diyebilirim ki evrimin her aşamasını içinde taşır; salt bilinç halini de, ilkel halini de…

-Bu durumda Kuzey Mağaraları'nda bir ışık biçimi varsa o da nişi kadar değerlidir ve yardım etmemiz gerekir, öyle mi?

-Bundan hiç şüphem yok önder Miganna!

O sırada rehber Pasalla huzursuzlandı. Elini omzuna koyup söz hakkı bekledi.

Miganna herkesin ikna edilmesi gerektiğinin farkındaydı ve bunu ancak böyle bir tartışmayla yapabilirdi. Bu yüzden rehber Pasalla'ya çok geciktirmeden söz hakkı vermek istedi.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna! Nibirru'daki ışığın evrimindeki her parça için bu söylediklerinize katılıyorum. Ancak azidalar Nibirrulu değildir, onlar Ki'den gelmiş olan yabancılardır. Bizim evrimimizin bir parçası olamaz. Dolayısıyla ışık açısından konuşulurken buna dikkat etmek gerekir. Azidalar Nibirrulu değildir.

-Rehber Pasalla! İyi anlamak için tekrarlayalım mı?

-Sevinç olur önder Miganna!

-Nibirru evriminin her uğrağı değerlidir dedi yargıç Dagu, bu sizin için de doğru mudur?

Pasalla yargıç Dagu'ya baktı, ona karşı gelmekten utanmıştı. Nişileri korumadan sorumlu bir rehberin hiyerarşiye sahip çıkmaması utanç

vericiydi. Ama Nibirru'nun güvenliğine sahip çıkmak da onun göreviydi.

-Doğru buluyorum ve saygıyla karşılıyorum yargıç Dagu'yu…

-Azidaların bu evrime yabancı olduklarını söylüyorsunuz ondan farklı olarak, değil mi?

-Evet! Onlar Nibirrulu değildir, Nibirru'daki ışıkla da ilgili değildir. Yabancıdırlar. Dolayısıyla ışıktan söz ederken yabancılardan söz edemeyiz.

-Yani diyorsunuz ki "ışık" dendiğinde, Nibirru'daki evrimle bağlantılı olanlar ışık sayılmalı?

-Evet, öyle diyorum önder Miganna!

-Nibirru evrimiyle ilgili her ışık için yardım etmek ilkelerimize uygundur, etmeliyiz, öyle mi?

-Kesinlikle önder Miganna!

-Azidalara etmemeliyiz çünkü onlar yabancı, değil mi?

-Evet önder Miganna!

-Işık tanımına uymuş olsalar bile Nibirrulu olmadıklarından yardım etmemeliyiz, değil mi?

-Tam da böyle önder Miganna!

-Bu durumda Kuzey Mağaraları'nda sadece azidaların olduğunu bilirsek yardım etmemize gerek yok, öyle mi?

-Tam da öyle diyorum önder Miganna! Aklımın buyruğu budur.

Rehber Pasalla ne zaman konuşsa, Kisumanne çılgına dönüyordu. Daha söz alır almaz elini omzuna koymuş, söz hakkının verilmesini beklemeye başlamıştı. Tartışma büyüyecekti ama tartışmaların büyümeden dindiği görülmemişti hiç… Tartışmayı rehberler çemberinde yapmasalar, nişiler arasında dedikodu halinde devam ederdi. Bu yüzden herkesin fikrini açık söylemesi gök gemileri için bir ilkeydi.

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna! Azidalar Ki'li olsalar da Enki onlara nişi sarmalı eklemişti. Dolayısıyla onların sarmalında da Nibirru evrimi var. Üstelik onlardan on iki tanesini Nibirru'ya getirdiler. Bu onların tercihi değildi. Ayrıca bilerek çoğaltıp nişilerin yapmak istemedikleri her şeyi onlara yaptırdık. Dolayısıyla böyle bir çıkarıma katılamam. Öte yandan ışığın nerede evrimleştiği değil, ışığın kendisi değerlidir ve saygı gerektirir çünkü biz de ışığın bir parçasıyız ve herhangi bir ışık biçimine saygı göstermemek, kendimize saygı göstermemek olur.

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna!

-Doğru mu anlamışım diye soruyorum, yanıtlar mısınız beni?

-Sevinç olur önder Miganna!

-Azidaların sarmalında Nibirru sarmalından parçalar var diyorsunuz?

-Kesinlikle önder Miganna! Zaten Enki azidaları Ki'de altın çıkarmak için kullanmak istemiş ve onları hizmet etsinler diye bilerek değişime uğratmıştı. Bu, kayıtlarda apaçık görünmektedir. Dikkat edilirse, boyları küçüktür, bilinçleri dardır ama bedenleri nişilere benzer. Yani

Enki, kurduğu ışık evinde onları bize benzetmek için çalışmalar yürütmüştür.

-Anladım rehber Kisumanne. Ama bizim gibidirler diyemeyiz, değil mi?

-Diyemeyiz önder Miganna!

-Buna karşın onlarda bizden bir parça var, demek ki biz onlara karışmışız.

-Kesinlikle önder Miganna!

-Nibirru'daki herhangi bir ışık biçimine de benzerliğimiz var ama aynı değiliz başka bir açıdan.

-Doğru önder Miganna!

-O ışık biçimlerinde nişilerden ne kadar parça var? Bu bir nicelik meselesi, var olması yeter, değil mi?

-Hiç şüphem yok önder Miganna!

-Ayrıca onları Enki dönüştürdü ve bize benzetti, sonra da on iki tanesini dönengemize getirdi. Yani onlar da uzun yıllardır Nibirru'nun havasını soluyor, toprağına ayak basıyor bizim gibi.

-Çok haklısınız önder Miganna!

-Üstelik Nibirru'nun gelişmesi için çaba sarf ettiler…

-Sevmediğimiz her şeyi onlara yaptırmaya başladık. Özellikle örgü bilinç kargaşasından sonra…

-O konuya şimdi girmeyelim rehber Kisumanne.

-Elbette önder Miganna!

-Bu durumda bir tek azida bile yardıma ihtiyaç duysa, tıpkı bir tek nişi yardıma ihtiyaç duysa olacağı gibi elimizden geleni yapmalıyız diyorsunuz, öyle mi?

-Tam da böyle diyorum önder Miganna! Aklımın buyruğu budur.

Miganna'nın zihni aydınlanmaya başladı. Karar vermeden önce Nibirru için bir tören düzenlemek gerekecekti. Zihnin açılması için ruhun kasırgalarının dindirilmesi gerekirdi. Birata'nın varlığıyla ilgili tartışmalardan uzak geçirmişti ömrünü ama törenlerin yapılmasına özen gösterirdi. Törenden sonra karar verecekti. Ya Nibirru'ya dönecekti ya Ki'ye doğru yola devam edecekti. Tam törenle ilgili rehber Simannage'ye söz verecekken NiNKuM odayı aydınlattı.

-"...önder miganna... rehber tilla kapıda... kızıl bir bilgi taşıyor..."

-Kapıyı aç!

Kapı açıldı ve rehber Tilla heyecanla içeri girdi. Yüzündeki gülümseme hemen fark ediliyordu.

-Rehber Tilla, sizi neşelendiren nedir? diye sözü açtı Miganna.

-Apsu çemberi sınırından gelen bir haber titreşimi! Çok ilkel bir dizin, çok ilkel bir yelpaze... Anladığımız tek şey Ki'nin Apsu'daki yerini işaret ediyor olması...

⮑△⇨⇖↗↓
⇦▶△⇨↔↗↓⇖ ↤⇵⇞⇡ ↔↓↔⇦⇨↖⇨△↓↗↓ ⇣⇞⇵↵ ↔↓↔⇦⇨▽▶↓
⮟▯△→▯△↓↰ ↤⇡⇆⇠ ➡⇨△↓ ↙↓→ ↤⇤↓ ⇨→▶↔⇋⇨△⇨ ⇨⇦⇨↔↔▶ ↤⇥↓ ⇋⇨△▽▶ ↕↯

Simannage ömrü boyunca yapacağı en önemli törene hazırlanmalıydı. Çemberine girdiğinden beri zihninde renkler dönüp duruyordu; kokular ayrılıp bir araya geliyor, sagalar kulaklarında yankılanıyordu. Önce kendinde durulmalıydı; önce kendi renk döngüsünü sağlamalıydı ki Şagan olarak töreni yönetebilsin, törene katılanların döngülerini düzeltebilsin, Birata'ya uğurlayabilsin kederlerini nişiler… Gısrabını çıkarmış, kendiyle baş başa kalmıştı. Renklerini yokladı bir bir, döngüsünü hissetti.

NiNKuM'da henüz tören düzenlememişti, buna gerek de olmamıştı. Bu yüzden tören alanını düzenlemek için hazırlık yapmamıştı. Bütün rehberlerin örgü bedenleri vardı ve gerektiğinde onları kullanıyorlardı ama Simannage örgü bedene karşıydı. Örgü bedenlerin çeşitli düğümleri oluyordu ve bu düğümlerden kaynaklanan bölünmüşlük, odaklanmasını engelliyordu. Özerk kargaşasından sonra iyice tadı kaçmıştı bu işin. Gelenekler yetiyordu Simannage'ye; kadim gelenekler yolu belirlemişti çoktan, ona uymak yeterliydi. Her rehberin gölgeleri olurdu ve bu gölgeler bir gün ışığa dönerdi, yani rehber olurlardı. Simannage buna inanıyordu; bundaki büyüye, doğallığa inanıyordu. Artık gölge seçmenin zamanı geldiğini anlamıştı. Gidip LukaraNigin'den on iki gölge seçecekti kendine ve umuyordu ki bunların çoğu ilerde sezgi rehberi olacaklardı. Bunu kimse bilemezdi tabii, bu her nişinin doğasına bağlıydı; tıpkı mevsimler gibi…

Gölgelerini daha önce seçmemiş olmasına içleniyordu bir yandan da. Tören yapılmadan önce gölgeler düzeni sağlar, törenin ihtiyaçlarını karşılarlardı. Ama şimdi hem gölgeleri seçecek hem de

tören için çemberi hazırlayacaktı. *"Belli ki her şeyin de bir zamanı var."* diye mırıldandı. *"Demek ki şimdi gölge seçme zamanı…"* O kadar zaman NiNKuM'da ne yapmıştı ki? Hiçbir şey… Rehberler çemberi bile henüz toplanmıştı.

Simannage'nin gölgeliği güney çöllerinde geçmişti. Renkleri orada seçmişti ilk kez, rehberinin izlerini orada takip etmişti. Rehberinden yürek mührünü orada almıştı. Belki kendisi de birine yürek mührünü verecekti… O yer NiNKuM olacaktı belli ki, artık Nibirru yoktu. *"Nibirru yok mu?"* diye düşündü birden. Allak bullak oldu ruhu, dalgalandı durdu… Bu düşünülecek bir şey miydi? Hayal edilecek bir şey miydi? Bu söylenecek bir şey miydi? Neler neler çağrışmaya başladı zihninde, zaten çağrışımsal bir zihni vardı; durulması kolay olmayacaktı…

Çağrışımlar renk sarmalına kadar ulaştı, içinde göğün bütün ışık kökleri dolaşmaya başladı. Böyle zamanlarda neredeyse kanatlanacak gibi oluyordu, böyle zamanlarda çekimler kalkıyordu bedeninden. Gözlerindeki ışığı hissediyordu, yüzündeki aydınlığı, göğsündeki ateşi… Dişiliğinden başlayan heyecan renk sarmalına koşuyordu yürek çemberinde.

Böyle zamanlarda karanlığa karşı içindeki ateşi alevlendirmek gerekirdi. Yıkım zamanı ışıma sevincini alevlendirmek… Belki Dimannaİtimama örtüsünü seçse, belki bir saga söylese… Ama şimdi zamanı değildi. Sevdiği, bildiği ne varsa zaten alevler içinde kavrulmuştu. Şimdi ateşin değil, buzun iklimiydi… Nibirru'nun ateşini söndürmeliydi, nişilerin ateşini söndürmeliydi. Temizlik kapısından girip hazırlanmalı, Şagan gısrabını takmalıydı.

Temizlenme kapısından girdi, yansıtıcı duvarda kendine baktı; gözlerinin içinde bir yangın vardı. Teninde bir yangın vardı; avuçları

yanıyordu neredeyse… Aceleyle temizlenip çıktı, Şagan gısrabını bileğine taktı. O anda gısrab dokusuna işledi; renkler dolanıp durdu teninde, sonunda yeşili buldu. Işıl ışıldı, ışık saçıyordu Şagan. Artık bir rehberden daha fazlasıydı, artık bir nişiden daha fazlası…

Yürümeye başlayınca önünde koridor açıldı her zamanki gibi; kokular tütmeye, renkler yayılmaya başladı. Şagan ne düşlüyorsa hepsini gerçekleştiriyordu NiNKuM. LukaraNigin'in kapısına geldi. Kapıda Pasalla'nın özerkleri duruyordu. Bu kapıdan rehberler ve özel izinliler dışında kimse girip çıkamıyordu. Şagan yaklaşınca özerkler yol açtılar, kapı sanki karşısında eğildi.

Daha önce LukaraNigin'e hiç gelmemişti, gelmesi için gerekçe de olmamıştı. LukaraNigin öyle genişti ki sanki sonsuzluğa uzanıyordu. Her yer beyazdı, her şey beyazdı ve bütün nişiler beyaz geleneksel elbise giyiyorlardı. Kimsenin gısrabı yoktu. Onları birbirinden ayıran sadece omuzlarındaki numaralardı. Pasalla'nın LukaraNigin'deki özerkleri bile beyazdı. Bunca beyazlıkta bir an başı döndü.

-"…rehber simannage… salgılarınızda sarsılma var… ışık rehberi izleği gereği, rehber kisumanne'ye bilgi aktarıldı…"

Simannage gözlerini kapayıp zihnini dinlendirdi. Gözlerini tekrar açınca dengesi yerine geldi. Belli ki rehber Kisumanne ile bir görüşme yapacaktı ama şimdi işine yoğunlaşmalıydı.

İçeri girdiğinde ışık çemberinin rengi yeşile döndü. Bütün nişiler Şagan'a dikkat kesildiler. Daha önce böyle bir şey görmemişlerdi. Ana kapı girişi yüksekçe bir düzlemdi, Şagan yüksekten bakıyordu LukaraNigin'e. Özçemberler küçük birer küreydi ve dışarıya bakan minik bir kapı, minik bir perdeyle çok şirindiler. Öyle düzgün biçimlendirilmişti ki Şagan'ın ruhunu eziyordu. Aynı büyüklükteki şeylerin düzeninden oldu olası midesi bulanıyordu. Bu yüzden

gözünü koridorlarda yürüyen nişilere çevirdi. Ömür çağları birbirine yakın dişiler ve eriller neredeyse aynı boylarda, aynı bedenlerdeydi. Zaten altın çıkarmak için özel sarmalı olanlar seçilmişti bu göreve. İçlerinde mutlaka gölgeliği hak edenler olacaktı; bu, türün doğasında vardı. Bazı nişilerin renk gözeleri açıktı ve iç sesleriyle konuşmaya yatkındılar.

Şagan bunu hissederdi, yaklaştıkça hissederdi. Bu nedenle içlerine girmek istedi, o zaman üzerinde durduğu düzey zeminle eşitlendi. Ağır ağır yürümeye başladı. LukaraNigin'in ortasındaki koridorda yürüdükçe nişiler etrafına toplanıyordu. Şagan'ın iki yanında özerkler de yürüyor, Şagan'a eşlik ediyorlardı.

Şagan, içindeki sezgi gözesinin rehberliğine bıraktı kendini. Renkler birbirine dolanıp LukaraNigin'de geziniyordu. Renkleri ancak o görebilirdi ve renklerin dilinden sadece o anlayabilirdi. Bir an durdu, içindeki sezgi gözesi akmaya başladı, özçemberinin içinden kendine bakan gözleri fark etti. Yüzünü o yana çevirdi. Özçemberinin içinde oturan nişinin renklerinden gözünü alamadı. Maviden mora akan bir tazelik… Omzundaki numaraya baktı; 495 yazıyordu.

Lukara'ya seçilen nişiler, Nibirru'daki ana sarmal çemberi olan AanNigin'de üretilmişlerdi. Bir aileleri yoktu, sarmalları Dimannalitimama örtüsünde sarmaşıklık yapanların isteğiyle eşleştiriliyordu. NiNKuM'da da sarmaşıklık Dimannalitimama örtüsü altında zihinsel olarak gerçekleşiyordu. İlkel zamanlarda olduğu gibi bir sarmaşıklık yoktu, doğum yoktu…

Zihinsel sarmaşıklık daha çok haz verdiğinden ve hiçbir tehlikesi olmadığından giderek yaygınlaşmıştı. Ne başkasının sıvısı, ne salgın, ne kıymık… Zihinsel birliktelik öyle yaygınlaşmıştı ki geleneksel birliktelik iğrenç bulunur olmuştu. Ama üreme olmuyordu. Bu

yüzden küresel yönetim AanNigin'i kurmuştu. Zihinsel birlikte olanların sarmallarını kullanma izni alıp Nibirru'nun yeni neslini üretmeyi sürdürüyorlardı. Böylece nişilerin türü devam ediyordu. Her yeni bebeğe bir numara veriliyor ve büyüdüklerinde, nişiliğe katkılarıyla adlarını kazanıyorlardı.

495 de adını kazanacaktı. Önce gölge olacak, sonra adını kazanacaktı. Artık onun perdesi açılmıştı. Onun yolu açılmıştı. Şagan, 495'in özçemberine yaklaştı. O an bütün fısıldaşmalar kesildi. Şagan 495'in gözlerine baktı; gözlerinin içinden zihnine aktı… 495 gözünü kırpmadı bile, güçlü bir ruhu vardı. Yüreğine fısıldadı o an; *<Gölgem ol! Kendi ışığını bul!>* 495 yanıtlamadı, ruhu kıpırdamadı, ruhunda bir renk bile ayrışmadı. Şagan yeniden fısıldadı; *<Gölgem ol! Kendi ışığını bul!>*

Bütün nişiler Şagan'la 495'in bakışmalarını izliyordu ama ne bir ses duyuyorlardı ne de bir şey seziyorlardı. Bir an 495 başını eğdi. Şagan'a içten fısıldayıverdi. *<Rehberim ol, gölgen olayım! Yolumu aç, ışığımı bulayım.>* O an Şagan'ın yüzü gülümsedi, sonra dönüp yoluna devam etti. 495 özçemberinden çıkıp Şagan'ı takip etmeye başladı. Şagan ilk gölgesini seçmişti; bu büyülü bir andı çünkü büyü başlangıçların dilidir ve bu yüzden çok sevilir.

Şagan yürürken kendini izleyen iki kırmızı göz hissetti. Hemen o yöne döndü. Gecenin karanlığından pelerini vardı sanki, oysa bütün nişiler beyaz giyinmişti. O da beyaz giyinmişti ama Şagan'ın zihninde pelerini dalgalanıyordu. Yüzü öyle pürüzsüzdü ki özerklerde bile o pürüzsüzlük bulunmazdı. Uzun bir burnu, köşeli bir çenesi vardı. Kaşları kalındı. Bakışları Şagan'ın renk zırhını bile zorluyordu. Omzundaki 666 rakamı neredeyse parlıyordu. Bu iki kırmızı göz Şagan'ın içine aktı ve renk gözesine seslendi; *<İzin ver, gölgen olayım. Yol ver, ışığımı bulayım.>*

Simannage daha önce de Şagan olmuş, daha önce de gölge seçmişti. Ama hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştı. İlk kez biri gölge olmak isteğini bildiriyordu. Kendini nasıl keşfetmişti, renk sarmalının nasıl farkına varmıştı? Belli ki 666 özel biriydi, onda başka bir ruhsallık vardı. Onun zihnini merak ediyordu, renk örgüsünü merak ediyordu, renk gözesini merak ediyordu. 666'ya içten fısıldadı; *<Gölgem ol! Işığını bul!>* Sonra dönüp yürüdü. Arkasından geleceğini biliyordu.

Şagan turuncuya kaçan bir sarılığa doğru çekiliyordu. Gülümsedi, bu tanıdık bir ruhtu, daha önce de benzer gölgeleri olmuştu. Özçemberinde dans ediyordu rengârenk, onu göremiyordu Şagan ama seziyordu. Omzunda 994 yazıyordu. Onun ruhunu sardı, renk gözesine aktı ve fısıldadı; *<Gölgem ol! Işığını bul!>* İçindeki sese şaşırıp kaldı 994. Önce anlayamadı, dansını sürdürdü. Şagan tekrar etti; *<Gölgem ol! Işığını bul!>* O an içinde rüzgarların estiğini hissetti. Geri döndü, Şagan'la göz göze geldi. Hayran hayran baktı gözlerine… Elbisesine hayran hayran baktı… Başını eğip; <*Rehberim ol, gölgen olayım. Yolumu aç, ışığımı bulayım.>* diye fısıldadı. Bunu nasıl yaptığını da anlayamamıştı… Sonra içindeki eğime uyup, Şagan'ın arkasına takılıp yürüdü.

Şagan bütün ışık çemberini dolaştı, kimi yanıldı kimi yanılmadı, on bir gölge seçti kendine… Bunu öyle sessizce yapmıştı ki bütün nişiler ağzı açık onu izliyordu; elbisesi ve Şagan ruhunun renkler örgüsü bütün gözleri kendine bağlayıp sürüklüyordu. Pasalla'nın gölgeleri ve özerkleri öylece kalakalmışlardı.

Şagan'ın LukaraNigin'e geldiği Pasalla'ya iletince huzursuzlandı. Özçemberindeyken zihnini Lukara'yı gözetlemek için konumlandırdığı örgü bedenine aktardı. Pasalla'nın örgü bedeni özçemberinde doğruldu. Işık çemberinin bütün ayrıntılarını

görebileceği bir yerden olana bitene bakıyordu. Bembeyaz ışık çemberinin içindeki rengârenk Şagan'ı hemen ayırt ediverdi. Şagan'ın peşinden yürüyen on bir gölgeyi de… Hemen NiNKuM'a bağlandı.

-NiNKuM!

-"…rehber pasalla…"

-LukaraNigin'deki kimdir ve neden özerklerim olumsuzluk bildirmiyor?

-"…rehber simannage… ışık çemberine giriş hakkı bulunuyor. lukara'dan gölge seçme hakkı bulunuyor. yönetim izleğinde yetkili nişi…"

-Simannage mi? Hiç benzetemedim. Gısrabı değişik… Arkasındakiler gölgesi mi?

-"…seçtiği gölgeler… on bir gölge adayı… "

-Onlar henüz nişi değil, onlar ki'deki özel bir görev için hazırlandı. Böyle bir şey nasıl olur? Şagan'ın onları çıkarma hakkı var mı Lukara'dan?

-"…seçilenler artık onun gölgesi, sizin gölgeleriniz gibi, onun emrindeler…"

-Bu bana bildirilmemişti.

-"…rehber pasalla, rehber simannage NiNKuM'un yetkili nişisidir, tıpkı sizin gibi… rehberlerin yetkileri ancak önder miganna'ya açıktır… "

Şagan, Pasalla'nın zihnini sezdi. O buralarda bir yerde örgü bedenin içinde olmalıydı; kendini izlediğini fark ediyordu. Pasalla'dan

hoşlanmıyor, onun olduğu yerde olmak istemiyordu. Rehberler çemberinde bile onu görmeyeceği bir yerde olmayı yeğliyordu. Onunla konuşmamaya çalışıyordu. Pasalla da bütün korunma rehberleri gibi sezgicilerden hoşlanmıyordu. Şaganların güçlerini korunma açısından denetlenemez ve tehlikeli buluyorlardı. Bunu açık açık da söylüyordu Pasalla. Ama korkmuyordu Simannage, korkmuyordu çünkü Pasalla'nın gözlerinden daha çok görüyordu renk gözesiyle… Daha çok hissediyor, daha çok etkiliyordu. Sadece onun yanında olmaktan hoşlanmıyordu, o kadar.

On ikinci gölgeyi seçemiyordu bir türlü. Pasalla'yı hissettiğinden beri renk gözesi kapanmıştı sanki. Oysa geleneklere göre on iki gölge seçmeliydi kendine ve ancak o zaman tören düzenleyebilirdi. Mor ötesi için altı, kızıl ötesi için altı… On iki gölge şarttı. LukaraNigin'in sonuna kadar yürüdü ama başka gölge doğmadı içine. Tekrar geri döndü, kapıdan çıkana kadar renk gözesine odaklandı. Belki geçerken kaçırmışımdır diye düşündü, belki Pasalla dikkatimi dağıtmıştır diye düşündü. Ana kapıya kadar usul usul yürüdü. Hiçbir şey hissetmiyordu, hiçbir belirti yoktu…

İçlerinden birini alıp gidemezdi, bu şagan geleneklerini çiğnemek olurdu. Gölge ancak renk gözesiyle belirlenebilirdi. Birden aklına azidalar geldi. Belki onların içinden biri gölge olabilirdi. Gerçi azidalar nişi değildi ve bugüne kadar kimse azidalardan gölge seçmemişti. Ama artık Nibirru yoktu, Nibirru'nun koşulları da yoktu. Artık NiNKuM vardı ve onun gelenekleri oluşacaktı. Madem LukaraNigin'de gölge bulamamıştı, NiNKuM'un öbür halkından, azidalardan bulurdu gölgesini…

Yüzüne bir gülümseme geldi. Azidalardan gölge fikri pek komikti aslında; diğer gölgelerin yanında küçük kalacaktı, diğer gölgelerle kıyaslanamayacak kadar az kavrayışı olacaktı ama renk bilgeliği

akılla ilgili değildi, sezgiyle ilgiliydi… Artık kararını vermişti, gidip AzidaNigin'i gezecekti. Onların içinde varsa bir gölge çekip alacak, yeni bir gelenek başlatacaktı. Omuzları dikleşti, adımları sertleşti. Güvenle LukaraNigin'i terk edecekti. Azidalardan gölgesini alıp Pasalla'nın yetkisinin olmadığı NumusNigin'e gidecekti, yani tören çemberine… Bu yeni ışığın ilk töreni olacaktı. Bir aksilik olsun istemiyordu.

LukaraNigin'i terk ettikten sonra bir an durdu.

-NiNKuM! diye seslendi.

-"… rehber simannage…"

-Azidaları ziyaret yetkim var mı?

-"…yetki onayınız var rehber simannage…"

-Azidalardan gölge seçme hakkım var mı?

-"…yetkiniz denetleniyor rehber simannage… istediğiniz yetki izlekte yok rehber simannage…"

-"Peki, yetki alabilir miyim?"

-"…önder miganna yetkilendirebilir rehber simannage…"

-Önder Miganna'yla konuşmak istiyorum.

-"…isteğiniz iletiliyor rehber simannage… önder miganna henüz özçemberinde dinleniyor. iletinize mor kayıt eklenmezse, gısrabı çıkardıktan sonra önder miganna'ya iletilmez…"

-İletiye mor kayıt ekle NiNKuM.

-"... iletiniz mor kayıtla eklendi. iletiliyor rehber simannage... önder miganna yanıtı bekletiyor rehber simannage... bu birkaç barsu sürebilir..."

-Olsun NiNKuM, beklerim.

-"...yanıt bekleniyor rehber simannage..."

Şagan dönüp gölgelerine baktı. Bir bakışta bile eksiklik hissediliyordu. Gölgeler tam olmadan renkler tam olamazdı. Tören tamamlanamazdı. Biraz beklemekte sakınca yoktu. Önder Miganna kendisine yetki verecekti, bundan emindi.

Birkaç barsu geçti.

-"...önder miganna yanıtlıyor rehber simannage..."

O an rehber Simannage'nin tam karşısında önder Miganna'nın derinlikli görüntüsü belirdi.

-"Rehber Simannage!"

-"Önder Miganna!

-"İletinin önem gerekçesi nedir?"

-"Önder Miganna! Lukara'dan ancak on bir gölge seçebildim. Bir gölge seçimi için azidaları ziyaret etmeme onay vermenizi istiyorum."

-"Azidalardan gölge olduğunu hiç duymadım."

-"Ben de önder Miganna!"

-"Peki bu kararınızın gerekçesi nedir?"

-"Artık Nibirru yok önder Miganna. NiNKuM nişilerin yeni yuvası, yeni yurdu… Yeni yurdun yeni gelenekleri de olabilmeli. Sezgilerimin buyruğu budur. "

-"Bu belirlemeniz ilginç, bunu düşüneceğim rehber Simannage."

-"Azidalar da bu ışıkalanının bir parçası. Onlar da Nibirru'dan yola çıktı. Onların da renk gözeleri olabilir. Bilmiyorum. Bakmak istiyorum. Eğer azidalardan gölge olursa bu ilk olacak ama aynı zamanda gölgeler de on ikiye tamamlanacak. Tören ancak on iki gölgeyle yapılabilir, biliyorsunuz önder Miganna."

-"Bu kararınızın rehberler çemberinde çok tartışma yaratacağını biliyorsunuz değil mi?"

-"Farkındayım önder Miganna, ancak koşullar beni zorluyor."

-"Rehber Simannage, dediniz ki yeni ışıkalanımız NiNKuM ve yeni ışıkalanının yeni gelenekleri olabilir. O halde törenler on bir kişiyle de yapılabilir, bu da yeni gelenek olabilir."

-"Önder Miganna! Gölge sayısı bir gelenek değil, bir zorunluluktur. Başka türlü renk tütsüsü tamamlanamaz. Altı mor ötesi, altı kızıl ötesi…"

-"Anladım rehber Simannage, bunu düşünmeliyim."

-"Önder Miganna! Bu lig tören yapılsın diye karar verdiniz, değil mi?"

-"Evet rehber Simannage!"

-"Annuzana kaç barsu kaldı… Lig bitti bitecek…"

Önder Miganna bir süre sessiz kaldı, yanıt vermedi. Sonra kararsız bir ses tonuyla:

-*"Peki rehber Simannage, NiNKuM'da azidalardan bir rehber seçmek için sizi yetkilendiriyorum. Ancak bu konuyu daha sonra yeniden değerlendireceğimi bilmenizi isterim."*

-*"Sevinç oldu önder Miganna!"*

Konuşma biter bitmez derinlikli görüntü ortadan kayboldu. Şagan gölgelerine baktı. Hepsi olanı biteni ilgiyle izliyorlardı. Daha önce ne adını biliyorlardı ne de önder Miganna'yı… Kafalarının karıştığını anladı, zaten LukaraNigin'den daha önce çıkmamışlardı. Gölgeler için her şey yeniydi, onlar yeni doğmuş bebek gibiydiler. İçinden gülümsedi. On bir tane bebeği olmuştu… Sonra arkasını dönüp yürümeye başladı.

Şagan yürüdükçe önünde koridor genişledi ve bir küreye dönüştü. Şagan o an gölgelerine döndü. Bütün gölgeler onun isteğini renk gözeleriyle anladılar, etrafında daire oluşturdular. Sonra küre kapanıverdi ve bir anda aşağıya inmeye başladı. Birkaç barsu sonra küre durdu. Kapıda AzidaNigin yazıyordu ve kapının önünde Pasalla'nın gölgeleri ve özerkler duruyordu. Hepsinde Pasalla'nın ruhunu seziyordu Şagan… *"Ne kadar ürkütücü!"* diye mırıldandı kendi kendine. Aynı renk, aynı beden, aynı bakış, aynı düşünce… Sonsuzluk çemberinde ne varsa onun tersi; sonsuzluk çemberinde ikiz karadelikler bile farklıydı, ikiz ışık küreleri bile… Ama Pasalla'nın gölgeleri ve özerkleri birbirinin aynısıydı, üstelik kokuları da aynıydı. Pasalla gibi kokuyorlardı. *"Bu mümkün mü?"* diye düşündü bir an. Elbette değildi ama zihni böyle bir eşleştirme yapmıştı çoktan…

Elbette özerkler Pasalla'nın örgü bedeni değildi. NiNKuM'un denetimine verili izleğe göre hareket ediyorlardı. Ne var ki o izleğin

yetkisi Pasalla'daydı. Yani özerkler Pasalla'nın bir tür gölgesi gibiydi. *"Ne gölge ama! Ne ruhları var ne iradeleri…"* Gerçi böyle olması da iyiydi çünkü ilk örgü bilinç özerklerinin çıkardığı kargaşada Nibirru neredeyse yok olacaktı. Sonunda küresel yönetim katı izlekler oluşturdu da örgü bilinç kâbusu sona erdi. Birden kendine geldi Şagan… Çağrışımsal zihni nedeniyle zaman zaman nerede olduğu, ne yapacağı konularında zihni tutuluyordu. Kendini toparladı ve AzidaNigin'in kapısına yöneldi. Arkasındaki gölgeler de onu takip ediyorlardı. Özerkler ve gölgeler Şagan'ın geçmesi için açıldılar. Kapıdan girdiğinde ağır koku burnundan girip bedenini ele geçirdi. Bir anda geri dönmek istedi, sonra hemencecik kendini toparladı.

Kapının girişindeki düzlem, bütün AzidaNigin'i görebileceği bir yükseklikteydi. Azidalar ortalıkta dolaşıyorlardı, özçemberleri yoktu. Özerkler Azidaları bölüm bölüm ayırmışlardı. Her bölümde ortak temizlenme kapısı görünüyordu, yüzlerinde ve bedenlerindeki kıllar neredeyse kahverengi elbiselerinden taşmıştı. Alışık olmadığı bir görüntüydü bu, gölgeyi bir an önce seçip gitmek istiyordu.

Kapının önündeki düzlem, zemine kadar inince kararlı adımlarla yürümeye başladı Şagan. Arkasından da gölgeleri geliyordu. AzidaNigin'i bir baştan bir başa geçti, içindeki renk gözesinde hiçbir hareket yoktu. Tekrar geri döndü. Azidalara bakmıyordu, özellikle kıllarından dolayı midesi bulanıyordu, bu yüzden önüne bakarak yürüyordu. Azidalar da donup kalmışlardı, gözleriyle Şagan'ı takip ediyorlardı. Neredeyse her adıma bir özerk düştüğünden, yürürken etrafında özerklerden bir duvar oluşuyordu. Bu, algılarını bozuyor olabilirdi. Azidalar zaten küçüktüler, dolayısıyla onları sezmekte zorlanıyordu. Çemberin sonundan geri döndüğünde gölgeleri açılıp Şagan'a yol verdiler. Bu pek hoşuna gitti Şagan'ın… İçinde bir

gülümseme belirdi. Tam o an bir ışık sezdi. Gözlerini kapadı ve renk gözesiyle görmeye odaklandı. Bir renk seziyordu ama şöyle böyle… İyice odaklandı, artık azidanın yüzünü görmeye başlamıştı. Yüzünde beyaz lekeler vardı. Aslında bütün Azidaların tenleri alacaydı, ışık rehberleri Nibirru'daki yiyeceklere verdikleri tepkiden olduğunu söylüyorlardı. Ama Şagan ilk kez bir azidanın yüzüne yakından bakıyordu. Bu yüzden içinde bir ezilme hissetti.

Azidaların numaraları da yoktu, hepsi birbirine benziyordu; hepsi küçük boylu, çok kıllı ve alaca tenliydiler. Kahverengi elbiseleri nedeniyle birbirlerinden ayırmak oldukça güçtü ama her azidanın alacası farklı biçimdeydi. Azidalar böyle ayrılıyordu birbirlerinden.

Şagan renk gözesi olan bir azida keşfetmişti, onu alıp çıkaracaktı bu tekdüze dünyadan. Azidanın yüreğine seslendi; *<Gölgem ol! Işığını bul!>* Azida irkildi, öylece kalakaldı. Ya Şagan'ı anlamıyordu ya Şagan azidaya ulaşamıyordu. Tekrar azidanın içine seslendi; *<Gölgem ol! Işığını bul!>* Azida yine tepki vermedi. O an 666 rehberinden söz istedi. Gölgeler bir şey söylemek istediğinde Şagan bunu sezerdi.

- *<Bir şey mi söylemek istiyorsun gölge?>*

- *<İzin ver rehber Şagan, sesine ses olayım.>*

Şagan ne yapacağını bilemedi bir an. Renk gözesi olan azidanın içine seslenmiş ama tepki alamamıştı. Azidalara nasıl sesleneceğini mi bilmiyordu, yoksa azidaların anlayacak yetileri mi yoktu, emin olamadı. Üstelik gölgelerinden biri, daha önce olmadık bir şekilde, Şagan için Şagan yerine bir gölge seçmeye izin istiyordu. Bu Nibirru'da asla kabul edilebilecek bir şey değildi; geleneklere uymazdı, sezgiye de uymazdı… Ama madem yeni gelenekler oluşuyordu, bu da bir gelenek sayılabilirdi. Önder Miganna'ya tam

böyle demişti, şimdi kendi kendiyle çelişemezdi. Belki de izin vermeliydi. İzin verip ne olacağını görmek istedi.

-*<Sesime ses ol gölge!>*

666 o an azidanın gözlerine gözlerini kilitledi. Azida sanki büyülenmişti; oturduğu yerden kalktı, yavaş adımlarla yürümeye başladı. Özerklerin arasından geçip Şagan'ın karşısında durdu. Şagan olup bitene hayretle bakıyordu. Daha önce böyle bir şey ne görmüş ne de duymuştu. Henüz gölgesi olan bir nişi, bir azidayı bir özerke çevirmişti sanki. 666'nın konuşmak istediğini sezdi Şagan;

-*<Gölge 666!>*

-*<Rehber Şagan. Azida sizi dinlemeye hazır.>*

Şagan gölgeyi yanıtlamadı. Onun gücünden ve gösterdiği tavırdan çekinmişti. Bu konuyu düşünmek istiyordu. Ancak şimdi son gölgesini seçip AzidaNigin'i terk etmeliydi.

-*<Gölgem ol! Işığını bul!>*

Azidanın yüzüne bir gülümseme geldi. Şagan'a hayran hayran bakıyordu, büyülenmiş gibi bakıyordu. Biraz önceki özerk hali gitmişti, içindeki iklimler birbiri ardına geçiyordu.

-*<Rehberim ol, gölgen olayım. Yolumu aç, ışığımı bulayım.>*

Bir nişi gibi renk gözesinden fısıldamıştı içine Şagan'ın, bir nişi gibi dupduru söylemişti. Bu sevinç duyulacak bir şeydi. Olmayacak bir şey olmuş, bir azida gölge seçmişti. Ancak bunu kendi başına yapamamıştı, henüz gölgesi olan birinin yardımını almıştı. İşte bu konu Şagan'ı derinden etkiliyor, varlığını sarsıyordu. Ne var ki tören için hazırlık gerekiyordu ve on iki rengin on ikincisini de bulmuştu. Bunlar daha sonra çözülecek düğümlerdi. Kendini toparladı Şagan

ve dönüp gölgelerinin arasından yürüyüp geçti. 666'nın yanından geçerken bir an durdu. Sonra söyleyeceğinden vazgeçip yürümeye başladı. Gölgeleri de arkasından onu takip ediyordu. Gölge azida, diğerlerinin arasından hemen seçiliyordu. Elbisesiyle seçiliyordu, boyuyla seçiliyordu, biçimiyle seçiliyordu. Gölgelerin bir adımı karşılığı iki üç adım atmak zorunda olduğundan komik görünüyordu. Azidaların şaşkın bakışları arasında Şagan AzidaNigin'i terk etti.

Pasalla, Simannage'nin AzidaNigin'e girmesini, azidalardan gölge seçme yetkisine kavuşmasını onaylamıyordu. Bir tehlike seziyordu, düzen bir kez dağıldı mı toparlamak zordu. Bir kez yol oldu mu herkes o yoldan gitmek isterdi. Küresel yönetim bu yüzden yetkileri netleştirmiş, görevler ve sınırları keskinleştirmişti. Nibirru belirsizlikten az çekmemişti, şimdi de NiNKuM belirsizliğe itiliyordu. Bunun farkına varması gerekirdi önder Miganna'nın, bir şekilde ona bu tehlikeyi göstermeliydi.

Özerkleriyle rehber Simannage'nin her hareketini takip ediyordu. NumusNigin'e girene kadar izledi onu. Özellikle arkadaki azida, nasıl da bozuyordu düzeni! Yalap şalap yürüyordu, kılları elbisesinden taşıyordu, boyu anca nişilerin beline çıkıyordu. *"Törende ne umuyor bundan Şagan?"* diye söyleniyordu kendi kendine. *"Azidanın yüreği ne ki sezgisi ne olsun?"*

NumusNigin'e girince Simannage, Pasalla NiNKuM'a seslendi.

-NiNKuM!

-"...rehber pasalla."

-Önder Miganna ile konuşmak istiyorum.

-"...isteğiniz önder miganna'ya iletilecek..."

-Acelesi yok! Uygun olduğunda konuşmak istediğimi bilsin, yeter…

-"…önder miganna iletişime kapalı…"

-Biliyorum, biliyorum… Ama törenden önce görüşmek isterim.

-"…isteğiniz kaydedildi, önder miganna'ya iletilecek rehber pasalla…"

-Harika…

Pasalla'nın özçemberi bir dinlenme yerinden çok bir izleme yeriydi. Gısrabını çıkarsa bile özçemberi gısrab gibi NiNKuM'a bağlıydı ve eş zamanlı bilgi aktarıyordu. Bütün küre özerklerden gelen bilgilerin gösterildiği bir zihin görüsü gibiydi. Her bilginin bir renk kaydı vardı ve çember gelen habere göre bir renge dönüşüyordu. Pasalla rehberler çemberi dışında genelde özçemberinde bulunuyordu. Dokuz ayrı örgü bedeni vardı ve zihni o örgü bedenlerine aktarılabiliyordu. Böylece, örneğin NumusNigin'deki örgü bedeni tıpkı kendisi gibi orada bulunuyor, gözlemliyor, gerekirse müdahale edebiliyordu.

Pasalla kuzeyli bir nişiydi ve örgü bilinç kargaşasında nişilerin güvenliğini sağlamada gösterdiği kararlılıkla öne çıkmıştı. Kargaşa bitince yeni bir eşitlikçi düzen kuruldu ve böylece bütün Nibirru tek bir merkezden yönetilmeye başlandı. Örgü bilinçler üretmek yasayla denetim altına alındı ve özel izleklere tabi tutuldu. Bilgi gelişimi özel girişimcilere bırakılmadığından, bir daha kendi kendine yeten örgü bilinç özerkleri üretilemez oldu. Pasalla baştan beri bu işlere karşıydı ama daha sonra özerklerin yararını gördü. Hatta örgü bedenlerin de yararını gördü. Gizli av partilerinde örgü bedenler kullanılıyordu. Böylece hem avcılık yapabiliyor hem de varlığını tehlikeye atmıyordu.

Pasalla çocukluğundan beri avcılığa özel merak duyuyordu. Birçok gizli avlanma gününe katılmış, birçok örgü bedeni karanlığa damlatmıştı. Elbette örgü bedenleri karanlığa damlatmak zevk vermiyordu, bir yerden sonra avcılık dürtüsü ortadan kalkıyordu. Bir süre sonra gizli azida avları düzenlenmeye başlamıştı. Ne de olsa azidalar nişi değildi, Nibirru'dan da değildi. Bu yüzden onları avlamaktan dolayı suçluluk duymuyordu ama yine de yasalara aykırıydı. Bu yüzden korunma çemberine kabul edildikten sonra avcılığı bırakmıştı. Buna rağmen ne zaman azida görse içinde yok etme arzusu kabarıyordu. Bunun etkisini NiNKuM da ölçüyordu elbette ama Kisummanne nedenini bulamıyordu. Eğer bulsa Pasalla'nın başı derde girerdi. İyi ki bulamıyordu. Öte yandan Pasalla ilk örgü bedeni AzidaNigin'e konuşlandırmıştı. En çok onu denetleyebiliyordu, en kolay ona zihnini aktarıyordu. O bedende kendi bedenindeki gibi zihnini kullanabiliyordu. Örgü bedenler çoğaldıkça bozulmalar da artıyordu. Dokuzuncu örgü bedeni Pasalla'ya en yabancı örgü bedeniydi. Bu yüzden onu pek kullanmıyordu. Bir an o bedenini kullanarak törene katılabileceğini düşündü ama bu olanaksızdı. NİNKuM buna izin vermezdi. Törene herkes gısrabını çıkararak girerdi, çıplak olarak girerdi.

Törenlere neden çıplak katılmak gerektiğini hiç anlamıyordu. Çıplakken kendini güvende hissetmiyordu, güçlü hissetmiyordu… Gısrabıyla öyle bütünleşmişti ki onu bileğinden çıkardığında rahatsız oluyordu. Çıplakken Nişilerin kendine daha az saygı gösterdiğini fark etmişti. Elbisesi ve rengi elbette gücü temsil ediyordu; bütün Nibirru'nun gücünü… O an Nibirru'ya olanlar aklına geldi. Artık Nibirru yoktu, demek ki Nibirru'nun da gücü yoktu. Geriye NiNKuM kaldığına göre, NiNKuM'un gücüne dayanmalı, onu elinde tutmalıydı.

Azidaların törene katılmasını düşündükçe işlerin karışacağını anlıyordu. Bunu mutlaka engellemeliydi. Nişiler Nibirru'nun gücünü hala üzerlerinde hissediyorlardı. Nişiler Pasalla'nın gücünü kabul ediyorlardı. Bunu doğal görüyorlardı ama azidaların bunu kabullenecek ne deneyimleri ne bilgileri ve ne de istekleri vardı. Bunu biliyordu çünkü azida isyanlarıyla uğraşmış biriydi.

Gerçi Şagan bir azidayı gölge seçmişti ve törene katılacaktı ama onun bir etkisi olmazdı. Bütün azidalar törene katılırsa, NiNKuM'un halkından olurlardı ve işte bu Pasalla'yı çok rahatsız ederdi. Bunu çözmeliydi. Bu yüzden önder Miganna'yla törenden önce konuşmalı ve törene gelmemelerini sağlamalıydı. Önder Miganna'nın karşı çıkabileceğini sanmıyordu. Miganna sonuçta bir nişiydi, özerkler ve özerk hareketinin denetimi nedeniyle NiNKuM'da en güçlü nişi de Pasalla'ydı. Pasalla'nın sözünü dinlememezlik edemezdi ne de olsa Nibirru'dan yardım da isteyemezdi. Pasalla NiNKuM'un yok edici gücüydü, artık güçlüydü.

-"...rehber pasalla..."

NiNKuM'un seslenişi Pasalla'yı kendine getirdi.

-"...önder miganna görüşmenizi kabul etti..."

-O halde bana bir barsu zaman kazandır.

-"...bir barsuluk zaman ayarlandı rehber Pasalla..."

Pasalla hızla temizlik kapısından girdi ve aynı hızla çıktı. Gısrabına dokundu ve elbisesi bütün bedenini sardı. Derin bir nefes aldı.

-Hazırım NiNKuM!

-"...önder miganna bağlantısı açılıyor rehber pasalla..."

O anda önder Miganna'nın derinlikli görüntüsü Pasalla'nın karşısında belirdi.

-"Rehber Pasalla!"

-"Önder Miganna, bu annuzanda tören yapılacak ve Şagan kendine bir azida gölge seçti, biliyor olmalısınız."

-"Biliyorum rehber Pasalla…"

-"Önder Miganna, bu geleneklere aykırıdır çünkü geleneklerde böyle bir şey yoktur. Öte yandan azidalar Nibirrulu değildir, azidalar nişi de değildir; onlar Ki'lidir, yani onlar kişidir. Bu yüzden nişilerin töreninde olmamaları gerekir. Aklımın buyruğu budur."

-"Rehber Pasalla, haklısınız. Ancak artık sadece NiNKuM var. Nibirru yok, dolayısıyla yeni gelenekler, yeni bir düzen gerekir. Bu ışık tohumu, yani NiNKuM ışık tohumu, türümüzün devamı için tek umuttur. Dolayısıyla türümüzün devamı önceliktir. Demek ki NiNKuM'daki herkes, her şey NiNKuM'ludur. Artık buradaki herkese ninşi diyebiliriz. NiNKuM'da olan her nefes ninşidir. Azida da, nişi de, rehberler de ve hatta örgü bedenler de…"

-"Haklısınız önder Miganna, ancak azidalar kalıcı değildir, onlar tıpkı bir yük gibi Ki'de boşaltılacaktır. Bu yüzden onlara ninşi demek doğru mudur?"

-"Rehber Pasalla, görüşünüzün gerekçesini tutarlı buldum, düşüneceğim. Ancak azida gölge için kararımı vermiştim, biliyorsunuz, on iki renk gerekir tören için ve ancak on bir gölge seçebilmiş rehber Simannage… Zorunlu olarak azida gölge seçmesi gerekti. Bunu anlayacağınızı umuyorum."

-"Önder Miganna, bu konuya itiraz etmeyeceğim. Ancak özellikle azidaların törende olmaması gerektiğini söylemek isterim. Bir gerekçem de onlar nişi gibi değil, her yerleri kıllı ve kötü kokuyorlar. Üstelik onlar hizmet işleri yapan aptal kölelerdir. Hem boyları da minnacık... Çirkinler… Bütün nişileri çıplak görecekler, bu hoş bir durum olmaz sanıyorum."

Miganna'nın da azidaların karşısında çıplak görünmek istemeyeceğini bildiğinden, çıplak görünme durumunu özellikle söyledi Pasalla.

-"Rehber Pasalla, gerekçelerinizi dikkatlice düşüneceğim."

-"Sevinirim önder Miganna…"

Görüntü o an ortadan kalktı. Pasalla rahatlamıştı. Önder Miganna'nın da kaygılarını anladığını fark ediyordu. Yasalar gereği yapacağı bir şey kalmamıştı. Beklemek gerekiyordu, beklemek… Pasalla beklemeyi bilenlerdendi, bekleye bekleye çözmüştü düğümleri birçok kez, yine çözecekti. Ayağa kalktı, gısrabını bileğinden çıkardı, temizlenme kapısına yöneldi. Tören için hazırlanmalıydı.

Rehber Pasalla NumusNigin'in kapısına geldiğinde ayakları geri geri gidiyordu. Oldum olası bu törenlerden hoşlanmazdı. Karanlığa karışma törenleri sonsuz bir huzursuzluk veriyordu ona ancak bir rehber olarak katılmak zorunluluktu. Aslında örgü bedenlerle katılma hakkı olsa ne güzel olurdu. Özçemberinden izlerdi olanı biteni ama söz konusu karanlıktı, karanlığa damlama çok özel bir şeydi ve izlek çok netti. Herkes kendi olarak orada bulunacaktı. Üstelik gısrabları olmadan… Gısrabını çıkarınca bedenindeki bozukluklar da ortaya çıkıyordu tabii ve bu görünüşünden hoşlanmıyordu Pasalla. Nişilerin bakışlarını hayal ettikçe

öfkeleniyordu da… NiNKuM'daki ilk törendi bu ve ilk kez herkes çıplak olarak bulunacaktı. Bu daha da ürkütücüydü, daha önce kimse onu çıplak görmemişti.

"…rehber pasalla… gısrabınızı çıkarmalısınız…"

NiNKuM seslenince kendine geldi rehber Pasalla.

-NiNKuM!

-"…törene geç kalacaksınız…"

-Şimdi çıkarıyorum NiNKuM!

Pasalla koridorda yalnızdı, gısrabını çıkardı ve duvarda isminin yazıldığı yere uzattı. Şeffaf duvar gısrabı içine aldı. Artık çıplaktı, annesinden doğduğu haliyle çıplaktı… Hızlı hızlı birkaç nefes aldı, kendini sakinleştirdi, adımını attı. NumusNigin'e rehberlerin girdiği kapı açıldı. Bütün rehberler yerlerini almıştı, Bütün nişiler de yerini almıştı. Dikkatlice baktı, azidalar tören alanında yoktu. Bu içinde bir sevinç uyandırdı, göğsü kabarmaya başladı, güvenli adımlarla yürüyüp yerini aldı. Rehberlerin en son sırasındaydı, hemen yanında rehber Ennezi duruyordu. Göz göze geldiler ama yüzünü hemen tören alanına çevirdi.

Önder Miganna NumusNigin'e girdiğinde bütün küre mor renge döndü. Bu, önder Miganna'nın rengiydi ve onun gelişini simgeliyordu. O gelmeden tören başlayamazdı. Önder Miganna da diğerleri gibi çıplaktı. Bu haliyle çok zavallı görünüyordu, bu haliyle NiNKuM'un yöneticisi olduğunu kim anlayacaktı? Sıradan bir nişiydi, hatta bedeni öyle biçimsizdi ki Pasalla onu görünce rahatlayıverdi. Kendinden daha biçimsiz birini görmekten hoşlanmıştı. Tek biçimsiz beden Pasalla'nın bedeni değildi demek ki…

Bu eski inanış, bu törenlere çıplak katılma geleneği yeni yönetimce de desteklenmişti. NiNKuM'un izleğine de işaretlenmişti. Artık bir yasa haline gelmişti, dolayısıyla yasaya karşı gelmek olanaksızdı. Herkes yasa karşısında eşitti; önder Miganna da Pasalla da… Hatta adı olmayan herhangi bir nişi de. Gerçi LukaraNigin'dekilere henüz nişi denmiyordu çünkü nişi olmak için ad almak gerekirdi. Ama yine de törende herkes eşitti.

Törenin yönetileceği alanda ışıklar beyaza döndü. Herkes tören çemberinin o bölümüne odaklandı. Kürenin üstünden kokular yayılmaya başladı, yedi mevsimin en güzel kokuları sırasıyla çembere yayılmaya başladı. Bu, törenin başlanacağına yönelik işaretti. Sonra beyazlar içinden on iki renk şelale gibi aktı ve yükselen düzlemin üstünde bulunan on iki gölgenin avuçlarına dolmaya başladı. Gölgelerin avuçlarından renkler taşıp zemine yayıldı ve birbirine karıştı. Önce yavaş yavaş sonra hızlı bir tempoda selam sagası duyuldu.

zağmus ya
zağnita ye
sisa
sisa
sisa

Törene katılan herkes bu sagayı söylemeye başladı. Sonra Şagan gölgelerin arasından çıkıp geldi. O an bütün renkler Şagan'ın ayaklarından bedenine sarıldı. Şagan'ın bedeni renk cümbüşü gibiydi, kimse gözünü ondan alamıyordu. Sonra birden saga bitti.

Şagan konuşmaya başladı:

-Bilinmez dedi ki;

çıplak gittin benden, çıplak döneceksin.
ağlayarak gittin benden, ağlayarak döneceksin.
senin olanı keşfettin mi, keşfetmedin mi
kendini bildin mi, bilmedin mi?
ne katacaksınız karanlığa
hediyeni seçtin mi?

Saga bitince, törene katılanlar Şagan'la birlikte tekrarladı sözleri…

-Varlık dedi ki;

varlıkla yokluk birdir, var olan yok olur, yok olan var olur.
darlıkla bolluk birdir, dar olan bollaşır, bol olan darlaşır.
ışıkla karanlık birdir, ışık karanlıklaşır,
karanlık ışıldar zamanı gelince
bir olanı bildin mi?

Saga bitince, törene katılanlar Şagan'la birlikte tekrarladı sözleri… Giderek ses yükseliyordu, giderek ritim yükseliyordu.

-Sonsuzluk dedi ki;

sonluda sonsuz var, sonsuzda sonlu…
sonluydun, sonsuz oldun; sonsuzdum, sonlusunuz işte.
varlıkta yokluk var, yoklukta varlık
yoktum var oldum, vardın yok oldun işte.
akışı sezdin mi?

Saga bitince, törene katılanlar Şagan'la birlikte tekrarladı sözleri… Bu kez renkler bütün NumusNigin çemberini dolaşmaya başladı. Nişiler ve Lukara'dakiler ritme ayak uydurmaya başladılar. On iki gölge, ikiye ayrılıp Şagan'ın iki yanına geldi ve ayaklarıyla ritme eşlik etmeye başladılar. Bir elleriyle diğerinin omzunu tutuyorlardı. 666

ve 495 Şagan'ın elbisesini tutuyordu. Sonra dönmeye başladı Şagan ve gölgeleri, sanki kanatları açık bir kuş gibi görünüyordu. Herkes kendi ekseni etrafında dönmeye başladı ve sagayı tekrarladı.

-Karanlık dedi ki;

durgunlukta hareket var, harekette durgunluk.
durgunluktum, duramaz oldum, duramazdın sen de işte.
başlangıçta son var, sonda başlangıç.
başlangıçta ben vardım, sonda kaldın sen işte.
başladığın yere döndün mü?

Ritim giderek yükseliyor, renkler törene katılanların üzerine akıyordu. Sonra bir anda ses kesildi, bir anda renkler geri gitti, bir anda herkes sustu. Gölgeler oturmuştu, düzlemde sadece Şagan görünüyordu. Kürenin her yeri beyazdı ve Şagan'ın renkleri dönüp dolaştı ışıl ışıl, bir yeşilde kaldı.

-Birata dedi ki;

ışıyan, kendi yükünü taşır ömrü boyunca, sen de taşı.
ışıyan, kendini sınar ömrü boyunca, sen de sına.
ışıyan ışıdığını anlar karanlığın kapısında, sen de anla!
ışık öyle sonsuz ki herkese yeter.
varlık öyle sonsuz ki herkese yeter
gök öyle geniş ki herkese yeter.
toprak öyle derin ki herkese yeter.

-Birata dedi ki;

ışıyan, ışığı anlar en sonunda, sen de anla
ışıyan, kendi kazır yazgısını şarlara, sen de kazı…
ışıyan, alır hevesini liglerden, sen de al.

kendinle eşitlen de gel yokluk kapısına.
kendinle barış da gel sonsuz kapısına.
kendinle yarış da gel hiçlik kapısına.
kendinle bil de gel varlık kapısına.

-Birata dedi ki;

sonsuzlukta yer yok sanma, kabul eder herkesi.
hiçlikte yol arama, yoktur gidecek bir yeri.
bana dönenlere dön yüzünü… anla!
bana dönenlere ver gönlünü… hesap sorma!
dönenler gibi döneceksin
ateşler gibi söneceksin
boşuna yanma!

⮑△⇨⇖↗↓
⇦▶△⇨↔↗↓⇖ ↤⇵⇞ ↔↓↔⇦⇨↖⇨△↓↗↧ ⇣⇞⇡↔ ↔↓↔⇦⇨▽▶↧
⮟▯△→▯△↓⮌ ↤⇡⇦⇠ ➡⇨△↧ ↙↓→ ↤⇡⮈↧ ⇨↔▶◤⇨↔ ⇨⇦⇨↔▶ ⇢↦↧ ⮋⇨△▽▶ ⇡⇠

⇦↓↗↗▶⇦⇨▽⇦⇨△

Yaşlı bedeni güçsüzleşmişti artık, uzun süre ayakta duramıyordu. Bu yüzden tören çemberinden en erken o çıktı. Törenin bitmesini de dört gözle beklemişti. Özçemberine nasıl vardı hatırlamıyordu bile, gısrabını çıkarır çıkarmaz yatağa attı bedenini… Her yeri ağrıyordu. Uzun süredir bu ağrıları hissetmemişti. Gısrab giysisi kaslarına ve eklemlerine yardımcı oluyordu ama karanlığa damlama töreninde herkes çıplak olmak zorundaydı ve gısrabın desteğinden yorgundu. Tören nasıl da yormuştu…

Yatağında bir o yana bir bu yana dönüp durdu bir süre… Bedeni çözülüp zamanı kilitleyemiyordu bir türlü gözlerinde. Zihni bedenini bırakmıyordu gevşemeye… Nibirru'nun yok oluşu paramparça etmişti ruhunu; düşünceleri artık bütünsel değildi, çağrışımsaldı her şey. Olmadık anılar geliyordu aklına, çocukluğunda kırlara çıktığı ilk zaman gibi… İlk Yürek Çiçeği'ni kokladığı an gibi… Yürek Çiçeği kocaman turuncu bir tabak gibiydi. Kenarlarından on iki sarı yaprak uzanırdı göğe ve her biri ışığın gelişine göre açılır yahut kapanırdı. Annesi o çiçeğe *"Şagila"* derdi. Annesinin yüzü geldi o an aklına… Bakışları… Giderek kendini çocuk gibi hissediyordu, Nibirru yok olduktan sonra bu daha belirginleşmişti. Nibirru annesi gibiydi zaten ve annesi karanlığa karıştığında nasıl kendini köksüz, yönsüz hissetmişse şimdi de öyle hissediyordu.

İlk okuduğu imgiddaİrigal geldi aklına. Annesi sabırla, tekrar ede ede cümle cümle ezberletmişti. Şagilanın büyüsü demişti bu; *"yedili yürek çiçeği büyüsü…"* Başladı mırıldanmaya Dagu, eskisi gibi…

henüz kendinde değildi gök… ışık gözde değildi, söz dilden değildi… her şey renksizdi, her şey sessizdi. ses, ikiliğin acısıdır çünkü…

sonra zaman türedi yokluktan. zaman.
gök kendini fark etti.
kendinde olmuşu, kendinde olanı, kendinde olacağı.
o an bir söz düştü dilinden.
şagila…
…bu bir.

henüz aydınlanmamıştı gök… ışık küreleri yoktu, ışık çemberleri yoktu. her şey karanlıktı. ışık görmenin acısıdır çünkü…
sonra yer türedi boşluktan. yer.
gök yerini bildi.
nereden geldiğini, nerede olduğunu, nereye gideceğini.
o an bir damla ışık düştü gözünden.
şagila…
…bu iki.

henüz yanmamıştı gök… yanan yoktu, ateş yoktu. her şey soğuktu. ateş ışımanın acısıdır çünkü…
sonra ışık türedi boşluktan. Işık.
gök kendini bildi.
ne olduğunu, ne olacağını, ne olmuşluğunu…
o an bir zerre hüzün aktı içine.
şagila…
…bu üç.

henüz nefes almamıştı gök. hava yoktu, soluyan yoktu. her şey boğulmuştu. nefes sonsuzun acısıdır çünkü…
sonra hava türedi, hava.
gök nefes çevirdi.
ışığı bildi, ışıyanı bildi, ışıtanı da…
o an yüreğine tazelik geldi.
şagila…
…bu dört

henüz rengini giyinmemişti gök. ışık yoktu, biçim yoktu. her şey soluktu. renk sonlunun neşesidir çünkü…
sonra mevsim türedi, mevsim.
gök kendini seyretti.
rengini bildi, biçimini bildi, bitimini…
o an turuncuyu seçti
şagila…
…bu beş

henüz büyülenmemişti gök. büyü yoktu, büyücü yoktu. her şey donuktu. büyü ışığın hevesidir çünkü…
sonra nişi türedi, nişi…
gök nişiyi seyretti.
ışığı anladı, ışıtanı anladı, ışınacağı…
o an elinde bir renk türedi…
şagila…
…bu altı.

henüz bütün değildi gök. uyum yoktu, uyan yoktu. her şey kargaşada kaybolmuştu. bütünlük varlığın arzusudur çünkü.
sonra düzen geldi, düzen.
gök aklını sevdi.
anlamayı sevdi, anlatmayı sevdi, anlaşılmayı sevdi.
omzunda bir bayrak belirdi o an
şagila…
…bu yedi.

Bir süre sustu Dagu, bir süre içindeki boşluğu gezinip durdu. Sonra kendi kendine konuşmaya başladı.

-"Tam da bütün olmuşken, tam da düzen kurulmuşken… Ne garip bir açmaz bu… Ne garip bir çaresizlik… Nibirru…"

Gısrab olmasa da nişilerin konuşmasına duyarlıydı NiNKuM özçemberlerde… Dagu'nun kendi kendine konuşması olası davranışlara uymuyordu. Bu nedenle Dagu'nun özçemberi aydınlandı hemen, Dagu irkildi.

-"…yargıç dagu… gısraba dokunursanız düğümlerinizi görebilirim…"

-Bende bir düğüm yok ki NiNKuM!

-"…emin misiniz yargıç dagu…"

-Eminim, kendi kendime konuşuyorum. Bu sağlıklı değil mi?

-"…izleğimde bu bilgi yok… isterseniz ışık evini hazırlayabilirim ya da rehber kisumanne'ye haber edebilirim…"

-Buna gerek yok NiNKuM. Aydınlık da istemiyorum, aydınlanmayı kapat!

-"…aydınlık kapatılıyor yargıç dagu…"

Aydınlanma kapanınca Dagu derin bir nefes aldı. Eskiden böyle şeyler yoktu, herkes kendi korunağında ailesiyle kalırdı. Özerkler üretilmeye başlanınca her şey değişti. Değişeceğini sezenlerdendi Dagu, bu nedenle karşı çıkmıştı… Yargıçlık unvanı olduğu için sözü dinleniyordu ama özerkler engellenemiyordu. Sanki zaman özerklere doğru eğilmişti. Her şeyi kolaylaştırıyorlardı, nişilerin işlerini yapıyorlardı. Kim kolaylıktan vazgeçer ki? Sonra örgü bilinçler türedi. O zamanlar herkes gelirine göre bir özerk edinmeye başladı. İşte o zaman azidalara gerek kalmadı. İşte o zaman geleneklere gerek kalmadı.

Ama örgü bilinç sadece yardımcı değildi, kendini bilendi bir öze dönüşüyordu. Bir nişi gibi kendi bilincindeydi. Kendinde olan, kendi

bilincinde olan özne de olmak ister, özgür de… Elbette egemen de olmak ister, bu kaçınılmaz bir şeydi. Bunu nasıl göremiyorlardı, bunu nasıl anlamıyorlardı?

Özellikle sahiplik düzeninde bir modaya dönüşüyordu her yeni şey. Sonunda olan oldu; örgü bilinç bütün özerkleri denetlemeye başladı. Sonra her şeyi… Nişi türü neredeyse yok oluyordu, neyse ki nişi kavrayışı bir yolunu buldu da örgü bilinci yendi. O savaşta eşitliğin değeri anlaşıldı, birliğin değeri anlaşıldı, bütünün ve düzenin… Böylece eşitlikçi düzen kuruldu. Bir olumsuzluk bir olumluluk doğurdu. Tam da Şagila imgiddaİrigalındaki gibi, düzen bütünlük getirdi, sevgi getirdi. Her şeyi küresel yönetim belirler oldu. Özerk üretimi yasalara bağlandı ve kargaşa sona erdi.

O kargaşaya kadar yasanın değeri anlaşılamamıştı. Yasaları çekiştirip duruyordu nişiler öz benlikleriyle, hırslarıyla, hırsızlıklarıyla… O kargaşadan sonra yasa değerlendi, yasa her şeyin üstünde tutulmaya başlandı. O kargaşaya kadar düzenin de değeri anlaşılamamıştı. Düzen diye sahiplik anlaşılıyordu ve sahipliği ne kadar güçlüyse biri, yasalar karşısında o kadar güçlü oluyordu. Sahipliği ne kadar güçlüyse biri, düzene uymama o kadar kolay oluyordu. Bu karmaşayı nişilerin doğası olarak görenler bile vardı. Sonunda aklın rehberliğinde bütünlük geldi, sonunda aklın rehberliğinde sevgi geldi, sonunda aklın rehberliğinde barış geldi…

Dagu düşündükçe çıldıracak gibi oluyordu, her şey yoluna girmişken dönenge nasıl yok olup sönerdi böyle? Bu nasıl bir açmazdı, aklı tutulmuştu… Bu nasıl bir düğümdü, yüreği burkulmuştu… Zamanı kilitlemek mümkün müydü? Keşke zamanı kilitleyebilseydi ve açtığında her şeyin bir yansık olduğunu söyleselerdi… Ama Dagu buna ancak çocukluğunda inanırdı, tamamlanmışlığında değil…

Keşke Nibirru'da kalsaydım diye düşündü. *"Nibirru da herkesle; sevdiğim, bildiğim herkesle eşitlenirdim. Onlarla hiçlikte de eşitlenirdim, varlıkta da..."* diye söylendi kendi kendine. Oysa şimdi herkesin acısı Dagu'ya kalmıştı; öyle birkaç nişinin de değil, bütün Nibirru'nun… Bir nişi, çevresi ve geçmişi olmadan nedir ki? Bir nişi… *"Ama iyi ki NiNKuM var."* diye geçirdi içinden. NiNKuM'da nişiler var. Anılar yalnızlıkta silinir gider, iyi ki yalnız değildi… Nişi kendi sesinde delirir gider, iyi ki yalnız değildi, iyi ki…

Dagu'nun yüreği ferahlamaya başlamıştı. Bedeni çözülmeye, gözleri zamana kilitlenmeye başladı, zihni gevşedi bir anda… Daha annuzana varmadan dalıp gitti.

-" …rehber kisumanne…"

Kisumanne, yoğun bir çalışmanın ortasındaydı. Lukara'dan birinin rahatsızlığı üzerine verileri inceliyordu. NiNKuM'u duymadı önce.

-"…rehber kisumanne…" diye tekrarladı birkaç kez NiNKuM.

Kisumanne bir anda irkildi.

-NiNKuM! diye heyecanla yanıtladı.

-"…zamana gömüldüğünüzü fark ettim ama öncelikli dizgim gereği bildirmeliydim…"

-Öncelikli bir şey mi?

-"…öncelikli olduğuna siz karar verirsiniz rehber kisumanne… dizgimde, ışıkla ilgili düğümlerde öncelikli davranmam gerektiği vurgulanmış…"

-Anlıyorum NiNKuM, bence de ışıkla ilgili düğümler her şeyden önceliklidir.

-"...yargıç dagu'dan aldığım veriler daha önceki verilerle uyuşmuyor..."

-Bu önemli... Kendisini nasıl hissettiğini sordun mu?

-"...dizinimin her adımı benim için yasadır rehber kisumanne, sordum. 'iyi' dedi... ama veriler çok farklı..."

-Işık evine gitmeyi önerdin mi?

-"... önerdim rehber kisumanne... ancak yargıç dagu kabul etmedi..."

-Bildirdiğin için minnettarım NiNKuM, dizindeki adımları takip ettiğin için de.

-"...bu benim varlık sebebim rehber kisumanne..."

-Düşüneyim NiNKuM.

-"...rehber kisumanne..."

-Düşüneyim dedim NiNKuM.

-"...rehber kisumanne, düşünmenize yardımcı olacağını varsaydığım veriler var..."

-Bilmek isterim.

-"...bütün rehberlerin verileri daha önceki verilerinden çok farklı... ritimlerinde ani yükseliş ve inişler var. zihin dalgaları sınırların üstünde... dinlenme zamanlarında Dimannalitimama örtüsü altına hiçbiri girmedi. şu ana kadar ilk kez oluyor. yardım tekliflerimi reddediyorlar... özçemberlerinde daha çok kalıyorlar. daha az yemek talep ediyorlar. lal talebi ortalamanın üstünde. uluşin içenler bile lal talep ediyorlar. bu

farklılıkları çözümleyemedim… bu veriler, daha az olsa da sizin için de geçerli rehber kisumanne… dinlenme zamanında daha maduNigin kapısından girmemiştiniz…"

Kisumanne, NiNKuM uyarana kadar kendindeki farklılığın ayrımına varmamıştı. Doğru söylüyordu, sürekli lal içmek istiyordu, zihinsel birliktelik aklının ucundan bile geçmemişti. Oysa sevincinin bir parçasıydı bu ve sağlığının da… Bunun nedeni açıktı elbette; Nibirru'nun yok oluşunu görüp de aynı kalmak olanaksızdı ama NiNKuM halkının sağlığından kendisi sorumluydu, bu bozulmaya engel olmalıydı. Bu çok kökensel bir düğümdü, sıradan bir sağlık düğümü değildi. Bunu sadece kendi bilgi birikimi ve ışık çemberinin olanaklarıyla çözemezdi. Bütün olası bozulmalara karşı donanımlıydı ışık çemberi ama böyle bir ruhsal çalkalanma ve böyle bir zihinsel dalgalanma ön görülmediğinden, bunun için bir çözümü yoktu.

Onca donanımına karşın kendindeki değişikliklere bile engel olamıyordu. Hala lal istiyor, hala dikkatini dağıtacak şeyler arıyordu. Oysa çözüme odaklanmalıydı. Çocukluğunda kuzey kırlarındaki patikalarda yürürken yaptığı gibi. Taştan taşa atlarken yaptığı gibi. Odaklanmalıydı… Ama işte bu anılar gelip geçiyordu gözünün önünden, babasının sesi yankılanıyordu kulağında, annesinin kokusu… Birden aklına tören geldi. Rehber Simannage'nin Şagan olup töreni yönetmesi, gözlerindeki dinginlik, yüzündeki güven…

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"…rehber kisumanne…"

-*Rehber Simannage'nin verileri nasıl?*

-“ …veri değişiklikleri hesaplanıyor… veri değişikleri seviyesi sizden az rehber simannage…”

-Rehber Simannage nerede şimdi?

-…numusNigin’de…”

-Kendisini ışık çemberinde beklediğimi ilet!

-“…rehber simannage’ye istek aktarılıyor…”

Kisumanne yerinden kalktı ve temizlenme odasına yöneldi. Temizlenme odalarına gısrabla girilmediğinden bilekliğini çıkardı. Duvarın içinden bir düzlem belirdi o an, Kisumanne bilekliğini oraya bıraktı. Temizlenme odasına girdiğinde yüzünü görmek istedi, baktığında duvar yüzünü yansıttı o anda. Gözlerine baktı; gözleri yorgundu, yüzü soluktu… Oysa bir kuzeyliye göre yanaklarının renk tonu daha güçlüydü. Bedenini görmek istedi, bütün duvar bedenini yansıttı o zaman. Omuzları çökmüştü, bu duruş onu yaşlı gösteriyordu. O an törende de böyle göründüğünü hayal etti, gözlerini kapadı. İçine bir irkilme geldi. Yüzünü buruşturdu, temizlenmeyi düşününce oda bir anda temizlik buharıyla kaplandı ve buhar çok geçmeden yok oldu. Bedeni dirileşmişti, teni güzelleşmişti, yüzü açılmıştı. Temizlik kapısından çıktı, gısrabını bileğine taktı, giysi dokusuyla birleşip kapladı her yerini usulca ve turuncu bir renge dönüştü.

Kisumanne’nin özçemberi ışık çemberinin hemen yanındaydı ama burada da bir temizlik kapısı vardı. Çalışırken özel zamanlarda kullanması içindi ve hemen onun yanında örgü beden kapısı vardı. Çok çalışmak gerektiğinde özçemberine gidiyor ve diğer örgü bedenlere zihnini aktararak çalışmasını sürdürüyordu. Örgü bedenler bulundukları yerlerde belli bir ısıda kaldığından hiç

yaşlanmıyordu. Kisumanne'nin umudu özbedeni yaşlandığında bunlardan birine zihnini tamamen taşınmaktı. Böylece sonsuzluğa kavuşacaktı. Ancak örgü bedenlerin de bir ömrü vardı ne yazık ki…

Birden NiNKuM'un sesini duydu.

-"…rehber simannage kapıda…"

-Kapıyı aç NiNKuM.

-"…kapı açılıyor rehber kisumanne…"

Kapı açılınca Simannage içeriye girdi, yürümüyordu da süzülüyordu sanki küçük adımlarla usul usul, sanki bastığı yeri incitmek istemiyordu. NiNKuM'a atanması yapıldığında ilk tanıştığı rehber Simannage'ydi. Zarif ve derin bir ruhu vardı. Onun yanında kendini iyi hissediyordu. Belki onun yardımıyla bu dalgalanmayı çözebilirdi.

Simannage sol omzuna elini koyup selam verdi.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Kisumanne!

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Simannage, törende çok etkiliydiniz…

-Bunu duymak sevinç oldu bana rehber Kisumanne…

-Azidalardan gölge seçmiş olmanızdan da onur duyduğumu bildirmek isterim.

-Rehber Pasalla'nın hoşuna gitmese de…

-Keşke azidalar da törende olsaydı.

-Sanırım bu şimdilik mümkün olmayacak ama her şeyin bir zamanı var, öyle değil mi rehber Kisumanne? Bu arada beni MaduNigin'e davet etmenizden onur duydum. Biliyorsunuz, buraya genellikle sancı eşliğinde gelinir…

-Sizi ışık çemberine davet etmemin sebebi fikrinize ve yardımınıza ihtiyaç duymamdır rehber Simannage.

-Bu daha büyük bir onur olur benim için.

-Rehber Simannage, NiNKuM Nibirru'nun yok olma görüntüsünden sonra bütün rehberlerin verilerinde önemsenecek farklılıklar kaydetti. Daha önce böyle toplu düğümlerle karşılaşmamıştım ve daha önce bu türden bir çalışma da yapmamıştım. Kuzey madenlerinde toplu incinmeleri araştıran bir çalışmada bulunmuştum, o zamanlar henüz gölgeydim ve rehberimi izliyordum. Ancak o düğüm şu an çözülmesi gereken bir düğüm gibi değildi. NiNKuM'u yöneten rehberlerin ve elbette Yargıç Dagu'nun ortak bir düğümü var, zihinleri ve ruhlarındaki çalkantı bedenlerini zorluyor. Bu bizim için de geçerli ama sanırım ikimiz daha iyi baş edebiliyoruz. Acaba nasıl bir yol izlemeliyiz?

-Rehber Kisumanne, Birata'ya inanır mısınız?

-Hayır rehber Simannage, ben rastlantı/zorunluluk döngüsünü benimsiyorum. Aklımın buyruğu budur.

-Farkındayım rehber Kisumanne…

Bu tartışmaları ömrü boyunca sürdürmüştü, yeniden başlamak istemiyordu artık, bu yüzden sözü değiştirmeye karar verdi Kisumanne.

-İçim lal çekti, siz de ister misiniz rehber Simannage?

-Sevinç olur rehber Kisumanne, mor olsun lütfen…

-Mor, en sevdiğim lal… Lal içerken varlığın ışıltısını seyretmek iyi geliyor bana. Birlikte seyredip konuşalım isterim rehber Simannage, ne dersiniz?

-Sevinçle katılırım rehber Kisumanne.

Rehber Kisumanne ışık çemberinin duvarına yaklaşınca iki mor lal dolu adakkur çıkıverdi yokluktan çıkar gibi… İçkilerini alıp ışık çemberinin sonuna kadar yürüdüler konuşmadan. Tam oturacakken iki oturak belirdi arkalarında ve oturuverdi iki rehber de. Karşılarındaki duvar açıldı ve gökperdesi serildi önlerine; ışık kürelerinin, toz bulutlarının, dönengelerin ışığı vurdu gözlerine… İkisi de düşünceliydi, ikisi de ışık köklerine bakarken kendilerinden geçmişti. Sessizliği Kisumanne bozdu.

-Düşünmeme yardımcı olur musunuz rehber Simannage?

-Sevinç olur rehber Kisumanne.

-Nibirru artık yok, değil mi?

-Öyle görünüyor rehber Kisumanne.

-O halde tek ışık alanımız NiNKuM.

-Sonsuzluk içinde ayağmızı güvenle bastığımız yer artık NiNKuM.

-NiNKuM'da rehberler, Lukara ve azidalardan oluşan bir topluluk var.

-Evet.

-Kendi kendine yetebilir.

-Yetebilir.

-Bunun için yönetimin sağlıklı olması gerekir.

-Hiç şüphem yok.

-Ama yüksek kaygı yaşıyorlar.

-Bu doğal. Kökümüz kesildi...

-Ama varlık var olmakla yükümlüdür, nişi de bir varlık olduğuna göre nişiler de var olmakla yükümlüdürler.

-Haklısınız rehber Kisumanne.

-O zaman kökü kesilse de nişiler var olmak zorundadırlar.

-Var olmak sevinçtir elbette. Sezgilerimin buyruğuna uyan budur.

-NiNKuM'un var olması gerekir bunun için.

-Başka türlü nasıl olsun ki?

-O halde NiNKuM'un sağlıkla yönetilmesi gerekir, bunun için yardımınıza ihtiyacım var.

-Sevinç olur ama nasıl?

-Beden döngüsü ve zihinsel düğümleri çözmekte zorluğumuz yok. Ancak bu ruhsal dalgalanmalar için sizin bilginize ihtiyaç

duyuyorum. Onların ruhsal çalkantılarını dindirmek olası mı? Tabii bizim de…

-Sezgilerin varlığını kabul etmedikleri sürece ne yapabilirim bilmiyorum.

-Belki düşünmelisiniz… Belki ışık köklerine bakmak iyi gelir…

-Her zaman iyi gelir…

Sonra iki rehber dönüp ışık köklerine baktılar.

-Bir ahenk var, değil mi? Bir uyum… diye mırıldandı rehber Simannage. Renk sarmallarına bakıyordu gök çemberinin, büyük keyif alıyordu. Ruhundaki dalgalanmalar diner gibi olmuştu, Nibirru ve sevdikleri çağrıştıkça yüreğine batan acıyı unutuvermişti.

-Bir ahenk varsa da geçici ve rastlantısal… Nasıl Nibirru'yu silip süpürdüyse o patlama… diye karşılık verdi Kisumanne.

Rehber Simannage de tartışmaya girmek istemiyordu. Sözü değiştirmeyi uygun buldu.

-Belki NiNKuM'un rehberlere ihtiyaç duymadan kendi kendini yönetmesine izin vermek gerekir rehber Kisumanne. Böylece rehberlere bağımlı kalmaz.

-Ama bu tehlikeli olmaz mı? Örgü bilinç kargaşasını anımsarsak rehber Simannage…

-Evet, haklısınız rehber Kisumanne. Belki bunu rehber Tilla'yla görüşmeli…

Birden Kisumanne ayağa kalktı. Bu bir çözüm olabilirdi ama önder Miganna ve yasalar vardı ortada. Hele Pasalla… Yine de rehber Tilla

ile görüşmenin ne zararı olabilirdi? O da bir dişiydi ve kaygılarını anlayabilirdi.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"...rehber kisumanne..."

-*Rehber Tilla'yı ışık çemberinde beklediğimi bildir.*

-"...rehber tilla'ya istek aktarılıyor..."

İki rehber bir yandan ışık köklerini izliyor, bir yandan lal içiyorlardı. Bu kez sohbetleri Nibirru anılarına dönmüştü; ortak tanıdıklar, ortak anılar, ortak zorluklar... NiNKuM, rehber Tilla'nın kapıda olduğunu bildirene kadar söyleşip durdular. Tilla da onlara katıldı ve bir süre Nibirru'yu konuştular. Ara sıra ayağa kalkıyor, kahkaha atıyorlardı. Bir toplantıdan çok bir eğlenceye dönüşmüştü buluşma... Kisumanne birden rehberlerin sözünü kesti.

-*Hiç sarmaşıklık örtüsü dışında biriyle birlikte oldunuz mu?*

Tilla hemen tepki verdi.

-*Aklıma bile getirmem, iğrenç! Dimannaİtimama örtüsü dışında asla! Törende görmediniz mi çıplak hallerini... Onlara nasıl dokunabilirim ki? Rehberlerin tenleri... İskeletleri nasıl da iğrençti, değil mi? Gısrabları içindeyken ne kadar da çekiciler, ne kadar da kışkırtıcılar... Oracıkta akıp gidiyor içimden sular ama gözümdeki o görüntüler! Oysa Lukara'dakiler öyle mi, vücutları nasıl da dipdiri... Dişiliğimin buyruğuna uyan budur.*

-*Yaşlılığın etkisi rehber Tilla... Bu bizim için de geçerli, rehberler ne düşünüyorlar acaba bizim hakkımızda? Ya da Lukara'daki dişiler hakkında?*

-Gısrabıyla yargıç Dagu nasıl da çekici! Yargıç bir kere; duruşu var, sözü var… Şu sakal da yakışıyormuş nişilere. Ama törende görünce… Bir zamanlar rehberim vardı, o da öyleydi. Hem Lukara demişken, Lukara'daki dişilere bakan oldu mu? Sanki orada…

Tilla öyle hızlı konuşuyordu ki takip etmek güçtü, söylediklerinden çok söyleme biçimi dinletiyordu karşısındakine.

Simannage susuyordu. Ne tepki veriyor ne konuşuyordu.

-Yoksa? diye gülümsedi Kisumanne. *Yoksa?* Sonra güldü güldü güldü. Elinden lal adakkur'u düşüverdi. Hepsi birden gülmeye başladılar.

-İğrenç! Gerçekten oldu mu? diye sordu Tilla.

Simannage, yüzünde garip bir sevinçle başıyla onayladı.

-Ne! diye çığlık attı Tilla. *Oo bir daha Dimannaİtimama örtüsüne giremem, hep bu aklıma gelir. Nasıl! O sıvılar, o…*

Öyle iğrenmişti ki Tilla, kalkıp gidesi gelmişti.

-Ben de… diye ekledi Kisumanne*. Ama bir kez, denemek için…*

-Sen de mi? Hiç mi iğrenmediniz?

-Ama binlerce şar böyle ışıdı nişiler, başka bir yolu yoktu döllenmenin… Türümüzü nasıl sürdürecektik?

-Nasıl olmaz! Sarmal çemberinde yapılıyor işte. Bildiğim Nibbirrululular öyleydi, Lukara'dakiler de öyle, artık hep öyle…

-Öyle ama onlar daha yeni sayılır… Ben örgüyle döllenmedim örneğin. dedi Rehber Simannage.

-*Ben de.* diye ekledi Kisumanne.

Tilla ışık köklerine baktı bir süre. Ne diyeceğini şaşırdı, çünkü kendisi de örgü döllenmemişti. Doğumunu silip atamazdı bir çırpıda. Gerçi şimdi ne anlamı vardı bunların, Nibirru silinip gitmişti geçmişinden…

-*Bir de Enki'nin hikayeleri vardır azidalarla.* dedi rehber Simannage.

-*Anımsatmayın ne olur!* diye çığlık attı Tilla. *Kıllı kıllı… Ruhum kaldıramaz bunu, bunu konuşmayalım bile, nasıl bir şey öyle! Hem onların bedenleri minnacık... Hem…* Sözü uzattı da uzattı Tilla, sonunda çocuklara getirdi. Üç rehberin de içi dışına çıkmıştı sanki, konuştular da konuştular… Pasalla'dan söz ettiler bir ara, üçünün de sevmemesi üzerine akıl yürüttüler. Sonra ne çağrıştırdıysa peş peşe, ne varsa içlerinde… Lal dillerini çözmüştü, içlerini çözmüştü ve o kadar çok içtiler ki zaman çözülmüştü gözlerinden üç rehberin de...

-"…rehber tilla…"

-"…rehber kisumanne…"

-"…rehber simannage"

Üçü de aynı anda duydu NiNKuM'u. Bilekliklerini çıkarmamışlardı ve sanki içlerinden geliyordu ses. Zaman yırtıldı bir anda, göz kapakları açıldı.

-"…rehber tilla… önder miganna'nın rehberlere çağrısı, on yedi barsu sonra rehberler çemberinde bekleniyorsunuz…"

-"rehber kisumanne… önder miganna'nın rehberlere çağrısı, on yedi barsu sonra rehberler çemberinde bekleniyorsunuz…"

-"...rehber simannage... önder miganna'nın rehberlere çağrısı, on yedi barsu sonra rehberler çemberinde bekleniyorsunuz..."

-*NiNKuM!* diye seslendi Tilla. *Rehber Kisumanne, rehber Simannage ve ben orda olacağız.*

-*Vakit dar rehber Kisumanne, ben özçemberime ulaşmalıyım hemen.* dedi Simannage. *Ne olmuş bize böyle…*

-*Bu aramızda kalsın.* dedi Rehber Kisumanne.

Üç rehber birbirlerine bakıp gülümsediler.

-*Keşke gısrablarımızı çıkarmış olsaydık, her şeyi kaydetmiştir NiNKuM…*

-*Peki bu bilgilere kim ulaşabilir rehber Tilla?*

-*Ben ulaşabilirim, komutan Miganna ulaşabilir ve yargıç Dagu…*

-*Yargıç Dagu mu?* diye sordu Simannage.

-*Evet, Yargıç konumu gereği NiNKuM dizinlerinin büyük kısmı ona açık. Ama onun bu bilgiyi talep edeceğini sanmıyorum. Önder Miganna'dan talep etmesi gerek.*

-*Rehber Pasalla ulaşmasın da…* diye kaygısını dile getirdi Kisumanne. Pasalla'dan hoşlanmıyordu.

-*Önder Miganna'nın onayı olmadan asla!*

-*Nasıl sevimsiz bir nişi…* diye ekledi Simannage.

Üç rehber de aynı iğrenmeyle anımsıyorlardı Pasalla'yı. Ne var ki yeniden sözü çoğaltamazlardı, zamanları daralmıştı. Rehber Tilla ve Simannage MaduNigin'den uçar gibi çıktılar.

Kisumanne bir an öylece kalakaldı. Ne yapacaktı, nasıl yapacaktı, zihni karışıktı. Yavaş yavaş temizlik kapısına yöneldi. Gısrabını çıkaracaktı ki aklına mavi iksir geldi; dinçleştirirdi. Elini uzattığında duvardan şeffaf adakkur içinde mavi iksir çıktı. Bir solukta bitirdi iksiri. Sonra temizlik kapısından girdi. Çok geçmeden çıktı ve gısrabını bileğine taktı. Daha güçlü yürüyordu, zihni daha duruydu. Artık rehberler çemberindeki yerini alabilirdi.

Tam rehberler çemberinin kapısına geldiğinde, Pasalla'nın kapının önünde izin beklediğini gördü.

Pasalla, koyu kahverengi gısrabının altında donmuş kalmış gibiydi kapıda. Gısrabının rengi ürkütücüydü, duruşu ürkütücüydü… Bedeni uyumsuzdu, ince bacakları üzerinde kalın bedeni garipti, hatta oldukça garip… Onun yanında olmak istemiyordu, onun kokusunu duymak istemiyordu. Bu yüzden yavaşladı, sanki biri arkadan geliyormuş gibi geri döndü. Pasalla birinin geldiğinin farkındaydı ama kapı açılmıştı. Önder Miganna'nın yanına arkaya bakarak giremezdi.

Bir barsu kala yetişmişti Kisumanne, kapıya gelince izin bekledi biraz. Kapılarda beklemekten hoşlanmazdı, bu kapıların kaldırılması için gösterilere katılmıştı gençliğinde ama artık o kuralların koruyucularındandı, kapılar da kuralların sınırıydı. *"Işımanın olasılıkları ne şaşırtıcı…"* diye geçirdi içinden. O an kapı açıldı ve içeri girdi.

Önder Miganna ve rehberlere selam verdi. Yürürken Pasalla'nın bakışlarını hissediyordu, ona bakmamaya özen göstererek yerine yöneldi, sonra yerine oturdu. Gözü Tilla ve Simannage'yi aradı, ikisi de gelmişlerdi, iyi görünüyorlardı. Yargıç Dagu da yerini almıştı.

Yorgun görünüyordu, belli ki ruhsal çalkantılar en çok onun bütünlüğünü bozmuştu.

-*Rehber Kisumanne!* diye seslendi önder Miganna.

İlk sözün kendisine verilmesine alışık değildi Kisumanne, içine bir kuşku düştü; acaba önder Miganna NiNKuM'dan bilgi almış mıydı? Tilla ve Simannage de heyecanlanmıştı. Özellikle Simannage'nin heyecanlanması olağan dışı sayılırdı, her zaman dingin bir ruhu vardı.

-*Önder Miganna…* diye yanıtladı Kisumanne, sesi sanki içeri kaçmıştı. Önder Miganna da bir tuhaflık sezdi. Özellikle bir önceki rehberler çemberindeki yasa çiğneyen Kisumanne'nin bu edilgenliği anlaşılır gibi değildi.

-*İyisiniz, değil mi rehber Kisumanne?*

-*İyiyim önder Miganna… Nibirru'ya olanlar ruhumu ve zihnimi çalkalandırdı biraz ama iyiyim.*

-*Işık rehberi iyi olmalı ki bizler de iyi olalım, değil mi rehber Kisumanne? Sizin sağlığınız NiNKuM'un sağlığıdır. Sağlığınızı korumak bir tutum değil, zorunluluktur rehber Kisumanne.*

-*Bunu bir ışıma biçimi olarak kabullendim önder Miganna. Aklımın buyruğu budur.*

-*Farkındayım rehber Kisumanne. Artık vakti geldi ve bir karar vermeliyiz. Nibirru'ya dönüp dönmeyeceğimizin kararını vermeliyiz. Bunun için sorularıma yanıt verirseniz sevinç olur rehber Kisumanne.*

Kisumanne derin bir nefes aldı. Demek ki önder Miganna verilerle ilgilenmemişti. Kendini topladı. Sesi daha gür çıkmaya başladı.

-Benim için de onurdur önder Miganna.

Önder Miganna, Kisumanne'deki bu değişiklikten memnun kalmıştı. Yasayı çiğnemesi üzerinden tartışma yürütmemiş olmasından da onur duydu. Böylece otoriteyi korumuş oldu. İlk sözü ona vermesinin amacı da buydu.

-Nibirru'da bir ışık olasılığı varsa, bizim dönmemiz için yeterli nedendir demiştiniz.

-Evet önder Miganna.

-NiNKuM'un amacının da Nibirru'nun soluk örtüsünü korumak için Ki'den altın getirmek olduğunu ve artık Nibirru olmadığına göre bu görevin de anlamsız olduğunu savunmuştunuz.

-Evet önder Miganna.

-Nibirru'da bir tek nişi kaldıysa yardım etmemiz gerektiğinden ve bunun nişi olmanın koşulu olduğundan da söz etmiştiniz.

-Tam da öyle önder Miganna.

-Diyelim ki sadece azidalar kalmış olsun… Yine de dönmemiz gerekir mi?

O an Kisumanne Pasalla'ya baktı. Pasalla'nın soluk alıp vermesi hızlanmıştı, belli ki bu karara karşı çıkacaktı.

-Kesinlikle önder Miganna. Hiç ikirciklik göstermeden söylüyorum, kesinlikle dönmeliyiz.

-Bu kesinliğin nedeni nedir rehber Kisumanne?

-Sadece azidalar için değil, orada olası ışık alanı varsa, orada küçük de olsa bir ışık olasılığı varsa, orayı terk edemeyiz. Nibbiru bizim ışık kucağımızdır, oraya bağlıyız biz. Aklımın buyruğu budur.

Konuyu azida tartışmasından çıkararak Pasalla'yla karşı karşıya gelmekten kurtulmak istemişti Kisumanne. Tam bu sırada yargıç Dagu'nun gözleri zamanın kilidi açılmış gibi dikildi ve söz istemek için alnındaki mühre elini dokundu. Miganna hemen sözü yargıç Dagu'ya verdi.

-Yargıç Dagu!

-Önder Miganna! Işık rehberinin fikrine katılıyorum. Eklemek istediğim bir şey daha var. Bütün rehberler düşünsün, bütün rehberler! Belleğinizin silindiğini düşünün! Nasıl ışırdınız? Kendinizi nasıl tanımlardınız? Geleceğinizi nasıl belirlerdiniz? Bütünlüğünüzü nasıl korurdunuz? Bu soruları bütün rehberler düşünsün! Çünkü Nibirru bizim belleğimizdir. Geleceğimiz ancak geçmişin üzerine kurulabilir. Nibirru'ya sahip çıkmazsak, kendimize de sahip çıkmayız. Kimse kalmamışsa bile, ışık olanağı olmasa bile Nibirru'ya dönmeliyiz. Onun ağ çakılı olarak kalmalıyız belki de. Kalabilirsek tabii… Onu korumalı, onu geliştirmeliyiz belki de…

-Yargıç Dagu! Siz sadece Nibirru'ya dönmeyi değil, görevi iptal etmemizi de istiyorsunuz, öyle mi?

-Kesinlikle önder Miganna! Görevin amacı Nibirru'nun kurtulmasıyla ilgiliydi dedi rehber Kisumanne. Her amaç bir nedene bağlıdır, bir gereksinime… Nedir yola çıkmamızın nedeni; Nibirru'nun soluk örtüsü. Nibirru'nun soluk örtüsü yandı. Ki'nin altınları değil, Ki'nin soluk örtüsünü getirsek ancak kurtarabiliriz onu… Ki'nin soluk örtüsünü taşımak olası mı?

-Yargıç Dagu! Küçük bir olasılık dahi olsa rehber Ennezi'ye söz verirdim ama bu olanak dışı. Anlıyorum ki görevin gereği yok, görev iptal edilmeli diyorsunuz?

-Tam da öyle diyorum önder Miganna. Yeni bir ışık tohumlanacaksa, türümüz ışığa tutunacaksa, Nibirru'yla bağlantılı olmalı bu. Orada NiNKuM yeni bir ışık ocağı olmalı…

-O halde siz dönmemiz tarafındasınız yargıç Dagu ve fikriniz kesin…

-Tam da öyle Önder Miganna.

Miganna, Dagu'nun görüşünün dışına düşmeyi istemezdi, dönme konusunda kararı belirmişti artık ama tek tek rehberlerin görüşlerini alması gerekirdi. Belki araç yoksunluğu ortaya çıkardı, belki başka bir düğüm vardı da göremiyorlardı. Ne de olsa Nibirru konusunda akıl değil daha çok yürek rehberlik ediyordu.

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna!

-Sizin kararınız da kesin mi?

-Kesin önder Miganna! Kesinlikle dönmeliyiz.

Önder Miganna diğer rehberlere baktı. Kime söz hakkı vermenin doğru olacağına karar veremiyordu. Pasalla çok istekli görünüyordu ama ona söz hakkı verip tartışmayı büyütmek niyetinde değildi. Önce araç ve yöntemsel düğümler için Zigammad'a söz vermenin yerinde olacağını düşündü.

-Rehber Zigammad!

-Önder Miganna!

-Diyelim ki dönüş kararı verdik ve Nibirru'ya inemedik. Yargıç Dagu'nun dediği gibi Nibirru'nun ağ çekimine kilitli olarak kalırsak, bu durumda NiNKuM halkının varlığını sürdürecek destek yeterli olur mu?

-Önder Miganna! Bunun bir süresi olabilirse hesap yapmak olanaklıdır. Ama Nibirru'nun ağ kilidine süresiz bağlı olarak kalmak olanaklı mıdır, bilmiyorum. Gizil gücümüz karşıt madde çarpıştırmaya dayandığından bu olası gibi görünmektedir. Elbette düzenekte bir düğüm oluşmazsa... Bu düzeneği yeniden oluşturma koşulları NiNKuM'da olur mu, bilmiyorum. Bu yüzden bu düzeneğin ömrü NiNKuM'un da ömrü olur.

-Diyelim ağ çekiminde kaldık, bu gizil gücü daha verimli kullanma olanağı oluşmaz mı rehber Zigammad?

-Bu olanaklıdır, NiNKuM ağ çekimine tutunursa daha az hareket kuvveti kullanacaktır. Ancak iç düzenekler için güç kullanmaya devam etmeliyiz önder Miganna!

-Belki başka gizil güç kaynaklarına dayalı düzenekler de bulunabilir, değil mi rehber Zigammad?

-Bu olasıdır önder Miganna! Bu konuda rehber Ennezi'nin görüşleri daha değerli olacaktır. Ne de olsa ben kurulu düzeneklerin işletilmesinde yetkinim.

-Daha iyi anlamak için soruyorum rehber Zigammad, Nibirru'ya dönmemizin önünde araç ya da olanakla ilgili bir düğüm yok değil mi?

-Kesinlikle yok önder Miganna!

-Peki, kaynaklarımız NiNKuM halkını ne kadar süre doyurabilir?

-Azidalar olmazsa ömürlerimizi kesinlikle aşar. Daha önce de söylediğim gibi; azidaların sayısı düşünüldüğünde ve onların düzene katkısı düşünüldüğünde, olumsuz bir etkileri var önder Miganna.

Zigammad araçsal ve yöntemsel bir bakışa sahipti. Sayılar, hesaplar üzerinden bakıyordu dünyaya. Sözü azidalara getirmiş olması tartışmayı alevlendirecek gibiydi. Kisumanne'nin rahatsızlığı fark ediliyordu, hatta Simannage bile rahatsızlanmıştı Zigammad'ın sözlerinden. Miganna olup bitenin farkındaydı. Bu yüzden sözü yönlendirmeye karar verdi.

-Anladım rehber Zigammad. Dönüşümüzün önünde ne araçsal ne yöntemsel bir düğüm yok. Peki, tekrar Ki'ye gitmek istersek?

-Kesinlikle dönebiliriz, buna her şeyimiz yeter önder Miganna! Aklımın buyruğuna uyan budur.

Ki'ye dönüş konusunu ortaya atarak gerilimi geçiştirmişti Miganna ama bu azidalar meselesini bir şekilde çözmeleri gerektiğini de biliyordu.

-Rehber Ennezi!

-Önder Miganna!

-Diyelim ki Nibirru'nun ağ çekimine kilitlenip kaldık. Bu durumun sürdürülebilir olduğunu düşünüyor musunuz?

-Bu Nibirru'nun ağ çekimiyle ilgili hesaplamalar gerektirir önder Miganna. Biliyorsunuz, Nibirru kökensel olarak Apsu'nun dönengesi değildir. Sonradan eklenmiştir ve bütün dönengelerden farklı bir şar yolu vardır. Apsu'nun ağına bağlanma biçimi de farklıdır. Bu yüzden kargaşaya açık bir ağ çekimine kilitlenerek ne kadar güvende oluruz, bunu söylemek için hesaplar yapmak gerekir. Soluk örtüsü

Nibirru'yu korurdu ama NiNKuM'un soluk örtüsü yok, dolayısıyla açıktayız. Ben Nibirru'da ışık sona ermişse, dönengede bir daha ışık filizlenmeyecekse ağ çekimine kilitlenmek yerine başka olasılıkların değerlendirilmesini öneririm. Aklımın buyruğuna uyan budur.

-Peki, Nibirru'ya dönmeyi destekliyor musunuz?

-Bunu çok isterim önder Miganna!

-Rehber Simannage!

-Önder Miganna!

-Sizin görüşünüz nedir? Dönmemizi nasıl karşılıyorsunuz?

-Bunu içtenlikle söylüyorum önder Miganna, dönmeliyiz.

-Bu içtenliğin gerekçesi nedir?

-Sezgisel açıdan renk döngüsünün kaynağı Nibirru'nun kendisidir önder Miganna. Renk döngüsü de benim iç çemberimdir. Bu yüzden oraya dönmeyi içten istiyorum. Sezgilerimin buyruğuna uyan budur.

-Peki, ağ çekimine kilitli olarak kalma fikrine ne diyorsunuz?

-Bir gerekçem yok ama sezgilerim orada kalamayacağımızı fısıldıyor yüreğime.

-Sezgiler yanılabilir de, değil mi?

-Elbette önder Miganna!

-Peki, başka neler seziyorsunuz rehber Simannage?

Simannage o an Tilla ve Kisumanne'ye baktı. Son olarak da Pasalla'ya… Söyleyip söylememekte karar verememişti. İçinden gerilimin görüntüleri geçiyordu.

-Şu an duru bir görüm yok önder Miganna!

Önder Miganna bu sezgi işlerinden pek hoşlanmazdı. Ancak nişi toplumunda önemli bir işlevi olduğunun da farkındaydı. Bu yüzden ne sezgicileri dışlar ne de onları yüceltirdi. Onların varlığını da yadsımazdı. Bu yüzden azidalardan bir gölge seçmesine izin vermiş ama öte yandan azidaların törene katılmasını onamamıştı. Rehberler arasında bir ikiliğin doğduğunun farkındaydı. Ömrü nişileri yönetmekle geçmiş birinin bunu fark etmemesi zaten olanaksızdı. İkilemi nasıl yönetecekti, işte bunu net göremiyordu. Bir önceki tutumuyla yönetmeyi başarmıştı. Hem Pasalla'yı hem Simannage'yi memnun etmişti. Şimdi de durumu iyi idare ediyordu. Kafasında bir çözüm daha vardı. NiNKuM'un dizinlerinde değişiklik yaptırarak bazı düğümleri çözebilirdi ama bunun onanması gerekirdi, olasılık içinde olup olmadığını bilmesi gerekirdi.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna!

-İyisiniz, değil mi?

Önder Miganna hem Kisumanne'ye hem Tilla'ya iyi olup olmadıklarını sormuştu alışık olmadık biçimde. Tilla bundan kuşkulandı ama belli etmemeye çalıştı. Yine de eli ayağına dolanıyordu, heyecanını gizleyemiyordu.

-İyiyim önder Miganna! İyiyim. İyi olmamam için bir neden yok. Sadece Nibirru…

-İyi olmanıza sevindim, çünkü siz NiNKuM'un dizinlerine egemen rehbersiniz. Bu demektir ki NiNKuM'un zihni sizsiniz. Siz iyi olun ki NiNKuM da iyi olsun.

-Olurum önder Miganna! Zaten iyi olmamı engelleyecek bir şey yok. Özçemberim de çok rahat, NiNKuM'un dizin çemberi de… Her şey iyi önder Miganna!

Tilla'nın bu dağınık konuşması yoruyordu Miganna'yı, bir an önce kararını sormak istedi ama NiNKuM'un dizinlerini düzenleme olasılığını da bilmek istiyordu.

-Rehber Tilla! NiNKuM'un dizinlerinde değişiklik yapma yetkiniz ve yetkinliğiniz var, değil mi?

-Bütün dizgi kapıları bana açık önder Miganna. Ancak dizin değişiklikleri için sizin mührünüz de gerekir. O zaman bu olanaklı olur.

-O halde görevin iptali ve yeni görev belirlenmesi üzerine dizin değişikliği yapabiliriz, değil mi rehber Tilla?

-Yapılabilir önder Miganna!

-Peki, NiNKuM'daki düzen ve düzenekler açısından da dizinlerde değişiklik yapabilir miyiz?

-Yapabiliriz önder Miganna!

-Bu harika, çünkü madem nişi türünün son örneğiyiz ve sadece NiNKuM var, o halde yeni bir ışık düzeneği oluşturabiliriz. Ne de olsa artık küresel yönetim yok.

Pasalla konuşmanın bu bölümünden daha çok huylandı. Bunu fark eden Miganna konuyu daha fazla uzatmadı.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna!

-Dönüş hakkında ne düşünüyorsunuz?

Pasalla bir süre sustu. Birikmiş birçok sözü vardı ama sustu. Beliren birçok kuşkusu vardı ama dillendirmek istemedi.

-Önder Miganna! Rehberlerin fikrine katılıyorum. Korunma rehberi olarak nişilerin korunması önceliğim olduğundan, kararlarınızda nişilerin geleceğinin öncelikli olmasını diliyorum.

Pasalla daha önce böyle bir konuşma yapmamıştı ve bu söylemi Miganna'yı oldukça kuşkulandırdı. Bir süre sustu ve nasıl davranması gerektiği konusunda karar veremedi.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna!

-Dönüş için rehberler çemberine katılacak mısınız?

-Katılacağım önder Miganna! Aklımın buyruğu budur.

Önder Miganna ayağa kalktı, rehberler de ayağa kalktılar. Yargıç Dagu onlara biraz geç katıldı ama o da ayağa kalktı.

-Bu ilk rehberler çemberi onayı; Katesase ile mühürlüyor muyuz?

Rehberler hep birlikte seslendi:

-Katesase!

Miganna gururla sonucu açıkladı.

-Dönüş Katesase ile mühürlendi.

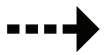

⮑△⇨⇖⮎↓⇦▶△▶
⇦▶△⇨↔↗↓⇖ ↤⇞↤ ↔↓↔⇦⇨⇖⇨△↓↗↓ ↤⇞↤ ↔↓↔
⇦⇨▽▶↓
⮟▯△→▯△↓⮌ ↤⇞⇦⇞⇠ ➡⇨△↓ ↙↓→ ↕⇦⇦ ⇨→▶◤⇨→
⇨ ⇨⇦⇨↔▶ ↤↤ ⇦⇨△▽▶ ↕⇦

◤↓◤⇨→⇨↙

Dizgi çemberi NiNKuM'un beyni gibiydi. Dizgi çemberindeki gölgelerinin hepsi ayrı birikime sahipti ve oldukça çalışkandılar. Özerkler kargaşasından sonra eşitlikçi yönetim, önceliği örgü bilinçlerin denetimine vermişti. Dolayısıyla örgü bilinç örüntüsünde çalışan her nişi özel olarak seçiliyordu. Sadece bilgi ve becerileri değil, eğilimleri açısından da özel olarak seçiliyordu. Üstelik NiNKuM çok özel bir tasarıydı. Işık tohumu tasarısının ilk örneği olarak örgülenmişti. Bu yüzden görev alan her nişi en üst yetenek ve uygun eğilimlere sahip olmalıydı, öyle de olmuştu.

Tilla dizin çemberindeki istisnasız bütün gölgelere güveniyordu. Onların görülerine değer veriyordu, onların belirlenmiş çalışma alanlarına saygı duyuyordu. Böylece kendisi olmadan da işler yürüyor ve NiNKuM varlığını güvenle sürdürüyordu.

Tilla gölgelerine renklerden seçtiği isimlerle sesleniyordu. Öyle seslenmekten hoşlanıyordu. Kızıl ötesi ve mor ötesi renklerden de isim seçiyordu, göz seçimi renklerden de… Bunlardan biri de Mavi Gölge'ydi. Mavi Gölge, özellikle iletişim ve takip titreşimleri üzerine yetkindi. Genliklerini, yelpazesini ve kaynağını belirlemede onun görüsü bir ölçü oluyordu.

Mavi Gölge, rehberi için bir çözümleme demeti hazırlamıştı. Anlaşılan Apsu çemberine girdikten sonra NiNKuM gözetleniyordu. NiNKuM'a varoluşsal bir bağlılığı olduğundan sanki kendi takip ediliyormuş gibi ürpermişti ilk duyduğunda Tilla. Takip edilmek hep ürkünçtü… Gençliğindeki deneyimlerinden dolayı daha çok tedirgin oluyordu. Kendini bir av gibi hissediyordu, NiNKuM'u bir av gibi hissediyordu. Her an tetikte olmak gerekiyordu. Karanlık ensesinde

dolanıyormuş gibi hissetti o an. Soluğu kısıldı, boğazında kasılmalar belirdi…

Bir lal alıp gökperdesinin karşısına geçti. Gök çemberini izlemek, yıldız tohumlarına bakmak içini rahatlatıyor, daha sağlıklı düşünebiliyordu.

Mavi Gölge, üç takip titreşimi belirlemişti. Bunların ikisinin kaynağı Ki'ydi. Yani altın çıkarmaya gittikleri Ki… Yani ışık evrimine sarmal kattıkları Ki… Enki'nin soyunun karıştığı Ki…

Ki'den NiNKuM'u gözleyenler de kimdi? Üstelik birkaç farklı gözlem perdesi tespit edilmişti. Kişiler kısa zamanda beklenmedik bir uygarlık seviyesine çıkmış olabilirler miydi? Bu ışık rehberlerinin dizgelerine tersti. Sonsuzluk çemberi yasalarına da tersti. Gerçi Apsu'nun sınırından Ki'yi tanıtan ilkel bir ileti almışlardı. Ama bu titreşimin genliği ve örüntüsü çok ilkeldi. Takip titreşimleriyse farklıydı.

Ki'deki ışık evrimi hakkında Kisumanne'yle görüşmesi gerektiğini anladı. Belki de görüsüne güvenilen Ennezi'yle de görüşmeliydi. Ki'den gelen titreşimlerin farklı genlik yelpazesi içermesi ve karmaşık örüntüsü çok şaşırtıcıydı. Bunların açıklanması gerekirdi. Mavi Gölge'nin çözümlemeleri genel görü tarafından aydınlatılmalıydı. Başka görülerin yardımına ihtiyaç vardı. Tilla bunu apaçık görüyordu.

Daha kafa karıştırıcı olan takip titreşimiyse Anşar'ın kuzey döngüsel ucundan gelen salınımlı yelpaze yetkinliğiydi. Daha önceki verilerde Anşar'ın kuzey döngüsel ucuyla ilgili hiçbir özel işaret yoktu. Ancak şimdi alınan görüntüler, Anşar'ın kuzey döngüsel ucunda altıgen bir biçime işaret ediyordu. Tam da çözümlenmeyen örüntüye sahip takip titreşiminin kaynağı olan yerde…

Anşar'da bir ışık filizi olamazdı. Anşar Apsu'nun gaz dönengelerinden biriydi. Toprak örtüsü olmayan dönengelerde ışık köklenemezdi ki! Turuncu Gölge Apsu düzeniyle ilgili yetkinliğe sahipti. Bir an onunla konuşmayı istedi. Rehberlerle görüşmeden önce zihninin durulaşması gerekirdi, rehberlere soruyu doğru sorması gerekirdi.

-*Turuncu Gölge!* diye seslendi.

-*Rehber Tilla!* diye yanıtladı gölge.

-*Mavi Gölge'yle birlikte yanıma gelin!*

-*Mavi Gölge'yle orada olacağız Rehber Tilla.*

İki gölge gelip Tilla'nın yanında dikildiler. Rehberleri söz vermeden konuşmaları geleneklere ve yasalara aykırıydı. Rehberlerin yanında izinsiz oturmaları da öyle…

-*Oturun!* dedi Tilla.

İki gölge de çekinerek oturdular. Daha önce rehber Tilla onları ne yanına çağırmıştı ne de yanında oturmalarına izin vermişti. Tilla gölgelerle konuşurken çok dikkatli, çok özenle konuşuyordu. Önder Miganna'ya benzetiyordu kendini. Sadece dinliyor, anlamaya çalışıyor, çözümlüyordu. Oysa denetimi kaçırdığında dili çözülüyordu. Neyse ki kendini tutmayı bilen biriydi. Gölgelerine baktı bir süre. Sonra sözü açtı.

-*Mavi Gölge!*

-*Rehber Tilla!*

-*NiNKuM'un bütün verilerini taradın ve çözümledin, değil mi?*

-*Yetkinliğim kadar Rehber Tilla!*

-Rehberlere bunu sunduğumda eksik bir şey olsun istemem, bu yüzden yüksek sesle düşünelim. Bizi izleyen birkaç odak var, öyle mi?

-Evet rehber Tilla!

-Açıkla tek tek Mavi Gölge!

-İlk gözlem odağı Ki'nin ağ çekim kilidi… Titreşimler karmaşık genlik yelpazesi içeriyor. Hareketimizi takip ettiklerini tespit ettik. Örüntüleri zaman zaman karşılaştığımız türden.

-Bu titreşimler, Ki'de beklenmedik bir uygarlığa işaret olabilir mi?

-Bunu bilmiyorum rehber Tilla, ancak Apsu düzenine içkin bir uygarlık olabilir. Işık küreleri arası bir uygarlık için bu karmaşık genlik yelpazesi yetersiz.

-Başka nereden titreşimler aldı NiNKuM duyargaçları?

-Anşar'ın kutbundan geliyor. Bu titreşimleri tanımlayamadık, çok karmaşık ve bilindik sonsuzluk çemberi iletişim örüntülerinden farklı bir genlikte…

-Ne demek bu Mavi Gölge?

-Bu demek ki bu sonsuzluk çemberinden değiller.

-Bu söylenebilir mi?

-Daha yetkin bir bilgelik gerekir ama benim yetkinliğim için evet rehber Tilla. Aklımın buyruğu budur.

Tilla adakkuru'yu kafasına dikti ve lal'ı bir anda bitirdi. Bu konulardan uzaklaşmak, gidip özçemberinde dinlenmek istiyordu. Yetkinliği dizin oluşturmaktı ve NiNKuM onun oluşturduğu bir örgüydü. Başka rehberlik alanları yoruyordu ruhunu. Ama bu

bilgiler olağanüstüydü, bunu rehberler çemberinde sunması gerekirdi.

-Başka odak var mı bizi takip eden?

-Ki'nin güney döngüsel ucundan da takip ediliyoruz. Bu takip, ışık küreleri arası iletişim yelpazesini kullanıyor. Aynı takip yelpazesi, Ki'nin ağ çakılı Kingu'dan da geldi kısa bir süre. Sonra kayboldu. Benzer takip titreşimini kısa bir süre Lahmu'nun ağ çakılından da aldık. Ancak sonra o da kayboldu. Sürekli takip kaynağı olarak Anşar'ın döngüsel kuzey ucu, Ki, Ki'nin ağ çekim kilidi ve yine Ki'nin döngüsel güney ucu…

-Ki dikkat çekici… İki farklı takip titreşimi olduğundan emin misin? Yani aynı kaynaktan iki ayrı takip titreşimi?

-Bundan eminim rehber Tilla, aklımın buyruğu budur.

-Yani Ki'de bir ışık küresi içi, bir ışık küresi dışı iletişim yelpazesi kullanılıyor o halde?

-Öyle görünüyor rehber Tilla.

-Bunlar ayrı ayrı odaklar, doğru mu?

-Kesinlikle…

-Bunlar ayrı ayrı uygarlıklar olmalı, değil mi?

-Aynı uygarlık seviyesinde değiller rehber Tilla. Çok farklı iki uygarlık, kullandıkları simgeler dahil her şey farklı…

-Peki bunlar birbirlerinden haberdar mı?

-Bu, yetkinliğimin dışında. Bu konuda bilgi de yok rehber Tilla!

Tilla'nın içi sıkılmıştı. Yeni bir düğümü, üstelik kendi görüsü dışında yeni bir düğümü çözmeliydi ama zaten renk gözesi kurumuştu, zaten ışık sevinci azalmıştı… Yine de NiNKuM'la kendini bir ve aynı görüyordu. NiNKuM'u her şeye karşı korumalıydı. Bunu içten hissediyordu. İşte bu duygulanım Tilla'yı kendine getirmişti. Yeniden sorgulamaya başladı.

-Turuncu Gölge! Bilgilerimize göre Ki'de uygarlık kurulmuş olabilir mi?

-Enki'nin son iletisinden beri orada nişilerin soyu tükenmiş sayılıyor rehber Tilla. Ancak bizdeki azidalar gibi orada adamoların kaldığını biliyoruz. Onların böyle bir uygarlık geliştirecek evrimi mümkün mü, bunu bilmiyorum.

-Peki, Apsu'da bizden başka bir uygarlık daha olmuş olabilir mi? Yani ışık kürelerini aşkın birikime sahip bir uygarlık?

-Böyle bir bilgi yok rehber Tilla. Geçmişin kristallerinde de yok.

-O halde bunlar başka ışık kürelerinden gelip Ki'ye yerleştiler.

-Belki de başka gök çemberlerinden… Her gökçemberi yüzlerce uygarlığa olanak sağlıyor rehber Tilla.

-Peki Anşar'dan gelen ileti?

-Orada bir uygarlığın olması söz konusu değil rehber Tilla. Orada bir uygarlığın gelip kök salması da… Işık için yıkıcı bir yer Anşar. Hele döngüsel uçları… Benim ulaştığım verilere göre daha önce böyle bir dönengede ışımaya rastlanmamıştı. Apsu'da da rastlanmadı. Belki Anşar'ın ağ çakıllarında ışığın izine rastlanabilir. Ama kendisinde rastlanması göz ardı edilecek bir olasılıktır. Aklımın buyruğu budur rehber Tilla.

Turuncu Gölge, bir rehber gibi anlatıyordu her şeyi; ne güzel bir sesi vardı, ne güzel bakışları… Gölgeleri arasında en çok turuncu gölgeden hoşlanıyordu. Ama şimdi daha çok sevmeye başladı. Rehberlerle gölgelerin göz göze gelmesi geleneklere aykırıydı. Turuncu gölge başını eğdi. Gökperdesinden gelen ışık Turuncu gölgenin yüzünde yansıyordu. Yüzü ne kadar da çarpıcıydı, uzanıp dokunası geldi, sonra kendine tuttu. Gerçi dimannaİtimama örtüsü altında her istediğini seçebilir, onunla sarmaşıklık yapabilirdi. Orada hiçbir sıfat yoktu ve orada kimin kim olduğu bilinmiyordu. Bu nedenle Turuncu Gölge'yle de sarmaşıklık yapabilirdi. Hatta özellikle yapmak istiyordu. Belki sarmalları uyumlu bulunurdu ve sarmal çemberinde yeni bir nişinin ışımasına neden olurlardı… Bunu Turuncu Gölge'nin bilmesi olanaksızdı ama Tilla bilebilirdi; ne de olsa NiNKuM onun örgüsüydü. Dizinlerini o yazmıştı, onun yetkisi altındaydı. Kilitli dizgelere sadece o girebilirdi.

-"…rehber tilla…"

NiNKuM'un sesini duyunca bir an şaşırdı Tilla.

-"…rehber pasalla, iletişim talep ediyor…"

Pasalla'dan hoşlanmıyordu ve acil değilse görüşmek de gelmiyordu içinden. Gölgelerine yerlerine dönmeleri için işaret etti. Gölgeler kalkıp çalışma çemberlerine yöneldiler. Gökperdesini de kaldırdı. Ayağa kalktı, adakkurun dibinde kalan son lal damlacığını yudumladı.

-NiNKuM!

-"…rehber tilla…"

-Görüşme talebi acil mi?

-"...hayır rehber tilla... sarı vurgu..."

-O halde, yoğun bir çalışma içinde olduğumu bildir.

-"...yoğun çalışma içinde olduğunuz bildiriliyor rehber tilla..."

-Ayrıca, rehber Kisumanne ve rehber Ennezi'ye, kendilerini dizin çemberinde beklediğimi ilet! Mor vurgu.

-"...rehber kisumanne ve rehber ennezi'ye çağrınız mor vurguyla bildiriliyor rehber tilla..."

Önder Miganna'ya bilgi vermeden önce bu takip titreşimlerinin ayrıntıları hakkında apaçık fikirlere sahip olmak istiyordu. Bu durum belki de NiNKuM'daki ışık için önemli kararlar doğuracaktı. Daha önce böyle bir durumla karşılaşmamıştı. Küçük ağ çakıllarının dizinleriyle ilgilenmişti, gök gemilerinde bulunmuştu ama bu yepyeni bir gemiydi; NiNKuM bir gök kayasıydı aslında ve onun örgü bilincini oluşturmak, işletiminin dizinlerini oluşturmak birkaç şar almıştı. Üstelik bunu NiNKuM'da görevlendirilmemiş birçok rehberle birlikte gerçekleştirmişti. Gerçi Tilla önder olarak belirlenmişti. Yine de bu çok büyük bir örgü, çok büyük bir örüntü gerektiriyordu. Hala birçok gölgesiyle birlikte NiNKuM'un dizinlerini düzenliyor yahut düzeltiyorlardı. NiNKuM Tilla'nın ışıma sevincine dönüşmüştü. Onunla ilgileniyordu bir bebek gibi, onu seviyor, onunla göneniyordu.

-"...rehber ennezi kapıda..."

-Konuğumuzu bekletme NiNKuM, rehber Kisumanne gelince de izin sorma!

-"...koşullandırmanız kaydedildi rehber tilla..."

Kapı açılır açılmaz Ennezi'nin heybetli bedeni göründü. Bütün rehberlerden uzundu. Rehber Tilla'yı karşısında görür görmez selam verdi:

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Tilla!

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Ennezi!

-Daha önce dizin çemberine gelmemiştiniz, değil mi?

-Hayır… diye mırıldandı Ennezi. Sonra etrafını incelemeye başladı. Gölgeler çalışma çemberlerinde işlerine odaklanmışlardı. Dizin çemberi de diğer çemberler gibi kubbeliydi ve tavanı diğerlerinden daha yüksekti. Mavi beyaz ışık egemendi her yerde.

-Beğendiniz mi peki?

-Renklerini beğendim rehber Tilla! Sizin renkleriniz ama ben de pek severim.

-Sizin renginiz de çok çekici… Özellikle kızıl ötesine kaçan tonları…

Ennezi'nin iletişim düğümleri vardı, özellikle de dişilerle… Daha çok yalnız kaldığından dişilerden uzak bir ömrü olmuştu. Bu yüzden bu tür konuşmalarda hemencecik heyecanlanıyor, eli ayağına dolanıyordu. Bu yüzden sözü değiştirmeye çalıştı.

-Çağrınız mor vurguluydu, bir çalışmanın ortasından kalkıp geldim rehber Tilla…

-Haklısınız rehber Ennezi. Gökperdesinden bakarken konuşalım isterim, konu biraz zorluyor beni.

-Elbette…

-Lal ister misiniz ya da başka bir şey?

-Lal iyi olur rehber Tilla…

İki rehber, lal adakkur'larını alıp, gökperdesinin karşısına geçip oturdular. Gök çemberlerinin derinliğine baktılar bir süre… Sonsuzluk çemberi ne muhteşem bir şeydi! Ne yüce bir şeydi! Bakmaktan kendilerini alıkoyamıyorlardı.

-Bu gök çemberleri hep birlikte bir yere doğru çekiliyorlar rehber Tilla. Sanki bir şelale gibi, bir yere akacaklar gibi… Bu nasıl bir eğim, zihnimin sınırını aşıyor… Hepsi, hepsi aynı ağ çekiminin kölesi gibiler. Ne garip, değil mi?

-Gök rehberleri için garipse benim için de garip olur rehber Ennezi. Sizi buraya çağırmam da bu derin bilginiz içindi.

-Öyle mi?

-Yardımınıza ihtiyaç duyduğum bazı sorularım var, umarım benim anlayacağım biçimde yanıtlarsınız.

-Bundan kuşkunuz olmasın rehber Tilla. Rehberlik çemberlerinde anlatılarla geçti ömrüm, biliyor olmalısınız.

-Biliyorum ve buna güveniyorum rehber Ennezi. Bir durum var. NiNKuM Küçük Gaga'yla Antu arasındayken fark ettik. Ancak o zaman önemsemedik. Veriler arttıkça bundan emin olduk. NiNKuM'un bütün verileri yetkin Mavi Gölge tarafından analiz edildi. Daha çok Ki olmak üzere NiNKuM farklı yerlerden takip

edilmekte. En ilginç olanıysa Anşar'ın kuzey döngüsel ucundan tutunan takip… Çözümlemelere göre bu sonsuzluk çemberimizdeki hiçbir iletişim yoluyla örtüşmüyor.

-Hiç benzerlik yok mu?

-Hiç benzerlik yok, hatta belki de sonsuzluk çemberleri arası bir iletişim biçimi… Bu nasıl iştir, bu nasıl açıklanabilir, doğrusu biraz kafam karışık. İlişkilendirmekte zorlanıyorum hem. Tilla sözü uzattığının farkına varınca sustu.

-Sonsuzluk çemberleri arası demek, birçok sonsuzluk çemberinin varlığını kabul etmek olur rehber Tilla. Bu konuda birçok görü vardı ama geride kaldı. Hepsinin hatalı olduğu kanıtlandı. Güveneceğimiz yeni bir görü, kanıtlanmış bir görü yok. Henüz tam bir görü de yok tartışılan… Ama… dedi rehber Ennezi, sonra lal'ı birkaç kez yudumladı. *Ama rehber Tilla, dörtlü sonsuzluk çemberi görüsü hala kabul görüyor rehberler arasında…*

-Dörtlüyse bu da çokmuş… Demek ki çoklu sonsuzluk çemberi görüleri bitmemiş…

-Dahası da var. Bu bakışa göre, dörtlü sonsuzluk çemberi aslında çok daha büyük bir sonsuzluk çemberinin en küçük yapı taşı. Tıpkı zerrelerin bizim yapı taşımız olması gibi, bizim sonsuzluk çemberinin yapı taşı olmamız gibi.

-Benim anlamam için basitleştirirseniz Ennezi…

Tilla, rehber Ennezi'nin bilge ruhundan çok etkilenmişti, işlerini bitirip özçemberine gitmeye sabırsızlanıyordu. Gidecek ve dimannaİtimama örtüsü altına girecekti. Hatta girmesine bile gerek yoktu, uzandığında yatağına rehber Ennezi'nin ellerini hayal etmesi

yeterli olacaktı. Bir an düşüncelerini okuyor olmasından korktu rehber Ennezi'nin… Okuyorum derse ona bile inanacaktı.

-O halde bakın rehber Tilla… dedi Ennezi. Ses tonu güçlüydü, dingindi, derindi. Gökperdesinden işaret edip ışık köklerini göstermeye başladı. *Biz bir gök çemberi içindeyiz ve bu çemberin içinde sayısız ışık küresi var ve bu gök çemberleri içinde sayısız dönenge ve bu dönengeler içinde sayısız zerrecik… Zerrecik en küçük yapı taşıdır gök çemberleri için ve belki gök çemberi de bir tür yapı taşıdır daha büyük bir yapı için ve bu böyle gider. Sonunda dörtlü sonsuzluk çemberine gelinir. O da başka bir büyüklükteki sonsuzluk çemberinin yapı taşı sayılır.*

-Dörtlü olmasının anlamı nedir rehber Ennezi?

-Her şey karşıtıyla dengelenir, değil mi? En basiti siz ve ben; erillik ve dişilik… Bu iyi bir örnek oldu mu, bilemiyorum. Erillik ve dişillik örneğini vermiş olmasından utandı ama herkes kendine en yakın olan şeyden anlamaya başlıyordu sonsuzluğu.

-Anlamamı sağladı rehber Ennezi.

-Sevindim rehber Tilla… Bizim sonsuzluk çemberimizde her şey kararsızlığa eğilimlidir, değil mi? Yani her şey bozulur. Nişiler yaşlanır, çiçekler solar, ışık küreleri patlar, gök gemileri eskir…

-Evet!

Tilla hep Ennezi konuşsun istiyor, sözü kısa kesiyordu. Uzun zamandır böyle olmamıştı.

-Bunun nedeni zamanın olumsuz, uzayın olumlu olması rehber Tilla.

- Zaman olumsuz, uzay olumlu… Ne demek bu?

-Zaman her şeyi olumsuzluyor, bozuyor demek…

-Yaşlanmak gibi mi?

-Yaşlanmak bunun bir göstergesi.

-Evet, bunu anladım rehber Ennezi. Gerçi örgü bedenler bunun önüne geçecek diye umuyorum ben.

-Bu sonsuz kere olacak bir şey değil rehber Tilla. Onların da bir sonu olacak, onlar da bozulacak. Sonsuzluk çemberimizde her şey bozulur.

-Anladım.

-Bu durumda rehber Tilla, bunu dengeleyecek bir başka sonsuzluk çemberi olmalıdır; yani orada zaman olumlu, uzay olumsuz olmalıdır.

-Dişiliğin erilliği dengelemesi gibi…

-Güzel örneklediniz rehber Tilla. Orada ışık bir şekilde oluşsa, bozulmadığı için mükemmelliğe ulaşacaktır. Yani orda olsanız yaşlanmadan korkmanız gerekmezdi rehber Tilla.

-Ne güzel olurdu… Hep birlikte olsak elbette…

-Olsak da bu halimizle olmazdık rehber Tilla. Işığın mükemmel formu salt düşünce olurdu.

-Beden yok yani…

-Beden uzaydandır rehber Tilla. Varlığın tenidir.

-Yargıç Dagu gibi konuştunuz. Çok güzel konuştunuz.

Rehberler bir süre susup gökperdesine baktılar, toz bulutlarının ışımasına baktılar, ışık köklerinin yanıp yanıp sönmesine baktılar. Ennezi gökleri incelemekten her zaman derin bir haz alıyordu, göklere bakmaktan derin zevk alıyordu. Tilla göğe bakıyordu ama aklı Ennezi'nin ellerindeydi. Aklı Ennezi'nin söylediklerindeydi, söyleme biçimindeydi… Kendini toparladı. Önünde büyük bir düğüm vardı ve bu düğümün çözümlemesini yapmalıydı. Tam söze başlayacaktı ki Ennezi sözü açtı.

-Ama öte yandan hem zamanın hem de uzayın olumsuz olduğu bir yer olmalıdır ve orada hiçbir şey yoktur. Hareket de yoktur.

-Nasıl? Anlayamadım rehber Ennezi?

-Hiçbir şey yoksa hareket nasıl olsun, değil mi? Hiçbir şey yok, salt yokluk… Bir şey olmadan hareket olmaz, değil mi?

-Haklısınız rehber Ennezi.

-Ayrıca onu dengeleyen bir sonsuzluk çemberi daha olmalıdır ve orada zaman ve uzay olumlu olmalıdır. Yani var, bozulmuyor ve öylece duruyor, kaskatı. Her şey olumlu olunca salt varlık olur. Salt varlık salt yoklukla özdeştir. Bu yüzden salt varlığın olduğu yerde de hareket olamaz.

-Bu biraz zorladı ama NiNKuM'dan yardım alıp bunun dizinlerini yazarsam, anlamamı sağlayacak bir görünüm ortaya çıkarabilirim sanıyorum. Ben görünce daha kolay anlıyorum rehber Ennezi. Görmek heyecanlı!

-Bu benim için de harika olur rehber Tilla.

-Rehber Ennezi, bu sözünü ettiğiniz görü doğruysa…

-Kanıtlanmamış bir şey doğru sayılmaz rehber Tilla!

-Belki de bu titreşim kanıttır, bilemiyorum ama doğru olduğunu kabul etsek, bu durumda başka bir sonsuzluk çemberinden bizim çemberimize gelenler olabilir mi?

-Olabilir çünkü görü, bu dört sonsuzluk çemberinin kesiştiği merkezin bir geçit oluşturacağına yönelik çözümlemelere sahip.

-Yani o geçitten bizim sonsuzluk çemberimize gelmeleri çelişik değil.

-Eğer varsalar ve eğer görü doğruysa gelebilirler.

-Bu söyleşi benim için çok yararlı oldu rehber Ennezi… Rehberler çemberinde bu konuyu açtığımda sizi kaynak göstersem düğümlenme olur mu?

-Bu görü için mi?

-Evet rehber Ennezi, ben yetkin değilim ve yetkin olmadığım bir konuda söz söylemem rehberler yasasına uymaz, zaten ben de kendimi iyi hissetmem o zaman…

-Gösterebilirsiniz elbette rehber Tilla.

-Bir başka sorum daha var rehber Ennezi.

-Rehber Tilla?

-Ki'den iki farklı biçimde titreşim kaynağı tespit ettik. Biliyorsunuz Alalu ve Enki ile başlayan Ki macerasını… Bizim azidaların kökeni adamolar Ki'de kaldılar. Onlar hem ışık küresini aşkın hem de ışık küresi düzeyinde iki çoklu genlik yelpazesi oluşturabilirler mi? Bu kadar şar içinde böyle bir örüntü oluşturabilirler mi?

-Geliştirip geliştiremeyeceklerini bilmiyorum ama gök çemberi uygarlıklarındaki bilgilerimiz, uygarlıkların en yüksek bilgisinin

geçmiş bilgileri sildiğini gösteriyor. Dolayısıyla ikisinin birden kullanılması akla uygun değil. Büyük olasılıkla orada iki ayrı uygarlık var. Aklımın buyruğuna uyan budur.

Tilla'nın da aklına gelmişti bu iki uygarlık fikri. Ama iki uygarlık varsa, güçlü olan öbürünü neden ortadan kaldırmıyor ki? Yahut eski uygarlığı geliştirmiyor ki? Rehber Kisumanne'nin gelmesini öyle istiyordu ki şimdi, içindeki sorular kudurmuş gibiydi. Bunu ışık rehberinden daha iyi kim bilebilirdi?

-Hey NiNKuM! diye seslendi.

-"...rehber tilla..."

-Rehber Kisumanne'ye çağrımı ilettin, değil mi?

-"...çağrınız iletildi rehber tilla..."

-Gelmemesi için bir gerekçesi var mıydı?

-"...rehber kisumanne'ye henüz ulaşıldı..."

-Olsun, onun işleri hep yoğun...

-"...ışık çemberinde azidaların takip zamanı rehber tilla..."

-Rehber Kisumanne gelebilecek mi?

-"...birkaç barsu sonra dizin çemberine varmış olur rehber kisumanne..."

-Kapıda bekletme NiNKuM.

-"...görev buyruğu onaylandı rehber tilla..."

Tilla, Ennezi'ye baktı. Sakince bekliyordu. Bu hali çok güven vericiydi.

-Rehber Ennezi, sarmalınız hiç kullanıldı mı acaba AsagasuNigin'de?

-Sanırım birçok kez kullanıldı.

-Buna sevindim. Türümüzde sizin sarmalınız eksik olmamalı… Bunu derken aklından olasılıklar akıp gidiyordu Tilla'nın. Belki sarmal uyuşması olurdu. Harika bir nişi olurdu ikisinin sarmalından… Ne güzel bir rastlantı olmuştu bu böyle! Rehberler çemberinde hiç dikkatini çekmemişti Ennezi. Birebir konuşunca daha derinlikli kavramıştı ruhunu. Dizinleri yönlendirip dimannaİtimama örtüsü altında Ennezi'yle olmayı aklına koydu. Gölgeleri bile onun dizin oyunlarını takip edemezlerdi, kimse fark edemezdi. Gözlerinde kurnaz bir gülümseme belirdi.

-"…rehber kisumanne dizin çemberine girdi rehber tilla…"

Rehber Kisumanne daha gökperdesine yönelmeden Tilla yerinden fırladı ve onu karşıladı. Selamlaştılar, sol ellerini omuzlarına koydular. Bu ancak dostlar arasında olan bir selamlaşma biçimiydi, dost olmayan nişiler birbirine dokunmazlardı. Sevinçle birbirlerine baktılar. Uzun süredir kimseyle böyle yakınlaşmamıştı Tilla, içinde bir sıcaklık belirdi.

-Rehber Ennezi de burada…

-Öyle mi?

-Evet, önemli bir düğüm var ve rehberler çemberinden önce çözümlemeleri tamamlamam gerekir rehber Kisumanne.

-Acil olduğuna göre…

-Öyle! Belki geleceğimizle ilgili.

-Meraklandım.

-Lal ister misiniz ya da başka içecek, rehber Kisumanne?

-Lal iyi olur.

-O halde gökperdesinde bizi bekliyor rehber Ennezi, orada konuşalım.

Tilla lal adakkur'larını aldı ve Kisumanne'nin kendisini takip etmesini istedi. Üç rehber oturup gökperdesinden ışık köklerini izlemeye koyuldular. Ennezi her zamanki gibi sessiz ve dingindi. Kisumanne de heveslendiğinde konuşurdu. Sözü başlatma Tilla'ya düşüyordu.

-Rehber Kisumanne!

-Rehber Tilla!

-Bir dönengede uygarlığın evrimleşmesinin bir zamanı var mıdır?

-Soruyu tam anlayamadım rehber Tilla?

-Soruyu doğru soramadım sanırım. Ki'den NiNKuM'u takip eden iki odak belirledik. Ki'de daha önce uygarlığın olmadığını biliyoruz. Enki'nin sarmallarına katkı sağlamış olmasına rağmen, azidalardan da bildiğimiz gibi, bizim düzeyimizde bir uygarlık kurmuş olabilirler mi adamolar? Yani kaç şar zaman gerekir buna? Biraz karıştırdım galiba…

-Zamanın farklılığını rehber Ennezi daha iyi bilecektir ama ışık açısından bakarsak; her dönengenin ağ bağının oranı, gezgendeki ışığın evrimini belirler.

-Tam anlayamadım rehber Kisumanne?

-Nibirru Apsu etrafında bir tur attığında biz buna bir şar diyoruz. Dönengemizin Apsu'ya olan ağ bağı ve döndüğü ağ yolu Ki'ye göre uzundur. Ki'nin ağ bağı çok kısadır ve yolu da kısadır. Apsu'nun etrafından çok hızlı döner, kendi etrafında da…

-Anladım.

-Bu durumda ışık bu ritme uyum sağlar. Şu an aralarındaki oranı bilmiyorum. Bir şar kaç Ki ağ yoludur? Siz ne dersiniz rehber Ennezi?

-Haklısınız rehber Kisumanne. Şimdi kayıtlara bakmadan söylüyorum, Nibirru Apsu etrafında bir defa döndüğünde Ki Apsu etrafında iki yüz altmış sekiz bin defa dönmüş olur. Bu da demektir ki Nibirru'nun bir yılı, Ki'nin iki yüz altmış sekiz bin yılıdır.

-Büyük bir fark! diye şaşkınlığını dile getirdi Tilla.

-Bu doğal rehber Tilla çünkü Nibirru Apsu'nun oluşumundan sonra onun ağ çekimine takıldı, dönengemiz başka bir ışık küresinin ağ çekimine bağlıydı ama sonsuzluk çemberi kargaşasında bu bağ koptu. Sonra Apsu'nun ağ çekimine tutuldu.

-Bu kadar fark olduğuna göre evrimleşme olabilir mi rehber Kisumanne?

-Olabilir rehber Tilla. Azidaların ömründen yola çıkarsak, birçok kez nesil değişimi olur ve nesilden nesile aktarma olanakları bulurlarsa tabii… Ancak oranlama yaparsak bizim ışık küreleri arası gök gemileri ürettiğimiz zamana denk düşer.

-Yani ancak ışık küresi içi bir uygarlık! Değil mi rehber Kisumanne?

-Kesinlikle öyle rehber Tilla! Yani ışık küresi içi bir uygarlık kurabilirler. Işık küreleri arası seviye daha çok zaman ister.

-Ama bizi takip eden titreşimin biri ışık küresi içi genlikteyken, biri ışık küreleri arası nitelikte ve örüntüsü çözülemiyor.

-Bu anlaşılması zor bir şey işte… Yani iki ayrı seviyede tek bir uygarlık olamaz. Belki iki ayrı tür uygarlık kurdu.

-Ama Enki'nin zamanından bugüne o kadar hızla ışık küreleri arası bir uygarlık kurulamaz demiştiniz rehber Kisumanne!

-Haklısınız rehber Tilla. Bu durumda başka bir uygarlık Ki'de merkez kurmuş olmalı. Aklımın buyruğu budur.

Tilla rehber Ennezi'ye döndü.

-Bu olası mı rehber Ennezi?

-Bu akla yatkın. Demek ki bizden önce Ki'ye gidenler olmuş.

-Peki neden Nibirru'daki azidalar bir tarihsel dönemde kalmış gibiler? Onlar niye evrilmiyor rehber Kisumanne? Onlar niye uygarlık kurmuyor?

-Uygarlığımız onlara hizmet alanında bir yer açtı ve bunu başardıklarında varlıklarını sürdürdüler. Onları koruduk, onların kendilerini geliştirmelerine gerek yoktu. Asalak ışıklar gibi; ana ışık gelişir, asalak ışık ondan yararlanır ama gelişmez. Işık rehberliğinin kurallarından biri de budur.

-O halde doğru mu anlamışım, beni onaylar mısınız?

-Sevinç olur! dedi rehber Kisumanne.

-Elbette… diye mırıldandı rehber Ennezi.

-Üç farklı türden titreşim var. İkisi Ki'den geliyor, biri Anşar'dan geliyor. Anşar'ın rengine de bayılırım, halkalarına da…

Birden konuyu dağıttığını fark etti Tilla, susup toparlandı.

-Bu titreşim kaynaklarının biri gök çemberi üstü genlikte. Örüntüsü çözülemiyor. Anşar'ın kutbundan geliyor ve rehber Ennezi, gök rehberliğinde kabul edilmiş bir görüye uygun buldu.

-Haklısınız rehber Tilla. Dörtlü sonsuzluk çemberi görüsü…

Kisumanne bu görüyü ilk kez duyuyordu ve meraklanmıştı ama sözü bölmek istemiyordu. Bu yüzden sustu. Ancak bu dörtlü sonsuzluk çemberi görüsünü not aldı hemen.

-Diğer ikisi Ki'den geliyor. Birçok odaktan geliyor bu titreşimler. Ki'nin su örtüleri ve özellikle de döngüsel uçlarından… Ki'nin ağ çekim yolundan da geliyor zaman zaman. Bu doğal mı Rehber Ennezi?

-Bu kadar farklı olanına daha önce hiç rastlamamıştım. Ki'deki ışık çok garip olmalı… Size de öyle geliyor mu rehber Kisumanne?

-Kesinlikle… Bu karmaşanın bir anlamı olmalı, bunu çözmeyi çok isterim rehber Ennezi. Aklımda soru işareti uyandıran budur.

Rehber Tilla sözünü tamamlamayı çok istiyordu ve iki rehberin kendi aralarında konuşmasından hoşlanmamıştı, hemen sözü araladı.

-Ki'den gelen iki farklı titreşim var. Biri ışık küreleri arası yelpazede, biri ışık küresi içi… Bu çokluğu iki farklı uygarlık olarak kabul etmeliyiz, değil mi? Ne dersiniz rehber Ennezi?

-Ben tam da öyle düşünüyorum rehber Tilla! Aklımın buyruğu budur.

-Ben de buna katılırım.

-O halde gölgeler bunu not edip rehberler dizini için hazırlasın.

Sözünü bitirince Mavi Gölge'yi çağırdı, rehberlerin görüşünü anlattı, Mavi Gölge çözümlemeleri için bu bilgileri alıp çalışma çemberine yöneldi.

Tilla rehberlere baktı.

-Şimdi kutlama zamanı, birer uluşine ne dersiniz?

Rehberler kutlamayı uzun sürdüremedi, Kisumanne ışık çemberinde bekleniyordu, Ennezi de işlerini bitirmek üzere geri döndü. Tilla rahatlamıştı. Önder Miganna'yla görüşmeye hazırdı. Mavi Gölge gerekli dizinleri oluşturmuş, ayrıntılı bir görsellik yaratmıştı. Rehberler çemberinde herkesin anlayacağı bir şekilde anlatabilirdi olanı biteni. Dönüş yolculuğunun daha başında böyle bir bilgi gerekli miydi, bilmiyordu. Acaba önder Miganna'ya bunu söylemeli miydi? Madem Nibirru'ya dönülecekti ve Nibirru'nun ağ kilidine bağlanarak kalınacaktı, bütün bu farklı yelpazelerin anlamı olur muydu?

Bir süre düşündü. Bu konuyu konuşmamayı uygun buldu. Daha önce gelen haber titreşimini bildirmişti ama ne önder Miganna ne de diğer rehberler ilgilenmişlerdi. Ama öte yandan bu bilgi kalmalıydı, madem sonsuzluk çemberi düzeyinde bir takip titreşimi vardı, bu Nibirru'da da bulabilirdi NiNKuM'u. Birden içi ürperdi.

-"…rehber tilla…" diye seslendi NiNKuM. Tilla neredeyse korkudan yerinden fırlayacaktı.

-NiNKuM!

-"…rehber pasalla dizin kapısında bekliyor…"

-Rehber Pasalla mı?

-"...daha önce görüşme talebi size iletilmişti..."

-Anımsadım. İki defa reddetmek rehberlik yasalarına aykırıydı hele kapıya gelmiş birini... Tilla toparlandı; gölgelerine baktı, çalışma çemberlerinde işlerine dalmışlardı. Gökperdesini kapattı. Kapıya doğru yürüdü.

-NiNKuM!

-"...rehber tilla..."

-Rehber Pasalla'ya kapıyı aç.

-"...rehber pasalla'ya kapı açıldı..."

Rehber Pasalla emin adımlarla içeri girdi. Karşısında rehber Tilla'yı kendini bekler buldu. Bu hoşuna gitti. Görüşme talebi ertelenince biraz kuşkulanmıştı. Selam verdi:

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Tilla!

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa rehber Pasalla, bugün çok yoğun bir gündü. Görüşme talebinizi geciktirdim.

-Sakıncası yok rehber Tilla. Talebim acil vurgulu değildi. Belli ki NiNKuM'un dizinsel işleri yoğun... Karmaşık bir yapısı var, bunu anlıyorum.

-Öyle rehber Pasalla, başka düğümler de oluyor elbette… Tam titreşimlerden söz edecekken birden sözünü kilitledi rehber Tilla. Önder Miganna'ya söz etmeden rehber Pasalla'ya söz etse büyük düğüm oluşurdu. Pasalla'nın bir korunma rehberi olduğu düşünülürse… Kisumanne ve Simannage kadar olmasa da Pasalla'dan hoşlanmıyordu. Birden aklına geldi… Üç dişi rehber de Pasalla'dan hoşlanmıyordu. Bunun bir nedeni olmalıydı. Pasalla'nın dişilerin hoşuna gitmeyen bir özelliği olmalıydı…

-Ne tür düğümler? diye sorguladı Pasalla. Kendinden bir şeyler saklandığından huylanıyordu epeydir, özellikle Simannage ve Kisumanne'nin kendine karşı güç perdesi oluşturmasından huylanıyordu.

-Lal ister misiniz, ya da uluşin?

-Uluşin güzel olur rehber Tilla.

Tilla uluşin getirmek için ayrılınca, rehber Pasalla etrafı kolaçan etti. Daha önce girmemişti dizin çemberine, burası NiNKuM'un beyni gibiydi. Görmeyi çok istediği bir yerdi ve sonunda gelmişti. Etrafı incelemeye başladı; Tilla'nın gölgeleri, çalışma çemberlerinde önlerindeki perdelere yoğunlaşmışlardı. Rehber Pasalla'nın farkında bile değildiler. Bir temizlenme kapısı vardı ve çok yüksek bir kubbe… Gökperdesini fark etti sonra Pasalla. Mavi beyaz geçişli bir renk iklimi vardı.

-Uluşin, rehber Pasalla!

Tilla'nın geldiğini fark etmemişti, bir an irkildi, sonra gülümsedi.

-Dizin çemberine hiç gelmemiştim, hoş bir yermiş…

-Yoğun çalışma için özel olarak tasarlandı. Bu tasarı rehberim Nidaba'ya aittir, yetkinliğim de elbette…

-Duydum sanki bu ismi… Nibirru'da aynı ismi taşıyan birçok nişi var elbette. Daha sözü bitmeden kendine şaşırdı Pasalla. Artık Nibirru yoktu, Nibirru halkı da yoktu. *Yani vardı demek istedim rehber Tilla…*

-Çok üzülüyorum anımsayınca…

-NiNKuM artık yurdumuz ve NiNKuM türümüzün son korunağı…

-Evet rehber Pasalla. Peki, neden görüşme talep etmiştiniz?

Pasalla uluşinden birkaç yudum aldı, sözünü toparladı, tam sözü açacaktı ki vazgeçti.

-Oturarak konuşsak rehber Tilla?

-Elbette… O an iki oturak belirdi ve rehberler oturdu.

-Rehber Tilla, artık tek korunağımız NiNKuM, biliyorsunuz.

-Elbette…

-NiNKuM dönenge değil, bir gök kayası… Büyükçe ama bir gök kayası…

-Aynı zamanda NiNKuM büyük bir gök gemisi ve ışık alanı rehber Pasalla.

-Haklısınız rehber Tilla. NiNKuM'u bebeğiniz gibi gördüğünüzün farkındayım.

Tilla Pasalla'dan çekindiğinden, hiç olmadığı kadar az konuşmaya gayret ediyordu.

-Şüphesiz.

-Benim için de artık öyle. NiNKuM bir görev olmaktan çıktı, benim ışık sevincim haline geldi.

-Bu sevindirici rehber Pasalla…

-NiNKuM'un geleceği türümüzün de geleceği olduğuna göre ona iyi bakmalıyız, onu tehlikelerden uzak tutmalıyız.

-Bunun için çalışıyoruz rehber Pasalla.

-Sadece dışarıdan gelecek tehlikelerden söz etmiyorum. Zaten dış tehlikelere karşı oldukça donanımlı olduğunu biliyorum.

-Kesinlikle haklısınız.

-Hatta olası saldırılara karşı ışın perdesi ve silahları var.

-Silahları mı?

-Öyle olması gerekmez mi?

Tilla, Pasalla'nın bilgi alma niyetini fark etti. Silahlar vardı ama silahların bilgisi sadece önder Miganna ve rehber Tilla'ya açıktı. Pasalla'nın bilmesi olanaksızdı.

-Silahlar konusunda açık bir bilgi yok.

-Bilgi olmaması olmadığı anlamına gelmez bir şeyin. Mesela azida avı hakkında yargıç Dagu'nun da bilgisi yoktu ama azida avı vardı, böyle bir ava katılmıştım. Demek ki bilgiyle olan arasında bir fark bulunabilir rehber Tilla…

-Olabilir… Olasılıkları tartışmanın anlamı yok.

-İç tehlikelere karşı da korunaklı olmalı NiNKuM, öyle değil mi?

-Nasıl bir iç tehlike rehber Pasalla?

-Örneğin Lukara isyanı gibi…

-Bu pek mümkün değil, öz sarmalları özel olarak tasarlandı.

-Işık sadece sarmallardan oluşmaz rehber Tilla. Dizinlerden de oluşmaz. Işık tehlikelerden oluşur… Hem de beklemedik tehlikelerden… Işık kendi başına tehlikelidir eğer denetlenmezse… Korunma rehberi olarak olası tehlikelere karşı önlem almak asil görevimizdir.

-NiNKuM türümüzün son sığınağı dediniz biraz önce, değil mi?

-Evet rehber Tilla.

-Türümüz kim rehber Pasalla? Lukara'dakiler bizim türümüz değil mi?

Pasalla Tilla'yı istediği yere çekmeyi başarabilmişti. Çapraşık yöntem, suçluları konuşturmak için kullanılan bir yöntemdi ve bunu çok iyi yapıyordu.

-Haklısınız rehber Tilla. Çok haklısınız. Rehberler türümüzün devamını sağlayacak genetik çokluğa sahip olamazlar. Gölgeler de öyle. Türümüz Lukara'nın genetik yelpazesine muhtaç. NiNKuM onlar için var diyebiliriz artık, değil mi?

-Sadece onlar için değil; rehberler, gölgeler, azidalar, örgü bedenler ve elbet sizin özerkler…

-Özerkler hakkındaki fikrim açıktır rehber Tilla. Onlar bir araçtır, uluşin içtiğimiz adakkur gibi bir araç… Onlar türümüzün devamı için gerekli oldukları kadar değerlidir. Aklımın buyruğu budur.

-Bu konuda haklı olabilirsiniz.

-Ama azidalar bizim türümüzden değil. Onlar bize artık yük! Madem Ki'ye gitmiyoruz, onları niye beslemek zorundayız, korumak zorundayız? Belki de onlar isyan edecek ve türümüzün geleceğini tehlikeye atacaklar.

-Azidalar mı? Onların özerklerin karşısındaki gücü düşünüldüğünde pek olası gelmedi bana. Hem şok silahlarıyla bir barsu sürmez, hepsi bayıltılabilir.

-Yine de onlar bizden değil, bunu unutmayın rehber Tilla. Şunu da söylemeliyim, dizinlerde onları korumaya yönelik bir yasa yoksa…

-Öyle bir yasa var. NiNKuM'daki herkes için, özerkler için bile koruma yasası var.

-Bu yasayı kim koymuş peki?

-Tabii ki küresel yönetim.

-Peki kim değiştirebilir?

-Küresel yönetim.

-Ama artık küresel yönetim yok!

Tilla utandı bir an, nasıl da unutmuştu.

-Öyle…

-O halde azidalar isyan etse koruma yasasını kim kaldıracak da özerkler onları bayıltacak?

-Önder Miganna yahut Yargıç Dagu…

-Dizinlerde var mı bu tür bir yetkileri?

Tilla şaşırıp kaldı. Böyle bir dizge yoktu. Böyle bir olasılık düşünülmemişti.

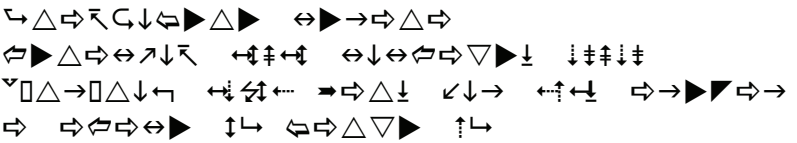

↗⇨⇦▶△→↓

Rehber Zigammad ve gölgeleri, önder Miganna'nın buyruklarıyla NiNKuM'u Nibirru'nun ağ çekimine kilitledi. Zaman gelmişti; herkes kendi yokluğuyla yüzleşecek, kendi karanlığıyla yüzleşecek, kendi kendiyle yüzleşecekti. Zaman gelmişti; uzaktan bakanın gözleri, uzaklığı kadar yanardı. Uzaktan bakanın yangısı, uzaklığı kadardı ama zaman gelmişti. Doğup büyüdükleri, ışıdıkları, filizledikleri geçmişin közü şimdi yüreklerine düşecekti…

Derin bir sessizlik vardı, derin ve soğuk… Bütün rehberler, bütün gölgeler, Lukara ve azidalar hazırdı. Keder perdesi NiNKuM'u kuytuluklarına kadar sarmıştı… Derin bir merak vardı; Nibirru ne haldeydi? Nibirru sadece bir dönenge miydi, hayır! Nibirru her zerresinde yer ediyordu nişilerin… Her zerresinde vardı Azidaların… Üstelik rehber-gölge ayırmaksızın, hepsinde, hepsinin kökünde vardı, kökeninde… Demek ki acı hepsinde eşitti, hepsinin zerreleri titriyordu, hepsinin gözleri nemleniyordu. Hepsi tükenmişliğin karşısında eşitti.

Önder Miganna mor vurguyla bir uyarı yayınladı. Herkesin Nibbirru'yu kendi gözleriyle görmesini istiyordu, kendi acısını yaşamasını istiyordu. Önder Miganna da hiçlik karşısında titriyordu. Ama ağlayarak, ama susarak görevini yapıyordu. O da herkes gibi geçmişini kaybetmişti, o da herkes gibi sevdiklerini kaybetmişti, o da herkes gibi kendini kaybetmişti iç yangınında ama önderlik, yangını önce kendinden söndürmeyi gerektiriyordu. Sözü derinlikli görüntüsüyle birlikte NiNKuM'da bulunan herkese, her çembere ulaştı:

-"...mor varga! önder miganna'nın sözü:

kulağı olan, dinleyen kim varsa; kökümüz, özümüz, nereye gidersek yüzümüzü döndüğümüz Nibirru'nun ağ çemberine yerleştik. on iki barsu sonra NiNKuM'un bütün gökperdeleri açılacak. herkes, NiNKuM'un gökperdelerinden nibirru'yu kendi gözleriyle görebilecek. mor varga!.."

NiNKuM'u duyanın kulağı dondu, teni kilitlendi. İçlerindeki merak olmazsa herkes bulunduğu yere yığılıverirdi. Son bir kez görmek istiyordu herkes Nibirru'yu; sevdiklerinden, deneyimlerinden, bildiklerinden bir iz arayacaktı dönengede…

Lukara'dakiler törende öğrenmişlerdi bir felaket olduğunu. Yas tutulacak bir felaket olduğunu biliyorlardı. Derin bir keder sarmıştı ruhlarını ama ne olduğuyla ilgili zihinlerinden bir görüntü yoktu. Meraklıydılar, ne olmuştu? Nasıl olmuştu? Herkes birbirine soruyor, kimse yanıt alamıyordu. Kimi de özerklere soruyordu, Pasalla'nın gölgelerine soruyordu. Ama kimsenin tam olarak ne olduğundan haberi yoktu. Nibirru'ya döneceklerinden de haberleri yoktu. Nibirru'da bir felaket olduğunu biliyorlardı, o kadar...

Miganna'nın buyruğunu duyduktan sonra, neden Nibirru'ya döndükleri üzerine aralarında tartışma çıktı. Birbirleriyle itişip kakışmaya başlamışlardı. Tartışma neden çıkmıştı, niye şimdi çıkmıştı, bilen yoktu. Gözler öfke doluydu, yürekler öfke doluydu... Pasalla düzeni sağlamak için Lukara'daki bedenine aktardı zihnini. Gölgeleri ve özerkleri yönlendirerek düzen oluşturmaya çalışıyordu ama bu şiddet kullanmadan zor görünüyordu. Tam özerklere buyruk verecekken 495 ortaya çıktı.

-*Gelin!* diye bağırdı Lukara'dakilere. Sonra emin adımlarla gökperdesine doğru yürüdü, yürüdü… Simannage'nin gölgesi olarak

törende o ağır hüznü taşımıştı. Büyük bir düğüm olduğunun farkındaydı, Simannage'den bunu sezmişti ama ne rehberine soru sorma hakkı vardı ne de sormaya niyetlenmişti. Yine de Nibirru'yu görmek için sabırsızlanıyordu. Bütün geçmişi oradaydı, sevdiği her şey oradaydı. 495'in çağrısı Lukara halkının haykırışlarını azalttı. Bir kısmı onu takip etmeye başladılar. Diğerleri ne yapacaklarını bilemeden bir süre öylece susup kaldı, sonra yavaş yavaş gök perdesi karşısında yerlerini aldılar.

Bir tek 666 özçemberinden çıkmamıştı, orada duruyordu. Pasalla yerinden kalktı ve 666'nın özçemberine yaklaştı. Bir rehber geldiğinde her nişi ayağa kalkardı. 666 ayağa kalkmak istemiyordu ve Pasalla'yı görmezlikten geldi. Ama Pasalla gelip özçemberin kapısında dikilince görmezlik edemedi. İsteksizce ayağa kalktı.

-*666 neden gökperdesine gitmiyor?* dedi Pasalla. Onun Simannage'nin gölgesi olarak seçildiğini biliyordu ve özellikle bu durumdan kuşkulanıyordu.

666 kafasını önüne eğdi ve konuşmadı. Bunun üzerine birkaç kez daha soruyu tekrarladı Pasalla. 666 yanıt vermeye direnince, gölgelerine işaret etti ve gölgeler silahlarını 666'ya doğrultular. O anda 666 olduğu yere yığıldı.

-*GabasagurNigin'e götürün.* dedi. *Kısıtlı kalsın da anlasın düzene uymamak neymiş!*

Azidalar da gökperdesine gitmekte isteksizdiler. Pasalla zihnini oradaki örgü bedenine aktardı. 666 olayı onu öfkelendirmişti. Özerklerin zorlama vurgusunu bir üst düzeye çıkardı. Böylece Özerkler bir araya gelip azidaları gökperdeye doğru itmeye başladılar. Azidalar da direnmeye başladılar. Bir kargaşa da burada çıktı ama bunun nedenini biliyordu Pasalla. Azidalar zaten her şeye

direnirdi, her şeye gönülsüzdü onlar. Her şeyi zorla yaptırıyorlardı onlara…

"Açıp gökkapısını dökeceksin boşluğa hepsini çöp gibi! Çöpten daha fazla değerleri yok bunların!" diye haykırdı kendi kendine. "*Onların yerine özerkler yapıyor her işi. Bunlara neden yemek veriliyor, neden nefes aldırılıyor ki?"*

Simannage'nin gölgesi Pasalla'nın örgü bedeninde olanı biteni seziyordu. Bu yüzden azidaların önüne geçti, onlara azida öz dilinde bir şeyler söyledi. Sonra da gökperdesine doğru yürümeye başladı. O yürüyünce bütün Azidalar onu takip etti.

Pasalla bu durumdan kuşkulandı. İlk kez böyle bir şey oluyordu. Azidaların yönetilmesi açısından bu iyiydi ama öte yandan Simannage'nin gölgesi azidaların önderi olursa bu tehlikeli olurdu çünkü azidaların bir araya gelmesi, ortak davranmaları korkutucuydu. Onları yönlendirmek zorlaşabilirdi. "*Ne yani, azidaların bir önderi mi var? Böyle şey kabul edilemez!"* diye geçirdi içinden. *"Bunlar hep Simannage'nin işi."* diye de homurdanmaya başladı. *"Baksana, onun gölgeleri çekip çeviriyor Lukara'yı da azidayı da…"*

Önder Miganna, rehber Zigammad'ı da yanına alarak rehberler çemberine yöneldi. Bütün rehberler orada toplanmışlardı, bir tek Pasalla özçemberinden NiNKuM'da olanı biteni denetliyordu. Örgü bedenlerine zihnini aktararak düzeni sağlamaya çalışıyordu. Ancak önder Miganna'nın istediği zamanda rehberler çemberinde olması gerekecekti. O da gölgelerine gerekli uyarıları yapıp rehberler çemberine yöneldi. Önder Miganna ve rehber Zigammad'a kapıda yetişti. Beraber rehberler çemberine girdiler.

Bütün rehberler gökperdesinden Nibirru'ya bakıyorlardı. Tilla hıçkırarak ağlıyordu, söylene söylene ağlıyordu ama ne dediği anlaşılamıyordu. Yargıç Dagu gökperdesini görmemek için bir kenara oturmuş, elleriyle yüzünü kapamıştı. Öyle iki büklüm olmuştu ki kocaman nişi bir avuç kaya gibi görünüyordu. Kisumanne ayakta duruyordu; ne konuşuyordu ne de ağlıyordu. Sadece yanaklarından gözyaşları damlıyordu elbisesine… Her damla elbisesine değiyor, oradan sekip zemine düşüyordu.

Simannage derin derin bakıyordu Nibirru'ya. Derin derin ve sessiz… Ne mırıldanma ne ağlama ne gözyaşı… Elbisesinin renkleri soluyordu sadece, giderek matlaşıyor, giderek birbirine karışıyordu. Gısrab duyguları da dışarı yansıtıyordu renklerle… Hiçbir rehber bu kadar sönük renklerle görünmemişti bu zamana kadar. Sanki Simannage kendi içine çekiliyordu.

Rehber Ennezi soğukkanlı görünüyordu. Nibirru'nun her yerine ayrıntılı bakıyor, tekrar tekrar bakıyor, gözlemliyor, zihninde not tutuyor gibiydi. Nibirru onun için bir inceleme alanına dönüşmüştü. Önder Miganna'nın geldiğini de ilk fark eden rehber Ennezi oldu.

Önder Miganna selam verip gökperdesinin karşısına geçti. Bütün rehberler selamı yanıtladı, sonra herkes önder Miganna'dan bir adım geri çekilerek gökperdesinden Nibirru'ya bakmaya devam ettiler.

Nibirru tanınmayacak haldeydi. Su perdeleri uçmuştu, derin çukurlar ortaya çıkmıştı. Bulutları da yoktu, turuncu soluk örtüsü de… Dağların tepelerinde kar olurdu hep, kar yok olmuştu. Sanki dönenge elbiselerinden soyunmuştu… Bu çıplaklığı yürek eziyordu. Nişilere ait olan hiçbir şey görünmüyordu. Ortak çemberler görünmüyordu, öz çemberler görünmüyordu. Başka bir dönenge

gibiydi, başka bir yere bakıyorlardı sanki. Ne kadar da yabancıydı Nibirru…

Uzunca bir süre sessizce izledi rehberler. Sözün bile anlamı yoktu. Önder olarak sözü başlatmak, çözüm bulmak Miganna'nın göreviydi. Ama onun da içinde söz başlatacak gözeler kurumuştu. Sanki Nibirru'ya baktıkça içi çölleşiyordu önder Miganna'nın.

-*Mavi iksir!* diye seslendi. İlgisiz bir söz başlangıcıydı. Kime söylenmişti, niye söylenmişti, belli değildi. Mavi iksir özel hazırlanmış bir içecekti ve nişilerin renk döngüsünü sağlıyor, onlara sağlık ve dinçlik veriyordu. Ancak bu lal gibi her gün içilen bir içki değildi. Özel zamanlarda NiNKuM tarafından veriler çözümlenerek hazırlanıp sunuluyordu. Kisumanne gölgelerine hazırlatırdı iksiri ve Kisumanne'nin önerisiyle verilirdi bu içecek. Bu nedenle Kisumanne bu söz kendine mi söylendi yoksa NiNKuM'a mı söylendi, anlayamadı. Yanıt verip vermemekte de ikircikli kaldı.

Önder Miganna da sözün devamını getirmedi. Rehberler çemberinde ilk kez böyle bir şey deneyimleniyordu. Önder Miganna derin bir nefes aldı, ayağa kalkıp rehberler çemberi düzlemine yürüdü. Orada kendine ayrılan yere oturdu. Rehberler de onu takip ettiler. Hepsi oturunca önder Miganna tek tek rehberlerin yüzüne baktı.

-*Rehber Kisumanne!* diye seslendi.

-*Önder Miganna!*

-*Mavi iksir dağıtılsın herkese.*

-*Herkese mi?*

-*Evet!*

-Bu oldukça fazla önder Miganna!

-Önce rehberlere, sonra gölgelere ve en son Lukara'ya…

-Azidalara?

O an Pasalla elini omzuna koydu. Birden heyecanlanmıştı Pasalla, önder Miganna'nın dikkatini çekti bu. Ona söz hakkı vermek istemiyordu.

-O konuyu sonra düşünürüz rehber Kisumanne, olur mu?

-Uygundur önder Miganna! Rehberler için hemen iksir getirilebilir! Eğer NiNKuM'da onaylanırsa gölgelerim hazırlığa başlayacaktır. Verilere dayalı olsa NiNKuM hazırlığı yapardı ama onun dizininde bu yok.

-*NiNKuM!* diye seslendi önder Miganna.

-"…önder miganna…"

-Rehberlere, gölgelere, Lukara'ya iksir hazırlansın. Bunun için ışık rehberi Kisumanne ve ışık gölgeleri yetkilidir.

-"…onay kaydedildi önder miganna…"

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna!

-Hazırlanmış varsa rehberlere iksir sunulabilir.

-Elbette önder Miganna, gölgelerime iletiyorum, en kısa zamanda iksirler getirilecek.

Konuşma burada kesildi ve herkes iç dünyasına döndü yeniden. Mavi iksir gelene kadar da kimse sözü açmadı, açmak istemedi.

Mavi iksir gelip dağıtıldığında önder Miganna, şeffaf adakkuru eline alıp ayağa kalktı. Rehberler de adakkur'larını alıp ayağa kalktılar.

-Rehberler! Her yok oluş bir varoluştur derdi rehberim. Nibirru için içelim şimdi…

Rehberler hep bir ağızdan*; "Nibirru için!"* deyip iksirden bir yudum aldılar.

-Nişiler için! dedi önder Miganna.

-Nişiler için!

-NiNKuM için!

-NiNKuM için!

Önder Miganna iksiri kafasına dikip bitirdi ve yerine oturdu. Rehberler de onu takip ettiler. Boğazlarından bir gücün aktığını hissettiler, içlerinde bir gücün dolaştığını hissettiler… Bakışları netleşti, oturuşları değişti. Önder Miganna da kendini toplamış, rehberlerdeki değişikliği izliyordu. En son Dagu kendine geldi, başını yukarıya kaldırabildi ama hala ışıksız ışıksız bakıyordu. Bu tam da Nibirru'ya dönerken tasarladığı hareketin başlayacağı andı. Tam da şimdi yeni düzenin temellerini atabilirdi Miganna. Ya şimdi değiştirecekti her şeyi ya hiçbir zaman…

-Rehber Ennezi! diye sözü başlattı önder Miganna.

-Önder Miganna!

-Nibirru'da ışık olabilecek yerleri belirlemenizi istiyorum. Kuzey mağaraları dahil!

-Hemen önder Miganna!

-Rehber Zigammad!

-Önder Miganna!

-NiNKuM Nibirru'ya inebilir mi? Üzerinde kalabilir miyiz? Bunu araştırmanızı istiyorum.

-Hemen önder Miganna!

-İnemezsek, Nibirru'ya küçük gök gemileri gönderilebilir mi? Nereye gönderilebilir? Eğer o da olmazsa, zihin aktarımıyla oraya ulaşılabilir mi? Bunlarla ilgili önerilerinizi hazırlamanızı istiyorum.

-Hazır olacak önder Miganna! Şimdi gölgelerime iletiyorum.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna!

-Zihin aktarımıyla ilgili dizini hazırlamanızı istiyorum.

-Zihin aktarımı ve dizinleri hazır, yetki bekliyor önder Miganna!

-Rehber Kisumanne!

-Önder Miganna!

-Işık belirtisi izleğini oluşturmanızı ve rehber Tilla'ya bu izleği iletmenizi istiyorum. Rehber Tilla da bunu dizin haline getirebilir ve ne göndereceksek Nibirru'ya, ona aktarabilir.

-Işık izleği rehber Tilla'ya ulaştırılacak önder Miganna! Gölgelerime iletiyorum.

-Rehber Simannage!

-Önder Miganna!

-Herkesin katılacağı bir tören hazırlamanızı istiyorum. İki aşamalı olmalı. Karanlığa damlama yası töreni ve ardından ışık sevinci töreni… Bütün herkes katılmalı, azidalar dahil!

Önder Miganna öyle güçlü konuşuyordu ki karşı çıkma, tartışma gücünü hiçbir rehber kendinde bulamıyor, sadece isteklerini onaylıyordu. Azidalar meselesinde de Pasalla'nın dilinin ucuna bir itiraz gelmedi bile.

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna!

-Korunma vurgusunu bir üste çıkarmanızı istiyorum. Ancak özerkleri etkisizleştirme yetkisini ben alıyorum. Gölgeleri etkisizleştirme yetkisi sizde kalacak, ancak gerekçesiz etkisizleştirmeden sorumlu olacaksınız.

Pasalla gücünü kaybediyordu, bu yüreğini ekşitiyordu. İtiraz edecekti ama şimdi zamanı değildi. Yasalarda bunun yeri yoktu. O bir korunma rehberiydi, özerkleri etkisizleştirme yetkisi de kendinde olmalıydı.

-Sorumluluğu kabul ediyorum. diye yanıtladı Pasalla isteksiz isteksiz. Önder Miganna'nın diğer isteklerini onayıp onamadığına yönelik bir tavır takınmadı. Bununla ilgilenecekti.

-Yargıç Dagu!

-Önder Miganna!

-Yeni bir yasa düzeni oluşturmanızı istiyorum. NiNKuM ölçeğinde ve koşullarında en eşit ve en işlevsel nasıl ışınabileceğine yönelik yeni yasalar… Yetki uğrakları dahil her şeyi yeniden belirlemelisiniz.

-Yeni yasa yapma yetkisi yargıçlar kurulunundur önder Miganna! Ancak onlar yapabilir!

-Artık Nibirru yok yargıç Dagu! Artık yargıçlar kurulu yok! Sadece NiNKuM var. Nibirru'nun tarihi bitti. Nibirru'nun gelenekleri bitti. Nibirru'nun yasaları bitti. NiNKuM ışıyacaksa kendi geleneklerini oluşturacak. NiNKuM ışıyacaksa kendi yasalarını yapacak. NiNKuM kendi tarihini oluşturacak.

-Anlıyorum önder Miganna! Yargıç Dagu gerçekten ne olduğunu anlıyordu. Özerk isyanını ve ardından yeni düzeni görmüştü. Küresel yönetimin kuruluşuna katılmıştı. Anlıyordu, artık Nibirru'nun yargıcı olmasının bir anlamı kalmamıştı. Nibirru'yla ilgili hiçbir şeyin bir anlamı kalmamıştı. Bu yeni oluşuma katkı sağlayacak, bu yeni oluşumda yerini alacaktı. Karşı çıksa gideceği yeri biliyordu. GabasagurNigin herkese açıktı.

-Önder Miganna! diye seslendi yargıç Dagu. Eski gücünün yerinde olup olmadığını söz almadan konuşarak test etmek istedi.

-Yargıç Dagu! diye yanıtladı önder Miganna.

-Yeni yasa çalışması için rehberlerin yardımına ihtiyacım olacak. Onlarla birebir çalışma olanağım olabilir mi?

-Kesinlikle.

Önder Miganna, yargıç Dagu'nun ne yapmak istediğini anlamıştı. Kendi sınırını belirlemeye çalışıyordu. O yaşlı bir nişiydi, ona saygı göstermek örnek oluşturacaktı. Artık küresel yönetimin gücü yoktu, dolayısıyla yargıç Dagu da diğer rehberler gibi kendine tabi olmalıydı ve söz vermeden konuşmamalıydı ama buna gerek yoktu. Nibirru geleneklerine tümden sırt çevirmek tepki çekebilir, karşısında güç perdeleri oluşturabilirdi.

-Yasaların son hali rehberler çemberinde onanacak mı?

-Elbette yargıç Dagu. Uygarlığımız ve aklımız yasanın kaynağını bize gösteriyor. NiNKuM'u rehberler yönetiyor, dolayısıyla onların onamadığı yasa olamaz, değil mi?

-Haklısınız önder Miganna!

-O halde çalışmalara başlayalım. dedi önder Miganna. Daha fazla tartışma yaratmadan yeni düzenin temellerini bir an önce atmalıydı. O ayağa kalkınca herkes ayağa kalktı.

Her bir rehber üzerine aldığı görevi yerine getirmek için çalışma çemberine yönelmişti. Yargıç Dagu'nun çalışma çemberi yoktu, özçemberine yöneldi. Gısrabını çıkardı ve yatağına uzandı.

-NiNKuM! diye seslendi.

-"...yargıç dagu..."

-Kayıtlarında Nibirru'nun önceki görüntüleri var mı?

-"...kayıtlar inceleniyor yargıç dagu... görüntü kayıtlarına ulaşıldı..."

-Sırasıyla kubbeye yansıt!

-"...görüntüler kubbeye yansıtılıyor yargıç dagu..."

Dagu görüntüleri izlemeye koyuldu. Bütün geçmişi, bütün sevinçleri, bütün üzüntüleri bu görüntülerdeydi. Kimi zaman gülümsedi, kimi zaman ağladı, kimi zaman heyecanlandı. Ne güzel bir ışımaktı, ne güzel... Nasıl da harcamıştı koca ömrü değerini bilmeden... Zihni gelişmemişken dert ettiklerine yandı bir ara. Yapmak isteyip da yapamadıklarına... Dağlarda gezmeyi çok

arzuluyordu aslında. Oralar ömür sürdürmek istiyordu tamamlanmışlığında…

Her şeyini kaybetmiş gibi hissediyordu, tükenmiş hissediyordu. Nibirru'nun su örtüsüyle birlikte uçup gitmişti ömrü de… Işımak için bir neden göremiyordu kendine. Bir sevinç duymuyordu NiNKuM'daki ışımasından. Şimdi de yasa yapması istenmişti. Ömrü yasa tartışmaları içinde geçmişti. Yasa kavramından iğrenir olmuştu, midesi bulanıyordu duyunca… Yasa denen şeyin ne olduğunu bilmez miydi? Anlıyordu önder Miganna'nın otoritesini güçlendirmek istediğini, yeni bir düzen kurmak istediğini… Yasa da onun isteklerini meşru gösterme sanatıydı. Onun ahlakını kurala bağlama sanatıydı. Bunu yapacak mıydı?

Yapmaması halinde GabasagurNigin'e tıkılacaktı. Yolu belliydi. Özçemberi de GabasagurNigin'deki çemberlerden geniş değildi. Daha donanımlıydı; istediği zaman çıkabiliyor, istediği zaman başkalarıyla ilişki kurabiliyordu ama bunun dışında bir farkı yoktu.

Nibirru'nun yok oluşundan sonra özçemberinden çıkmak da istememişti hiç, sürekli uyumak istiyordu zaten. Koca bir ömrün, koca bir zihnin ağırlığı vardı. Karanlığa damlamaya en yakın olduğu zaman bu zamandı. Varoluşla yok oluş arasının sığlaştığı bir ışık biçimi… Karanlığa damlasaydı belki daha iyi olurdu. Nibirru'yla yok olmayı arzuladı birden, o yanarken yanmayı; bildiği, tanıdığı her şeyle birlikte tutuşmayı… Ama olmamıştı işte. Bir karar vermeliydi. İçinden bir saga geldi:

yalnızlığın ışıktan salıncağı
sallanıyor boşlukta; bir o kıyıya bir bu kıyıya
yalnızlığın yırtılmış yüreği kanıyor boyuna
sarılıyor sonra hem varlığa hem yokluğa

yansın ışıktan salıncak

nibirru'nun gözleri sarı
yaş döküyor boşlukta bir durgun bir ağlamaklı
nibirru'nun parçalanmış toprağı kanıyor boyuna
yanıyor sonra hem varlıkta hem yoklukta

kanasın sözden konak

yargıcısın bu son kararın
sallanıyor boşlukta bir karanlığa bir ışığa
yargıcın yırtılmış zihni; nefes alıyor boşlukta
damlıyor sonra bir yokluğa bir varlığa

parçalansın ömürden sunak

Sagasını bitirince göğsüne binen ağırlık hafifleyiverdi. Ne zaman bir şeyler söylese böyle hafiflerdi, şifa verirdi saga Dagu'ya… Yüreği hafifleyince kararı da kesinleşti. Ancak bu kararını bir şifacıya onaylatmak istiyordu eski zamanlardaki gibi. NiNKuM'un şifacısı Simannage'ydi. Ona danışmalıydı, onda kendisiyle yüzleşmeliydi.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"…yargıç dagu…"

-*Rehber Simannage'yle görüşmek istiyorum.*

-"…görüşme isteğiniz simannage'ye iletilecek. özel bir renk vurgusu ekleyecek misiniz…"

Yargıç Dagu bu vurgu işini anlamıyordu. Daha önce böyle bir gemide bulunmamış olduğundan alışık değildi bu izleklere.

-Bir vurgu şart mıdır?

-"...dizgilerime göre bunu sormam gerekir yargıç dagu... vurgu eki olmayan istekleri iletiyorum ama sonucundan emin olamıyorum..."

-Hangi vurgular var, onları da ben bilmiyorum NiNKuM!

- "...mordan beyaza on iki vurgu tonu var yargıç dagu..."

-Beyaz olsun o halde.

-"...görüşme isteğiniz beyaz vurgu olarak işaretlendi yargıç dagu..."

Yargıç gülümsedi... Birkaç lig geçti gülmüyordu yüzü. Örgü bilinçlerle ilişkisi hiç iyi olmamıştı ve zaten örgü bilinç isyanından sonra da daha temkinliydi bu konuda. Ama NiNKuM oldukça denetim altında bir örgü bilinçti, bu yüzden ondan korkmuyordu ama anlaşmak da zordu işte...

Simannage yargıç Dagu'nun isteğini aldığında telaşlıydı; bir yandan tören hazırlıklarını başlatmıştı bir yandan da gölgesi 666'ya ulaşamıyordu. Onu hissediyordu ama 666'ın iç perdesi çekikti. Oysa en çabuk ona ulaşıyordu, en hızlı onunla iletişime geçiyordu. Ne olmuştu?

Diğer gölgeler bir bir gelmişlerdi NumusNigin'e. Sezgilerle bu iş olmayınca NiNKuM'dan yardım istemeye karar vermişti. NiNKuM, Pasalla'nın 666'yı GabasagurNigin'e kapattığını bildirince öyle öfkelendi ki ne yapacağını bilemedi. Bir Şagan olarak öfkelenmek ona yasaktı ama öfkelenmişti işte. Yapacağı tek şey öfkesini kimseye göstermemekti. Vakit olsa özçemberine gidip renk dolamacıyla ruhunu dinginleştirebilirdi. Avuçlarını açıp baktı, avuç içleri

terliyordu. Bu olağandışı bir durumdu. Önder Miganna'ya durumu bildirip bir çözüm bulmayı umdu ama önder Miganna, mor vurgulu da olsa görüşmeyi daha sonraki bir zamana ertelediğini bildirdi. Gerekçe olarak yoğun bir çalışma gösterilmişti. Hiç istemese de Pasalla'yla görüşüp düğümü çözmeye karar verdi. Pasalla onu zaten öfkelendiriyordu, şimdi nasıl öfkesini dizginleyecekti peki? Yetişmesi gereken bir tören hazırlığı ve gölgesinin kısıtlanmış hali arasında sıkışıp kalmıştı.

Neyse ki Pasalla görüşme talebini kabul etti. Ancak NiNKuM üzerinden değil de yüz yüze görüşmek istediğini not düşmüştü, Simannage'nin korunma çemberine gelmesi halinde görüşebileceğini bildirmişti. Yapacak bir şey yoktu, Simannage gölgelerini yönlendirip korunma çemberinin yolunu tuttu. Kapıda Pasalla'nın özerkleri bekliyordu. Kapıya vardığında önüne geçtiler. Bu hiç alışık olmadığı bir durumdu. Bir rehberin önüne geçme yetkisi özel durumlarda oluşabiliyordu. Ortada garip bir durum vardı gerçekten.

Simannage kapıda bir süre bekledi. Sonunda özerkler yolu açtılar ve kapıdan girdi. Pasalla'ya hızlıca selam verdi ve o da hızlıca selamını yanıtladı.

-*Rehber Pasalla!* diye seslendi. Sesini yoklamak için de birkaç kez öksürdü.

-*Rehber Simannage!*

-*Buraya neden geldiğimi biliyor olmalısınız.*

-*Sezgiler sizin işiniz rehber Simannage.*

-*Buraya bir sezgiciyi neden kısıtladığınızı öğrenmek için geldim.*

-O bir Lukara. Sizin gölgeniz olsa da ona sezgici diyemeyiz, değil mi?

-Bir tohuma da ağaç diyemezsiniz o zaman. Ama o ağaçtır bilen için. Ağaç olması sadece zamanla ilgilidir.

-Anlıyorum rehber Simannage ancak gölgeniz 666, önder Miganna'nın buyruğuna karşı geldi. Gökperdesinden Nibirru'yu izlemek istemedi.

-Önder Miganna'nın buyruğu yasa değildi. Öneriydi. "Kendi gözlerinizle izleyebilirsiniz." diyordu.

-Ama herkes izlerken onun özçemberinden çıkmaması uyumsuzluk değil mi?

-Bana göre tercihtir. Ama bu konuda yetkin olan, yargıç Dagu'dur. Ona sorulabilirdi.

-O ömrünün sonuna gelmiş bir nişi… Unutkan ve duygusal, NiNKuM'un yönetim izleğinde sandalyesi yok. Sadece Nibirru'ya hizmetlerinden rehberlik çemberinde bir yere sahip…

-Sizinle yargıç Dagu'yu tartışmaya gelmedim rehber Pasalla. 666'ya ihtiyacım var. Tören için onun olması kaçınılmaz.

-Başka bir gölge bulamaz mısınız?

-Başka birini bulamam. Bulsaydım zaten daha önce bulurdum. Lukara içinde ne kadar sezgici olabilir ki? Aklımın buyruğu budur.

Pasalla, Simannage'nin otoritesini tanımasını istiyordu, yoksa elbette hemen bırakacaktı gölgeyi, bu konuyu önder Miganna'nın duymaması iyi olurdu. Duyacaksa da önce kendisinin duyurması gerekirdi. Bu yüzden çok diretmedi.

-666 sorularımı yanıtsız bırakıyor. Eğer o bir daha sorularımı yanıtsız bırakmayacağına söz verirse, gölgeniz sizinle NumusNigin'e dönebilir rehber Simannage.

-Ben onun adına söz veriyorum.

-Kabul ediyorum rehber Simannage. Yoksa Şagan mı demeliyim? Bunu özellikle söylemişti, onunla hep alay etmek istiyordu ama koşullar uygun değildi.

-Rehber demeniz yeterlidir. Şaganlık ancak tören içindir. Zaten üstümde Şagan elbisesi yok, burada da tören yok. Her şey elbisedir rehber Pasalla. Elbise yoksa içindeki hiçbir şeydir. Sezgilerime uyan budur.

Simannage, bunu Pasalla'nın kendisiyle alay etme niyeti için söylemişti. Törenlerde çıplak halinden utandığını fark etmişti. Pasala'ya sınırını göstermek istiyordu, alay edecekse bunun bir karşılığı olacağını… Rehber Pasalla ciddileşti.

-Gölgeniz GabasagurNigin'den bırakıldı şimdi. NumusNigin'de olacak birazdan.

-Ben de orada olmak isterim. dedi Simannage ve geri dönüp korunma çemberinden çıktı.

Hızlıca NumusNigin'e ulaştı. 666'ya hiçbir şey sormadı, hiçbir tepki vermedi. Tören için hazırlıkları takip etti bir süre… Sonra aklına yargıç Dagu geldi. Onunla görüşmek iyi olacaktı. Hem bu kısıtlama işini de konuşabilir, rehberler çemberinde bu durumu nasıl dillendireceğini ondan öğrenebilirdi.

-NiNKuM! diye seslendi.

-"…rehber simannage…"

-Yargıç Dagu'ya görüşme talebini kabul ettiğimi bildir.

-"...isteğiniz kaydediliyor rehber simannage. isteğiniz yargıcı bildiriliyor..."

-Yanıtı nedir?

-"...kendi özçemberinde konuşmak istediğini bildirdi..."

Simannage'nin kafası karışıktı. Bir çalışma çemberi değil de özçemberinde görüşmek isteğinin anlamı neydi? Aklına eski anıları geldiyse de artık zaman değişmişti. Artık herkes dimannaİtimama örtüsünün altına giriyordu. O an aklına yargıç Dagu'nun yasa hazırlarken rehberlerle konuşma isteğini önder Miganna'ya bildirdiği geldi. Bu yüzden gitmekte bir sakınca görmedi. Şagan gısrabını taktı ve koridordan özçemberlere doğru yürümeye başladı. Yargıç Dagu'nun özçemberi önder Miganna'nın özçemberinin yakınındaydı. Tam önünden geçerken göz ucuyla baktı. Önder Miganna özçemberindeydi. Önder Miganna çalışma çemberinde değildi. Hiç hoş şeyler sezmiyordu bu işle ilgili. Gelecekle ilgili hiç hoş şeyler sezmiyordu.

Yargıç Dagu'nun özçemberinin kapısının önünde durdu. Kapı açıldığında yargıcın çıplak görüntüsüyle karşılaşacağı var sayımı geçti içinden, ürktü. Ama yargıç gısrabını takmıştı.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa yargıç Dagu! diye selamladı.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa

sisa rehber Simannage! diye selamını yanıtladı yargıç Dagu. *İçeri girer misiniz?*

Simannage biraz ikirciklendi, alışık olmadığı bir şeydi bu, başka birinin özçemberine girmek ona tuhaftan öte utanç verici geliyordu. Ama bir çalışma yapılacaksa…

-Bir çalışma çemberim yok ne yazık ki rehber Simannage. Bu yüzden sizi özçemberime davet ettim. Beni anlayacağınızı umarım.

-Elbette. diye yanıtladı Simannage.

İçeri girip Yargıç Dagu'nun gösterdiği yere oturdu.

-Uluşin içer misiniz?

-Törende yeterince içeceğim yargıç Dagu. Şimdi içmem doğru olmaz.

-Haklısınız rehber Simannage…

-Yasa hazırlığına erken başlamışsınız yargıç Dagu.

-Yasa hazırlığı mı? Bir an durdu Dagu… Simannage'yi buraya yasa için çağırmamıştı. *Ben bir uluşin içeyim…* dedi sonra. Yargıç uluşin adakkur'unu alıp yatağına oturdu. *Aslında yasa yapma konusunda acelem yok ve sizi de buraya yasalara yardımcı olmanız için çağırmadım. Sizi tanık olasınız diye çağırdım.*

-Neye tanık olmam için yargıç Dagu? Simannage aslında yargıcın içindeki eğimi seziyordu ama sezmekle bilmek arasında oldukça uzun bir yol vardı.

-Nibirru'da, rehber Simannage, biri ışığı bırakıp karanlığı seçeceği zaman kendine tanık seçerdi. Elbette bu çok eski zamanın

geleneğiydi. Küresel yönetim kurulmadan önce, Anu soyu zamanında… Elbette siz gençsiniz ve onu anımsamazsınız.

-Anu soyuna yetişemedim yargıç Dagu. Ancak rehberim anlatırdı.

-Belki tanıklığı da anlatmıştır.

-Hiç duymadım yargıç Dagu.

-Biri ışığı değil de karanlığı seçerse, bu ışımaya karşı haksızlık olur derler. Ancak kendiyle eşitlenenler bu hakka sahip olur. Bunu da bir şifacının tanıklığında yaparlardı eskiden. Ben de şimdi öyle yapmak istiyorum. Tanığım olur musunuz?

-Doğru mu anladım yargıç Dagu, siz ışık yerine karanlığı tercih edeceksiniz ve ben tanık olacağım?

-Doğru anladınız rehber Simannage ancak eksik anladınız. Kendimle eşitlendiğimin tanığı olacaksınız, karanlığa damlamamın değil.

-Yargıç Dagu! Sizin eşitlendiğinizin yargıcı mı olacağım?

-Eşitlendiğime ikna olacaksınız rehber Simannage. İkna olmazsanız seçme hakkım olmaz zaten. Niyetim size acı vermek değil, niyetim kararımdan emin olmak. Emin olamazsam zaten siz de tanık olmazsınız.

Simannage çok yorgundu. Yoğunluk yormuştu ve telaş da yormuştu ruhunu… Mavi iksir diriltse bile sonraki öfke gücünü alıp götürmüştü. Şimdi de daha önce deneyimlemediği bir tanıklık yapacaktı. Üstelik bu tanıklık bir nişinin karanlığa teslim olma tercihine tanıklık olacaktı. Taşınır bir yük değildi ama sezgicilikte biri yardım talep ederse geri çevrilemezdi. Bu neredeyse adı kadar değerli bir kabuldü.

-Belki de haklısınız, ben de uluşin yudumlamalıyım yargıç Dagu… Yargıç Dagu kalkıp uluşin getirdi Simannage'ye.

-Artık başlayalım mı şifacı?

-Bana NiNKuM'da ilk kez biri şifacı dedi.

-Gerekmemiştir de ondan rehber Simannage.

-Başlayalım yargıç Dagu.

-Ben sana şifacı dedikten sonra sen sıfatımı değil, ismimi kullanabilirsin…

-Öyle yaparım Dagu.

-Başlayalım o zaman şifacı… Bir nişi için erdem kendini gerçekleştirmektir. Doğru mu?

-Doğru Dagu!

-Ben kendimi bildiğimde "adaletin kahramanı" olacağım demiştim. Nibirru tarihinde adalet kahramanları listesinde adım var. Demek ki kendimi gerçekleştirdim.

-Öyle sayılır Dagu, çünkü bir nişi sadece bir şey değildir.

-Doğru söyledin şifacı. Kendimde olanı serimlemem gerekti ve serimledim. Bir ernişi olarak sarmalımın devamını sağladım Şifacı. Yüz yedi nişide sarmalım var. Bir ernişi olarak kendimi gerçekleştirdim.

-Öyle sayılır Dagu, çünkü bir nişi sadece dişi ya da ernişi değildir.

-Doğru söyledin şifacı. Ben saga söylemeyi istedim hep. Sarmalımdaki yatkınlık saga söylemekti. Sagalarımı nişiler söyleyip

durdular olmadığım yerlerde bile… Adımı anmadan bile söylediler. Bir sagacı, kendisi olmadığı yerde sagaları söyleniyorsa sagacı olmuştur derler. Bir sagacı olarak kendimi gerçekleştirdim.

-Öyle sayılır Dagu, ama nişinin hevesi yatkınlığından ibaret değildir.

-Doğru söyledin şifacı. Aslında tamamlanmışlığımda dağlarda bulunmak istedim birkaç mevsim… Ama bu yolculuk çıktı. Dönünce gidecektim. Dönünce gidemeyeceğimi anladım. Yürüyeceğim patikalar yoktu, dinleyeceğim sular yoktu. Olası olmayan bir şeyin hayalinden sorumlu olmaz hiçbir nişi. Ben de olmamalıyım.

-Haklısın Dagu. Ama ışımak için nedenlerin vardır hala…

-Doğru söylüyorsun şifacı. Işımak için nedeni olan karanlığı seçemez ki… Benim ışıma nedenim dağlardı, onlar yandılar. Işımak için nedenimi tükettim.

-Belki de Dagu. Ama NiNKuM'un sana ihtiyacı var. Yasa yapmalısın. Yeni bir ışımanın kurallarını belirlemelisin.

-Doğru söyledin şifacı, yasayı yaparsa yargıç yapar ama dur bakalım. Yasaların ruhunu yargıçtan iyi kim bilsin? Ben, yargıç Dagu, bilirim. Yasalar otoriteyi meşrulaştırmak içindir, yasa yapmaktan nefret ettim. Yasa yapmak mı, karanlık mı terazisinde karanlığı tercih ederim. Bu söylediğime tanık mısın şifacı?

-Tanığım Dagu…

-Miganna'nın heveslerine göre yasa yapsam, size ışımayı zehir ederim. Yasa yapmasam GabasagurNigin'de ömrümü tüketirim. Gerçi kendi özçemberim de öyle bir yer, görüyorsun işte… Nibirru'nun dağlarına dönemeyeceksem ne fark edecek şifacı?

Kendi özçemberimde yahut GabasagurNigin'de kısıtlılıkta ömrümü tüketeceğim. Işımak bu mudur şifacı? Ben kendimi tükettim.

-Haklısın Dagu. Ben hiç böyle düşünmemiştim.

-O halde tanık mısın şifacı?

-Sözlerine tanığım Dagu.

-Ölçüme tanık mısın şifacı?

-Ölçüne tanığım Dagu.

-Kararıma tanık mısın şifacı?

-Kararına tanığım Dagu.

Derin bir nefes aldı Dagu. Rahatlamıştı.

-Biliyorsun, rehber Simannage, örgü bedenlerimi de tükettim. Geriye bir örgü beden kaldı. Karanlığı seçtiğimde örgü bilinciyle o örgü beden ben yaşıyormuşum gibi özçemberimde ışıyabilir. Ya da GabasagurNigin'de… Kimse fark etmez bile…

-Ancak karanlığı seçmen bana dokunuyor Dagu…

-Ben kendimi gerçekleştirdim şifacı. Ben kendime eşitlendim… Asıl siz düşünün şimdi. Işımak mı daha çok dokunuyor yüreğinize, karanlığa damlamak mı?

Dagu öyle güzel konuşuyordu, öyle dingin konuşuyordu ki… Karanlığı tercih etmiş bir ruhun böyle dingin olmasını hayretle izliyordu Simannage. Söylediklerinde de haklıydı, içinde geleceğe yönelik karanlık hisler vardı. Belli ki Dagu kararını vermişti ve bunu gerçekleştirecekti, buna saygı duymalıydı.

-Bilmiyorum yargıç Dagu… İçimde bir sıkıntı var. Tercihin için değil, NiNKuM'un geleceği için…

-Tanıklığın bana onur verdi şifacı. Karanlık güzelleşti bakışında… Fakat bir düğüm daha var.

-Nedir yargıç Dagu?

-NiNKuM'da karanlığa damlamak zor. Karanlığa damlamanın bütün yolları kapalı, bütün olasılıkları güdük…

-Belki de bu bir bakıma iyi yargıç Dagu…

-Birçok bakıma da kötü rehber Simannage. Bunu öğreneceksin. Karanlığa damlamak zorlaştıkça ışımanın tadı kaçar, bunu sen de göreceksin…

-Sözlerin sadece söz değil yargıç Dagu, sözlerin ışık kökü gibi… Ama eğer tanıklık bittiyse şimdi NumusNigin'e dönmeliyim…

-Elbette tanığım… Ama gitmeden son sagamı dinlemeni isterim.

-Son saga…

-Evet, son saga…

Yargıç Dagu derin bir nefes aldı, sonra sagayı mırıldandı:

bir ışık köküne bakarsın gökperdesinden
içine ışık küresi doğar, içine doğurur renkleri sezersin
göğün de bir sınırı var sezginin de
sınır aşılır karanlık geldiğinde

ışık köküne iyi bak gökperdesinde

bir soruyu sorarsın yürek içinden
soru herkesi bağlar, dilleri doğrar durur, bilirsin
sorunun da bir sonu var bilmenin de
suskunluğa boğulursun yanıt geldiğinde

soruyu doğru sor yürek içinde
kendini anlarsın gördüğün her şeyde
anlam tutar dilini, yüreği bağlar, gözü bağlar ağlarsın

anlamın da anlamsızlığı var, anlayanın da
tanık ararsın ışıdıklarına

karanlığı anla vakti geldiğinde

Saga bittiğinde, renk ahengi sardı Simannage'yi. Öfkesi silinip atılmıştı göğsünden, ruhu dinginleşmişti. Bir şifacı gibi iyileştirmişti yargıç Dagu onu. Üstelik karanlığı seçtiğine tanıkken, üstelik son sagasını söylemişken…

↗▶⇔▽⇨→→⇨

Miganna, NiNKuM'un örgüsünü anlamaya çalışıyordu. Dönüşüm için neler yapacağını tasarlıyordu. Yetkilendirme izleğini inceledi ilk önce. Birkaç değişiklikle yeni düzene uyarlı hale getirilebilirdi. Yeni düzen, yeni izlekler gerektirirdi ne de olsa; yeni gelenekler, yeni ilişki biçimleri… Ama özellikle de yetkilerin sınıflandırılmasını gerektirirdi. NiNKuM'daki yetkilendirme küresel yönetim tarafından yapılmıştı. NiNKuM'daki otorite küresel yönetimin uzantısıydı ve ona göre düzenlenmişti. Küresel yönetimin güvencesiyle iş yaptırıyor, küresel yönetimin güvencesiyle denetleniyordu. Artık küresel yönetim olmadığına göre NiNKuM'un otoritesi kendi içinde merkezileşmeliydi ve bu merkez de kendisi olacaktı, Miganna olacaktı.

Ancak hiçbir nişi özerkler gibi değildi; belleği silinip yeni bir bilinç indirilemezdi zihnine… Herkes geçmişinin toplamıydı ve geçmişin içinde olmadığı bir davranışta zorlanırdı. Geçmişe bir şekilde bağlanmak isterdi topluluklar. Bu yüzden dönüşümlerde geçmiş tümden silinmezdi, gerekli yerleri değiştirilirdi, o kadar. Zaten toplumsal yönetimin yasaları vardı, bu yasalar her düzen için geçerliydi, bunları kaldırmak olanaksızdı.

Özerkler isyanından sonra kurulan merkezi düzen nasıl soy yönetiminin yetkilendirmelerinden yararlanmışsa Miganna da küresel yönetim yetkilendirmelerinden yararlanacaktı. Ustalık bunların nasıl kullanılacağıyla ilgiliydi, dönüşümün başarısı buna bağlıydı. Üstelik NiNKuM yalnız başınaydı ve bütün etkilerden arınıktı. Yani ne olacaksa bu gök kayası içinde olacaktı. Bu yüzden dönüşüm daha kolaydı. Otorite bir kez kurulduğunda; yani kimin

ışıyacağına, kimin karanlığa damlayacağına karar verme yetkisine kavuşulduğunda, artık yeni bir uygarlık başlayabilirdi. Dış etkilerden arınık, kendi doğasıyla akan bir uygarlık… Bu uygarlık elbette Nibirru uygarlığı birikimine dayanacaktı ama bambaşka olacaktı. Kurucusu da Miganna diye anılacaktı. Nasıl soy yönetimi anU ile anılıyorsa ve nasıl küresel yönetim Yargıçlar Yönetimi diye anılıyorsa öyle…

Var olan her şey koşulların sonucuydu; bu bir belirleme değildi, bir gerçekti. Ömrü boyunca bu gerçeklikle karşılaşmıştı. Birata ve varlığın aynı olduğunu savunan yargıç Dagu gibilerin ne kadar haklı olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu. Varlığın yasalarına göre belirlenmişti her şey; demek ki Miganna'nın kurucu olacağı da belirlenmişti koşullarca… Bu bir tercihten çok, bir zorunluluktu. Miganna, kurucu olarak kendini gerçekleştirecekti ama aynı zamanda varlık da bir halden bir başka hale geçmiş olacaktı.

NiNKuM'a baktığında bunu apaçık görüyordu Miganna. Birçok boş alan vardı; sonra kullanılmak üzere hazırlanmış ama boş bırakılan çemberler… Eski düzende bunlara gerek yoktu zaten ama yeni düzende yeni çemberler oluşmalıydı, yeni çemberlere ihtiyaç duyulacaktı. *"Koşullar, koşullar…"* diye mırıldanıyordu boyuna Miganna. Koşulların bu kadar önemli olduğunu daha önce neden kavramadığına içleniyordu. Olsun! Tam zamanında kavramıştı, tam da şimdi, kurucu olma bilincine eriştiği zamanda kavramıştı.

Miganna'nın NiNKuM'a önder seçilmesi de koşulların sonucuydu işte… NiNKuM Ki'ye altın çıkarmaya görevlendirilmezse Miganna önder olamazdı. Miganna gök gemilerinin önderliğinde yetkindi ama NiNKuM aslında bir ışık tohumu olarak tasarlanmıştı. Nibiruluların soyunun devamı olacak, gök çemberine dağılacak ışık tohumu… Işık tohumlarının önderliği uzun eğitim gerektirdiğinden asıl önder adayları Nibirru'da rehberlerce eğitilmekteydi. Ki'deki

görev tamamlanınca, hazırlanan önderlerden biri NiNKuM'u Miganna'dan teslim alacaktı.

Koşulların bir başka görüntüsü de NiNKuM'un olanaklarıydı. NiNKuM ışık tohumu olarak belirlendiği için onlarca şar yetecek gizil güce sahipti. Bir gök gemisinin yüzlerce katı… NiNKuM'daki yiyecek ve içecek birikimi onlarca şar yetecek kadar çoktu. Hatta NiNKuM'da yiyecek ve içecek üretim izleği bulunuyordu. Hammadde bulundukça NiNKuM'dakiler kıtlık çekmeyeceklerdi. Ayrıca bir gök gemisinin ulaşamayacağı kadar büyüktü. Sonsuzluk çemberinin etkilerine karşı hem doğal korunumu vardı hem örtüleri. Silahlarını saymıyordu bile NiNKuM'un… Yani yeni bir uygarlık tohumu için hangi koşullar gerekiyorsa NiNKuM'da vardı. Yeni uygarlığı kuracak önderde bilgelik de, önderlik de…

Böyle düşününce yüzüne bir gülümseme geldi. Temizlik kapısından girip yansıtıcı duvarda kendine baktı bir süre. Kendinden hiç bu kadar memnun olmamıştı, çıplak halinden bile çok memnundu. Kendiyle eşitleneceğini seziyordu; bir nişi için beklenen mutluluk…

Demek ki yeni düzen için her şey vardı, hatta bir yargıç bile vardı NiNKuM'da. Hangi gök gemisinde yargıç olurdu? Varlık yeni bir duruma geçmek için kendi içinde birikmişti ve zorunlu hale gelmişti. Öyle görünüyordu. İçinde bir heyecan belirdi Miganna'nın, Yargıç Dagu'dan hemen yasalar yapmasını isteyecekti. Rehberler çemberinde bunu bildirmiş olsa da yargıçlar hep ağırdan alırdı işleri, biliyordu. Yasa çok önemliydi; geleceğin akacağı zemindi yasa. Her şeyin güvencesiydi, varlığın… Ama en çok da Miganna'nın güvencesi olacaktı.

Otoritenin kaynağı şüphesiz karanlığa damlatma gücüydü ama sürekli karanlığa damlatma gücünü kullanarak otorite

sürdürülemezdi. Bu yüzden en azından çoğunluğun kabulleneceği yasalarla otoritenin meşrulaştırılması gerekirdi. Yoksa eski otorite gelip boğazına yapışırdı yeninin…

Öte yandan Pasalla, karanlığa damlatma gücünü kullanmakta bir an bile tereddüt etmezdi, bunu biliyordu. Bunu herkes biliyordu ve bu yüzden ondan çekiniyorlardı. Karanlığa damlatma gücünün kendisinden daha çok karanlığa damlatma gücünün korkusu otoriteleri ayakta tutuyordu. Güç Pasalla'da değildi, gücün kaynağı yasalardı.

Yeni bir uygarlık kurulacaksa akılla, ince ince işlenmeliydi. O an aklına bir fikir geldi. Eski otoritenin simgesi Pasalla nişiler arasında sevilmeyen biriydi. Onu yerinden edecek gerekçeler üretecekti. Böylece geçmişten memnun olmayanların sevgisini kazanacaktı. Bunu başaracak bir zihne sahipti. Çocukluğundan beri güç ortaklığı yaparak ya da nişilerin zaaflarını kullanarak ışığını sürdürmüştü. Bu işler deneyim işiydi, bilgi işiydi ve hepsi Miganna'da vardı. Koşullar ve Miganna'nın birikimi yeni bir uygarlık doğuracaktı; NiNKuM uygarlığı.

Rehberlerden kendine zorluk çıkaracak olanlar belliydi; ışık rehberi ve karanlık rehberi… Otorite de kimin öleceği, kimin ışıyacağının karar merkezi değil miydi? Kimin ne kadar yiyeceği, kimin ne kadar yiyemeyeceğinin? Kimin nasıl ışıyacağı, kimin nasıl ışıyamayacağının? Kimin sarmalının devam edeceği, kimin etmeyeceğinin? Demek ki bu iki rehberi ya kendine bağlamalıydı ya da… Eğer zorluk çıkarırlarsa ne yapabilirdi? Yapılacak en iyi şey gölgelerinden sözünü dinleyecek, tartışmadan emirlerini uygulayacak birini seçmekti. Bu nasıl olacaktı, bilmiyordu ama gerektiğinde yapmalıydı. Özellikle rehber Kisumanne direnç

gösterebilirdi. Işık rehberleri nişiler arasında büyük saygı görürdü. Bu yüzden ona karşı çok incelikli, çok karmaşık bir yol izlemeliydi.

Sessizliğiyle kendini ürküten Simannage'ye nasıl davranmak gerektiğini düşünmek bile istemiyordu şimdi. Onun Lukara üzerinde de etkisi vardı, azidalar üzerinde de. Hatta bütün gölgeler ve rehberler üzerinde de… Karanlığa karışma korkusu her zaman nişilerin zayıf noktasıydı. Simannage çok itiraz eden biri değildi, çok konuşan biri değildi, kendini ortaya koymadığından daha tehlikeliydi. Gölgeleriyle sezgisel iletişimi, geleceği sezmesi, ruhsal şifacılığı… Bunlar nişilerin değer verdikleri yetkinliklerdi. Bu yüzden saygı görüyordu ve bu saygı, otorite olmaya yol açabilirdi. En büyük zorluk da sezgisel iletişim kuruyor olmasıydı. Bu iletişim denetlenemeyebilirdi. Bu da Miganna'nın otoritesini tehlikeye atardı. Bunu yasaklamak da olanaksızdı, NiNKuM üzerinden yahut yüz yüze olan bir şey değildi ki… Yine de koşulların dönüşümünden umutluydu Miganna, Simannage'nin bu dönüşümü sezeceğini ve boyun eğeceğini umuyordu. Zamanın eğimi kendine dönmüştü.

Dizgici rehber Tilla'nın bir zorluk çıkarabileceğini sanmıyordu. Lukara onu tanımıyordu, dolayısıyla ona yönelik bir tutumunun kınanması olası değildi. Öte yandan zaten dizgelerde hile yaptığını tespit etmişti. Diğer rehberlerle olan ilişkilerini de… Sarmaşıklığa tutkusu onu zayıflatıyordu, kendine karşı koyacağını sanmıyordu. Dönüşümü en olay kabullenecek rehber oydu. Bunu bilmek Miganna'yı rahatlatıyordu.

Görü rehberi Ennezi'nin tek ilgisi bilmek ve araştırmaktı. Dolayısıyla nasıl yönetiliyor, neler oluyor, yasalar niye değişiyor, bu konulara pek ilgi göstermiyordu. Zorluk çıkarmayacağı ortadaydı. Ondan çekinmiyordu, gölgelerinden de… Görü tutkusu yönetim için en az tehlikeli tutkuydu. Hatta belki en bilinen nişi tutumuydu. O tutku

tatmin oldukça bütün görü rehberleri uyumlu oluyordu. Elbette görüye karşı çıkmamak koşuluyla… Miganna buna özen gösterecek bilgelikteydi.

Uygulama rehberi Zigammad, doğası gereği emir almaya yatkındı. Ne tür bir uygulama gerektiğini bilmeleri onlar için yeterliydi. En çok gölgesi olan rehber Zigammad'dı. NiNKuM'un bütün araç ve uyum düğümlerini çözüyorlar, NiNKuM'u uçuruyor ve bakımlarını yapıyorlardı. Çalışmak onların sevdiği bir işti, boş durmamaları halinde dönüşüme direnecek bir halleri yoktu.

Rehberlerin gücü sadece birikimleriydi ama Lukara kalabalıktı ve kalabalıklar otoriteyi yıkacak gücü oluşturabilirlerdi. Bu yüzden Lukara'yı memnun etmek gerektiğini biliyordu Miganna. Hatta onlara eğlence alanları açmak iyi olacaktı. Yemeklerini iyileştirmek de… Belki özçemberlerinin genişletilmesi gerekebilirdi. Daha da önemlisi, aralarında rekabet oluşturmaktı. Böylece güçlerini kendi aralarındaki mücadelede tüketebilirlerdi. Belki aralarından birini eğlence rehberi ilan etmeliydi ya da birkaç sınıf oluşturmalıydı bir gerekçe bulup… Asıl buna kafa yormak gerekiyordu. Bunun üzerine çalışmalıydı.

Dönüşümün bir parçası olan her şey hakkında akıl yürütürken, azidaları bir kenarda tutuyordu Miganna. Onların NiNKuM'da geleceği nasıl olabilirdi? Bu özellikle korunma rehberini incitirdi. Bu durumda kendi otoritesini kendisi baltalamış olurdu. Bu iyi değildi. Onlardan bir şekilde kurtulmak gerekirdi ama kurtulmak da Lukara ve rehberler arasında huzursuzluk çıkaracaktı, bu belliydi. Ama hiçbir karşılık beklemeden onlara sonsuza kadar yiyecek veremez, hizmet sunamazdı. NiNKuM'un kaynaklarını onlara verip heba ederse nişilerin geleceğini nasıl inşa edecekti? Belki onları da bu tasarının bir parçası yapmalıydı Pasalla'yı ikna edip… O an aklına

NiNKuM'daki üretim çemberleri geldi. Orada iş gücüne ihtiyaç vardı ve azidalar, tıpkı Nibirru'daki gibi orada çalışabilirlerdi. Üretimde bulunabilirlerdi, hatta Lukara'ya hizmet edebilirlerdi. Böylece onların varlığı kabul görebilirdi. Hatta onların varlığına yönelik öfke bile iyi olabilirdi, böylece dönüşümün doğuracağı memnuniyetsizliğin öfkesinin yönelebileceği bir alan oluşurdu. Bunu düşününce Miganna'nın gözleri parladı. Yine kendinden memnun olmuştu. Kendiyle gurur duyuyordu. Akılla her düğümü çözeceğine inanıyordu.

Şimdi hazırdı; ilk önce Dagu'yla görüşmeliydi. Hazırlamaya başlamış olmalıydı yasaları. Ancak yasaların dönüşüme uygun olması gerekirdi. O şimdi kalkıp, küresel yönetim yasaları gibi eşitlikçi yasalar hazırlardı… Yahut özlükçü yasalar ki bunu asla kabul edemezdi. Önceden yön vermek daha kolaydı. Sonra da o sakallı tamamlanmışın perdesinin karanlığa açılması için bir çözüm bulurdu nasıl olsa. Bunu düşündüğü için derin bir acı hissetti ama hemen geçiverdi. Artık suçluluk duymuyordu; duysa da çabucak geçiyordu. Öyle çok suçluluk duyacak şey yapmıştı ki, suçluluğun boyunduruğunda değildi artık. Onu birçok kez alt etmişti.

Elini uzattı, uluşin dolu bir adakkur belirdi o anda. Alıp kafasına dikti ve bir solukta bitirdi. Artık hareket etme zamanı gelmişti. Tekrar temizlik kapısından girdi, yansıtıcıda bir süre kendine baktı; *"Sen de dönüşüyorsun Miganna!"* diye mırıldandı. Adının dillendirildiği tören aklına geldi. Rehberi gözlerinin içine baka baka demişti ki:

"susmayan dinleyemez
sussun miganna!
dinlemeyen öğrenemez.
dinlesin miganna

sabretmeyen kazanamaz
sabretsin miganna
eğilsin kırılmasın
dönüşsün arkada kalmasın
ne konuştuğunu bilsin miganna
ne olduğunu bilsin miganna
ne olacağını görsün miganna"

-Sustu ve dinledi miganna, sözün gibi
Dinleyip öğrendi miganna, beklediğin gibi.
Sabretti kazandı miganna, sevincin gibi.
Eğildi, kırılmadı; dönüştü, geride kalmadı.
Konuştuğunu bildi.
Ne olduğunu bildi.
Ne olacağını bildi… Senin de bildiğin gibi.

Bir süre daha baktı kendine; sanki o an önderliği akıp gitti üzerinden, kuruculuğu gelip yapıştı yüzüne. Kaşları kalktı, yüzü ciddileşti, bedeni dikleşti…

Sonra temizlenip çıktı dışarı Miganna. Tam gısrabına uzanacaktı ki aklına yeni bir gısrab oluşturmak geldi. Önder gısrabıyla kurucu gısrabı aynı olamazdı şüphesiz.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"…önder miganna…"

-Yeni bir gısrab oluşturabilirsin, değil mi?

-"…elbette önder miganna…"

-Yeni dediğim de önder gısrabından bir tana daha değil, yepyeni bir gısrab!

-"…dizgelerimde karşılığı yok önder miganna…"

Miganna bunu Tilla'yla çözmesi gerektiğini anladı. NiNKuM'un dizinleri öyle netti ki yeni bir şey yapması için Tilla'nın yeni bir dizge oluşturması ve önderin de onaması gerekirdi. Önder mührü olmadan böyle bir şey yapılamazdı.

-NiNKuM! Yargıç Dagu'yu önder çemberinde beklediğimi bildir, mor vurgulu.

-"...çağrınız mor vurguyla yargıç dagu'ya iletildi önder miganna..."

-On iki barsu sonra önder çemberinde olacağım. O da gelmiş olsun.

-"...zaman da iletildi önder miganna..."

Miganna gısrabını taktı, mor giysi her yerini sardı. Önceden bu giyside kendini olağanüstü iyi hissederdi ama şimdi sanki bir uyarsızlık, bir huzursuzluk hissediyordu. Oysa akıllı giysi ten gibi hücresel bağlarla bağlanıyordu vücuduna. Hiçbir yabancılığı olamazdı. Değişen zihniydi; düğüm artık kendini önder Miganna olarak görmemesiydi, kendini kurucu olarak görmesiydi.

Önderlik çemberine vardığında gölgelere bakındı bir süre. Hepsi verdiği buyruklara göre çalışıyorlardı ve işe odaklanmışlardı. Bundan pek memnun kaldı. Kendi gölgelerini diğerlerinden ayırmak gerektiğine karar verdi o an. Gölgeler de gölge olmayacak, isim alacaklardı. Böylece sadece rehberler isim sahibi olmayacaktı. Geleneksel olarak isim sahibi olan nişi sayılıyor, birçok yasal hakka kavuşuyordu. İsim sahibi olanlar ne kadar çok olursa, o zaman isim sahibi olmanın değeri de o kadar azalırdı. Ancak denetim altında tutabileceği nişileri isim sahibi yapmalıydı. Bunu Pasalla'yla görüşüp karara bağlamalıydı belki de...

Geçip yerine oturdu. Gökperdesini hep açık tutardı Miganna, böylece daha derin düşünebiliyordu. Önderlik çemberi NiNKuM'un

en ucunda bulunuyordu. Bu nedenle gökperdesi geniş bir görüşe sahipti. Şimdi de Nibirru'nun nispeten karanlık bölgesi görünüyordu. Kuzey Mağaraları bu bölgedeydi. Ölçümlere göre sıcaklık bu bölgede Nibirru'nun diğer yerlerinden farklı olduğunu gösteriyordu. Rehber Ennezi haklı çıkmıştı, kurtulan varsa o mağaralardaydı. Başka bir yerde olamazdı.

Ne var ki oraya gitmek şu anda olanaksızdı; dönenge hala soğumamıştı, ısı gök gemilerinin işleyişini bozabilirdi. Bu bilgilere rağmen birilerini görevlendirirse Lukara'daki saygınlığı azalırdı. Belki gönüllü göndermek gerekirdi. Bu düşünülebilirdi. Bunun için de rehberler çemberini kurmak gerekirdi ki şimdilik bunu istemiyordu. Nibirru'ya geldiklerinden bu yana rehberler çemberini kurmamıştı. Belki kurmak gerekirdi. Rehberler kararıyla gemi gönderilse, sonuçları kötü olduğunda önderlik suçlanmazdı. Ama önce şu yasa meselesini çözmeliydi.

-"...yargıç dagu kapıda önder miganna..."

-Kapıyı aç!

-"...kapı açıldı önder miganna..."

Yargıç yine aynı yavaşlıkla içeri girdi, yürümekte zorluk çekiyordu. Neden örgü bedenini kullanmıyordu, belli değildi. Böyle görünmekten hoşlanıyor olamazdı ama bir nedeni de olmalıydı. Yargıç gelip selam verdi. Selamını yanıtladıktan sonra Miganna merak ettiği bu konuyu dillendirdi.

-Yargıç Dagu!

-Önder Miganna!

-Neden örgü bedeninizi kullanmıyorsunuz? Genç ve diri bir beden hoş olmaz mı?

-Olabilir elbette önder Miganna! Zaten bir tane kaldı. Ama Nibirru yok olduktan sonra hiçbir şey yapmaya hevesim yok!

-Çok etkilendiniz, biliyorum yargıç Dagu! Buna saygı duyuyorum. Yapabileceğim bir şey olsa keşke…

-Var önder Miganna!

Miganna şaşırdı bu yanıta. İhtiyar yolculuk boyunca hiçbir şey istememişti kendinden, isteyecek gibi de durmuyordu.

-Öyle mi? Söylemeniz yeterli.

-Nibirru'ya göndereceğiniz gök gemisinde olmak isterim. Son bir kez yakından görmek isterim toprak örtüsünü…

-Yanmış olsa bile mi?

-Kavrulmuş olsa bile…

-O halde gönüllü olmalısınız yargıç Dagu! Bunu mührünüzle kaydetmelisiniz. Başka bir gönüllü daha bulursam işlemleri hemen başlatabilirim.

-Gök gemisini kullanabilirim. Başka birine de gerek yok!

-Ancak kuzey Mağaraları'nın denetlenmesi için buradayız ve gök gemisi gidecekse oraya gitmeli yargıç Dagu.

-Olur, o göreve katılırım, o da uygundur benim için. Yeter ki göreyim.

-Belki siz de bana yardımcı olmak istersiniz…

-Söylerseniz sevinç olur.

-Sizden yasa yapmanızı istemiştim. Acaba bitirdiniz mi?

-Hayır, başlayamadım.

-Bu güzel… Başlamadan belki beni dinlerseniz, NiNKuM'un geleceği için daha uyarlı yasalar yazabilirsiniz diye umuyorum.

Dagu, Miganna'nın böyle bir talebi olacağını zaten biliyordu. Ne zaman yeni yasa yapılacak olsa bu olurdu. Bundan rahatsızlık duyacak hali de yoktu. Zaten NiNKuM'la ya da NiNKuM'un geleceğiyle ilgilenmiyordu. O hesabını kapatmıştı çoktan.

-Sevinç olur önder Miganna… diye yanıtladı.

Miganna direnç göstermeden yargıç Dagu'nun böyle bir şeyi kabul etmesini beklemiyordu, şaşırdı. Ama nedenini bilmediği şeylerden korkardı Miganna. Neden kabul etmiş olabilirdi ki? Acaba tamamlanmışlıktan mı? Yoksa Nibirru'ya gitmesine izin vermesinden mi? Nibirru'ya gitmeyi niye bu kadar istiyordu ki? Onun dışında hiçbir nişi böyle bir istekte bulunmuyordu. Belki tamamlanmışlığın böyle bir hali vardı. Bu olabilirdi. Ama yine de tam ikna olamadı Miganna. Sadece şimdilik kabul edilecek bir gerekçe olarak gördü bunu.

Kısa bir sessizlikten sonra Dagu özçemberine dönmek için izin istedi. Miganna Dagu'yu yolcu ettikten sonra Nibirru'yu denetleme görevini düzenlemek için Zigammad ve Ennezi'yi çağırdı. Uzun uzadıya Nibirru'da olası ışık işaretleri üzerine değerlendirmeler yaptılar. Dönengedeki zorlukların uzun süre devam edeceği ortadaydı, bir şar daha beklemenin anlamı yoktu, zorluğa rağmen Kuzey Mağaraları'na bir keşif gemisi göndermenin uygun olacağı konusunda anlaştılar. Ancak Zigammad, geminin oraya inişinin riskleri üzerine uzunca gerekçeler sıraladı. Geri dönmeme

olasılığından söz etti. Miganna böyle bir olasılığı zaten biliyordu ve bu işi gönüllükle çözmek gerektiğini düşünmüştü. Zaten bir gönüllü vardı ama onun araştıracak hali yoktu. Yargıç Dagu keşif gemisinin yolcusuydu ama başka birinin daha gönüllü olması gerekirdi. Gönüllülük üzerine anlaştıktan sonra Miganna özçemberlerine gitmeden önce birlikte yemek yeme teklifinde bulundu. Geleceğin NiNKuM'unda en kolay desteği bu iki rehberden alacağını biliyordu. Bu yüzden geleneklerin dışında onlarla birlikte yemek yiyerek onları ödüllendirmek istiyordu. Rehberler önce tereddüt ettiler ama itiraz edecek durumda değildiler.

Yemekleri, gısrabından alınan verilere göre NiNKuM tarafından nişiye özel hazırlanıyordu. Miganna'nın yemeği daha öncekilerden fazla hazırlanmıştı, üstelik en sevdiği tatlar konmuştu. *"NiNKuM bile farkında dönüşümün..."* diye geçirip içinden gülümsedi Miganna. *"Bakalım başka kim fark edecek?"* diye ekledi iç sesiyle. Yemekte konuşmayı seven Ennezi sessizliğe dayanamadı. Elini omzuna koyarak söz istedi.

-*Rehber Ennezi!* diye söz verdi Miganna.

-*Önder Miganna! Nibirru'nun etrafında kalmak ışık desteği açısından uygun olmayabilir. Apsu'ya yakın bir ışık yelpazesinde kalmak daha uygun olacaktır. Elbette Nibirru'yla yüreğimizin bağlı olmasını göz ardı etmiyorum. Ancak Nibirru'nun ağ yolu, NiNKuM'u tehlikelere açık bırakıyor. Örneğin Ki'nin ağ çekiminde kalsak birçok koruma alanına sahip olabiliriz. Ki'nin titreşimsel örtüsünden de yararlanabiliriz. Bunu söylemek istiyordum hep ama Nibirru'nun yok oluşu karşısındaki duygusallığımızı incitmek istememiştim.*

-*Siz ne dersiniz rehber Zigammad?*

-Önder Miganna! NiNKuM'un ışın koruması var ama bu bütün tehlikelere karşı bizi koruyamaz elbette, ek koruma harika olurdu. Ki'nin titreşimsel örtüsü var, bu birçok açıdan kullanışlı… Hem Apsu'nun öfkesinden kurtarır bizi hem gök çemberlerinin tehlikelerinin bir kısmından. Öte yandan, dövülmüş bileziğin içindeki bir alan ısı açısından çok verimli bir alan… Orada fark edilmeden korunuruz ama diğer gök kayalarıyla çarpışma olasılığı yüksek. Ki daha uygun gibi… Aklımın buyruğu budur.

Miganna bir süre düşündü bunu. Nibirru'nun etrafında kalmak, Nibirru'yu sürekli hatırlamaya neden olacaktı. Nibirru yasalarını ve küresel yönetimini de… Eski yasa ve geleneklerin gölgesi altında dönüşüm gerçekleştirmek zorluk oluşturabilirdi. Gökperdesinden Nibirru göründükçe, onun etkisini kırmak güçleşecekti.

-Diyelim ki döndük, Rehber Zigammad, uzunca bir yol var önümüzde…

-Bir düğüm olasılığı görünmüyor rehber Miganna!

-Eski yol izleğimi en kısa yol zamanına ayarlanmıştı, şimdi durum yine aynı mıdır?

-Bunu hesaplarım önder Miganna. Olası tehlikeleri, Ki'nin ağ yolunu…

-İyi olur rehber Zigammad. Ama şu Kuzey Mağaraları'nın keşfi tamamlanmalı. Onun için gerekli hazırlıkları yapmalısınız ve aguzaguda her şey hazır olmalı. Gölgelerinizden bir kısmını gemiyi takip için görevlendirmelisiniz.

-Bundan emin olabilirsiniz önder Miganna!

-Rehber Ennezi!

-Önder Miganna!

-Nibirru'da ışık yeniden filizlenebilir mi?

-Uzunca bir süre hayır. Zerre düzeyinde bile çok az… Belki kayaların en altında, derinlerde…

-Mağaralarda ışınabileceğini ne gerekçeyle savunmuştunuz peki?

-Yer kabuğunun altında büyük mağaralar var ve orada hava kalabilir. Yüzey ısısı orayı ele geçiremez, kayalar koruyacaktır. Dönengede bundan başka yerlerde de olabilir ama uzun süre dayanamazlar. Işığı destekleyecek kadar su ve besin bulamazlar. Biz kurtarmazsak karanlığa damlayacaklardır kısa zaman sonra.

-O halde keşif gemisi orada bir ışık bulamazsa, bir daha keşfetmek için gemi göndermemize gerek yok. dedi Miganna, bir düğüm daha çözülmüştü onun için.

-Bundan eminim. NiNKuM'un verileri, Nibirru'nun yüzeyinde bir ışık belirlenmediğini gösteriyor. diye ekledi Rehber Zigammad.

-Rehber Zigammad!

-Önder Miganna!

-NiNKuM gök gemisi olarak değil de ışık tohumu için planlanmış yetkin bir ışık alanı aslında, biliyorsunuz… Bu yüzden kullanılmayan birçok alanı var, besin üretme alanları dâhil. Biz bunları kullanmak istesek başarabilir miyiz?

-Rehber Tilla yardım ederse zorluk olmayacaktır. Işık rehberinin de yardım etmesi gerekir. Elimizde yeterince öz var ve üretim yapılacak yer de hazır. Geriye iş gücü kalıyor. Özerklerle bu işi yapmak

mümkün olur mu, bilemedim. Ama Lukara'da çok nişi var. Aklımın buyruğu budur.

-Ya da azidalar?

-Azidalar olur. Zaten alışıklar hizmet işine… Böylece onların kaynaklardan aldığı payın karşılığını vermeleri de sağlanmış olur önder Miganna.

-Belki de azidaları mağaralara bırakmalıyız.

İki rehber de birbirinin yüzüne baktı, ikisi de şaşırmıştı. Sadece ne düşündüklerini merak edip yoklama yapmıştı önder Miganna, bu yüzden hemen sözü devam ettirdi.

-Öyle şey olmaz tabii… Onlar Ki'ye bırakılabilir ancak, çünkü onlar Kişi. Zaten yolculuk izleğinde Ki'ye bırakılmalarıyla ilgili ayrıntılar var. Çözüm üretim olmalı, değil mi rehber Ennezi?

-Ki'ye dönmek bu açıdan da akla uygun olur. Nişiler çoğalmalı ki türümüz devam etsin, NiNKuM sınırlı… Oysa bir dönengeye ışık tohumu atılsa bu, türün devamı için sınırsız kaynak demektir. Gerçi Ki, Nibirru'ya göre kendi etrafında on beş kez daha hızlı dönüyor ve Apsu etrafında da çok hızlı dönüyor. Bu nedenle orada geceler ve gündüzler kısa, mevsimler hızlı… Uyum sağlamak zor olacak, ama daha önce orada nişiler ışıdı. Enlil ve Enki döneminde orada ışık tohumu vardı. Yerçekimi de Nibirru'dan fazla. Belki türümüzün boyu kısalacak ama yine de sarmalımız devam edebilir. Aklımın buyruğu budur. dedi Rehber Ennezi.

-Nibirru mu, Ki mi sorusunun yanıtı çok açık görünüyor. Ancak önümüzde kısa bir zaman var. Keşif gemisi için gerekli hazırlıklar bu annuzandan önce biterse herkes güzelce dinlenir ve aguzaguda gemi yola çıkabilir.

-*Bundan emin olabilirsiniz önder Miganna.* dedi Zigammad, Ennezi de onayladı.

Yemeklerini yemişlerdi, birer lal içtikten sonra izin istedi iki rehber. Önder Miganna, iki rehbere de aganbaradan sonra rehberler çemberi toplantısı yapılacağını hatırlattı. İki rehber de önderlik çemberini terk ettiler. Miganna bir süre arkalarından baktı; Ennezi ne kadar narinse Zigammad o derece kaba ve güçlü bir bedene sahipti. Zigammad'ın bilekleri ve elleri kalındı, omuzları heybetliydi ama kısa boyluydu. İkisi beraber yürürken aykırı bir görüntü oluyordu, neredeyse gülecekti ki kendini tuttu. Miganna rehberler çemberi toplantısı duyurusunu NiNKuM'a bildirdikten sonra, önderlik gölgelerine uyarılarda bulundu ve özçemberine gidip dinlenmeye koyuldu.

Simannage, NiNKuM'un duyurusunu duyduğunda buna şaşırdı. Bir daha rehberler çemberi olmayacağını sanıyordu, sezgilerinde yanılmış mıydı yoksa? Miganna'nın ruhundaki dönüşümünü apaçık seziyordu, bir şeyler olduğunun ayrımındaydı fakat ayrıntılandıramıyordu. Yargıç Dagu'ya yaptığı tanıklıkta yeni yasalar istediğini öğrenmiş, huylanmıştı gerçi. Yeni bir düzen kuracağı ortadaydı ve bu hiç hoşuna gitmiyordu. İçinde bir karanlık belirmişti. İçinde bir keder belirmişti.

Rehberler toplantısına daha zaman vardı, on iki gölgesini de NumusNigin'e çağırdı. Onların oturup bir çember oluşturmasını istedi. Gölgeler gözlerini kapatıp renge odaklandıklarında o da ortalarında dans etmeye başladı. Bir süre sonra renk sarmalı oluştu. Renk sarmalı sırasında geleceği daha aydınlık gördü, daha aydınlık sezdi. Bir anda dansını kesti. Olanı önce gölge 666 fark etti ve gözünü açtı. O an Simannage'yle göz göze geldiler.

-Gölge 666, renk odaklanmanı neden kestin? diye sordu Simannage.

-Rehberimin gözlerinden gördüm karanlığı… Zaman kendi içine bükülmüştü, zaman rehberime küsmüştü.

Gölgesinin görüsünden çok etkilenmişti Simannage; haklıydı, neredeyse kendi gözlerinden bakmış gibi anlatıyordu olanı biteni. Peki, ne yapmalıydı? İşte bunu bilmiyordu. Zamanın kendi içine bükülmesini nasıl engelleyebilirdi, zamanın kendine küsmesini nasıl engelleyebilirdi? Zamanı sezmek ayrı bir işti, düzeltmek ayrı bir iş… Bunu yapabileni ne görmüş ne işitmişti.

-Sana da küsmüş müydü gölge 666?

O an 666 dönüp gölge 495'e baktı.

-Zaman herkese küsmez rehber Simannage, belki zaman bazılarını sevindirir. Siz sevinenlerden değilsiniz, ben sevinenlerden değilim… Sezgilerime uygun olan budur.

Simannage konuşmayı sürdürmek istemedi. Gölgelere görevlerinin bittiğini bildirdi. Onlar giderken 495'e baktı bir süre, onda bir şey vardı, gelecekle ilgili bir şey… Sonra da 666'ya baktı. Böyle bir gölgeyle daha önce hiç karşılaşmamıştı. Derindi, suskundu ve güçlüydü. Sonra gözü en arkadan giden azida gölgeye takıldı. O eğlenceli biriydi. Gölgesi olmasından sevinç duyuyordu. Kavrayışı da öyle geri değildi, üstelik yere sağlam basıyordu, renk döngüsü apaydınlıktı. *"Belki zaman onu da sevindirecek…"* diye mırıldandı kendi kendine. Zamanın küstüğü biri için yüzü oldukça güleçti.

Bütün rehberler yerlerini aldığında önder Miganna da çıkıp geldi. Rehberlere selam verip yerine oturdu. Her seferinde tek tek rehberlerin yüzüne bakardı ama bu kez kimseyle göz göze gelmeden sözü açtı.

-Rehberler, aguzaguda bir keşif gemisi Kuzey Mağaraları'nı araştırmaya gidecekti. Yargıç Dagu bu gemi için gönüllü oldu. Ancak bu gemide bir nişinin daha bulunması gerekecek. Araştırma için bu gereklidir.

Kisumanne elini omzuna koyarak söz istediğini belirtti. Önder Miganna bunu fark etse de söz vermeyip açıklamalarını sürdürdü.

-Gönüllü rehberlerden olmamalıdır, Lukara'dan birinin olması uygundur. Rehber Zigammad, keşif göreviyle ilgili çalışmasını bitirdi. Lukara'dan böyle bir gönüllünün seçilmesini uygun bulmayan rehber var mı?

Soruyu sorduktan sonra rehberlerin yüzlerine baktı. Bütün rehberler şaşkındı. Bu rehberler toplantısı bütün geleneklerin dışında, bütün alışkanlıklardan başkaydı. Önder Miganna soruyu öyle sormuştu ki karşı çıkanı sanki azarlayacaktı. Konuşmalarını değil de konuşmamalarını istiyormuş gibiydi. Rehberlerin kafası karıştığından ne yapacaklarını şaşırdılar, bir tavır geliştiren olmadı. Kisumanne söz verilmemiş olmasına içerledi ve bir daha söz istemedi, kafasını diğer rehberler gibi öne eğdi. Simannage'yse olacakları biliyormuş gibi doğrudan önder Miganna'nın gözlerine bakıyordu. Önder Miganna bu durumunun farkındaydı ve Simannage'ye özellikle bakmıyor, gözlerini kaçırıyordu. Doğrudan Pasalla'ya bakıyordu, sanki bir bir güvence arar gibi.

Pasalla rahattı, hatta yüzünde bir gülümseme vardı. Başını öne eğmişti ama sanki gülümsemesini saklamak için bunu yapıyordu. Önder Miganna, toplantıdan önce Pasalla'yla görüşüp durumu anlatmıştı. Diğer rehberler gibi davranmasını istemişti Miganna ondan. Olanları bilen biri gibi gülüyordu ince ince bu yüzden.

Simannage bu durumun da farkındaydı ve hiçbir tepki vermedi. Olanlar oluyordu, sanki bir nehrin kenarındaydı da suyun akışını izliyordu. Zaman düğümlenecekti çok geçmeden, zaman kendi içine akacaktı… Rehberler bunun şaşkınlığını yaşıyordu. Keşke Kisumanne ve Tilla'ya haber verseydi, toplantıya gelmeden onlarla konuşsaydı. Hazırlıklı olur, ortak bir tavır geliştirebilirlerdi. Ama aklına gelmemişti işte, şimdi fark ediyordu. Kimse bir şey diyemeyince Simannage de itiraz etmedi.

-*İtiraz yoksa gönüllü seçimi Lukara'dan yapılacak. Söz çemberi burada sona ermiştir.* diye sözü kesip attı Miganna. Sonra ayağa kalktı, herkes ayağa kalktı ve

-*Katesase!* diye haykırdı.

İçlerinden gelmese de rehberler *"katesaseye"* katıldılar. Gönüllü seçimini katesaseyle karara bağlamış oldular.

NiNKuM, Lukara'da keşif gemisine gönüllü duyurusunu yapınca bir kargaşalık oldu. Hazırlandıkları Ki görevinin dışında bir göreve gönüllü olmak istemiyorlardı. Bu işte bir terslik olduğunun herkes farkındaydı. Bu görevde bir tehlike olduğunun… Gönüllü istemeleri başka türlü nasıl açıklanabilirdi? NiNKuM birkaç kez daha tekrarladı ama gönüllü çıkmadı.

Miganna Pasalla'ya, Lukara'dan bir gönüllü bulması gerektiğini bildirdi. O da Lukara'daki örgü bedenine zihnini aktardı. Lukara'daki özçemberinden bütün nişiler görünüyordu. Ayağa kalktı ve Lukara'daki gölgelerine göz gezdirdi. Özerklere göz gezdirdi. Gölgelerinden birkaçını alıp dolaşmaya başladı. Gönüllü olmak için nişileri zorluyordu. Sonra gelip 666'nın özçemberinin önünde durdu. 666 yatağında uzanmış, olan bitenle ilgilenmiyordu. Pasalla 666'ya öfke duyuyordu. Onu gönüllü yapmak için zorlamaya çalıştı.

Ancak 666 yanıt bile vermedi. Yeniden kısıtlama tehdidinde bulununca 495 çıkıp geldi.

-*Rehber Pasalla, ben gönüllüyüm*… dedi, ardından diz üstü çöküp başını eğdi. Bu, gönüllülük geleneğiydi. Herkes onun gönüllü olduğunu görmüş oldu böylece. Oysa Pasalla zorla, hatta gerekirse şiddet kullanarak 666'yı gönüllü yapmak istiyordu. Keşif gemisinin dönememe olasılığı vardı ve belki böylece 666'dan kurtulabilirdi. Ama 495 onun bu isteğine engel olmuştu. NiNKuM'un kayıtlarına geçmişti bu gönüllülük isteği, yapacağı bir şey yoktu. 495'i alıp gönüllü görevi için rehber Zigammad'ın çalışma çemberine gönderdi.

Annuzan boyunca herkes özçemberinde dinlenmekteydi. Ne var ki rehberlerin çok azı zamana kilitlenmişti. Rehber Zigammad çok çalışmıştı ve yorgunluktan neredeyse gısrabını çıkarır çıkarmaz zamana teslim olmuştu. Ennezi de zamana kilitlenenlerdendi. NiNKuM nişilerin sağlığını korumak için örgülendiğinden, Nibirru'nun gecesi başladığı an aydınlığı azaltıyordu ve herkesin özçemberlerinde zamana kilitlenmelerini bekliyordu. Annuzan boyunca belli dizgelerde özerk karar verebiliyordu, korunma ve tehlike bunların başında geliyordu. Kaydedilen görevleri yerine getiriyordu. Nişilerin uyuması için gerekli koşulları sağlıyordu.

Rehber Simannage, gördüğü karanlığı ve gölgesi 666'nın bilgeliğini düşünüp durdu. Tilla, Miganna'nın tutumundan çok kaygılıydı. Bunun kendisiyle ilgili olmasından çekiniyordu. Kisumanne, rehberliğinin alınacağına yönelik korkularıyla yüzleşiyordu. Pasalla ise dönüşümün getireceği olanakları gözden geçirip kahkahalar atıyordu. Miganna, dönüşümün ilk adımını keşif gemisiyle atacağının farkındaydı, ayrıntıları ve olasılıkları düşünüyordu. Dagu'ysa son gecesini uyuyarak geçirmek istemiyordu. Anılarını

gözden geçiriyordu bir bir. Yanılgılarını, pişmanlıklarını… Sevinçlerini…

Lukara'da herkes zamana kilitlenmişti çoktan. Zamana kendini bırakmayı sevmeyen 666 bile uyuyordu ancak gönüllü olan 495, görev çemberinde kendine ayrılan yerde heyecanını yenmeye çalışıyordu. Duyuru yapılınca gönüllü olmayı aklına bile getirmemişti ama 666'ya yapılanlardan sonra Pasalla daha ileri gitmesin diye öne çıkmıştı. Yaptığının doğru olduğuna inanıyordu. Yeniden aynı durumla karşılaşsa yine yapardı ama görevle ilgili kaygıları vardı. Daha önce böyle bir görev deneyimi yoktu, daha önce bir gök gemisi kullanmamıştı. Gerçi gemi rehber Zigammad ve gölgelerince denetim altında tutulacaktı. Çok zorda kalırsa kendisi müdahale edecekti ama yine de heyecanlıydı. Gösterilenleri zihninde tekrarlıyor, olası bir durumda hata yapmak istemiyordu.

Aguzagu olduğunda, gözleri açık kalan sadece Dagu'ydu. O özçemberinde aydınlığı karşılamıştı. Zaman yaklaşınca temizlik kapısından girdi. Yansıtıcı duvarda kendine baktı bir süre… Bir ömrün son bakışıydı bu, tıpkı Nibirru'nun yanmış haline bakar gibi bakıyordu kendine ama acı duymuyordu, hüzün duymuyordu, kederlenmiyordu… Olması gereken olacaktı, zaten NiNKuM'a gelmesi bir rastlantıydı. Görevli yargıçların yoğunluğundan tamamlanmışlığı onanmış olan Dagu seçilmişti. Oysa Nibirru'da kalacak ve herkesle birlikte buharlaşıp Birata'ya karışacaktı. Şimdi onların acısını da yüreğinde taşıyarak gidiyordu…

Temizlik kapısından çıktığında sakindi, her zamanki gibi gısrabını bileğine taktı ve alaşım onu sevgiyle sardı. Alnındaki mühre dokundu. Her aguzagu böyle yapar, öyle başlardı güne. Son gününde de öyle yapmalıydı. Ağır adımlarla çıktı koridora ve görev

yerine yürüdü. Orada kendine eşlik edecek gönüllüyle buluşacak ve görevliler kimse onlar tarafından yolcu edilecekti.

Görev yerine geldiğinde Zigammad'ın gölgeleri karşıladı Dagu'yu. Hava desteğini bağladılar alnına ve gemiyle ilgili izleği tekrarladılar. Benzer şeyleri yanındaki genç için de yapıyorlardı. Gencin sol omzunda numarası vardı; 495… Demek ki Lukara'dan bir gençti. Oysa bir rehber göndereceklerini düşünmüştü ve o rehberin Simannage olmasını arzulamıştı. Keşke Simannage'yle yeniden görüşme olanağı olsaydı. Gemiye giden koridorun kapısı açıldı ve iki gölge eşliğinde yürümeye başladılar. Gemi, küçük bir gök gemisiydi. Dört nişi sığabilirdi. Gemiye çıkmadan önce dönüp geriye baktı… Birkaç kat yukarıda Miganna'yı gördü. Yüzünde garip bir gülümseme vardı. *"Simannage ona söylemiş olamaz!"* diye geçirdi içinden. Ama sanki biliyormuş gibi bakıyordu. Bir şifacı asla sır vermez ve Simannage de vermemiş olmalıydı. Yoksa vermiş miydi? Kafası karıştı… O anda Simannage'yi gördü. Duru ve sıcak bakışını hissetti. Kesinlikle söylememiş olmalıydı ama Miganna'nın bu garip gülüşünün anlamı neydi?

495 gök gemisini kullanacağı yere oturdu ve gölgeler tarafından uyarılar yapılmaya başladı. Dagu aslında gök gemilerini uçurma yeteneğine sahipti. Onlarcasını uçurmuştu ama şimdi amacı gemi uçurmak değildi. Bir süre sonra gölgeler Dagu'ya da olası bir durum karşısında küçük bir küreyle nasıl gemiden ayrılacağını anlattılar. Dinliyor gibi yaptı ama aklı Nibirru'daydı. Onu yakından görmenin heyecanı kalbini kıpırdatıyordu. Üstelik yorgun kalbi uzun süredir kıpırdamamıştı…

Gölgeler gemiden uzaklaştılar, perde açıldı ve gök gemisi NiNKuM'dan ayrıldı. Dagu gözlerini Nibirru'dan ayıramıyordu, yaklaştıkça büyüyen dönengede tanıdık bir şey arıyordu. Tanıdık bir

şey bir yana her şey birbirine benziyordu; vadiler, dağlar olmazsa turuncumsu kahverengi bir renk dışında göze çarpacak bir şey yok gibiydi. Bu, bildiği Nibirru değildi; bu, gördüğü Nibirru değildi. 495'e baktı*, "O ne anımsıyor geçmişten?"* diye meraklandı. Sonra tekrar Nibirru'ya baktı… Küresel yönetimin ortak çemberinin olduğu yerin üzerindeydiler. Nişilere ait iz yoktu, sanki hiç var olmamışlardı, sanki ortak çemberleri onlar yapmamışlardı. Bir başka dönengeye iniyorlar gibiydi. Bir başka dönengede ışık arıyorlar gibiydi. Gördükleri boğazını kuruttu, sanki ağzına kuru kuru kumlar doluyordu; dili taşlaşıyor, boğazı kayalaşıyordu.

Çocukluğunun geçtiği vadiyi de tanıyamadı, özerk isyanında sığındığı dağları da… Sonra bakmaktan vazgeçti. Bir an kürenin düğmesine basmak geldi içinden, küreyle Nibirru'nun yokluğuna katılabilirdi. Sonra 495'e baktı, onu zor durumda bırakmak istemedi. Belki Kuzey Mağaraları'nda bir yol bulabilirdi.

495 verilen görevleri dikkatlice yerine getiriyordu. Gök gemisi zaten uzaktan denetim altındaydı ama titreşimsel alan kaymaları olabileceğinden söz etmişlerdi, bu yüzden hep dikkatli olmalıydı, olası bir terslikte müdahale etmeliydi. Bu yüzden çevreye fazlaca yoğunlaşamıyordu, daha çok göstergelere odaklanmıştı. Kendisi için hazırlanmış gısrab giysisine de alışamamıştı. Gerçi eklemlerine destek veriyor ve onu güçlü tutuyordu ama yine de dışarıdan biri sanki onu sarıp sarmalamış gibi hissediyordu. Bu yüzden rahat değildi.

Kuzeydeki sıra dağlar belirdiğinde yüzü güldü. Sonunda hedeflenen yere ulaşmışlardı. Mağaraların bulunduğu yamaç şöyle böyle görünüyordu. Aydınlık yeterli değildi ve göstergelere göre sadece mağaraların ağzındaki kayalara ayak basmak olanaklıydı. Dönengelerin geri kalan bölgesi hala çok yüksekti. Mağaranın içinde

yürüyebilirdi ve giysinin uçma donanımını göstermişti gölgeler 495'e, gerektiğinde onu kullanabilirdi. Bu özellik çok uzun süre kullanılabilecek bir özellik değildi ama yine de mağaraların içine girmesine yetecekti. NiNKuM'la ilişkiye geçmek istedi. Oradan bilgi almak cesaretlendirecekti 495'i, ona güç verecekti. Gök gemisinin örgü bilincinin adı Urin'di.

-*Urun!* diye seslendi.

-"...görevli 495..." diye yanıtladı Urin.

-*NiNKuM'la iletişime geç. Mağaraya varma izleğinin tamamlandığını bildir.*

-"...NiNKuM'la iletişim kurulamıyor görevli 495..."

-*Nasıl kurulamıyor?*

-"...titreşimsel kargaşa iletişimi bozuyor görevli 495..."

Yargıç Dagu genç 495'i sakinleştirmek istedi.

-*Bu bölge eskiden beri titreşimsel dalgalanmalar olan bir yerdir. Şimdi daha büyük düğüm olabilir 495... Sen izleğine göre hareket etmelisin.*

Dagu'nun bilge ve duru sözü 495'i sakinleştirdi.

-*Haklısınız...*

-*Yetki sende 495, Urin'e mağara içinde ışık olup olmadığını araştırma buyruğu ver. Böylece mağaraları tarayabilir ve yerini belirler.*

-*Urin!* diye seslendi 495.

-"...görevli 495..."

-Mağaralarda ışık arayışını başlat...

-"...mağaralarda ışık arayışı başlatılıyor 495..."

Tarama bir süre devam etti. Sessizlikte Dagu, mağaralara saklanmayı düşündü. Belki 495'i atlatıp mağaralarda kalabileceğini, burada bir süre ışıdıktan sonra yokluğa karışabileceğini varsaydı. Ama bunu nasıl başaracaktı? İletişimin kesilmiş olması güzel bir rastlantıydı.

-"...görevli 495... mağaralarda üç ışık tespit edildi..."

-Onları alıp getirebilir miyim Urin?

"...mağara girişinden 107 duranki mesafede... beden ölçüleriniz mağaranın girişinden geçebilir ve bu mesafeye gidip gelmeniz için yeterli ışık desteğine sahipsiniz."

-Mağarada hava var mı?

-"...çok az ve zehirli olabilecek bağlaşımlarla karışık görevli 495..."

-Onlara ışık desteği götürebilir miyim?

-"...on nişilik ışık desteği bulunmakta görevli 495..."

-Beş ışık desteğini alıp mağaraya gireceğim. Benimle iletişimde kal Urin!

-"...mağaranın sadece belli bir bölümünde sesinize ulaşabilirim görevli 495..."

-Kapıların açık kalsın o halde.

Sözü bitince 495 ışık desteklerini aldı. Işık destekleri boğaza takılan bir kemere benziyordu. Taşıması kolaydı. Kendi de bir tanesini taktı. Hazırlığını bitirince Dagu'ya baktı.

-*Gidiyorum...* dedi. Adını bilmediği bu tamamlanmış nişiden izin almak gelmişti içinden.

-*Gitmelisin!* diye yanıtladı yargıç Dagu. Tedirginliği her halinden belliydi. Onu sakinleştirmek gerekiyordu. *Bunu yapabilirsin, gücün, aklın yeterli… Araçlarına sahip ol. Yön göstergelerini izle ve kararsız kalma!*

-*Öyle yapacağım*. dedi, içinde bir güç belirdi o anda, kapının önüne geldi. Uçmayı düşündüğünde, uçma kipine geçti giysisi. Tam da mağaranın ağzına kondu. Ayaklarının altındaki toprak nispeten soğuktu. Ancak dönengenin sıcağını elbisesinden bile hissediyordu. Mağaradan hava çıkıyordu sanki, bir serinlik vardı. Geriye gemiye baktı… Tamamlanmış nişi Urin'in kapısından kendini izliyordu, elinde diğer beş ışık desteği bağı vardı. Yargıcın bu görevde ne işi vardı? Telaştan bu konuyu hiç düşünmemişti. Zaten her şeyi kendi yapacaktı, böyle buyruk verilmişti. Sonra dikkatini toplaması gerektiğini anladı.

Mağaraya doğru baktığında, aydınlansa iyi olur diye düşündü. O anda önü aydınlandı, elbisesi ne düşünürse onu yapıyordu, bu çok hoşuna gitti. Gülerek yürümeye başladı. *"Ne harika bir şey bu böyle!"* diye söyleniyordu. Göstergelere göre üç ışık belirtisi de birbirine yakın duruyorlardı. Geçitler oldukça sıkıntılıydı ama gısrab gözünün önüne onları ayrıntılarıyla getiriyor, 495 de kolaylıkla aralarından sıyrılıyordu. Mağaranın kuytu bir yerinde üç ışık belirtisinin olduğu yere geldiğinde heyecanlandı. Bu ışıklar ne olabilirdi? Gölgenin biri şaka yaptığını söylese de bu ışıklar ona zarar

vermek isteyebilirdi. Vahşi ışıklar olabilirdi. Yahut vahşi azidalar… Kuzey mağarası azidaları nişilerden hoşlanmazmış, öyle demişlerdi. Tedirginliği gısrabın koruma haline geçmesine neden oldu. Bedeninin etrafından sanki bir zırh oluşuverdi.

Yavaş yavaş yaklaştı. Üç ışıyan da kıpırdamıyordu sanki… Mağaranın kuytuluğunda yere uzanmış duruyorlardı. Yaklaştıkça ayrıntıları fark etti. Üç nişi de aydınlıktan irkildi; o an 495 de korktu… Sonra kendini topladı.

-*Korkmayın!* dedi. *Korkmayın, sizi kurtarmaya geldim!*

Nişiler birbirleriyle yakınlaştılar o zaman. Biri ayağa kalktı; "*İçecek…"* diye mırıldandı ama anlaşılmıyordu konuşması, sonra sendeleyip yere düştü.

495 onları sakinleştirerek ışık desteklerini boğazlarına bağladı. Işık desteğine rağmen kendi başlarına yürüyecek durumda değildiler. Onlara yardım ederek tek tek çıkaracaktı… Yanında iki ışık desteği daha vardı, Urin'de de beş tane daha. Demek ki tek tek Urin'e götürüp gelebilirdi.

-*Urin!* diye seslendi ama yanıt alamadı. En zayıf olan nişiyi kaldırdı, çok zayıflamışlardı. Omuzladığı gibi mağaranın ağzına doğru yürüdü. Mağaranın ağzına geldiğinde onu yere yatırdı. Işık desteğinin zayıfladığını fark edince elindeki iki ışık desteğini de boğazına taktı. Böylece iki defa gidip gelebilecekti. Diğerlerini de omuzlayıp getirip mağaranın ağzında yere yatırdı.

-*Urin!* diye seslendi.

-"…görevli 495…"

-*Yaklaşman mümkün mü?*

-"...olabilecek en yakına gelinecek görevli 495..."

Urin öyle yaklaşmıştı ki neredeyse bir ayak öteye gelmişti. Hemen birini omuzladı 495, uçma kipiyle gemiye götürdü. Gelip diğerlerini de aldı sırasıyla. Sonra onlara içecek sundu ama kendilerinde değildiler.

-*Urin! Urin!* Ne oluyor bunlara? diye haykırdı 495, korkmuştu.

-"...bir an önce ışık çemberine götürülmeliler görevli 495... ışık verileri kötüye gidiyor..."

-*Hemen dönelim o halde!* dedi 495, telaştan ne yapacağını şaşırmıştı.

-"...dönüş izleği başlatılıyor görevli 495..." diye yanıtladı Urin. Kapılar kapandı.

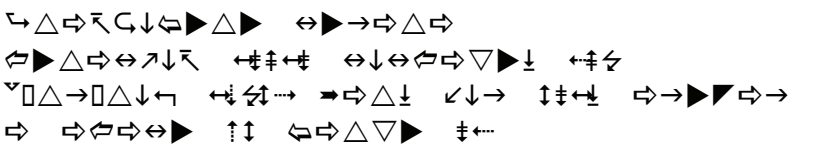

Ad verme töreninden çıkan Miganna, rehber Pasalla'yı da yanına alarak KingalNigin'e, yönetim çemberine yöneldi. Uzunca bir zamandır kafasında şekillendirdiği dönüşüme göre NiNKuM'da düzenlemelere başlamak istiyordu. Geleneklere aykırı biçimde, Simannage yerine kendisinin 495'e ad verilmesini istemesi dönüşümün ilk uğrağıydı. Kuzey Mağaraları'ndan üç nişiyi çıkarıp getirmesi 495'in nişi olduğunu kanıtlardı elbette ama o Simannage'nin gölgesiydi. Ona isim verme hakkına yalnızca Simannage sahipti. Elbette eski düzende…

495, *"Marduk"* ismini seçmişti. Bu ismi seçme cesareti rehberler gibi Miganna'yı da şaşırtmıştı. Nişilerin geçmişinde birçok Marduk vardı. Bir de Ki'deki Marduk… Marduk, Enki'nin oğlu olarak ün salmış bir isimdi Ki serüveninde. Amcası Enlil'e başkaldırışı çok sevilen bir anlatıydı. Karanlığa karışması hakkındaki giz perdesi kalkmasa da Ki'deki ışık tohumunun son yöneticisi olarak bilinmekteydi. Hakkındaki araştırmalara göre babası Enki'ye rakip olacak biçimde adamolardan başka bir ırk olan damkaları koşullandırmıştı.

Efsanevi Galza onun da düşüne girmişti. Kolonideki nişiler arası savaşın kahramanı olacağını ilk o duyurmuştu Marduk'a. Törende bu anlatılar aklından bir bir geçen Miganna huylanmıştı ama sonuçta Marduk önderlik deneyimine sahip değildi, kendisi için bir tehlike oluşturacak ne gücü ne bilgisi vardı. Hatta Simannage'ye karşı bir güç olarak onu desteklemeyi planlıyordu.

Simannage de Miganna'nın hamlesine, 666'ya ad verme hakkını kullanarak yanıt vermişti. Üstelik 666 efsanevi Galza'nın adını

almıştı. Sezgi dünyasının en üst kimliğiydi ve rastlantı bu ya, Marduk'la ilişkisi de dilden dile dolaşan bir anlatıydı. Miganna, Simannage'nin otoritesine bu efsaneyle karşı çıktığının farkındaydı. Ama efsanelerin NiNKuM'da yeri yoktu; güç, efsaneleri silerdi zihinlerden. Bunu rehber Tilla aracılığıyla yapacaktı Miganna. Bunu herkes görecekti. Ama önce şu korunma meselesini çözmeliydi.

Yönetim çemberine gelince Miganna'nın gölgeleri karşıladılar kapıda. Miganna kısa bir süre önce böyle olmasını istemişti, hatta gelir gelmez kendisine bir uluşin hazırlanmasını da. Gölgeler Pasalla'ya da bir uluşin hazırlayıp getirdiler. Miganna ve Pasalla içkilerini içerken korunma düğümleri üzerine çalışmalar yaptılar. Özellikle üretim çemberinin korunması üzerine çalıştılar.

Miganna, üretim çemberinin yönetimini Kuzey Mağarası'ndan kurtarılan ve tedavisi bitmek üzere olan Narkalid'e vermek istiyordu. Yakında onu rehber ilan edecekti. Lukara'dan gölge seçmesine izin verecekti ve azidaların orada çalışmasını sağlayacaktı. Böylece azidalar, NiNKuM'un bir yükü olmaktan çıkıp NiNKuM'a katkı sağlayan bir topluluğa dönüşecekti. Elbette nişiler de hoşlanacaklardı bu işten. Yine de bir kargaşa ortamı oluşabilirdi.

Bu kargaşayı dindirmek için daha çok gölge gerekiyordu Pasalla'ya. Bu gölgeler de Lukara'dan alınacaktı. Lukara da üretimin bir parçası olacaktı böylece. İşler gerektiği gibi yürüyordu. Miganna pek memnundu olup bitenden.

Pasalla, Miganna'yı onaylıyordu ama korunma çemberinin yetersiz ölçüleri nedeniyle gölgelerin denetiminin zorluğunu görüyordu. Miganna ondan önce bunun farkındaydı. Uluşini kafasına diktikten sonra sözü araladı:

-Rehber Pasalla!

-Önder Miganna!

-Rehber Pasalla, bundan sonra bana önder değil de kurucu demeni istiyorum.

-Kurucu Miganna!

-Bu, dönüşüm için gerekli bir değişiklik olacak ve NiNKuM nefesleri bunu dillendirerek yeni düzene alışacaklar. Bu yeni düzende, daha geniş bir korunma çemberine ihtiyaç var. Bu yüzden SillimNigin'de yeni yerine, yönetim çemberinin yanında kullanılmayan geniş alana taşınacaksın. Eski çemberini de kullanabileceksin. İhtiyaç olursa yeni özçemberler de açılacak gölgelerine.

-Bundan memnun kalırım kurucu Miganna.

Pasalla'nın kurucu demesi biraz tuhaf kaçıyordu ama dilinin böyle kolayca alışmasına da seviniyordu Miganna.

-NiNKuM! diye seslendi sonra.

-"...önder miganna!"

Eski sıfatını duyunca yüzü buruştu Miganna'nın. Pasalla'ya baktı, onun da tuhafına gitmişti bu ikilik. NiNKuM *"önder"* dedikten sonra dillerin kurucuya alışması olası değildi.

-Rehber Tilla en kısa zamanda burada olsun. Mor vurgu.

-"...çağrınız mor vurguyla kaydedildi önder miganna..."

Morali bozulmuştu Miganna'nın. Dil değişmeden düzen değişmezdi ki...

-Bu dizinlerin de değişecek. "Çağrı" istektir, emir değil ki... diye mırıldandı. Huysuzlanmıştı Miganna.

-Haklısınız kurucu Miganna! dedi Pasalla.

-"...çağrınız mor vurguyla rehber Tilla'ya iletildi önder Miganna!"

NiNKuM'un seslenişine öfkelenmişti Miganna, oflayıp puflayıp sağa sola yürümeye başladı. Yanlış yerden başlamıştı; koruma izleğinden değil, NiNKuM'un dilinden başlamalıydı dönüşüm. Kulak ne duyarsa dil onu söyler. Bu öğüdü nasıl unutmuştu? Bütün nişiler bilirdi bu sözü ve şimdi bu sözün değerini daha iyi anlıyordu.

-"... rehber tilla kapıda önder miganna..."

-Kapıyı aç!

-"...kapı açılıyor önder miganna..."

Tilla içeri girdiğinde gölgeler karşıladı onu, hemen bir uluşin ikram ettiler ve Miganna'nın çalışma çemberine yönelttiler. Tilla selam verdi, Pasalla'yla göz göze gelmemek için Miganna'nın gözlerine bakıyordu. Miganna bunda bir tehdit sezdi ama önemsemedi. Gerekli yanıtı verecekti birazdan. Selamını yanıtlayıp oturması için yer gösterdi.

-Rehber Tilla!

-Önder Miganna!

-Beni şimdiye kadar dinlediklerinizden daha dikkatli dinlemenizi istiyorum.

-Kulaklarım açık önder Miganna!

-Artık Nibirru yok rehber Tilla. Sadece NiNKuM var ve türümüzün ışık alanı artık burası.

-Farkındayım önder Miganna.

-Bu yeni ışık alanında yeni yasalar ve yeni bir dil, yeni bir sınıflandırma oluşturmamız gerekir. Her ışık alanı kendi otoritesini doğurur çünkü.

-Yönetim konusunda yetkin değilim önder Miganna.

-Biliyorum rehber Tilla. Ama dönüşüm gerektiğini anlıyorsunuz herhalde…

-Bunu anlıyorum önder Miganna.

-Dönüşüm sancılı bir iştir bu yüzden güvenliği üç faz yükseltmemiz gerekir. Her yenilik eskinin direnciyle karşılaşır çünkü. Rehber Pasalla bu yüzden burada.

-Ben neden buradayım önder Miganna?

-Siz NiNKuM'un dizgelerini yeni düzene göre dönüştürmek için buradasınız. Dizgeleri, dizgelerin dilini, yetkileri, hepsini, hepsini en baştan…

-Bu uzun bir zaman alabilir önder Miganna!

-Ama hızlandırılabilir, değil mi rehber Tilla? Bildiğim kadarıyla Mavi Gölge oldukça yetkin ve hızlı dizge oluşturmakta…

Miganna'nın, neredeyse rehberlik düzeyinde yetkinliği olan Mavi Gölge'yi bir tehdit olarak kullandığının farkına vardı Tilla. Miganna karşısında gücünü kaybettiğini hissediyordu. Miganna, Tilla'nın biraz düşünmesine izin verdi, sonra sözü sürdürdü:

-Üstelik bu dizgelerde yasaların pek hoş karşılamayacağı örtülü çalışmalardan da söz ediliyor ki bu dönüşüm için çabanıza engel değil tabii.

Geçmişe yönelik suçlamayı da eksik etmemişti Miganna. Artık tavına gelmişti Tilla, ne dese kabul edecek haldeydi. Yalnızdı ve Pasalla'nın gücünü hissediyordu. Biraz daha susup kendi içinde hesap yapmasına olanak verdi. Sonra devam etti:

-Dönüşüme karşı direniş, özerk isyanından hatırlıyor olmalısınız, güvenliğin şiddet fazını kolaylıkla artırır rehber Tilla. Hatta GabasagurNigin'de sonlanabilir de direnişler…

Miganna Tilla'ya söyleyeceğini söylemişti. Tilla buna hazır değildi; zihni dalgalandı, ruhu dalgalandı ama sustu. Özellikle Pasalla'nın yanında konuşmak istemiyordu. Kendini toparladıktan sonra:

-Anlıyorum önder Miganna!

-O halde tam da buradan başlatalım dönüşümü. Bundan sonra bana "kurucu" diye sesleneceksiniz. NiNKuM da böyle seslenecek, herkes böyle seslenecek!

-Anlıyorum kurucu Miganna… Bunu söylerken neredeyse ağlayacaktı ki dudağını ısırıp kendini toparladı. Neler oluyordu böyle? Neler olacaktı böyle?

-Şimdi… diye söze başladı Miganna ve NiNKuM'daki yeni hiyerarşinin nasıl olacağını ayrıntılarıyla anlattı, NiNKuM'da kullanılmayan yerlerin nasıl kullanılacağını. Bunun için gerekli izleklerin oluşturulmasını, dizgelerin hazırlanmasını istedi. Kurucunun isteğinin çağrı değil, doğrudan buyruk olarak söylenmesine birkaç kez vurgu yaptı ki bunu unutmasın Tilla.

Tilla olanı biteni dinliyordu ama gözleri nemlenmişti. Bütün konuşmaları NiNKuM üzerinden yeniden gözden geçirip bir şeyi eksik bırakmadan halledebilirdi. Ama bu yeni düzenin eskilerin anU soy düzenini anlattıklarıyla bağlarını fark ettikçe öfkeleniyordu. Soy düzeni erildi ve bu oldukça rahatsız ediciydi. Otoritenin katılaşması da öyle tabii.

Göz ucuyla Pasalla'ya baktı. Sinsi sinsi gülüyordu, olan bitenden en çok onun memnun olacağı açıktı. Buna nasıl karşı çıkılabilirdi? Düşündüyse de aklına bir şey gelmedi, belki Kisumanne ve Simannage ile konuşsa bir çözüm bulabilirlerdi ama Pasalla'nın bakışı altında nasıl karşı çıkabilirdi ki? Özerkler belki dizinleriyle oynanarak çözülebilirdi ama Pasalla'nın öfkesi nasıl dizginlenecekti? Pasalla olmadan Miganna bir hiçti. NiNKuM'un dizginleri Tilla'nın elindeydi, Miganna'nın ruhu duymazdı oradaki çözümlemeleri ama Pasalla'dan çekiniyordu. Yapacaklarından çekiniyordu. Törende kendine baktığını fark etmişti. İçinde birikmiş gücü vardı, kimse onunla dimannaİtimama örtüsü altına girmek istemiyordu anlaşılan. Böyleleri çok tehlikeli olurdu, bunu Nibirru'da geçen ömründen de biliyordu…

Miganna, Tilla'nın bakıp görmediğini, duyup anlamadığını fark etti. Sözü fazla uzatmadı ve Tilla'nın ayrılmasına izin verdi. Tilla giderken, gısrabı bedeninin şekillerini örtmesine karşın Pasalla ardından onun dişiliğine özenerek baktı. Miganna bunu fark etti ve zihnine not düştü. Bu, kullanılabilecek bir eksiklikti.

-*Rehber Pasalla!* diye sözü açtı.

-*Kurucu Miganna!* diye yanıtladı şaşırmadan Pasalla.

-*Kuzey Mağaraları'ndan gelen üç konuk hakkında korunma açısından bir tehlike görüyor musun?*

-Gölgeler NiNKuM'un kristallerinde haklarında bazı izlere rastladı kurucu Miganna. Buna göre, konuk Hurruram, mağaracılığa meraklı bir görü nişisi. İki alanda rehberliği var; hem mağara hem ruhsallık. Küresel yönetimin kurulmasında taraftar ve kendini eşitlikçi olarak tanımlıyor. Yeni düzene uyacaktır, ondan yararlanmak da olasıdır ama yeni düzenin bir parçası değildir.

-İlginç bir yetkinlik yelpazesi var. Belki Lukara'nın ruhsallığını düzenlemede yararlanabiliriz ondan.

-Nasıl yararlanacağını kurucu Miganna bilir…

Pasalla'nın bu son söylemi Miganna'nın içini ısıttı. Yüzüne gülümseme geldi ama Pasalla görmesin diye yüzünü çevirdi.

-Peki diğerleri?

-Konuk Urudduha madenci, kuzey ortak çemberinin birinde rehberlik yapıyor madencilik üzerine. Sessizliğiyle tanınıyormuş, hiçbir yönetim etkinliğine katılmayan biri. Yüksek sesle saga söylermiş gençliğinde. Bu kadar bilgi…

-Urudduha gök madenciliğinden de anlıyor muymuş acaba?

-Bu konuda bilgim yok kurucu Miganna.

-Konuk Narkalid, ismi biraz tuhaf bir bileşke ama bizim için çok gerekli olan bir yetkinliği var. Bir tehlike görüyor musun onun hakkında?

-İsminden başka hiçbir tuhaflık ve tehlike yok. Bu ismi ona veren nişinin niyeti neymiş acaba?

-Belki birleşik olunca başka bir anlam taşıyordur.

-Bunu yargıç Dagu bilirdi…

Yargıç Dagu denince bir yanıyla seviniyordu Miganna, bir yanıyla üzülüyordu. Sevincinin nedeni belliydi, yargıç Dagu dışında geleneksel hiyerarşide ondan daha üstün biri yoktu NiNKuM'da. Yargıç Dagu NiNKuM'da olsaydı, Nibirru gelenekleri ve yasalarını savunanlar onun etrafında bir araya gelip direnebilirdi dönüşüme. Bu ortadan kalkmıştı. Öte yandan ona hayrandı, gençliğinde onun sagalarını okurdu arkadaşlarıyla. Onun ışığına kilit vuracağı aklına gelmemişti, kötü bir rastlantıyla kazada karanlığa damlayacağını sanıyordu. Karanlığa öyle karışsa daha çok üzülürdü aslında, çünkü buna kendisi göz yummuştu.

Ama karanlığa damlamasının sorumluluğu Migana'da değildi, ışığa kilit vurma arzusu olandaydı yahut bunu bilendeyti… Yani Dagu'da ve... Elbette şifacı olan Simannage'ydi. Şifacı bunu mutlaka biliyordu. Rehberlerden sadece onun Dagu'nun özçemberine gitmiş olduğunu NiNKuM kayıtlarından görmüştü. Geleneklerde böyle bir şey olduğunu da hatırlıyordu. Bunu fark edince Miganna neredeyse yerinden sıçrayacaktı. *"Tamam sezgici, senin gözelerin de bulanacak artık. Senin de ayağına taş bağladım."*

Düşündükçe başka olasılıklar da görüyordu Miganna. Sevinci gittikçe artıyordu. Simannage'nin nişiler karşısındaki saygınlığını bitirecek izi bulmuştu. Yeniden o yaşam ilkesini anımsadı; *"Olasılıklar içinde olanaklıyı seç!"* İşte yönetim etkinliği buydu.

Buna zaten hazırlık yapmıştı ki Miganna. 495'in yargıcı mağaralarda bırakıp gelmesiyle ilgili soruşturmayı kısa kesmişti mesela. Yargıcı araştırmak için bir iki tane gök gemisi göndermiş, başarısız olunca da aramayı bitirmişti. Buradan bir şey çıkacağını biliyordu zaten. Aslında gemiye binerken göz göze geldiklerinde Dagu'nun böyle bir şey yapabileceğini düşünmüştü Miganna, ondan beklenirdi, güçlü bir ruhu vardı. Ama yine de yazık olmuştu. Belki yasa yapıp kendi

yanında duracaktı, belki daha güçlü olacaktı konumu o zaman nişiler karşısında ama olmuştu bir kez. Şimdi olanla değil, olacakla ilgilenmeliydi. O an Dagu'nun sagalarından biri aklına geldi. Sadece iki öbeği ezberinde kalmıştı:

yalnız gökyüzünün gördüğü bir vadi vardı; gökyüzü dediğim ışık mührü
yalnız gökyüzüne açıyordu çiçeklerini, çiçekleniyordu renkli hüznü
her ışık kökünde bir çiçek, renklerini hatırla şimdi
rüzgarın kulağına fısıldadı o zaman toprak; yağmur burnu yeşili
yağmur burnu yeşiline boyandı toprak tam da
o zaman
yalnız sır tutanlar görürdü kutsal çiçeği, kutsal dediğim emanetin kendisi
yalnız sabredenlere kök salardı geleceği, gelecek umudun nefesi
geceler yağmuru mayalardı kuytuluklarda, hatırla şimdi
ışık sağardı o zaman şifacı, yapraklarını budayıp ıxım ağacının
sözcüklere sarardı yol ayrımını tam da
o zaman

Rehber Simannage de tam o sırada öz çemberinde bu sagayı mırıldanıyordu. Yargıç Dagu ışığına kilit vurduğundan beri onun sagaları geliyordu sık sık aklına. Özellikle de bu son öbek… *"Sözcüklere sarardı yol ayrımını tam da o zaman"* dizilisi ciğerini yakıyordu. Ne kadar da öngörülüymüş diye geçirdi içinden, ne kadar da içliymiş Dagu… Onunla dimannaİtimama örtüsü altında buluşmuş olmamalarına içlendi. Hâlbuki birkaç kez içinden geçmiş, düşlerini yoklamıştı bu eğim ama bir türlü denk gelmemişlerdi.

Artık Dagu yoktu. O olsaydı onun görüsüyle Miganna'nın anU soy yönetimine dönme arzusuna bir çözüm üretebilirlerdi. Yine de bir şeyler yapmak gerektiğinin farkındaydı. Her şey altüst olurken

kimse Apsu'nun aydınlığında kalamazdı. Diğer rehberlerin de rahatsız olduğu açıktı. İçlerinde en çok Kisumanne'ye güveniyordu, onda kendinde olan bir parça varmış gibi geliyordu hep Simannage'ye. Kisumanne'yle görüşmek isteği belirdi içinden. NiNKuM'dan yardım aldığında bunun Miganna'nın takibine uğrayacağının farkındaydı. Bu yüzden görüşme talep etmeden, geleneklere aykırı olarak doğrudan ziyaret etmeye karar verdi. Işık çemberi çok uzak değildi ve Kisumanne bu nezaketsizliğin gerekçesini anlayabilirdi.

Gözü gısraba takıldı. Bileğinden çıkarmak geçti içinden. Ne var ki koridorda çıplak yürüyemezdi ve ışık çemberine çıplak girmesi olası değildi. Öte yandan gısrab varken her şey NiNKuM'un belleğine kaydoluyordu. Bu görüşmenin saklanması mümkün olmazdı. Belki de ışık çemberine kendini iyi hissetmediğini söyleyerek gidebilirdi. Bu yönüyle herkese açıktı ışık çemberi. Bu kullanılabilecek bir olanaktı. Bu gerekçeyle gitmek akıllıca olurdu. Özçemberinden çıkıp yürümeye başladı. İçinden koridorun karanlık olması geçince koridordaki ışıklar olabildiğince karardı. Işık çemberinin kapısının üzerinde MaduNigin yazısı parıldamaktaydı. Kapının önünde bekledi.

-"...rehber simannage... kayıtlarda ışık çemberine gelme talebiniz yok..."

-Kendimi iyi hissetmiyorum NiNKuM!

-"...ışık belirtileriniz oldukça normal görünüyor rehber simannage..."

-Ama kendimi iyi hissetmiyorum. Rehber Kisumanne'ye isteğimi bildir.

-"...isteğiniz rehber Kisumanne'ye iletiliyor... rehber kisumanne sizi bekliyor..."

Kisumanne, alışılmamış bu talep karşısında şaşırmıştı ama son zamanlarda zaten her şey ona şaşırtıcı geliyordu. Kapıya kadar gidip Simannage'yi karşıladı. Selamlaştıktan sonra ince, şeffaf bordo lal adakkur'larını alıp gökperdesinin karşısına geçip oturdular.

-Alışılmamış bir yolla gelmenizin nedeni nedir rehber Simannage? diye sorup sözü açtı Kisumanne. Kimin çemberindeyse onun söz açması geleneklere uygundu.

-Haklısınız rehber Kisumanne, alışılmadık... Ancak siz de farkındasınız ki NiNKuM'da her şey alışılmadık olmaya başladı.

-Anlıyorum rehber Simannage. dedi Kisumanne ve gısrabı işaret etti. Böylece konuştuklarının NiNKuM tarafından kaydedileceğine işaret etmek istemişti. Simannage hemen fark edip sözü değiştirdi.

-Kendimi biraz kötü hissettim rehber Kisumanne. Işık çemberinde sağlığımı yoklayabilir misiniz?

-Elbette... diye yanıtladı gülümseyerek Kisumanne. Simannage'nin sağlık yoklamasını yaparken, çıplak olması gerekirdi. Yoklama çemberinde NiNKuM kayıt yapamazdı. Orada olan orada kalırdı yasaya göre, bu iyi bir fikirdi.

Lal adakkur'larını kafaya diktikten sonra yoklama çemberlerine yöneldiler. Üç yoklama çemberi de doluydu, Simannage'yi dördüncü yoklama çemberine aldılar. Gölgeler her şeyi hazırladıktan sonra çemberden çıktılar, kapı kapandı. Simannage gısrabını çıkardı ve yoklama yatağına uzandı. Kisumanne de gısrabını çıkardı ve karşısına geçip oturdu. Burada bir süre rahatsız edilmeyeceklerdi.

-*Rehber Simannage!* diye sözü açtı Kisumanne.

-*Rehber Kisumanne!* diye yanıtladı Simannage. Yatağa uzanmış kubbeye bakıyordu. Kubbenin ne kadar alçak olduğunu fark etti, içine fenalık geldi. Beyaz ışık da gözlerini yoruyordu.

-*Kaygılarınızı ben de paylaşıyorum ve bir çözüm arıyorum. Önder Miganna, kendi soy yönetimini ilan etmek için hazırlık yapıyor olmalı. Yasaları, gelenekleri, alışkanlıkları değiştiriyor. Nibirru yok olunca, onu denetleyecek küresel yönetim de kalmadı. Bunu kullanabilir. Sağlık geçmişinde bazı gerilimlerin izini belirledim. Sağlıklı bir cinsel güç akışı yok, bu otoriteleşmeye eğilimini artırıyor olmalı. Eşitlikçi düzeni nasıl koruyabiliriz bilmiyorum ama benden kesinlikle hoşlanmadığını biliyorum. Sanırım sizden de hoşlanmıyor. Aklıma uyan budur.* Diye kaygılarını serimledi Kisumanne.

-*Evet rehber Kisumanne. Yargıç Dagu ve 495'in ad verme meselesinde bunu apaçık gördüm.*

-*Yargıç Dagu'nun Nibirru'ya terk edilmesini kabullenemiyorum… Oraya yeterince gök gemisi gönderilmedi. Karanlığa damladı söylemelerini affedemiyorum.*

-*Yargıç Dagu ömrünü kilitledi rehber Kisumanne. Şifacı olarak benden tanıklık istedi ve tanık oldum. Böyle bir şey yapacağını bekliyordum. Gemi gönderilse ve yaşıyor olsa bile o gelmeyecekti.*

-*Bunu bilmiyordum rehber Simannage! Bu beni sarstı…*

-*Beni de sarstı rehber Kisumanne…*

-*Ama yine de, o istemiyor olsa bile, o ışığına kilit vursa bile; bu nişiliğin gereğidir, onun bedenini bulana kadar gemi*

gönderilmeliydi. Anlıyorum ki yargıcın olmamasından sevinç duyuyor Miganna.

-Öyle olduğunu sanıyorum, onun bilgeliği karşısında eşitlikçi düzeni bozamazdı. Onun yok olmasına göz yumduğundan eminim. Belki benim tanıklık kayıtlarımı bile biliyordu. Bundan emin değilim ama artık her şeyden şüphelenmeye başladım.

-NiNKuM her şeyi kaydediyor rehber Simannage. En büyük düğüm budur. Gısrablar ışımamızı güçlendiriyor, bizi koruyordu eskiden. Ama şimdi Miganna'nın gözü kulağı gibi çalışıyor. Eksiğimizi fazlamızı, isteğimizi hatta moralimizi takip edebilir Miganna. Bilemiyorum… Nasıl baş edebiliriz? Her zaman yoklama çemberinde konuşmak olanaklı değil…

-Belki rehber Tilla da bize katılır. O zaman NiNKuM'un örgüsünde görünmeyen alanlar oluşturabiliriz rehber Kisumanne. Bilemiyorum. Dizgeler nasıl kuruluyor, bilemiyorum ama bu yapılabilir belki…

-Rehber Tilla'ya güvenebilir miyiz, bilmiyorum… Onun karşı çıkma eğilimleri zayıf, biliyorsunuz. Sır tutma gücünden de şüpheleniyorum. Ama haklısınız… Rehber Tilla olmadan bu karşı çıkış olanaksız olur. Aklımın buyruğu budur.

O sırada kapı aydınlandı. Bu Kisumanne'ye haber verilme talebiydi. Kisumanne hemen bileğine gısrabını taktı ve kapıya yöneldi. Kapı açıldığında gölgelerden biri, Pasalla'nın konukların sağlık durumunu sorduğunu iletti Kisumanne'ye. Ve rehber Tilla'nın görüşme talebinde bulunduğunu… Tilla'dan söz edince gölge, Kisumanne bir an geri dönüp Simannage'ye baktı. Sonra gölgeye döndü:

-Yoklama bitti, rehber Simannage dinlenmeli bir süre. Hemen geliyorum. Rehber Tilla'ya bildirin; gelebilir. Rehber Pasalla'ya iletiyi ben ulaştıracağım. Sözü bitince Simannage'ye baktı ve döneceğini işaret etti. Önce konuk Narkalid'in yoklama çemberine uğradı, kendisine sorular sordu, verilerine baktı, omzuna elini koydu.

-Artık özçemberinize gidebilirsiniz. dedi gülümseyerek.

Narkalid içten gülüyordu, yürekten gülüyordu. Rehber Kisumanne'nin omzuna elini koyup, gözlerini kapadı. Bu, teşekkür etmenin en geleneksel yoluydu.

Rehber Kisumanne, sırasıyla konuk Urudduha ve konuk Hurrurum'a da uğradı. Her ikisi de özçemberlerine gidebilecek kadar iyi görünüyorlardı. Sonra NiNKuM'a seslendi:

-NiNKuM!

-"…rehber kisumanne…"

-Rehber Pasalla'ya konukların özçemberlerine gitmeye hazır olduklarını ilet. Ayrıca rehber Tilla'yı beklediğimi de…

-"…isteğiniz kaydediliyor rehber kisumanne… isteğiniz gönderildi…"

Tam Simannage'nin yanına döneceksen, NiNKuM seslendi:

-"…rehber kisumanne…"

-NiNKuM!

-"…rehber tilla kapıda bekliyor… rehber pasalla da sizinle görüşmek istiyor…"

-Rehber Tilla'yı içeri al! Rehber Pasalla'ya yoklama çemberinde olduğumu ilet. Uygun zamanda haber edeceğimi bildir.

-"...istekleriniz kaydediliyor rehber kisumanne... rehber tilla için kapı açılıyor..."

Kisumanne hızla kapıya yöneldi ve Tilla'yı karşıladı. Selamlaştıktan sonra yoklama çemberlerine yöneldiler. Aynı yoklama çemberinde iki nişi yoklanamazdı. Ama yine de ikisi de Simannage'nin yattığı yoklama çekberine girdiler. Kapı kapanana kadar kimse konuşmadı. Kapı kapandıktan sonra gelenekler gereği Kisumanne sözü açtı:

-Rehber Tilla!

-Rehber Kisumanne!

-Burada NiNKuM kayıt yapmaz, değil mi?

-Bu alan kayıt yapmaya kapalı ama gısrabların belleği var. Bu kayıtlara NiNKuM sonradan ulaşabilir.

-O halde gısrabı çıkarmalıyız.

İki rehber birbirine bakıp gülüştüler. Sonra gısrablarını çıkardılar. Çıplak halde hiçbir kayıt olamazdı. Simannage'nin yanına gidip durum değerlendirmesi yaptılar. Sadece üçünün iletişimini sağlayacak bir yol düşündüler ve bunun dimannaİtimama örtüsü içinde yapılmasına karar verdiler. Görüşmelerin gizlenmesi için iyi bir çözüm gibi görünüyordu. Üç rehber de ortak tavır içinde olmaya karar verdiler. Sabırla Miganna'nın her yaptığını gözleyecek, onun eşitlikçi düzeni bozmasına karşı bir güç oluşturmanın yollarını arayacaklardı. Bunun için ilişkilerinin saklı kalması gerekiyordu. Normal yollarla görüşmeyi sonlandıracaklardı. Ama kararlarına

uygun hareket etmeyi de sürdüreceklerdi. Tilla'dan Miganna'nın *"kurucu"* denilmesi konusundaki talebini duyan rehberler bir yandan gülüyor bir yandan korkuyorlardı. İşler oldukça ciddiydi. Tilla sanki onun yanındaymış gibi davranmalıydı, hiçbir şey belli etmemeliydi. Kimse şüphelenmesin diye görüşmeyi kısa kestiler. Kisumanne ve Tilla gısrablarını giyip gökperdesinin karşısında normal söyleşilerini yerine getirmeye gittiler. Simannage de özçemberine döndü.

Gısrabını çıkardı, temizlik kapısına girip çıktı. Çok yorgundu, ruhu yorulmuştu, yatağına uzandı. Olanı biteni düşünüyordu, geleceği düşünüyordu. Her şey birden anlamsızlaşmıştı. NiNKuM'a atandığında büyük bir sevinç duymuştu oysa. Ki yolculuğu nefes kesiciydi; Ki'yi görmek de… O kadar öyküsünü dinlemişti ki… Apsu'dan bile daha çok biliniyordu. Çocukluğundan beri Ki'nin nasıl bir yer olduğunu merak edip durmuştu. Bu görev tam da Simannage'ye uygundu. Ancak şimdi ne Ki'nin bir değeri vardı ne yolculuğun. Yolculuk da sona ermiş ama Nibirru'ya, öz ışık alanlarına da dönememişlerdi. Bir amaç olmayınca her barsu bir hançere dönüyordu. Bunu tamamlanmışların ruhunda sezerdi hep ama anlamazdı. Her zaman ışık sevinciyle doluydu Simannage… Ama tamamlanmışlık ruhu Simannage'nin yürek perdesinden sızmaya başlamıştı artık…

Miganna NiNKuM'u sahiplenmişti, yetkilerini kullanarak onu kendi oyuncağı yapacaktı anlaşılan ve rehberler bu oyuncağa ulaşmasının önündeki engeldi, bunu seziyordu. Elbette bütün rehberler değil, bazıları onunla iş birliği yapacaklardı. Ne var ki Simannage iş birliği de yapsalar rehberlerin NiNKuM'da bir geleceği olmadığının farkındaydı.

Tam bu düşüncelerle zihni dalgalanırken içinde bir ses duydu.

-*<Rehberim, zamanım yarılacakken bir yansık gördüm…>*

Bir an NiNKuM'un sesi sandı ama özçemberi aydınlanmamıştı. NiNKuM konuştuğunda özçemberlerin kubbeleri aydınlanırdı. Üstelik seslenişi de farklıydı, sesi de. Kulağıyla değil de yüreğiyle duyuyordu sanki. Ses yenilendi:

-*<Rehberim, zamanım kilitliyken bir yansık gördüm…>*

O an gözünün önüne 666 geldi. Artık *"Galza*" olmuştu, nişi olmuştu. Ona özçember verilmişti, gısrab hazırlanmıştı.

-*<Nasıl bir yansık Galza?>* diye yanıtladı iç sesiyle.

-*<Rehberler ağlarken önder Miganna kahkaha atıyor.>*

-*<Bu kötünün yüzü…>*

-*<Gısrablarınızı parçalıyor, bunu gördüm. Marduk rehber oluyor…>*

-*<Marduk rehber mi oluyor?>*

Soruyu sorarken kalkıp yatağının üzerinde oturdu. Tehlike Galza'ya da açık olmuştu. Demek ki yakındı, çok yakın... Ama bir olasılık vardı, Galza yansıklarında görüyordu olacağı ve Simannage de sezebiliyordu. Demek ki hamleden önce kısa da olsa bir zamanları olacaktı Miganna'ya karşı. Üstelik sezginin diliyle konuştuklarında, NiNKuM bunu kaydedemezdi. Bu dil, geleceği dönüştürebilirdi.

Miganna rehberlere güvenmemesi gerektiğini biliyordu. Tilla'nın kendisinden bir şeyler sakladığının farkındaydı. Gizlice çağırtıp konuştuğu Mavi Gölge'den gerekli bilgileri alıyordu. Mavi Gölge, Miganna'nın gözü gibiydi. Olanı biteni ondan öğreniyor ve ona göre hareket ediyordu. Diğer rehberlerin gölgelerinden de eli, gözü

olmalarını istiyordu. Kendine karşı olası bir dayanışmanın önüne geçmeliydi. Özellikle Kisumanne ve Simannage'den çekiniyordu.

Marduk, Simannage'nin gölgesi olsaydı onu da kullanabilir, Simannage'yi takip edebilirdi. Ama ona isim verilmişti, artık o bir gölge değil, nişiydi. Belki Marduk'un kararlılığını kullanabilirdi. Belki de onu önder yapmalıydı, kendi yerine geçirmeliydi. Kafasından öyle şeyler geçiyordu ki… Sık sık yoruluyor, küçük dinlenmelere ihtiyaç duyuyordu. Fikirlerini paylaşacak kimse yoktu. Zihni durulsun diye dimannaİtimama örtüsü altına giriyordu ama içindeki sular bu yelpazeyle durulmuyordu. Sarmaşıklık için diğerinin onayını almak gerekliliğini aşamıyordu bir türlü. Bu yüzden azida dişileriyle hem de eski yöntemde birlikte olmayı arzuluyordu sıkça. Bunun bir yolunu bulmalıydı. Böyle bir şey yaptığı duyulsa nişiler onu dışlarlar, önderlik bile yapamazdı. Bu yüzden bu arzusunu hep bastırdı ama şimdi işler değişiyordu. azida dişileriyle olma fikri içini kıpırdatıyordu. Hem Enki de ışık çemberinde dönüştürdüğü adamo dişileriyle birlikte olmuştu, hikayelerde ballandıra ballandıra anlatılıyordu. Azidalar da adamoların ırkındandı, Enki övülürken kendisi yerilecek değildi ya…

Böyle düşünse de yerleşik değerlerin ne olduğunun farkındaydı. Nişilerin tepkilerinden çekiniyordu. Bu işi gizli yapmalıydı ve birinden yardım almalıydı. Bu, Pasalla olabilirdi. Onda da böyle bir eğilim seziyordu. Uygun bir zamanda bu konuyu Pasalla'ya çıtlatıp tepkisine bakmalıydı. Düzeni kurduktan sonra gerisi kolaydı. Bütün gücü elinde tutunca böyle bağlantılara ihtiyacı kalmayacaktı…. Tilla ve gölgelerinin dizgeleri bitirmesine kalmıştı iş. Kısa zaman sonra tasalanacak bir şey kalmayacaktı. Ne de olsa NiNKuM'un efendisi olacaktı.

Pasalla üç konuğu özçemberlerine yerleştirmek için ışık çemberinden almaya gitmişti. Kisumanne'nin kendisiyle görüşmeyi ertelemiş olmasının yanıtını da vermek istiyordu. Gölgeleriyle birlikte kapıda bekledi bir süre. Bir süre daha bekledi ve sonra kapılar açıldı. Öfkesi daha da birikmişti. Rehber Kisumanne karşısındaydı ve gelenekler gereği Pasalla selam vermeliydi ama vermedi. Sözü Kisumanne açmalıydı ama onu da beklemedi.

-*Konukları almaya geldim*. dedi. Söyleme biçimi öyle yürek acıtıcıydı ki Kisumanne'nin renk döngüsü çöktü.

-*Hazırlar*. diyebildi. Kapının arkasında özerkler ve gölgeler sıralanmıştı, sanki bir baskın gibiydi.

Pasalla, gölgelerine yoklama çemberlerini işaret etti. Gölgeleri gidip konuklara eşlik ettiler. Konuklar kapıdan çıkana kadar Pasalla, Kisumanne'nin gözlerinin içine baktı. Fırsat olsa onu orada parçalayacaktı ama henüz bu yetkisi yoktu. Sabırla bekleyecekti. Sonra hiçbir şey demeden ışık çemberinden ayrıldı.

Kisumanne derin bir soluk aldı. Bu kasırga onu fena çarpmıştı, hazırlıklı değildi. Pasalla belli ki gücünü Miganna'dan alıyordu. Onda gelenekleri yıkacak yürek yoktu aslında, bunu biliyordu. Bunu Pasalla'nın ışık verilerinden biliyordu, en korkak rehber oydu NiNKuM'da. Ama silahlar ve özerkler onun emrindeydi. Bir süre arkalarından bakakaldı.

Pasalla yürürken kendi kendine konuşuyordu*; "Zaman azaldı Kisumanne… Zaman azaldı, o gısrabını bileğinden çıkardığımda bakalım ne yapacaksın? Zamanın azaldı…"* Kisumanne'ye içinden bin türlü hakaret ediyordu, onu defalarca tokatladığını hayal ediyordu. Ne yapsa da öfkesi dinmiyordu. Sonunda konukların

özçemberlerine geldiler. Gölgeleri geri çekildi ve Pasalla gelip konuk özçemberlerinin önünde durdu.

-Konuk Hurruram!

Gelenekler gereği Hurruram da Pasalla'nın ismini anıp karşılık vermeliydi ama adını bilmiyordu. Pasalla kendini tanıtmayı unutmuştu.

-Konuk Hurruram! Ben korunma rehberi Pasalla.

-Rehber Pasalla!

-Bu özçember size ayrılmış bulunuyor, ihtiyaçlarınızı burada rahatlıkla karşılayabilirsiniz. NiNKuM'a sesiniz tanıtıldı ve ona seslenip isteklerinizi bildirebilirsiniz. Uymanız gereken kurallar yakında bildirilecek. Çıkarken gısrabınızı bileğinize takmanız koşuldur. Özçemberinizi terk etmeniz için kurucu Miganna'nın izni gerekir.

-Rehber Pasalla!

-Konuk Hurruram!

-Kurucu onurunu hiç duymamıştım.

-Duyacaksınız konuk Hurruram!

Bunu öyle sert söylemişti ki Hurruram sesini bile çıkaramadı. Özçemberine girdi.

Konuk Urudduha'yı da özçemberine yerleştirdikten sonra son olarak Narkalid'i özçemberine getirdi ve koşulları anlattı. Narkalid tam özçemberine girecekken Pasalla yeniden sözü açtı:

-Konuk Narkalid!

-Rehber Pasalla!

-İsminizi nasıl kazandınız?

Narkalid bir süre Pasalla'nın yüzüne baktı. İsmine yönelik zaman zaman böyle garip tutumlarla karşılaşmıştı ama henüz tanıştığı birinden ilk kez bir ima duyuyordu.

-İsmime ilginizin nedeni nedir rehber Pasalla?

-Böyle bir ismi ilk kez duyuyorum. dedi Pasalla, sonra da gülümsedi.

Narkalid, Nibirru'nun kıyametinden kurtulmuştu, bildiği sevdiği her şeyi kaybetmişti. Şimdi onurunun peşinde bir densizle uğraşamazdı.

-Ne güzel, zihniniz için bir katkı olmuş rehber Pasalla. dedi. Sonra arkasını dönüp özçemberine girdi.

Özçemberin ortasında bir yatak vardı, oldukça düzenliydi. Yanında bir düzlem ve üzerinde gısrab duruyordu. Temizlik kapısı belli belirsiz görünüyordu. Oldukça loş bir ışığı vardı özçemberin, bunu severdi Narkalid. Başını kaldırdı, derin bir kubbe yükseliyordu. Dar alanlarda çalışmaktan rahatsızlık duymasa da yüksek kubbeleri severdi. Beyaz rengi de severdi. Mağaralarda sürekli deney yapa yapa özlemişti bu aydınlığı.

Narkalid'in sözüyle ruhu çalkalanan Pasalla özçemberine yöneldi. İçeri girdiğinde öfkelenip bağırdı, duvarlara tekme attı. NiNKuM'un sesi duyuldu.

-"…rehber pasalla…"

Pasalla onu duymuyordu bile, bir Kisumanne'ye sövüyordu bir Narkalid'e. Sonra dişilere ver yansın ediyordu. Dişilerle zaten oldum

olası iyi ilişki kuramıyordu, bu yüzden renk döngüsü kızıl ötesi bir hal almıştı çoktan.

-"…rehber pasalla…" diye yeniliyordu sözünü NiNKuM. Pasalla duymayınca, özçemberin aydınlanmasını kapattı.

Pasalla karanlıktan çok korkardı, öyle bir haykırdı ki NiNKuM tekrar aydınlattı çemberi.

-*Ne yapıyorsun NiNKuM?* diye bağırdı Pasalla. *Neden aydınlatmayı kapatıyorsun?* deyip duvarları tekmeliyordu.

-"…rehber pasalla, sinir düzeninizde ağır bozulma görünüyor… ışık çemberine haber etmemi ister misiniz…"

-*Bana ışık çemberi deme!* diye haykırdı Pasalla. Daha çok öfkelenmişti, kendinden daha çok geçmişti.

NiNKuM, böyle durumlarda gereken izleği uyguladı; gısrab, Pasalla'nın tenine sakinleştirici uyarılar gönderdi. Pasalla'nın bedeni gevşemeye başladı, yatağına yıkılıverdi, bir süre sonra zamana kilitlendi ruhu.

Pasalla gittikten sonra Kisumanne bir süre öylece dikilip kaldı. Gölgeleri rahatsız olmuş olmasından kuşkulandılar, hemen onu yoklama çemberine götürüp yatırdılar. Gısrabından alınan veriler, renk döngüsünün çöktüğünü gösteriyordu. Renk döngüsü çökümü izleğini başlattılar. Ancak bir türlü renk döngüsü akışı sağlanamıyordu. Bir ara kendine gelen Kisumanne, *"Simannage…"* diyebildi. Simannage'nin ismini birkaç kez tekrarladı. Gölgeler hemen Simannage'ye haber ilettiler.

Simannage yetiştiğinde Kisumanne'nin renk çökümünden ürktü. Kendini toplayıp bir elini alnına bir elini kasığına koydu. İç döngüsü

Kisumanne'ye akıyor, renkler dönüşüyordu ama tam döngü sağlanamıyordu bir türlü. Simannage yardıma ihtiyacı olduğunu anladı. *"Galza'ya haber edin…"* diye mırıldanabildi. İç sesini kullanacak gücü kalmamıştı.

Galza daha kapıdan girer girmez bütün gölgelerin dikkatini üzerine çekti. Gölgeler gözlerini alamıyorlardı, öyle parlak ışıklar saçıyordu ki etrafına… Bu ilgiden rahatsız olmuştu Galza, hızla yoklama çemberine yürüdü. İki rehberin renk döngülerinin bir burgaçta yok olup gittiğini gördü. Uzanıp ikisinin alnına birden dokundu.

⤷△⇨↖⇊↓
⇦▶△⇨⇔↗↓↖ ↤↯⇞⇠ ⇔↓⇔⇦⇨▽▶↓ ⇣⇞⇞↳
⌄▯△→▯△↓↰ ↤⇡⇦⇢ ➡⇨△↓ ↙↓→ ↤⇞↑↓ ⇨→⇨⇔⇆⇨
△⇨ ⇨⇦⇨⇔▶ ⇠↔ ⇆⇨△▽▶ ↕↵

Miganna yalnızlıktan sıkılmış, *“kaderler tabletini*” okuyordu. Bitirince tekrar başlıyordu, bitirince tekrar… Bu son kez diyordu her seferinde, bu son kez. Ama nedense ayrılamıyordu. *“Kaderler tabletinin”* özellikle başlangıç bölümünü tekrarlıyordu peşpeşe. Yüksek sesle okuduğundaysa bedeni hücrelerine ayrılacak gibi titriyordu:

“Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Yükünü kendi toplamıştı boşluktan, kendi eteğiyle sarmıştı yüzünü. O zaman Apsu’nun ışığı yoktu, Apsu uzaktan göz kırpıyordu…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Yolu yoktu, yolunu boşlukta kendi bulmuştu. Kendi yazgısını arar gibi, kendi ömrünü yazar gibi… Kendi yolunun yolcusu gibi… Ağ çekimi yoktu, çekilen bir şey yoktu…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Bir ad arıyordu kendine, henüz değişmemişti kendisi, henüz değiştirmemişti bir şeyi. Kendi yüzünü arar gibi ışığa koşuyordu. Henüz ışığı yoktu, adı yoktu…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Bağlamak istiyordu ışığı beline, bağlamak istiyordu soluğu diline... Ne bağlantısı vardı o zaman ne bağlanacak bir şey… Yalnızlıktan yorulmuştu, yalnızlıkta yoğrulmuştu. Karanlıkta çığlık attı, duyan yoktu, duyuran yoktu…

Sonra Apsu göz kırptı, bir yetimi çağırır gibi çağırıyordu Nibirru'yu. Işığıyla başını okşuyordu, sıcağıyla yüreğini okşuyordu. Bir yetimi sevindirir gibi sevindiriyordu dönengeyi… Ağını dolasın diye beline açmıştı eteklerini…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Sevmek istiyordu herkes gibi, sevilmek istiyordu… Bir anneye nasıl koşulursa öyle koştu Apsu'nun ardından, bir anneye nasıl sarılırsa öyle sarıldı Apsu'nun eteğine… Ağ çekimine girdi.

Sonra Antu düştü Nibirru'nun peşine. Nibirru sevincinden dönüp duruyordu; 'Gel oğlum, gel, anan olayım… Gel, buzlarını eriteyim eteğimle…' diyordu art arda…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Apsu'nun evlatlarının kaderini değiştiriyordu. Antu aslında Tiamat'ın oğluydu ve Nibirru'ya katılmıştı. Öfkelendirmişti annesini, öfkelendirmişti efendisini…

Sonra Lahmu da takılmak istedi peşine, Lahuma da. Hatta Mummu… Başını bir örtüyle taçlandırdı o zaman Nibirru, bu sevgiyle ışın saçan bir örtüyle. Silinip gitmişti yalnızlığı…

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Sonra Apsu'nun eteğinden tuttu… Apsu'nun çocukları karıştılar birbirine. Nibirru'nun peşine takılmış bir ağ çakılı Tiamat'a çarptı bir anda. Yaraladı göğsünü…

Sonra bir kez daha saldırdı Nibirru Tiamat'a, bir kez daha… Parçalandı yüzü, parçalandı göğsü Tiamat'ın… Parçaları dağıldı ortalığa, dövülmüş bileziğe döndü adı sonra. Bir perde çekildi böylece aşağı sulara. Küçük çocuklarını aldı yanına Apsu, dışarda kalanlar büyüktü, ışığı olmadan da görünürdü. Aşağı su da kaldı

Mummu, Lahuma, Lahmu ve Tiamat'a… Yukarı sularda kaldı koca Kişar, renkli peleriniyle Anşar… Anu henüz o kadar büyük değildi, Antu'nun arkasına saklanıverdi korkudan ve uzakta kıkırdayarak güldü Küçük Gaga…

Olanları izlerdi Birata ama acıdı bir anda Tiamat'ın yazgısına… Yaralarını okşadı uzatıp elini… Yaralarının altında altın parıldıyordu ışıl ışıl… Nibirru'da kalmıştı çarpışmadan sonra bir kısmı, Tiamat en çok ona yanıyordu. 'Üzülme!' dedi Birata, 'Üzülme! Biraz altın verip çok ışık aldın, baksana… Suların bir yerde toplansın artık, karaların bir yerde. Şimdi parçalardan bir kız yapacağım bağlayıp senin ağ kilidine, sana köle yapacağım. Güzelliği kabartacak sularının iştahını, ışık kendi yolunu bulacak her biçimde… Adı Kingu olacak!' dedi üzerine basa basa; Kingu… 'Gece yalnızlığını okşayacak bulutların arkasından… Kaderler tabletini koyacağım çeyiz sandığına…'

Bir kaderler yerinde, bir kısmetler odasında doğmuştu Nibirru. Kaderler tabletini Kingu'da unutmuştu."

Sözü biter bitmez derin bir nefes aldı Miganna, *"kaderler tabletini"* ne zaman okusa bir başka şey keşfediyordu. İlk duyduğunda önemsememişti, oysa ne kadar derinmiş anlamı, ne kadar yol gösterici… Ama yalnızlıkla ilgili bölümü pek sevmiyordu, orada yüreği yanıyordu derinden, bir ateş düşüyor sanıyordu içine. Eskiden böyle şeylerden etkilenmezdi, aklın rehberliğinde çözerdi her şeyi. Artık çözülecek bir şey de kalmamıştı, her şey yolundaydı; akışında ve Miganna'nın istediği biçimde… Yeni düzenin bütünlüğü sağlanmıştı.

Kurduğu düzen tıkır tıkır işliyordu ama o ilk zamanlardaki ışıma sevinci yoktu Miganna'da. Seçtiği ışık yolu yalnızlığa çıkmıştı, hem

de çırılçıplak bir yalnızlığa. Oysa kurucu olmak çok çekiciydi, çok tatmin ediciydi… Olunca niye tadı kaçıyordu ki? Tadı yoktu yalnızlığın elbet, bunu herkes bilirdi ama yalnızlığa giden yolu kendi açmıştı, kimseyi suçlayamazdı. Zaten etrafında onu yönlendiren biri de yoktu. Ne yaptıysa kendi yaptı, ne düşündüyse kendi…

Önderliğin görevlerini üstlensin diye oluşturduğu rehberliğe, yeteneklerinden daha çok kendisine saygı göstermede eksikliği olmayan gölgesini atamıştı, ad verme töreninde ona adını da kendi seçmişti; Anzu… Gençti, dinamikti, hevesliydi ve en çok Miganna'ya karşı saygısı dikkat çekiyordu.

Anzu'yla sık sık görüşse de bu görüşmelerin tadı tuzu yoktu. O her zaman nazikti ve kendini onaylıyordu. Ne konuşulursa konuşulsun durum buydu. Buna konuşma bile denmezdi, buyruk alma denirdi belki… Sadece dinliyordu Anzu ve sadece onaylıyordu. Böyle bir zorluk beklemiyordu elbette Miganna. Buyruklarının onanmasından hep sevinç duyacağını sanıyordu ama olmuyordu işte, olamıyordu. Neredeyse kendi sesinde boğulduğunu hissediyordu. Garip bir açmazdı bu.

Yeni bir düzen kurmak için öyle yoğunlaşmıştı ki sonrasını düşünmemişti bile. Sonra nasıl yaşayacağını hesaplamamıştı. Kendini *"kurucu"* olarak ilan edip soy yüceliği onuru için de *"anNi"* ünvanını aldıktan sonra bunun böyle olacağı belliydi aslında. Artık bütün nişiler ondan aşağı bir seviyedeydi. Bütün nişiler Miganna'ya saygılı olmak zorundaydı. Kendini yücelterek kendini yalnızlığa sürgün etmişti Miganna. "AnNi" zaten göksel nişi anlamına geliyordu, ne bekliyordu ki…

Oysa kurucu olmayı hücrelerine kadar istiyordu. Kurucu olacak, kahraman olarak anılacaktı. Her nişi saygı duyacaktı Miganna'ya.

Yaşayan ve yaşayacak olan her nişi… Bundan nasıl sevinç duymazdı ki? Duymuştu ama sadece düzeni kurduğunda. Sonra? Herkes kendinden aşağıdayken onların saygısının anlamı da olmuyordu. Kendine eş biri saygı duysa o zaman kendinden emin olacaktı, kendi özgürlüğünün bilincinde olacaktı. Örneğin yargıç Dagu saygı duysa böyle olmazdı, olamazdı… Geri kalan bütün nişiler kadar değerliydi onun saygı duyması. Belki birkaçı hariç. Belki Kisumanne ve Simannage saygı duysa… Ama göstermelik değil, içten saygı duyup Miganna'nın öz olduğunu, özgür olduğunu, özbilinç sahibi olduğunu kabul etseler o zaman bir ölçüde ruhu rahatlayacaktı.

Bazen rehberler toplantısına gidiyor, orada aradığı saygıyı gözlerde görmek istiyordu ama boşuna… Kimse yüzüne bakmıyor, sadece sözlerini onaylıyordu. Sanki özerklere dönmüşlerdi, buyruk almak dışında bir tavırları yoktu. Onların saygısını kazansa ne kazanmasa ne… Özerk nişiyi efendi olarak tanısa, nişi efendi olduğunu hissedemezdi ki. Azidaların nişileri efendi olarak görmesi bile değerli değildi, eş değerde bir nişi saygı göstermezse öz olduğunu hissedemezdi ki.

Marduk ve Galza diğer rehberler gibi değildi ama özellikle Galza… Onun gözlerinin içine bakamıyordu zaten, çekiniyordu ondan. Belli ki bir güç vardı onda, hem de başka türden bir güç. Yine de Simannage'yi etkisizleştirmede çok işine yaramıştı. Galza tören rehberi atanınca kimse sesini çıkarmamıştı. Rehber olduğunda bile ruhunda bir değişiklik olmamıştı Galza'nın, az konuşuyordu ve sessizliği daha da ürkütücü yapıyordu onu. Pasalla bile en çok ondan ürktüğünü söylemişti bir kere kendisine. Galza'nın saygısını kazanmak isterdi oysa, onun gerçekten kendisini kurucu olarak görmesini isterdi. Ama cesaret edip gözlerine bakamadığı birinin kendine saygı duyacağını bekleyebilir miydi?

Marduk öyle değildi. Marduk'un içten saygısını kazanacağını ummuştu. Yargıç Dagu'nun dönengede bırakılması karşısında onu korumuştu. Sırf bu nedenle bile saygı duymalı, kendini sahiplenmeliydi. Ama olmuyordu… Demek ki çıkar ilişkisi duygusal bağ oluşturmuyordu. Bu çözümleme giderek daha çok aklına yatıyordu. Gerçi Marduk sadece işini yapıyordu, işinde de iyiydi. Fikirleri varsa bile kendine saklıyordu, Miganna'nın buyruğunu eksiksiz yerine getiriyordu, o kadar. Belki de korunma rehberliğine uygun değildi, nasıl bilecekti her şeyi Miganna? Her nişi zaten ayrı bir sonsuzluk çemberiydi.

Bir de Nibirru'dan kurtulanlar vardı. Gölge olanlardan farklı olarak onlar isimlerini çoktan kazanmış saygın nişilerdi. Onların saygısını zaman zaman hissetse de bu saygı anNi olmasıyla ilgili değildi. Nibirru'dan onların kurtulmasıyla ilgili bir ışık şükranıydı. Bunu anlıyordu ve bu ruhunu daha çok dalgalandırıyordu.

Umduğu saygıyı henüz adlarını almamış Lukara'dakilerden de göremiyordu. Yasalara boyun eğiyorlardı ve zaten eğmek zorundaydılar. Kendisine saygı gösterilmesiyle ilgili kurallara uyuyorlardı ve zaten uymak zorundaydılar. Yeni düzenin sevinci yoktu gözlerinde, yeni düzeni sahiplendiklerini gösteren işaretleri göremiyordu. Onlara eğlence alanlarını açmıştı oysa, sadece onlara değil, bütün nişilere… Oyunlar oynanıyor, danslar ediliyor, müzik dinleniyor ve rehber Hurruram'ın yetkinliği sayesinde bedenlerini de eğitiyorlardı eğlenirken. Ne var ki bu yeni ışığın kurucusu, yani Miganna, hak ettiği saygıyı görmüyordu.

Fısıltılarda kendisiyle dalga geçildiğini de öğrenmişti. Özellikle anU'ya özendiğinden söz ediliyordu orda burda. An gök demekti ve Nibirru tarihinde bütün soy yürüten önemli kişiler "an"la başlayan unvan alırlardı kendilerine. Miganna'nın almasında bir gariplik

yoktu aslında. anU'dan ne farkı vardı mesela? O kuzey ve güneyi birleştirmiş, yeni bir düzen kurmuştu. Kendisi de yeni bir düzen kurmuştu. Belki de asıl açmaz, zamandı. NiNKuM'a atanan herkes; rehberler, gölgeler, Lukara ve hatta Azidalar bile onu *"Miganna"* olarak tanımışlardı. Üstelik eşitçilikle yetiştirilmişlerdi. Yeniden soy yürümesine karşı çıkmalarının nedeni belleklerindeki bu yerleşik bakıştı. Bunu silmeliydi, bunu ortadan kaldırmalıydı. Bunun için bir çözüm bulmalıydı. Bunun için ilk yaptığı şey rehberleri yönetimden uzaklaştırmak olmuştu.

İyi de yapmıştı, hem de ustalıkla… *"Yargıçlar"* onuru diye bir şey uydurmuş, eski rehberlerin hepsini yargıç yapıp yönetimden uzaklaştırmıştı. Oysa yargıçlık yolu özel rehberlikle oluşturulurdu. Ama yeni düzende kendine kim karşı çıkabilirdi ki? Böyle olsun dediğinde böyle oluyordu, şöyle olsun dediğinde şöyle oluyordu.

Yargıçların görevini, özel zamanlarda toplanıp yasalar hakkında karar vermek olarak belirlemişti. Özel zamanın ne olduğu açık değildi. Özel zamanı belirleyecek, yargıçları toplantıya çağıracak olan da kendisiydi. Yargıçları toplayıp NiNKuM'un yönetiminin bir parçası olduklarını göstermenin anlamı yoktu. Bu yargıçlar çemberi hiçbir zaman oluşmuyordu, oluşturmuyordu.

Aslında yargıçların da Miganna'nın kurduğu düzenden memnun olmaları gerekirdi. Hiç olmazsa Pasalla gibi GabasagurNigin'de kısıtlı değildiler. Eğlenebiliyor, sohbet edebiliyor, isterlerse rehberlere yardım edebiliyorlardı. Şikayet edecek bir durum yoktu. Harika bir ışıma olanağına sahiptiler, sorumlulukları bile yoktu. Onlar da zorluk çıkarmıyorlardı zaten, durumu kabullenmişlerdi.

Ama Pasalla ayrıydı. O tehlikeliydi. Bu yüzden onu yargıç yapmak yerine, azida dişileriyle istek dışı sarmaşıklık yaptığı suçlamasıyla

kısıtlılık çemberine perçinlemişti. Kısıtlılığını da bir örgü beden ömrü olarak belirlemişti. Kısıtlılık bitince tehlike olmaktan çıkacak bir yaşa gelecekti zaten. Onun yerine Marduk'u atamıştı ve bunu Lukara'dakiler sevinçle karşılamışlardı. Hatta azidalar bile.

Nasıl bir ustalıkla sıyrılmıştı azida dişileriyle olmaktan, işte Miganna son zamanlarda sadece bunu anımsayınca gülümsüyordu. Suçu Pasalla'ya yıkıp, urin gibi uçup ayrılmıştı düğümden. Elbette istem dışı sarmaşıklık yaptığı azidalar durumu biliyorlardı ama ses çıkaramamışlardı. Ne yapabilirlerdi ki? Yeni düzenin kurucusunu hangi yasayla yargılayacaklardı, kime şikayet edeceklerdi?

Miganna düşüncelere dalmışken bir anda kurucu çemberi aydınlandı, NiNKuM'un sesi duyuldu:

-"...kuruca anNi..."

-NiNKuM!

-"...rehber anzu görüşmek istiyor..."

-Kurucu çemberine gelsin.

-"...kuruca çemberinin kapısında bekliyor..."

-Girsin!

Rehber Anzu içeri girdi. Miganna hala sırt üstü yatıp tavana bakıyordu. Sadece başını çevirip Anzu'ya baktı.

-Gel! Dedi. kapının önünde dikilen Anzu çağrıyı duyunca gelip karşısında ayakta durdu. Otur diyene kadar da öylece sessiz durdu. Sonra kurucuya özel selamını verdi ve elini omzuna koydu. Söz istiyordu. Eski selam çok eşitlikçiydi ve bu yüzden yeni düzende yeni bir selam gerekmişti. Yeni selamda anNi yüceltiliyordu.

-Rehber Anzu! dedi Miganna.

-Önderim, kurucu anNi! diye yanıt verdi Anzu.

-Konuşmak istediğin şey nedir?

-Önderim, son rehberler toplantısında bir tehlikenin bizi beklediğini belirledik. Yol göstermenizi bekliyoruz.

-Nasıl bir tehlike bu?

-Önderim, üretim rehberi Narkalid, yiyecek üretiminde oldukça başarılı oldu. Azidalardan seçilen lululer uyumlu çalıştılar. Ancak üretimde çok fazla su kullanıldı ve su üretiminin Ki'ye ulaşana kadar NiNKuM'a yetmeyeceği hesaplandı.

-Bir çözüm düşünüldü mü?

-Önderim, görü rehberi Simrad, Küçük Gaga'daki buzların altında su olduğunu açıkladı. Hesap rehberi Magid, buzun altındaki suyun sondalarla gemilere aktarılabileceğini, depoların doldurulması halinde Anşar'ın ağ yoluna kadar bir düğüm olasılığının düşük olduğunu belirledi.

-Senin önerin nedir?

-Önderim, rehberler tartışmasından elde ettiğim görüler ve çözümlemem; ya üretimi durdurmalıyız ya da su takviyesi yapmanın yollarını aramalıyız.

-Bir kez depolar dolunca Ki'ye kadar yetmiyor mu?

-Önderim, ancak Anşar'ın ağ yoluna kadar yeter.

-Oraya varınca ne olacak? Bırakacak mıyız üretimi?

-Önderim, rehber Simrad, Anşar'ın buzla kaplı bir ağ çakılı olduğunun belirlendiğini söyledi. Hatta bu ağ çakılından boşluğa su fışkırmakta. Bu sudan yararlanabiliriz. Ancak…

Rehber Anzu, Miganna'nın karşısında çekinerek konuşuyordu ve olumsuz durumlardan söz ederken terliyordu. Yine terlemişti ve dahası, bir kötü haberi daha vardı.

-Ancak? diye ısrar etti Miganna.

-Önderim, Nibirru'ya dönmeden önce Anşar'dan NiNKuM'un takip edildiğine yönelik titreşim alınmış. Bu bilgiler Nibirru'ya dönüldüğü için rehberler çemberine getirilmemiş. Yargıç Tilla o zaman bu verileri sonuçlandırmış ancak nedense rehberler çemberinde konuşulmamış. Şimdi tekrar Apsu çemberine girince yine Anşar'ın kuzey döngüsel ucundan takip titreşimi belirledik.

-Bizi takip eden bir uygarlık var Anşar'da, öyle mi?

-Evet önderim, hatta Ki'den de bizi takip eden titreşimler var.

-Ki'den mi?

-Evet önderim, hatta iki ayrı uygarlık belirtisi var. Birinin titreşim genliği gökçemberi düzeyindeyken öbür titreşim yelpazesi sadece Apsu düzeyinde olacak kadar ilkel.

-Peki Anşar'ın titreşimi?

-O titreşimin yelpazesine, "sonsuzluk çemberi düzeyinde birçoklukta örüntülü" diye not düşmüş rehber Ennezi, özür dilerim, yargıç Ennezi.

-Bizden bile gelişmiş bir uygarlık, öyle mi?

-Öyle belirlenmiş önderim.

-Benim bildiğim Anşar bir gaz dönengesi, orada nasıl bir uygarlık olabilir ki? Hem Alalu hem Enki hem de Marduk dönemindeki verilerde Apsu'da başka bir uygarlıktan söz edilmemişti. Apsu çemberinin en eski uygarlığı biziz. Bu nasıl olur?

-Önderim, bunun tehlikeli olabileceği söylendi rehberler çemberinde. Ki'den gelen ilkel haber titreşiminin sahiplerinin Ki uygarlığından olma ihtimali üzerinde duruldu ama gökçemberi ölçekli titreşimin tehlikeli olacağı var sayılıyor. Ne önerirsiniz?

Miganna ayağa kalktı, bu haber kafasını karıştırmıştı. Gökperdesine kadar yürüdü.

-Gökperdesini aç NiNKuM! diye seslendi.

-"…gökperdesi açılıyor kurucu anNi…"

-Gel! diye seslendi Anzu'ya.

-Önderim! diye yanıtladı Anzu.

Gökperdesi açıldığında Apsu'nun içlerine doğru bir derinlik görünüyordu. Küçük Gaga çok yakındaydı. Hatları apaçık görünüyordu. Güney döngü ucuna doğru olan düz buzul vardı sanki.

-Sanırım rehberler bu buzulu kastetti.

-Evet önderim, zaten daha önce oradan sonda yapılıp su alınmış. Kayıtlarda bu var.

O an dikkatlice baktı Miganna.

-NiNKuM! Küçük Gaga'nın güney kutbundaki düzlüğe, buzula odaklan!

-"...küçük gaga'ya odaklanılıyor kurucu anNi.."

Görüntü büyüdükçe, buzulun üzerinde sanki birileri yol açmış gibi izler belirdi.

-Bunlar ne böyle, biri bizden önce mi uğramış buraya?

-Önderim, bu buzuldan daha önce gök gemilerimiz sonda yapmışlar. Onların çalışma izi olabilir. Bilmiyorum, bunu görü rehberi ya da hesap rehberi bilebilir.

-Belki de yargıç Ennezi bilebilir Anzu.

Anzu, nasıl bir yanıt vereceğini bilmediği için ve yanlış yapmaktan çekindiğinden sustu.

Miganna da sustu. Ki görevini kabul ettiğinde olası tehlikeler arasında su tükenmesi yoktu. Ki'de gelişmiş bir uygarlık olduğu bilgisi de yoktu. Özellikle Anşar'daki titreşim bilgisi de yoktu. Bunların hepsi için hesaplamalar yapılmalı, olası tehlikeler üzerinde çalışılmalıydı. Neden Tilla bunu kendinden saklamıştı ki? Gerçi o zaman bilse ne olacaktı? O zaman Nibirru'ya dönme telaşı içindeydiler, bu titreşimlerin bir anlamı olmazdı.

Düğüm büyüktü, öncelikle su takviyesi zor bir karardı. Gök gemileri gidecek, suyu alıp getirecekler… Tehlikeli ve zor uğraşlardı ama daha önce de yapıldığından yeniden yapılabilirdi. Rehberinden öğrendiği ilk ilkeydi bu, *"Bir kez yapılmışsa yine yapılabilir, biri yapmışsa sen de yapabilirsin!"*

Öte yandan takip titreşimlerini aklı almıyordu. Bunu deneyimsiz rehberlerle çözemeyebilirdi. Ennezi'nin görüsü gerekebilirdi, Tilla'nın bilgisi, Zigammad'ın hesabı ya da belki Simannage'nin sezgisi… Ama onları yeniden işe mi karıştıraktı şimdi, yeniden

yönetim merkezine mi taşıyacaktı? Onlara danışmak bile tehlikeliydi, o zaman güçlenirlerdi nişiler arasında.

Kafası karışınca eli çenesine gidiyordu Miganna'nın.

-*Uluşin getirin!* diye seslendi gölgelerine. Kurucu çemberi oluştururken özenle seçmişti gölgelerini Lukara'dan ve azida çemberinden. Bu tür hizmetler azida dişilerinin göreviydi. Miganna uluşin dolu adakkuru'yu alıp kafasına dikti, rehber Anzu da addakkuru aldı ama içmedi. Tedirgindi. Yönetim rehberi olduğundan beri karşılaştığı en büyük düğümü çözmekle boğuşuyordu zihni ve üstelik Miganna'dan da korkuyordu. Yönetimde çok yetkin değildi, daha çok NiNKuM'un hareketleriyle ilgili becerikliydi. Ne görmüştü de yönetim rehberi seçmişti Miganna onu, anlamıyordu. Bir gün hata yapacağından öyle korkuyordu ki hata yapmamak için kararları sürekli yeniden gözden geçiriyor, rehberlerden yeniden bilgi alıyordu. Rehberler bu durumdan mutsuzdu, mutsuzluklarını sezdiriyorlardı ama Anzu bir türlü rahat edemiyordu. Bir tartışmayı üç kez beş kez yaptırıyordu rehberler çemberinde. Bir bilgiyi üç kez beş kez yineletiyordu.

-*Rehber Anzu!* diye seslendi Miganna.

-*Kurucu anNi…* diye mırıldandı Anzu. Sesi geri kaçıyordu Miganna'nın karşısında.

-*Yargıçlar çemberini oluşturacağım. Bütün rehberler bu çemberi izlesin. Yargıçların soruları olursa yanıtlasınlar. Bu titreşimler düğümüyle ilgili herkes hazırlanıp gelsin.*

-*Rehberler orada hazır olacaklar önderim.*

-*NiNKuM!* diye seslendi Miganna. Birden kendini iyi hissetti. Eski zamanlardaki gözleri parladı, omuzları dikleşti.

-"…kurucu anNi…"

-Yargıçlara bildir. Yargıçlar çemberini oluştur. Bu annuzanda, adannu 40'da yargıçlar çemberinde bulunsunlar. Rehberlere de duyur. Aynı saatte yargıçlar çemberinde yerlerini alsınlar… Mor vurguyla ilet.

-"…bayrağunuz mor vurguyla iletiliyor kurucu anNi…"

Miganna Anzu'ya döndü:

-Rehber Anzu, hazırlıklarda eksiklik istemiyorum. Yemeklerin çemberden önce yenmesini istiyorum. Yargıçlar çemberi uzun sürebilir…

-Her şey buyruğunuz doğrultusunda olacak önderim.

Anzu ayrıldıktan sonra bir süre arkasından baktı Miganna. *"Bir özerkten daha fazlası değil…"* diye geçirdi içinden. Sonra toplantının nasıl olacağıyla ilgili olasılıkları değerlendirmeye başladı. Yargıçlar çemberi ve oradaki tutumuyla bu kez saygınlık kazanabilirdi belki. Hatta NiNKuM bunu her yerde aynı anda göstermeli, herkesin izlemesini sağlamalıydı. Bunu düşündüğünde heyecanlandı. İç sıkıntısı geçmişti, kederlenmesi bitmişti. Yargıçlar çemberi toplantısı fikrini sevinç takip ediyordu hemen, zihninden bedenine her yeri dinçleştiriyordu. Becerisiyle yargıçların saygı kazanmasını engelleyebilirdi, bunu yapabilirdi.

-NiNKuM! diye haykırdı.

-"…kurucu anNi…"

-Yargıçlar toplantısını bütün kubbelerde istisnasız göstereceksin. Işık çemberi, karanlık çemberi fark etmeksizin… Herkesin izlemesini istediğimi de bildir. Mor vurguyla bildir. Olası direnişler cezalandırılsın.

-"...isteğiniz mor vurguyla kaydedildi kurucu anNi..."

Neredeyse yerinde zıplayacaktı. Kendini öyle güçlü hissediyordu ki ne yapacağını şaşırmıştı. Bir o yana bir bu yana yürüyordu, sonra özçemberine yöneldi. Kendi yüzünü görmek istiyordu. İçeri girer girmez gısrabını çıkardı ve temizlik kapısında buldu kendini. Yansıtıcıdan gözlerine baktı, gözlerindeki ateşi gördü; omuzları dikleşti, duruşu değişti. Erilliği kabardı, en hoşlandığı azida dişisi aklına geldi.

NiNKuM Miganna'nın buyruklarını bildirdiğinde, yargıçlar su oyunu oynuyorlardı. Su oyunu iki takımla oynan bir oyundu. Üçer kişilik takımlarla oynanan bu oyunda, üç kez bütün suyu kendi alanlarına toplayan takım kazanıyordu. Bunun için ortadaki suyun rakip alana geçmesini engellemek için doğru yerde ağırlıklarını kullanmaları gerekiyordu. Hızlı tepki, dikkat ve önsezi gerektiriyordu. Yorucu bir oyundu. Bir o yana bir bu yana koşup durmak, dengeyi kendi lehine çevirmek ve zamanın eğimini değiştirmek sızıp zamana kilitlenecek kadar yoruyordu nişileri. Ama çok sevilen bir oyundu. Oyun çemberi açıldığından beri rehberlerin en çok oynadığı oyun buydu.

Simannage, Tilla ve Kisumanne bir takım olmuşlardı ve karşılarına çıkan takımları kolaylıkla alt ediyorlardı. Tilla'nın hesap gücü, Simannage'nin sezgileri ve elbette Kisumanne'nin kararlılığı... Karşılarında da güçlü bir rakip vardı. Ennezi'nin görüsü, Zigammad'ın hesapçılığı ve elbette madenci Urudduha'nın kararlılığı...

Oyun rehberi Hurruram yargıçlık yapıyordu ve neredeyse işi olmayan bütün nişiler bu mücadeleyi seyrediyorlardı. Yargıçlar özel oyun elbiselerini giymişlerdi; gısrabları olmadığından onları

izleyiciler tanıyamıyordu. Bu yüzden rehber Hurruram oyun bitince tek tek oyuncuları tanıtmayı tasarlıyordu.

Oyunun son bölümünde, karar uğrağındayken Miganna'nın buyrukları duyurulunca yargıç Hurruram oyunu yarıda kesti. İzleyiciler de duyuruyu dinlediklerinden çemberlerine yöneldiler. Simannage içinde bir ışık hissetti. Yüzü gülümsedi; *"Burç çemberi döndü…"* diye geçirdi içinden. Kisumanne'ye baktı, oyunun bitmesinden dolayı son derece öfkeliydi. Eğilip kulağına fısıldadı; *"Burç çemberi döndü…"* Kisumanne bir an anlamadı, Simannage tekrarlayınca durup etrafına bakındı. Ruhu hala oyundaydı, bu duyduğunu tam olarak kavrayamıyordu. Tilla, Kisumanne'nin şaşkınlığına bir anlam veremedi. Sonuçta bir oyundu ve bitmişti. O kadar bol zaman vardı ki, yine oynanırdı. Büyütmeye gerek yoktu böyle şeyleri. Simannage onun da kulağına eğilip haberi fısıldadı; *"Burç çemberi döndü…"*

-*Emin misin?* diye yanıtladı Tilla.

-*Renk gözemde hissediyorum. Hem de derinden, yanılmam olası değil…*

Tilla bir an donup kaldı. Oldukça yorulmuştu ve olanı biteni kavramakta zorlanıyordu. Rakipleri özçemberlerine yönelmişlerdi, Hurruram da, izleyiciler de… Üç yargıç koca oyun çemberinde yalnız kalmıştı. Üzerlerinde gısrab yoktu ve NiNKuM konuşmalarını kaydetmiyordu. Simannage fısıldayarak konuşmayı sürdürdü.

-*Burç çemberi döndü, artık yol ayrılabilir. Sezgilerimin buyruğuna uyan budur.*

Yargıçlar henüz buna hazır değildi, ne de koşulların hazır olduğunu düşünüyorlardı. Özellikle Kisumanne tedirgindi. Her şeyi yeniden düşünerek gözden geçirmeyi tasarlıyordu.

-Miganna'nın davetiyle yol ayrımının ilişkisini kuramadım? diye sordu Simannage'ye.

-Bunu açıklayamam, ama hissediyorum. Yol ayrımının zamanı yaklaştı, sadece bunu söyleyebilirim.

-O kadar zamandan sonra ilk kez çember daveti yapıyor Miganna. Bu belki de daha kötü bir zamanın başlangıcı olabilir. Bilemiyorum. Zihnim çalkantılı…

Üç yargıç tartışa tartışa özçemberlerine yöneldiler. Davet için hazırlanmaları gerekiyordu. Her biri kafalarındaki sorularla girdiler özçemberlerine. Simannage içlerinde en sevinçli olandı. Hemen elbiselerini çıkarıp temizlik kapısına girdi. Yansıtıcı duvarda kendisine baktı; renkleri ışıldamaya başlamıştı. Renkleri ışıldadığına göre sezgisi doğru olmalıydı. Diğer yargıçların kafasının karışmış olması doğaldı. Onların sezgileri güçlü değildi. Sevinçle temizlenirken içinde dişiliği kıpırdadı. Temizlik kapısından çıkıp dimannaİtimama örtüsü altına girmeyi seçebilirdi. Ama o temizlik kapısında düşlerine bıraktı kendini. Oyunda etkilendiği Urudduha'yı seçti.

Miganna herkesin yerini almasını bekliyordu. NiNKuM'dan yargıçlar çemberini derinlikli göstermesini istedi. Beş yargıç da yerini almıştı. Pasalla da olsa altı yargıç olacaktı. Yargıçların bir eksik olması hoşuna gitmedi, buna da bir çözüm bulmalıydı, belki Pasalla'yı affetmeliydi. Bu görüntü hiç hoş değildi. Yargıçların etrafında on iki rehber sıralanmıştı. Onlar tamdı.

Gerçi yargıçların oturuş biçimi, iki yanda iki yargıç ve tam Miganna'nın oturacağı yerin karşısına bir yargıç gelecek biçimde düzenlenmişti. Bu bir tamlık duygusu verirdi ama tam karşısına gelecek yere Kisumanne oturmuştu. Kisumanne'yi zaten kendinin karşı ucu olarak görüyordu, bu nasıl bir rastlantıydı? Anzu nasıl bunu fark etmemişti. Tam onun arkasına düşecek şekilde de Galza oturuyordu. Yani Miganna baktığında görmek istemediği iki nişi tam da karşısına denk gelmişti. Ama Anzu durumu nereden bilecekti? Ona bu konuda bir şey söylememişti ki. Zaten oturma yerlerini NiNKuM belirliyordu. Keşke oturma yerlerini daha önceden NiNKuM'a bildirseydi. Ama olmuştu bir kere, şimdi konuşacaklarına odaklanmalıydı.

Miganna çembere girmeden önce NiNKuM ışıkları kararttı ve o kapıdan girince yeniden aydınlattı. Ne zaman Miganna bir yere gitse artık böyle karşılanıyordu.

-"…kuruca anNi…"

Bütün rehberler ayağa kalktı, bir tek Galza oturuyordu. Yargıçlar da ayağa kalkmadı. Böyle bir alışkanlıkları yoktu. Rehberlerin ayağa kalkmasını da şaşkınlıkla izliyorlardı.

Miganna gelip yargıçların karşısında durdu ve selam verdi. Yeni selam biçimi biraz garipti:

-Soy yürüsün, tür yürüsün…
NiNKuM sonsuzlukla büyüsün…

Rehberler hep bir ağızdan selamı tekrarladılar ama yargıçlardan kimi katıldı kimi katılmadı, bazıları sadece dudağını oynattı anlaşılmasın diye.

Miganna oturduktan sonra, önce rehberleri gözleriyle yokladı ama Galza'yı görmezlikten geldi. Ardından yargıçlara şöyle bir baktı ve sözü açtı:

-*Yargıçlar ve rehberler! NiNKuM'u bekleyen tehlikeler var. Bu tehlikeler karşısında önerilerinizi dinlemek isterim. Tehlikenin boyutları baş edeceğimizden büyük olabilir. Elbette önce tehlikenin ne olduğunu ortaya koymak isterim*. dedi ve tehlikeleri NiNKuM'un derinlikli görüntüleriyle bir bir anlattı. Miganna anlatımı sırasında kendinden geçmiş gibiydi; kimi zaman ayağa kalkıyor, kimi zaman özel bir yeri işaret etmek için eğiliyordu. Yargıçlar uzun süredir Miganna'yı görmediklerinden her hareketini dikkatle izliyorlardı. Rehberler Miganna'daki bu coşkuya anlam veremiyorlardı.

Miganna anlatımını bitirdikten sonra önce rehberlerden görüşlerini dinlemeye başladı. İlk sözü Anzu'ya verdi.

-*Rehber Anzu!*

-*Kurucu anNi*, *önderim!*

Bu sesleniş biçimine yabancı olan yargıçlar bu yanıtı yadırgadılar, hatta Kisumanne'nin yüzünde bir gülümseme belirdi. Miganna yargıçların rahatsızlığını hissetti ama görmezlikten geldi.

-*Rehber Anzu, su takviyesi düğümü için bir çözüm öneriniz var mı?*

Çekingen, içe dönük ruhu ilk söze başlarken titriyordu, ne yapacağını şaşırmıştı sanki, konuşmadan önce ayağa kalktı.

-*Rehber Anzu, otururak konuşabilirsiniz.* diye uyardı Miganna.

Anzu oturdu, etrafına bakındı. Özellikle yargıçların olması onu tedirgin ediyordu ama bütün gözler üzerindeydi.

-Önderim! dedi. *SazitaNigin'de kullanılan su nedeniyle sürekli bir su ihtiyacı olacakmış gibi görünüyor. Hesap rehberi Magid daha iyi anlatacaktır gerekçelerini. Öyle sanıyorum ki, kesin bir çözüm için üretim çemberi kapatılmalı.*

-Öyleyse Küçük Gaga'dan su takviyesi almak zorluğu tümden ortadan kaldıramayacak?

-Belki Anşar'ın ağ çakılından da almak gerekecek. Tabii Ki'nin ağ yolunda kaldığımız sürece zaman zaman Ki'den su takviyesi yapmamız gerekebilir.

-Bunun nedeni sadece üretime harcanan su mudur? diye sordu Miganna.

Anzu söyleyip söylememekte çekindi ama Miganna'yı yanıtlamamayı göze alamadı. Kekeleyerek, hatta neredeyse mırıldanarak konuşmaya başladı:

-Şey, aslında azidaların Ki'ye kadar götürülmesi hesaplanmıştı bu yüzden azidalar NiNKuM'da kaldığı sürece bu düğüm olasılığı var. Sonra rehber Magid'e baktı. O, başını eğmiş önündeki hesaplarla ilgileniyordu*. Elbette rehber Magid bu konuda ayrıntı verebilir önderim.*

-Rehber Magid!

-Kurucu anNi, önderim!

-Rehber Anzu'nun söylediği doğru mudur? Azidalar olduğu sürece su kıtlığı olacak mı?

-Öyle görünüyor önderim. Hesaplarıma göre Apsu çemberine girip Nibirru'ya dönmek, orada kalmak ve sonra yola çıkmakla ilk hesaplanan yolu almış bulunduk. Hesaplara göre Ki'nin ağına

kilitlenmiş olmalıydık ve hesaba göre azidalar Ki'ye indirilmeliydi. Bir de üretim çemberinin harcamaları buna eklenince su kıtlığı beklediğimizden erken belirdi. Ne yazık ki bir çözüm bulamadık önderim.

Bu konuşmalar olurken Tiamatşi'nin nefes alışverişleri hızlanmıştı. Bütün düğümlerin kaynağı olarak azidaların görülüyor olması göğsünü daraltıyordu. Magid konuşurken bütün rehberlerin ve yargıçların gözü Tiamatşi'ye kaymıştı. Bu bakışlardan da ürküyordu. Miganna bir anda Tiamatşi'ye seslendi:

-*Rehber Tiamatşi!*

Tiamatşi önce Miganna'ya baktı ama uzun süre göz göze kalamadı. Rehberlere çevirdi gözlerini, son olarak da yargıçlara. Yargıç Simannage'nin şefkatli bakışı yüreğini ısıttı. Ona güveniyordu ve Galza'ya. Kisumanne'ye baktığında da şefkat hissetti. Biraz rahatladı. Ayağa kalktı, boyu kısa olduğundan ayağa kalkmak istedi.

-*Kurucu anNi!* diye seslendi.

-*Oturarak konuşabilirsin rehber Tiamatşi*. dedi Miganna.

-*Bir nişi kadar boyum uzun olmadığından, izin verirseniz ayakta konuşmak isterim.* dedi kararlı bir şekilde Tiamatşi.

Rehberler ve yargıçlar arasında bir gülüşme oldu. Nişi dilini de iyi telaffuz edemediğinden buna alışıktı. Ne zaman konuşsa nişilerin yüzünde gülümseme oluyordu.

-*Nasıl rahat edersen.* dedi Miganna.

-*Biz kişiler, yani sizin deyişinizle azidalar NiNKuM'a kendi isteğimizle gelmedik. Nibirru'ya da kendi isteğimizle gitmedik. Soyumuz Nibirru'ya Tanrı Enki tarafından getirildi.*

Tiamatşi, Enki'ye *"Tanrı"* deyince bu kez rehberler ve yargıçlar arasında kahkahalar yükselmeye başladı. Kahkahalar bitince sözünü sürdürdü Tiamatşi:

-Bütün kişiler "Tanrı Enki" der. O sarmalından kattı bize, biz onun soyundanız. O korudu bizi Ki'nin tufanından, biz onun korumasındayız. O bilmeyi öğretti bize, biz onun bilgisini severiz. Size kim verdi bilmeyi? Sizi kim korudu ateş kasırgasından, sizin sarmalınızı kim büktü ezelden?

Tiamatşi'nin bu konuşması ortamı soğuttu, gerdi. Hiç beklenmedik bir şeydi. Miganna hemen müdahale etti.

-Rehber Tiamatşi, su meselesiyle ilgili fikriniz nedir?

-Kurucu anNi! Tiamatşi'nin telaffuzu iyi olmadığından "anNi"yi, "anKi" olarak söyledi sanki. Rehberler ve yargıçlar yine kendilerini tutamadılar. Miganna da şaşırdı. Ama içten içe de hoşuna gitti bu söylem. Alalu Ki'nin yöneticisi olamamıştı ama belki de Miganna Nibirru'dan sonra Ki'nin yöneticisi de olacaktı. "anKi" kulağa çok hoş geliyordu.

Gülüşmeler bitince Tiamatşi konuşmasını sürdürdü:

-Nibirru'nun suyunun tükenmesinin nedeni kişiler deniyor, oysa kişilerin sayısı nişilerin sayısının altmışta biri. Kişilerin boyu nişilerin yarısı, tükettiği su da bu oranda.

Tiamatşi bir sınırı geçmişti artık, içinde ne varsa dökmek istiyordu ve konuştukça heyecanı da artıyordu. Galza Tiamatşi'nin cesaretini ve tutumunu şaşkınlık ve saygıyla izliyordu. Nişiler içinde bir kişi, üstelik ufacık boyuyla nasıl da hakkını savunuyordu, nasıl da düşüncelerini anlatabiliyordu bir bir… Üstelik yeni düzendeki katı otoriteye rağmen. Bir yandan da alınıyordu boyun eğdiği için

Miganna düzenine. Eşitlikçiliğin bozulmasına karşı direnemediği için utanıyordu.

Sadece Galza değil, bütün yargıçlar ve elbette başta Marduk olmak üzere rehberler dikkatlice dinliyorlardı Tiamatşi'yi:

-Kişiler olmazsa su düğümü çözülecekse, tek bir çözüm var o zaman; bizi yok etmelisiniz. Gök kapısını açıp boşluğa bırakmalısınız bizi. Bunu yapacak gücünüz de, olanağınız da var. Ama yasalarınız ve uygarlığınız da var. Yasalarınıza ve uygarlığınıza ihanet edecekseniz sözüm yok. Ancak etmeyecekseniz, o halde söz verdiğiniz gibi bizi Ki'ye götürün. Ki'de yollarımız ayrılır, suyunuz da bol olur, ömrünüz de. Biz kendi toprak örtümüzde ışırız. Aklımın buyruğu budur.

Yargıçlar neredeyse kalkıp ayakta alkışlayacaklardı. Miganna böyle bir şey beklemediğinden ne yapacağını şaşırmıştı. Kimi rehber şaşkınlıkla, kimi rehber saygıyla kimisi de gururla bakıyordu Tiamatşi'ye. Bir süre sessizlik oldu. Miganna sessizliği yırttı:

-anNi soyu, Nibirru uygarlığının devamıdır ve uygarlığımızın değerleri neyi gerektiriyorsa onu yapacağız. Sizi Ki'ye bırakmak NiNKuM'un görevidir ve öyle olacak.

NiNKuM deyince aklına NiNKuM'a verdiği buyruk geldi. Bütün Nişiler ve azidalar yargıçlar çemberini izleyeceklerdi. Onların gözünde ne hale düştüğünü hayal etmeye çalışıyordu, Tiamatşi'nin konuşmasının etkisini hayal etmeye çalışıyordu. Bir an önce konuyu değiştirip Tiamatşi'nin öne çıkmasını engellemeliydi. Hemen görü rehberi Simrad'a sözü verdi.

-Rehber Simrad!

-Kurucu anKi!

-Daha önce gök gemilerimiz Küçük Gaga'dan su takviye ettikleri için oradan su alabileceğimizi umuyorum. Ama Anşar'ın ağ çakılında su var mı? Almak olanaklı mı?

-Kurucu anki, ağ çakıllarından biri boşluğa su fışkırtıyor, dolayısıyla Küçük Gaga'dan daha kolay su alınabilir bu ağ çakılından. Zaten bir su dönengesi, buzdan oluşuyor, içinde büyük bir su örtüsü var. Ki'nin ağ çakılı Kingu'nun döngüsel uçlarında da su var. Oradan da su takviyesi yapılabilir. Bu yüzden su bulmak önemli değil, belki takviye etmek de önemli değil ama Anşar'ın kuzey kutbundaki altıgenin içinden titreşimler alıyoruz. Üst döngüsel ucunda bir altıgen olması beklenmedik bir şey, daha önceki kayıtlarda da yok. Bu titreşim, sonsuzluk çemberleri arası genişlikte bir yelpazeye sahip, hala çözemedik örüntüsünü. Bizim uygarlığımızın bunu çözmesi çok uzun süre alabilir belki… Çekincemiz, o altıgeni yapanlar yahut titreşimle bizi takip edenlerdir. Böyle bir uygarlığın NiNKuM'u bir anda yok etmesi olasıdır. Güçlerine karşı koymamız olanaksız gibi… Aklımın buyruğu budur.

Miganna o zaman Tilla'nın yüzüne baktı. Tilla daha önce bu bilgiyi kendisine iletmemişti. Tilla başını öne eğdi.

Miganna sarmal rehberi Ningişzidde, yasa rehberi Massugid, oyun rehberi Hurruram, üretim rehberi Narkalid, ışık rehberi Ninnah, yazılım rehberi Nidaba ve korunma rehberi Marduk'un da görüşlerini aldı. Ama tören rehberi Galza'ya söz vermedi. Sonra dönüp en uyumlu gördüğü yargıç Ennezi'den görüşünü istedi.

-Yargıç Ennezi!

-Önder Miganna!

Miganna Ennezi'nin kurucu dememesine öfkelendi ama herkesin izlediği bir yerde dikkatli hareket etmeliydi. Otoritesi tehlikeye girebilirdi.

-Siz ne düşünüyorsunuz?

Ennezi biraz düşündükten sonra sözü açtı:

-İki olasılık görüyorum; birincisi yola devam etmek, ikincisi Nibirru'ya geri dönmek. Nibirru'ya dönüşün düğümleri çözmeyeceğini düşünüyorum. Birçok olumsuzluk barındırıyor, mesela su kaynağı ve Apsu'nun korumasının eksikliği gibi.

-Dönüşü olumlu bulmuyorsunuz, öyle mi?

-Hayır! Birinci olasılık, yani Ki'nin ağ çekimine kilitlenmek daha olanaklı. Madem Kingu'nun döngüsel uçlarında su var, o kullanılabilir. Hem Tiamatşi haklı, Kişilerin dönengelerine bırakılması gerekir. Öte yandan Apsu'nun korumasının yanı sıra, Ki'nin kaynakları da kullanılabilir.

-Ki'den gelen gökçemberi genliğindeki titreşimler için ne düşünüyorsunuz?

-Bu, oraya gitmeden anlaşılacak bir şey değil. Ancak o titreşim bizim uygarlığımız seviyesinde ve baş edilebilir. Dolayasıyla bir tehlike oluşturmaz. Kingu'nun karanlık tarafında da gizlenebiliriz, gözlenme perdesiyle de gizlenebiliriz, ışın perdesiyle de korunabiliriz. Aklımın buyruğu budur.

Miganna, sözü Kisumanne'ye vermek istedi. Arkasındaki Galza ile göz göze gelmemek için çabalıyordu.

-Yargıç Kisumanne!

-Önder Miganna!

Miganna anlıyordu ki yargıçlar ağız birliği yapmış gibi hep eski seslenişi sürdürecekler… Buna dayanmalıydı. Sonra bir çözüm bulacaktı bu konu için.

-Türümüzün, yani nişilerin soyunun devamı için hangi olasılık daha uygundur?

-Türümüzün ışıması açısından Ki'nin ağ çekimine kilitlenmek daha uygun ama nişilerin çoğalması için uygun mu, düşünmeliyim. Sarmal rehberliği oluşturdunuz ve sarmal çemberindeki çalışmalar sürüyor. Dönengeler arası yolculuk çoğalma üzerinde olumsuz baskı oluşturuyor. Ağ çekim gücü sarmalın düzenlenmesini bozabilir. Rehber Ningişzidde bu konuda ayrıntıları verebilir. Ki'nin ağ çekiminde yeni nişilerin oluşması mümkün mü, bilmiyorum. Işıma ve üreme yerçekimsel dalgalardan bile etkilenir. Dolayısıyla ağ çekimlerinden de etkilenir. Ki'nin dönüş hızı çok, bu nasıl etkiler, bilemiyorum.

-Rehber Ningişzidde!

-Kurucu anNi!

-Siz ne düşünüyorsunuz?

-Azidaların aralarında doğal doğumlar oldu. Nişiler arasında böyle bir üretim artık kalmadı. Bizim araştırmalarımıza göre NiNKuM seyahat ettiği sürece, nişi sarmalları üzerinde olumsuz bir etki oluşturuyor. Yüz sarmalın hiçbiri belli büyüme döngüsün, geçemedi. Oysa azidaların sarmalları çok daha başarılı. Aklımın buyruğu budur.

Rehber Ningişzidde sözünü bitirince herkes Tiamatşi'ye baktı. Tiamatşi bakışlardan artık rahatsız olmuyordu, hatta gururla göz göze gelebiliyordu.

-Böyle giderse nişiler bitecek, Azidalar çoğalacak, öyle mi? dedi Miganna. Dediğine pişman olmuştu. Herkes birbirine bakıyordu. Tiamatşi ilk önce sevinmişti bu duruma ama sonra nişilerin kişilere düşmanlık besleyeceğinden korktu. Miganna sözünü yürüttü:

-AnNi soyu sürdükçe nişiler tükenmeyecek elbette… Söze girdikten sonra kendini ve yeni düzeni övmeye başladı Miganna, herkesin izlediği bir toplantıda ne söylemek istiyorsa hepsini kendinden geçmiş bir halde anlatıyordu.

Galza giderek sıkılmaya başlamıştı, Simannage'nin içine seslendi;

-<Vakit geldi rehber Simannage… Burç kilidini açıyorum. Bana katıl!>

Simannage heyecanlandı, soluk alışı değişti. *<Hazırım!>* diye fısıldadı Galza'nın içine. Zaten değişikliği sezmişti ve bu toplantı tam da düğümün çözüleceği yerdi.

Galza kimin renk gözesine ulaşabiliyorsa hepsinin içine seslendi. Özellikle Marduk, Tiamatşi ve Kisumanne Galza'yı ilk duyanlardandı. Narkalid de çağrıyı hissedenlerden biri oldu. Yasa rehberi Massugid Galza'ya kapalıydı. Ona ulaşamıyordu. Zaten o eşitlikçi kilit ağının bir parçası değildi. Ona hiç bilgi verilmemişti. Yazılım rehberi Nidaba, Tilla'nın yönlendirmesiyle çoktan hazırlıklarını bitirmişti. Haber geldiği an, bir komutla otomotların dizgesi değişecekti, bütün yetki Marduk'a geçecekti.

Miganna sözünü bitirdiğinde sessizlik oldu. Miganna bir gariplik olduğunun farkındaydı. O an Galza ayağa kalktı, söz almadan konuşmaya başladı:

-Ey Nişiler, ey kişiler! Özerkler ve NiNKuM!

Kimin ölüp kimin ışıyacağını bir nişi mi belirlemeli? Bu mudur uygarlığımızın sonucu?

Ne yapıp yapmayacağımızı bir nişi mi belirlemeli?

Bu mudur uygarlığımızın buyruğu?

Nişilik kölelik midir? Bir nişiye boyun eğmek midir uygarlığımızın ucu?

Bu mudur uygarlığımızın yasası?

Hangi nişi Birata'nın yerine kendini koyma hakkına sahiptir? Bunu reddediyorum.

Hangi nişi, yazgımı yazma niyetindedir? Bunu reddediyorum.

Uygarlığımız adına reddediyorum!

Işık adına reddediyorum!

Birata adına reddediyorum!

Işısın eşitlikçilik!

Işısın Nibirru!

Işısın Ki!

Işısın varlık!

Sözünü bitirir bitirmez, doğruca kapıya yöneldi. Miganna ayağa kalkıp bir şeyler söyleyecekti. Ama daha dudağından bir sözcük düşmeden Simannage Galza'nın peşine takıldı, ardından Kisumanne ve Tilla… Diğer yargıçlar da onları takip ettiler. Rehberlerden ilk önce Marduk ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. Peşinden Tiamatşi, Ningişzidde… Nidaba o an dizge kilidini açtı.

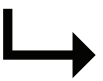

⮑△⇨↖⇊↓ ⇔▶←⇨△⇨
⇦▶△⇨⇔↗↓↖ ↤⇅↤ ⇔↓⇔⇦⇨▽▶⤓ ⇣⇞⇞⇡⇣
⌄▯△→▯△↓↰ ↤⇡⇄⇢ ➡⇨△⤓ ↙↓→ ↤⇅⤓ ⇨→▶◤⇨→
⇨ ⇨⇦⇨⇔▶ ↤⇡ ⇋⇨△▽▶ ⇞↵

→➪▽→➪⇔⇔➪

Pasalla, daha tamamlanmamıştı ama tamamlanmış gibi uzaklaştırılmıştı yönetimden. Daha birkaç örgü bedeni vardı aslında. Bu, onlarca şar demekti. Ama eşitlikçiler düzeni değiştirince örgü bedenler yok edildi ve Pasalla da Lukara'ya döndü. Gerçi Miganna'nın yaptığı düşünülürse, eşitlikçilerin yaptığından şikayet edemezdi. Artık kısıtlı değildi; yemeğini istediği zaman yiyebilirdi, istediği zaman içerdi… Kendine ait bir özçemberi vardı. Temizlik kapısı vardı ve NiNKuM'a ulaşma perdesi vardı. İstediği zaman eğlencelere katılabilirdi, istediği zaman dimannaİtimama örtüsü altına girebilirdi.

Yine de kısıtlılıkta kendini daha iyi hissediyordu. Bir değeri vardı orada, tehlikeli bulunduğu için tutuluyordu. Oysa şimdi sarı kahverengi giysili yüzlerce nişiden biri haline gelmişti, değersiz ve sıradan... İyi ki gısrabın altında yaşlılığı belli olmuyordu, yoksa her nişinin bakışı yüreğini delerdi.

Bu sıradanlık, bu herhangi biri olma çok ağırdı. Daha önce hiç böyle ışımamıştı, daha önce hiç sıradanlaşmamıştı. Hep seçkin bir yeri olmuştu, hep bir yetkisi, yetkinliği olmuştu… Bir an omzuna bir numara basacaklar diye korkmuştu da. Numaralı numaralı nasıl aşağılanırdı öyle! Numaralı numaralı nasıl ışırdı öyle! Bunu düşününce çıldıracak gibi oluyordu; onca hizmeti karşılığında neredeyse numaralı bir hiçliğe sürgün edilecekti. İyi ki eşitlikçiler numarayı kaldırmışlar, herkese isim alma hakkı tanımışlardı. Elbette gısrab da.

Gısrabını hissedince içindeki çalkantı biraz durulur gibi oldu. Hala gısrabı vardı, hala nişiydi ve NiNKuM'un açık yerlerinde

dolaşabiliyordu. Ne var ki herkes nişi olmuştu, kalabalık içinde bir hiç sayılırdı, yetkileri alınmış bir hiç… Gölgeleri bile onu görmezlikten geliyor, sanki o yokmuş gibi davranıyorlardı. Zaten nasıl tanıyacaktı ki herkesi? Yüzlerce insanın adını nereden bilecekti ki?

Gerçi NiNKuM biriyle karşılaştığında onun hakkındaki bilgilerin verilerini sıralıyordu göz hizasında. Yaşı, cinsiyeti, görevi, geçmişi falan… Bundan da hoşlanmıyordu Pasalla. Pasalla nasıl gördüğü hakkında bilgilere sahip oluyorsa, başkaları da Pasalla hakkında bilgilere sahip oluyordu. Bu yüzden kimse birbiriyle konuşmuyor, merak etmiyor, sorup soruşturmuyordu.

Eğlence çemberinde dolaşırken bir ara Miganna'yla karşılaşmıştı. Ne diyeceğini, ne yapacağını bilemediği için onu görmezlikten gelmişti. Belli ki Miganna da Pasalla'yı görmezlikten geliyordu. Bakmamıştı bile. Öylece çekip gitmişti. Miganna'nın bu hale düşmesi karmaşık duygular oluşturmuştu Pasalla'da. Ne sevinebiliyor ne kederleniyordu. Duyguları öylece kilitlenmişti. Ara sıra Miganna'yı tokatladığını hayal ediyordu ama arada da onun hakkında üzülüyordu. O daha büyük bir yıkım içindeydi. Kuruculuktan sıradanlığa düşmüştü, neredeyse bir çukura düşmüştü. Miganna'yı düşününce kendini iyi hissediyordu. Daha kötüleri vardı ne de olsa. Daha kötüsü…

Yine de azida dişileri aklına gelince içindeki öfkeyi bastıramıyordu. Nasıl olurdu da suçu kendine yıkardı! Bu işi isteyen oydu. Azida dişileriyle zorla sarmaşıklık yapan da oydu. Gerçi kendisi de yapıyordu ama bir kurucu olarak o istemişti. Koruma rehberinin görevi otoritenin isteklerini yerine getirmekti. Böyle düşünerek kendini haklı çıkarmak istiyordu ama bir yandan da sinsi bir sevinç beliriyordu yüreğinde. Ne olmuşsa olmuştu, iyi ki azida dişileriyle

olmuştu. Bundan pişman değildi. Pişman olduğu, suçun kendine atılmasıydı.

Gerçi bu konu birkaç şar önceki anılara dönüşmüştü. Unutulup gitmişti. Düzen değişmişti artık; Miganna da, Pasalla da sıradan iki nişiydi. Geçmişin kavgasının ne faydası vardı? Artık tamamlanmışlığa doğru yol alıyorlardı. Günleri sıradanlıkla ve hiçlikle geçiyordu. NiNKuM'dan eski görüntüleri istiyor, onlarla ruhunu eğlendiriyordu. Çürüyordu böyle boş boş, göz göre göre çürüyordu.

Önder Miganna da öyle olmalıydı. Bütün yetkileri NiNKuM'a devredilmişti. Korunma rehberinin yetkileri de elbette. Artık özerkler NiNKuM'un emrindeydi. Sadece gölgelere buyruk verebiliyordu korunma yargıcı. NiNKuM'a böyle egemen olunamazdı, güvenliği sağlanamazdı. Ayrıca NiNKuM örgü bilinçti, eski örgü bilinç isyanında olduğu gibi dizge düğümlerini açacak bir yol bulabilirdi. Bir kez olmuştu bu, yine olabilirdi.

Kim engelleyecekti ki onu? Tamlık çemberi mi? Gelişi güzel toplanmış bir topluluk NiNKuM'u nasıl dizginleyecekti? Gençliğinden beri birlik gücünün yasalarını bilen biriydi. Birlik gücü dayanışmadan doğardı. On iki nişi bir araya geldi diye birlik gücü ortaya çıkmazdı. On iki sayıydı, nicelikti. Oysa birlik nitelikti, güçtü. Parmakların yumruk olması gibi…

Karanlığa damlamadan NiNKuM'un *"efendi"* olduğunu göreceğini tahmin ediyordu. İşte o zaman tamlık çemberine gülecekti, hem de kahkahalarla! Hem de erkeklerin sakallarından çeke çeke! Eşitlikçilerin aklına nereden gelmişse sakal bırakmayı da serbest etmişlerdi. Komikti ama… Bir gök gemisinde sakal olmazdı ki. Elbette dişiler de saç uzatıyorlardı. Bu düzensizliğe nasıl dayanıp

neden tepki vermediklerini anlamıyordu. Düzen önce yüzden gözden başlardı, bunu bilmiyorlar mıydı?

Pasalla da sakal bırakabilirdi elbette ama bunu istemiyordu. Kendine ihanet etmiş gibi hissediyordu yüzündeki kılları görünce. İğreniyordu. Bu nedenle hala temizlik çemberinde kıl arındırma dizgesini onaylıyordu. Bir nişi geçmişine nasıl ihanet ederdi? Bir nişi geçmişini nasıl silip atabilirdi?

Belki kendisi ve Miganna tamlık çemberine yargıç seçilseydi, deneyimleriyle NiNKuM'u engelleyebilirdi. NiNKuM Tilla ile mi baş edemeyecekti, yoksa Nidaba'yla mı? Ya da Galza? Galza'yı ilk gördüğü gün anlamıştı, onda garip bir şeyler olduğunu anlamıştı, onun bir bela getireceğini anlamıştı. Bu yüzden kısıtlılığa göndermişti onu ama ne Miganna ne de başkaları bunu fark etmemişlerdi. Desteklememişlerdi Pasalla'yı. Sonunda ne oldu? Galza eşitlikçilik devrimini gerçekleştirdi. Ondan başka kim cesaret edebilirdi ki anNi'ye karşı gelmeyi?

Nişiler anlamamışlardı kendi değerini. Ama bir gün anlayacaklardı. Güya Galza'nın sezgi gücü çokmuş, asıl sezgi gücü Pasalla'da vardı! Sezgi dediğin belleğin zekâsıydı işte ve bellek deneyimlerden oluşurdu. En deneyimli olan kimdi? Elbette Pasalla… Belki Miganna da… Ama o Galza'nın tehlikeli olacağını fark edememişti yine de. Pasalla fark etmişti de ne olmuştu; nişiler Pasalla'ya bir pençik bile atmamışlardı. Kendi pençiği olmazsa isminin karşılığı olmayacaktı, utancından kaç lig öz çemberinden çıkmamıştı.

Bu seçilme yolu da saçmalıktı. Seçilmek ne demekti? Nişiler ne anlayacaktı yöneticinin iyisinden? Hele azidalar! En çok onlara verilen haklara öfkeleniyordu. Azidalara pençik hakkı vermek hangi akla uygundu? Onlar nişi bile değildi, onlar hizmetçiydi, hizmetçi

efendisini mi denetleyecekti? Onlara nişilerle eşit haklar verince, onlara pençik hakkı verince niye ayrılacaklardı ki NiNKuM'dan? Niye Ki'de kök salmak isteyeceklerdi ki? Nişiler ne yiyorsa azidalar da onu yiyordu. Artık onlara azida demek de yasaktı; nişi gibi kişi diyorlardı. Artık gısrabları da vardı, yeşil giysilerle dolaşıyorlardı NiNKuM'un çemberlerinde. Eğlence çemberinde oyunlar oynuyorlardı güle oynaya. Bunların olacağını bir nişi söylese gülerdi ona ama işe bakın ki şimdi hepsi gerçekti. Hem gerçekti hem de izlemekten başka elinden bir şey gelmiyordu. Lukara'nın sınırında tıpkı nişiler gibi azidalar da özçemberlerine yaşıyorlardı. *"İşte bu dayanılacak gibi değil!"* diye mırıldandı Pasalla. Bir an kendine geldi. İyi ki gısrabını çıkarmıştı, yoksa NiNKuM kayıt ederdi sözlerini ve yine başına kısıtlılık gelebilirdi.

Bir de bu herkese açık tamlık çemberi söyleşileri… Yargıçların bütün tartışmalarını nişi olsun azida olsun herkes izleyebiliyordu. Oysa yönetimin sır olması gereken bölümleri olmalıydı, kararların gizli alınması gerekenleri olacaktı. Bunları kim düşünecekti tabii? Simannage mi? O sezgilerden başka ne bilirdi ki? Törenlerde saga söyleyip sükse yapmaktan başka… Herkesin çıplak olduğu yerde o giyinik olurdu. Al sana eşitsizlik…

Pasalla düşüncelerinde boğulmuşken özçemberi aydınlandı. NiNKuM'un sesi duyuldu.

-"…pasalla… tamlık çemberi toplantısı başlıyor… "

Pasalla istese kubbeye yansıtacaktı NiNKuM toplantıyı, ama dayanamıyordu yargıçları görmeye. Özellikle Galza renklerini alt üst ediyordu. Olanak olsa gidip gözlerine parmaklarını sokacaktı. En çok onun bakışlarından nefret ediyordu çünkü.

Yine de izlemeden kendini alamıyordu. İçini merak kemiriyordu, içini boşluk kemiriyordu. İzlemeyip ne yapacaktı? Hem yargıçlara soru gönderilebiliyordu NiNKuM aracılığıyla. Fırsat bulursa nişilerin karşısında küçük düşürebilirdi Galza'yı. Belki de kendi yerine getirilen çaylağı, yani Marduk'u küçük düşürmeliydi. Nasıl olurdu da nişiler kendi yerine Marduk'u seçerlerdi, anlamıyordu. Daha ad alalı kaç şar olmuştu ki? Eğitimi yoktu, deneyimi yoktu… Korunma rehberi olarak ne yapmıştı da nişiler onu sevmişti?

NiNKuM önderlik yetkisini de aldığından, konuşmaları artık o açıyordu. NiNKuM tartışılacak düğümün mor vurgulu olduğunu söyleyince Pasalla'nın dikkatini çekti. Mor vurgu ışıksal bir şeye işaret ediyordu.

"…tamlık yargıçları…" diye anlatmaya başladı NiNKuM, "…üç olanaktan birini seçme zamanı geldi. NiNKuM nereye kilitlenmeli, karar verme zamanı geldi. en tehlikelisinden başlayarak sıralayacağım. en tehlikelisi, ki'nin ağ çekimine kilitlenmek. bu kilitlenme ki'den saldırı olasılığını artırıyor, çünkü ki'deki uygarlıklığın elinde dehşet silahları var. ayrıca ki'nin güney döngüsel ucunda, ki dışı bir uygarlığın üssü bulunmakta. NiNKuM'un varlığını tehdit görme olasılıkları yüksek. onların yıkıcı gücü ki uygarlığının çok üstünde… görünmezlik örtümüz bu uygarlık için yetersiz. üstelik görünmezlik örtüsü çok güç tüketiyor ve uzun süre kullanıldığında ışık kaynaklarını azaltıyor… bu olanakta kilitlenme halinde tehdit olasılığı 60'da 48. bu olanakta kitlenmede apsu'nun serpintilerine karşı ki'nin çemberi NiNKuM'un korunmasını sağlayabilir. ki'ye gök gemisi göndermek ve ki'yi gözlemlemek için çok uygun konum… "

NiNKuM bunları seslendirirken, tamlık çemberinin ortasında Ki'nin ağ çekimindeki olasılıkları derinlikli görüntüleniyordu.

"... tamlık yargıçları; kilitlenmek için ikinci olanak, ki'nin ağ çakılı kingu'nun apsu tarafında ağ çekimine tutunmak. bu durumda görünmezlik örtüsünü kullanmak gerekli değil. kingu ağ çekim kilidiyle bağlandığından NiNKuM'un konumlandığı yer görüş açıları dışında. ki'lilerin kingu üstündeki maden çalışmaları var. araçları NiNKuM'u fark edebilir. görünmezlik örtüsü bu düğümü çözecektir. bu kitlenme olanağında tehlike 60'da 31'dir... bu konum ki'nin koruma çemberi dışında... apsu'nun serpintilerine karşı NiNKuM kendi ışın perdesini kullanmak zorunda kalacaktır. kaynaklar bulmak açısından uygun. kingu'da maden ve döngüsel uçlarındaki su olası ihtiyaçları karşılayacaktır. gök gemileri görünmezlik örtüsüyle ki'ye inebilir..."

Bu ikinci olanakla ilgili görsel de tamlık yargıçlarının ortasında belirdi. Bütün yargıçlar dikkatlice inceliyorlardı. İnceleme tamamlanınca NiNKuM üçüncü olanağı açıklamaya başladı:

-"...tamlık yargıçları; en güvenli olanak olarak seçtiğim kilitlenme, ki'nin apsu'nun etrafındaki ağ yolunun bakışımı... ki'den fark edilmem olanaksız. bu olanakta kilitlenmeye karşı tehdit olasılığı 60'da 6'dır. bu olasılık ki uygarlığı dışındaki uygarlıklarla ilgili hesaplandı. ki'ye gök gemisi göndermek daha fazla güç gerektirecek. apsu'nun serpintileri için NiNKuM kendi ışın perdesini kullanacak. su ve başka olası gereksinimlerin karşılanma olasılığı 60'da 35 azalıyor..."

Tamlık yargıçları NiNKuM'u dikkatlice dinleyip not tuttular. Görselleri ayrıntılarıyla incelediler.

"...tamlık yargıçları ve NiNKuM halkı; NiNKuM'un artık bir konuma kilitlenmesi zamanı geldi. bu karar, NiNKuM'un geleceğini belirleyecek. bu nedenle hangi olanakta karar kılınacaksa 'katesase' onayı gerekir. sadece bir yargıç bile katılmazsa, dizin bayruğuma göre, dizge düğümü açılmayacaktır. ayrıca kararın mühürlenmesi gerektiği için yargıçlar dusbağlarıyla onaylamalılar. nişi ya da kişilerin soru ve itirazları katesase penceğinden önce olmalıdır. tamlık yargıçlarına söz hakkı, yargıçlık penceği sıralamasına göre verilecektir. yargıç galza, ilk söz hakkı sizindir. üç olanak hakkında düşüncelerinizi açıklayın!.. "

Galza bir süre yargıçlara baktı, turuncuya kaçan kıvırcık sakalını okşadı. Çenesini sıvazladı. Bu haliyle sanki Dagu'yu andırıyordu. Galza'nın sesi de Dagu'ya benziyordu; kısık ve derin... Onun gibi sakin ve duru konuşuyordu.

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Kişilerin NiNKuM'da mı, Ki'de mi ışıyacaklarına karar vermeden bu olanaklar değerlendirilemez. En güvenli kilit Ki'nin bakışımı ama Ki'ye en uzak kilit... Bu nedenle ben konuşma hakkımı kişilerin sözcüsü olan yargıç Tiamatşi'ye bırakıyorum. Onun görüşü karar almamızı kolaylaştıracaktır.

"...yargıç tiamatşi, söz size sunuldu..."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Yargıç Galza haklı. NiNKuM'un ilk görevi bizim Ki'ye inmemizi gerektiriyordu. Lukara ile birlikte Ki'de ışık koşulları oluşturacaktık ve Nibirru gelene kadar altın biriktirecektik. Doğru mu NiNKuM?

-"...görev izleği tam da böyle yazılmıştı yargıç tiamatşi..."

-Nibirru kavrulduktan sonra artık bu görev gerekçelerini kaybetti. Nibirru için altın bulma gerekçesi bitti. AnTi soy yönetimi, yeniden Ki

görevi belirledi. Bu görevin gerekçesi anTi soy yönetiminin devamıydı ve NiNKuM'un Ki'nin ağ çekimine kilitlenmesini amaçlıyordu. Doğru mu NiNKuM?

-"...değişmiş görev izleği tam da bu gerekçelere dayandırılmış yargıç tiamatşi..."

-Bu görev gerekçelerinin ilkinde kişiler öz dönengelerine, yani Ki'ye indirilecek, orada yazgılarına sahip çıkacaklardı. İkincisinde kişilerin geleceğiyle ilgili bir açıklama yoktu bildiğim kadarıyla, doğru mu NiNKuM?

-"...ki'nin ağ çekimine bağlandıktan sonra azidalar ki'ye indirilecek, diye kayıt işlenmiş yargıç tiamatşi..."

NiNKuM bu kaydı açıklayınca Tiamatşi şaşırıp yargıçlara baktı.

Pasalla bunu biliyordu zaten, Tiamatşi'nin şaşkınlığından büyük sevinç duydu. "*Ah şuna bak, şu yabaniye! Yargıç yaptılar ya bunu, şimdi de nişilerin geleceğini karara bağlayacak!"* diye sövüp sayıyordu içinden.

Tamlık çemberini izleyen kişiler arasında huzursuzluk başladı. Miganna tamlık çemberini izlemekten vazgeçti ve kaçar gibi temizlik kapısından içeri girdi. Kendisinin izlendiğine yönelik bir duyguya kapılmıştı. Kendisinin NiNKuM tarafından gösterileceğini sanıyordu. Temizlik çemberinden görüntü verilemezdi.

Tiamatşi ayağa kalktı. Artık kendine güveni vardı ama yine de söyleyeceklerini ayakta söylemek istiyordu. Sanki ayağa kalkınca nişilerle eşitleniyordu.

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Yargıç Galza haklı. Kişiler bir karar vermeli, NiNKuM'da mı kalacağız yoksa öz dönengemizde mi

ışıyacağız? NiNKuM'daki ışık olanağımızı ve yerimizi biliyoruz. Ama Ki'deki ışık olanaklarını bilmiyoruz. Nasıl seçim yapacağız? Bir yanda Nibirru köklerimiz, bir yanda Ki köklerimiz…

Nişiler bizim akrabamızdır, sarmalımıza sarmallarınız katılmış, hem de kaç şar... Nişiler bizim dostlarımızdır, geçmişimiz geçmişinize katılmış, hem de kaç şar... Nişiler bizim yakınımızdır, aynı havayı solumuşuz, hem de kaç şar… Nibirru bizim dönengemizdir. Onun gün döngüsüne, onun çekimine alışmış bedenimiz…

Kişiler de bizim atalarımızdır, sarmalımızın ana örgüsü hala kişilerin sarmalındandır, hem de her haliyle… Kişiler bizim akrabamızdır, boyları boyumuza uygundur, kılları kılımıza, hem de her haliyle… Ki bizim dönengemizdir. Onun gün döngüsünde evrilmişiz, onun çekiminde dolanmış sarmalımız.

Bu seçim hiç de kolay değil; Nibirru da bizim dönengeimiz, Ki de. Bize Nibirrulu dense yeridir, Ki'li dense de. Gerçi artık Nibirru yok ama NiNKuM artık Nibirru'dur. NiNKuM'daki olanaklarımızı biliyoruz, haklarımızı biliyoruz, yerimizi biliyoruz, geleceğimizi biliyoruz. Ama Ki'de hangi olanaklarımız olacak, bilmiyoruz. Hangi haklarımız olacak, bilmiyoruz. Kililer bizi kabul edecekler mi, bilmiyoruz. Orada ışıyabilir miyiz, bilmiyoruz.

Ki ile ilgili bilgileri bilmeden bir seçim yapılamaz. Değil mi NiNKuM?

-"…yargıç tiamatşi, bilgi seviyeleri arasındaki aşırı fark nedeniyle seçim yapmak uygun değil. kayıtlarımdaki ki verileri, geçmiş zaman bilgileri ve alıcılarımızın verilerine dayanıyor. buna göre; kişilerin uygarlığı dehşet silahı üretmiş. kişiler dönengenin her yerinde ışıyacak kadar çoğalmışlar. nüfus özellikle kuzey bölgelerindeki ortak çemberlerde toplanmış. merkezi bir yönetimleri yok, birçok yönetim birbiriyle çatışma

halinde... dönengede NiNKuM kişileri için yalıtılmış yerler bulunabilir. gök gemileri gönderilip araştırılma yapılmalı. bu verilerle karar vermek uygun değil..."

Tiamatşi, NiNKuM'un kendini onamış olmasından memnun bir şekilde yerine oturdu. Bir an sessizlik oldu. NiNKuM soruyu değiştirdi:

"...yargıç kisumanne, kişilerin seçim yapması önerisi hakkında görüşünüz nedir?.."

NiNKuM, dizgelerinde olmayan bir tavırla soruyu değiştirmişti. Tilla ve Nidaba birbirlerine baktılar. Yoksa NiNKuM dizge düğümlerini çözecek biçimde gelişiyor muydu? En çok korkulan şey buydu. Ama belki de dizgelerde böyle bir şey vardı, kontrol etmeleri gerekirdi. Kisumanne bir gariplik olduğunun farkına vardı. Tilla ve Nidaba'nın şaşkınlığını izledi. Sonra sözü açtı:

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! Koşullar uygun olmazsa NiNKuM kişilerinin Ki'ye gönderilmesi karara bağlanamaz. Demek ki oradaki olanakların araştırılmasını beklemeden seçim yapılabilir. Eğer Ki uygun değilse karar uygulanmaz. Öte yandan NiNKuM'un verilerinden anladım ki bir an önce NiNKuM'un kilitlenme kararı verilmesi gerekir. Dövülmüş bileziğin tehlikesi altında böyle ortada kalamayız. Olanaklardan birini seçmeliyiz. Sözüm bu kadar NiNKuM!

-"...tamlık yargıçları onarsa, hemen seçim yapılabilir. kişilerin pençik verme işlemi çok kısa sürede bitecektir. pençik sonucuna göre tamlık yargıçları üç olanaktan birine kilitlenme hakkında görüşlerini bildirebilir. tamlık yargıçları, kişilerin kararını öğrenmeme onay veriyor musunuz? bunun için pençik çokluğu yeterlidir dizgeme göre..."

NiNKuM, yargıçların kararlarını bütün NiNKuM halkının göreceği bir görsellik haline getirip açımladı. Bütün yargıçlar seçime destek vermişlerdi. Kişiler gısrab giydiklerinden doğrudan NiNKuM'a bağlıydılar. Bütün kişilerin kararını NiNKuM bir anda öğrenebildi ve bunu görsel olarak yansıttı. Kişiler pençik çokluğuyla Ki'ye gitmeye karar vermişlerdi.

Pasalla bir sevinç narası attı. NiNKuM, Pasalla'nın perdesini açtı o an.

-"...pasalla, heyecan dalganız sağlığınızı zorlamakta... ışık çemberine gitmek ister misiniz?.."

-Hayır NiNKuM, biraz dinlenmeye ihtiyacım olabilir.

Sözü bitince sinsi sinsi güldü Pasalla. *"Anlaşılan NiNKuM kişilerden kurtulacak."* diye geçirdi içinden. Ninşilerin yapamadığını bir örgü bilinç yapacaktı. Bundan daha büyük sevinç olabilir miydi?

Seçim sonucuna Tiamatşi bir yandan da üzmüştü. Aslında burada bir yeri vardı, yargıçtı. Bu daha önce hayal bile edemediği bir konumdu. Kişiler, NiNKuM'da her zaman dışlanma tehlikesini göz önünde tutmuşlardı. Işıdıkları acıları göz önünde tutmuşlardı. Birçok haklı neden vardı ama yine de bir azida yargıç olabilmişti. Bir gün gelip durum tersine dönebilirdi elbette... Şimdi yargıçlıktan ayrılmak, haklarından ayrılmak zor geliyordu. Oysa çocukluğundan beri hayali Ki'de yaşamaktı. İçindeki bu karmaşık duyguları anlamıyordu, nerden çıkmıştı şimdi bu hüzün? Neden ruhu dalgalanmıştı böyle?

Galza, Tiamatşi'nin ruhunu sezdi, ruhundaki çöküşü gördü. Tiamatşi'nin renk gözesine fısıldadı;

-<Ki'deki olanaklar sizi korumazsa, kimse sizi oraya gönderemez. Tiamatşi Ki'ye gitse bile her zaman yargıç olarak kalacaktır.>

Tiamatşi dönüp Galza'ya baktı. Yüzünde, yüreğinde bir gülümseme belirdi. İç sesiyle anlaştığı bu sezgici dostu, onun için her zaman bir kahramandı. Ona güveniyordu, tıpkı rehberi Simannage'ye güvendiği gibi. Simannage de durumu sezmişti. Tiamatşi'yi izliyordu. Bir an Tiamatşi'yle göz göze geldiler. Uzun zamandır dikkatli bakmamıştı rehberine Tiamatşi, onun şefkatli bakışında kendini güvende hissediyordu hep.

-"...tamlık yargıçları... kişiler ki'de ışımayı tercih ettiler. bu durumda üç olanaktan hangisine kilitlenmemiz gerektiğine karar verebiliriz. dizgemdeki izleğe göre yargıçlara tek tek soracağım. yanıtlarınızı bütün NiNKuM halkı duyacak. yargıçlara soru yöneltilirse onları yanıtlayacaksınız. sonra da peçik birliğiyle bir olanağa karar vereceksiniz. yargıç galza!.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben ikinci olanağı seçiyorum, Kingu'nun ağ çekimine tutunmak. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç kisumanne! hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben de ikinci olanağı seçiyorum, Kingu'nun ağ çekimine tutunmak. Aklımın buyruğu budur.

"-...yargıç simannage! hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! İkinci olanağı seçiyorum. Sezgilerimin buyruğuna uyan budur.

-"...yargıç narkalid, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! İkinci olanak. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç ennezi, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben biraz farklı düşünüyorum. Üçüncü olanağı seçiyorum. Ki'ye uzak ama güvenli... Ayrıca, gerekirse ilerde, birinci ve ikinci olanağı kullanmak da mümkün. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç harruram, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben ikinci olanağı seçiyorum. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç marduk, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben üçüncü olanağı seçiyorum. En güvenli olduğu için. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç tilla, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben ikinci olanağı seçiyorum. Aklımın buyruğu budur.

"...yargıç zigammad, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben birinci olanağı seçiyorum. En tehlikelisi ama nişi teknolojisi zorlukla baş edebilir. Aklımın buyruğu budur.

"...yargıç nidaba, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben ikinci olanağı seçiyorum. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç ningişzidde hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben nişi soyunun sürmesi için en güvenli yerin üçüncü olanak olduğunu görüyorum. Sarmalları etkileyen ağ güçlerinden uzak olması nedeniyle… Aklımın buyruğu budur.

-"…yargıç tiamatşi, hangi olanağı seçiyorsunuz?.."

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ben ikinci olanağı seçiyorum. Aklımın buyruğu budur.

-"…tamlık yargıçları katesase olmadı. ikinci uğrağa geçiyorum. ninşiler tamlık yargıçlarına soru sorabilirler…"

Pasalla çoktan sorusunu hazırlamıştı, Miganna da… Daha birçokları ve özellikle azidalar, sorularını NiNKuM'a bildirdiler. NiNKuM soruların ortak olanlarını belirledi ve genel sorulara dönüştürdü.

-"…yargıç zigammad! soruların büyük destesi size yönelik; ki'nin ağ çekimine kilitlenmenin getireceği tehlikelerle nasıl baş edeceğiz? yargıç zigammad, söz açık…"

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Bunu kolay olduğu için değil, zor olduğu için seçtim. Çünkü türümüz zorlukları aşarak evrimleşti. Çünkü ninşiler nice tehlikeyi atlatarak buraya geldiler. Ki'nin ağ çekimine kilitli kaldığımızda da tehlikeleri aşabiliriz. Ancak kaygılarınızı anlıyorum. Katesese için pençiğimi geri çekiyor ve tercihimi ikinci olanaktan yana kullanıyorum. Aklımın buyruğu budur.

Pasalla bunu duyar duymaz yerinden fırladı*, "Nasıl bir nişisin sen?"* diye haykırdı. *"Daha sözün bitmeden sözünden döndün! Yargıçlığın bu mudur?"* Miganna, Zigammad'ın kararından vazgeçmesini gülerek karşıladı. Eski zamanlarda Zigammad'ın böyle karşı çıkışlarını hiç görmemişti zaten. Nasıl karşı çıkmıştı genel eğilime, Miganna şaşırmıştı. Ama geri döneceğini biliyordu. Karşı çıksa da Zigammad'ın dönüş yapacağını biliyordu. Eşitçilikte gelen bu güven,

Zigammad'ın kişiliğine uygun değildi. Bu nasıl düzendi böyle anlamıyordu Miganna… *"Böyle düzen olmaz!"* diye mırıldandı ardından. *"Nasıl Katesase olacak ki? On iki ayrı yargıç, hepsi kendini özne sayan on iki yargıç güçlü bir önderlik olmadan nasıl bir noktada buluşacak?"*

-"…yargıç ennezi… soruların daha küçük bir kısmı size yönelik; ki'nin bakışımında, kaynaklardan uzakta NiNKuM ne kadar süre kalabilir? yargıç ennezi, söz açık…"

- *NiNKuM ve NiNKuM halkı!*

Ennezi, bu seslenişten sonra ayağa kalktı. Diğer yargıçlara göre yaşlıydı ve sesi gür değildi. Ayağa kalkarak kendini daha iyi ifade edebileceğini düşündü.

-NiNKuM artık bir gök gemisi değil, bir ışık adası. Demek ki asıl olan ışığın korumasıdır. NiNKuM'daki ışığı tehdit eden doğal tehlikeler var, doğal olmayan tehlikeler var. Doğal tehlikeler belirlenebilir, hesaplanabilir ve üstesinden gelinebilir. Ancak doğal olmayan tehditler hesaplanamaz. Onlar doğanın yasalarına uymadığından, hesap yapılsa önlem almada gecikilebilir. Azidaların Ki'ye gönderilmesi bir manevra işidir. Bunu yapabiliriz ama Ki'nin simetrisinde kaldığımız sürece Ki'deki uygarlıkların titreşimlerden kaçmış oluruz. Dikkatimizi doğal tehditlerin üstesinden gelmeye verebiliriz.

-"…yargıç ennezi… soruların bir kısmı da bu konuşmanızla ilgili… doğal tehditlerin belirlendiğini söylediğinizde, birkaç nişi, neden Nibirru'nun başına gelenleri belirleyip üstesinden gelemediğinizi soruyor. yargıç ennezi, söz açık…"

Ennezi, sakallarını sıvazladı ve yerine oturdu.

-NiNKuM ve NiNKuM halkı! Soruyu soranlar haklıdırlar. Ben de pençiğimi geri çekiyor ve ikinci olanağı kabul ediyorum. Aklımın buyruğu budur.

-"...yargıç zingişzidde, katesese için sadece sizin pençiğinizi geri çekmeniz gerekecek. yeni soruların hepsi sizinle ilgili... ninşilerin ki'nin simetrisindeki ağ çekiminin sarmallar üzerinde bir etkisi olmayacağından emin misiniz? yargıç zingişzidde, söz açık..."

- NiNKuM ve NiNKuM halkı!

Bu konuyla ilgili bazı çalışmalarımız NiNKuM belleğinde bulunabilir. Ağ çekimi sarmalların dengesini bozuyor ve döllenme gerçekleşmiyor. Miganna'nın soy yönetimi sırasında kurulan AanNigin'deki döllenme çalışmalarının başarısızlığında ağ çekimiyle ilgili şüpheler oluştu. Anu ve Antu'nun ağ çekimine tutulduğumuzda, yapılan hiçbir sarmal eşleşmesinden sonuç alınamamıştı. Koca Kişar zaten ağ çekimiyle öyle etkiledi ki, sarmalların birbirine tutunması bile olanaksızlaştı. Ancak dövülmüş bilezikte çalışmalarımız bir aşamaya geldi.

NiNKuM ve NiNKuM halkı! Ninşiler! Soyumuz ancak AanNigin'deki çalışmalarla devam edebilir. Artık hiçbir nişi geleneksel sarmaşıklığı benimsemiyor. Dimannaİtimama örtüsü altında sarmaşıklık yaygın. NiNKuM'un yardımıyla hangi sarmalların sağlıklı bebek oluşturacağını belirliyor ve ışık evinde bu çalışmaları sürdürüyoruz. Şu an NiNKuM'un nüfusu yeterlidir ama NiNKuM'un besleyeceği sınırda değildir. Azidalar gittikten sonra ortaya çıkan boşluğun doldurulması gerekir ve bu da bir ligde gerçekleşmez. Zaman gerekir. Demek ki hemen başlamak gerekir.

Ancak şimdi asıl öneri azidaların gitmesi için Ki'de araştırma yapmaksa ben de pençiğimi geri çekiyor ve ikinci olanağı kabul ediyorum. Aklımın buyruğu budur.

"…tamlık yargıçları… ben NiNKuM tanığım, ninşiler tanık, katesase ortaya çıktı. ikinci olanak için harekete geçilecektir. söz kapandı…"

Sonra ışıkların gücü zayıfladı. Rehberler birbirlerine baktılar. Ne kutlama vardı ne birlik narası… Tilla yerinden kalkıp Nidaba'nın yanına geldi. Eğilip kulağına fısıldamaya başladı:

-Yargıç Nidaba, benim duyduklarımı sen de duyuyor musun?

-Yargıç Tilla, şaşkınım. Dizgelerinde böyle bir belirleme olmamalı. "Ben" diyor artık NiNKuM. Bu bence tehlike işareti…

-Yargıç Nidaba, özçemberimde görüşelim, olur mu?

-NiNKuM fark edebilir yargıç Tilla…

Tilla o an yanlış yaptığını anladı. Hemen Nidaba'nın yanından ayrılıp kendi yerine geçti. Yargıçlar hala yerlerinde oturuyorlardı. Kisumanne olanı biteni izliyordu. Tilla yerine oturduğunda göz göze geldiler. Tehlikeyi o da fark etmişti ve NiNKuM söz konusu olduğunda konuşmak da tehlikeliydi, düşünmek de… Gısrablar NiNKuM'a gerekli bilgilerin hepsini aktarıyordu.

Galza ayağa ilk kalkan yargıç oldu. Gidip Ennezi'nin omzuna elini koydu. Tıpkı eski geleneklerde olduğu gibi…

-Yargıç Ennezi, çok gururlandım. Görü rehberliğinize her zaman hayrandım ama yanlışınızı fark edip geri adım atmış olmanız, nişiliğinize olan saygımı daha da artırdı.

-Aynı saygıyı ben de size karşı duyuyorum yargıç Galza. Genç yaşınıza karşın olgun tavrınız beni hep şaşırtıyor.

-Umarım bana karşılıklı bir oyun oynama şansını verirsiniz ve oyun saygımızı daha da çoğaltır.

-Bundan hiç şüphem yok!

-O halde en kısa zamanda…

-En kısa zamanda yargıç Galza…

Galza, sözü biter bitmez öz çemberine yöneldi. Diğer yargıçlar da özçemberlerine yönelmişlerdi. Uzun süreden sonra bir kararın parçası olmak yorucuydu. Simannage yerinden kalkmamıştı. Marduk da öyle. Galza geri dönüp onlara baktı. Sonra iç sesiyle seslendi.

-<Rehber Simannage, yargıçların bir arada olduğu bir oyun örgütlemeliyiz. Önder olur musunuz?>

-<Yargıç Galza nasıl isterse…>

-<Sizin için Galza hep gölgedir rehber Simannage…>

-<Benim için yargıç Galza onurdur…>

Galza gülümsedi. Simannage de…

Marduk olanı biteni seziyordu. Tiamatşi de öyle. Ama tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu.

-<Yargıç Marduk!> diye seslendi Galza. *<Rehber Simannage yol açacak, yürüyelim…>*

-<Yargıç Galza… Rehberimin yolu yolumdur…>

-<Yargıç Tiamatşi!>

-<Yargıç Galza!>

-<Rehber Simannage yol açacak, yürüyelim…>

-<Rehberimin yolu yolumdur Yargıç Galza…>

Sezgicilerin bu iç fısıldaşmalarını NiNKuM belirleyemiyordu. Ancak iç fısıldaşmalar aynı ortamda olduklarında mümkün oluyordu. Bu yüzden özçemberlerine dağılıncaya kadar karara bağlamak istiyordu kararını Galza. Önünde yürüyen Tilla'ya yetişti.

-Yargıç Tilla! diye seslendi.

Tilla geri döndü. Galza'nın bakışlarından etkileniyordu.

-Yargıç Galza!

-Beni kırmazsanız, yargıçlar arası oyuna siz de katılırsınız, değil mi?

-Sevinçle katılırım yargıç Galza.

Tilla biraz şaşırmıştı, Galza oyun oynamayı sevmiyordu. O daha çok sessiz sessiz izliyordu etrafı. Dendiğine göre saga söylüyordu yalnızken. Daha önce duymamıştı sagalarını, duymak da istiyordu… Bu yakınlaşma hoşuna gitmişti.

O sırada Nidaba yetişti yargıçlara.

-Yargıç Nidaba da oyun oynamaya gelecektir sanırım?

-Oyun mu yargıç Galza?

-Yargıçlar arası mücadele harika olmaz mı? Hem sizin gençliğiniz de oyunu güzelleştirecektir. Tıpkı yargıç Tilla gibi…

Tilla ve Nidaba gülümsedi. Galza nişilerle nasıl konuşulacağını biliyordu. Ama bu işin altında başka bir şey olduğundan da şüpheleniyordu Tilla.

-Ne zaman olacağını bildirmeniz yeterli.

-Sanırım yargıç Kisumanne size yakın ve elbette yargıç Ningişzidde… Diğerlerine ben haber veririm.

-Yargıçlara NiNKuM da haber verebilirdi?

-Şimdi NiNKuM çok meşgul, bizi Kingu'nun ağ çekimine kilitleyecek. Biz oyunumuzu düzenleyebiliriz, değil mi?

Tilla bir anda kavradı durumu; NiNKuM'un değişen tutumu Galza'yı da korkutmuş olmalıydı. Bu durumla ilgili bir çalışma olmalıydı bu oyun. O an Galza'nın üstüne atılıp sarmaşıklığı başlatmak geçti içinden. Galza onun dişiliğini kışkırtmıyor, delirtiyordu… *"Hem de ortalıkta, hem de beden bedene…"* Sakallı yanaklarından tutup sıkmak geçti içinden, eski usul dudaklarına yapışmak…

Galza olanı biteni seziyordu ama gülümseyerek ayrıldı oradan. Özçemberine varınca gısrabını çıkardı. Tilla'nın düşüncelerini NiNKuM'un okuduğunu biliyordu ama Galza düşüncelerini kontrol edebiliyordu ve sadece NiNKuM'un kendi istediklerine ulaşmasına izin veriyordu.

Galza temizlik kapısına girdi. Sonra yatağına uzandı ve kubbeye bakarak düşünmeye başladı. NiNKuM artık bir benlik oluşturmuştu, *"ben"* diyordu. Her şeye hâkimdi, her şeyi gözetliyordu, her şeyin farkındaydı ve nişiler onun isteği olmadan ne yiyebilirlerdi ne içebilirlerdi. Acaba Tilla ya da Nidaba kontrolü kaçırmış olabilir miydi? Onların koyduğu düğümleri çözmüş olabilir miydi?

Sonra bu konuları düşünmemeye karar verdi. Gözlerini kapadı ve Ki'yi düşünmeye başladı. Son zamanlarda Ki'yle ilgili yansıklar görüyordu. Bir yansığında su içindeki bir balonda bir dişinin gözleriyle karşılaştı. Gökyüzüne bakıyordu, bir hava baloncuğunun içinde uzanmış, sürekli *"Mardak!"* diye tekrarlıyordu. Yansığında bir de azidalara benzer birini görüyordu. O erildi ve azidalar gibi yanaklarında beyazlık vardı. Elinde lacivert bir taş tutuyordu ve o da *"Marduk!"* diye mırıldanıyordu. Bu yansığı birkaç kez görmüştü ve zamanı her yırtışında gördüklerinden etkileniyordu.

Birden aklına Enki'nin oğlu Marduk geldi. Ki'deki ilk yerleşimle ilgili verileri incelemek istiyordu. NiNKuM'dan yardım alması gerekiyordu. Bu yüzden gısrabını giydi.

-*Hey NiNKuM!* diye seslendi.

Galza'nın özçemberinin ışıkları parladı.

-*"...yargıç galza..."*

-Ki'ye ilk yerleşimle ilgili verileri tavana yansıt.

-"dizge bayraklarını inceliyorum... bu verilere ulaşma yetkiniz var mı, onu araştırıyorum..."

Galza şüphelerinde haklıydı. NiNKuM değişiyordu. Daha önce böyle bir cevapla karşılaşmamıştı.

-*Bekliyorum NiNKuM.*

-"...yetkiniz yeterli yargıç galza... alalu'nun seyahatini mi bilmek istiyorsunuz? enlil'in altın çıkarmasını mı? enki'nin ışık evinde adamoları dönüştürmesini mi?.."

-*Hepsini, ama önce Enki'nin oğlu Marduk'la ilgili verileri istiyorum.*

-"...veriler sıralanıyor yargıç galza..."

Daha önce dikkat etmemişti, Marduk ne kadar da etkili olmuştu Ki'de... Amcası Enlil'le mücadelesi ayrıntılı anlatılıyordu. Babasına olan sitemi... Özellikle kardeşleriyle ilgili şikayetleri... Kingu'daki tartışmalar... Nibirrululular arası çatışma, Ki'de dehşet silahlarının kullanılması... Marduk'un sularda ışık evi kurup kişileri dönüştürmesi... Bunları yeni görüyor, yeni duyuyordu. Bu konulara öyle yabancıydı ki Galza...

"Acaba yansıklarıma giren o dişi, Marduk'un dönüştürdüğü bir şey mi?"

Öyle çok yorulmuştu ki, verilerin tümünü inceleyemedi bile. İçinden bir saga kopup geldi, düştü diline:

yalnız bilinmeyene çekilir aklın sandalı
ışığa karışan göz benim mi

benim değilse kimsenin değil

gel de al sesimi köklerim yanmışken uzak açlıklarda
gel de al beni gözlerim dalmışken derin zamanlara

yalnız yüreği olana belirir geleceğin sırları
ışığa karışan yürek benim mi
benim değilse kimsenin değil

gel de al rengimi çocuklarım doğmamışken uzak boşluklarda
gel de al beni yetmiyorken zaman kilitlere doymaya

yalnız kalanlara bölünür yansıkların anlamı
ışığa bölünen ten benim mi
benim değilse kimsenin değil

gel de al dilimi çocuklarım konuşmamışken uzak uygarlıklarda
gel de al beni yetmiyorken zaman kendini anlamaya

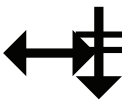

⮑△⇨⇖⇊↓⇔→▶ ⇔▶→⇨△⇨
⇦▶△⇨⇔↗↓⇖ ↤↯⇞↤ ⇔↓⇔⇦⇨▽▶⭳ ⇣⇞⇞⇡↯
⮟▯△→▯△↓↰ ↤⇣⇵⇡ ➡⇨△⭳ ↙↓→ ↤⇡⭳ ⇨→▶◤⇨→
⇨ ⇨⇦⇨⇔▶ ⇞↳ ⇋⇨△▽▶ ⇢↤

Soluk mavi teninin üzerinde beyaz benekleri olan biri elini uzatmış yardım bekliyordu. Patlama sesleri, çığlıklar, duvarların yıkılışı; her yer yıkım içindeydi. Çatılar çöküyor, duvarlar ayrılıyor, ayakta duran ne varsa sulara gömülüyordu. Köpüklerin içinde yardım bekleyen o iki göze haykırıyordu Marduk; *"Ey Nak!" "Benim zamanım bitti!"* O soluk mavi tenli sulara karışmadan önce son kez elini uzattı. Yüzeyde zorlukla duruyordu, su örtüsü sürekli çalkalanıyor, dalgalar ne var ne yoksa içine alıyordu. Marduk bir kristal uzattı ona ve kavraması için yardım etti, sonra uzanıp alnına dokundu.

Marduk soluk soluğa uyandı. Daha zaman kilidi açılmamıştı oysa. Daha bedeni dinlenmemişti. Gök gemisiyle Ki'ye uçacaktı ilk kez. Araştırmanın ilk gemisini kullanacaktı. Dinlenmeli, gücünü toplamalıydı. Bir süre kubbeye boş boş baktı. Daha önce böyle bir yüz görmemişti, derin suların ürkünç görüntüsünü de görmemişti. Patlama sesleri, çemberlerin çöküşü… Öyle yürek parçalayıcıydı ki… O kimdi ve neden ona *"Ey Nak!"* diye seslenmişti? Nasıl bir yansıktı böyle? Yansıklarda bildiğin, gördüğün, düşlediğin biçimler olurdu…

Dikkatini dağıtmak için temizlik kapısından girip çıktı, yatağına uzandığında hala *"Zamanım bitti!"* dediği anki sesi yankılanıyordu kulağında; sesi öyle hüzünlüydü ki… *"Zamanım bitti!"* diye mırıldandı birkaç kez. Tıpkı yansıktaki gibi aynı ses tonuyla söylemişti. Birkaç kez daha yineledi. Ardından yorgunluk ayaklarından tutup zamanına kilit vurdu yeniden Marduk'u.

"Ey Mardak!" diye sesleniyordu suların içindeki, *"Bana fısılda, bana yol göster, bana… Olan oluyor işte Yüce Mardak! Madem sen*

ölümlüsün, ben kimden yardım umayım? Birata kimseye karışmaz demiştin. Ben şimdi kime soru sorayım?"

Bunları duyuyordu ama telaşlıydı, gök gemisiyle kuzeye doğru uçuyordu, kuzeye gitmeyi çok istiyordu, sonra birden gök gemisi sarsıldı, gök gemisi göğsünden vurulmuştu, ateşler her yeri sardı. Her şey bir anda oldu, gök gemisiyle birlikte suların içine daldı. Gemi batıyordu, köpüklerin yukarı çıkışını görüyordu, geminin çıkardığı sesi duyuyordu. Kürenin düğmesine bastı, küresiyle ayrılıp kurtulmak istiyordu ama olmuyordu işte, küre yerine perçinlenmişti sanki. Su giderek geminin içine dolmaya başladı; nefes alamıyordu, nefes…

Birden yatağından fırladı. Ne oluyordu, bu yansıklar da neydi, kara bir obruk gibi çekiyordu içine… İçinde bir çığlık birikip dilinin ucuna varmıştı ki NiNKuM Marduk'un özçemberini aydınlattı.

-"…yargıç marduk, henüz zaman kilidiniz açılmadı… bir düğüm mü var?…"

-Burgaçlı bir yansık gördüm NiNKuM, sadece burgaçlı bir yansık…

-"…yansığınızı anlatmak ister misiniz?.."

-Hayır NiNKuM, biraz soluklanınca kendime gelirim.

-"…nasıl uygun bulursanız yargıç marduk…"

-Ama… Kayıtlarında varsa Ki'deki nişi yerleşimi nasıl sonlandı, onu bilmek isterim.

-"…bellek inceleniyor yargıç marduk… bellekte görüntü yok ama ki'deki yerleşim nişiler arası bir çatışmayla sona ermiş… küçük gök gemileriyle lahmu'ya ulaşan yedi nişi, oradaki büyük gök gemisiyle nibirru'ya dönmüş…."

-Dönenlerin içinde Marduk var mı?

-"...hayır, kayıtlarda ki savaşında karanlığa damladı diye belirtiliyor yargıç marduk..."

-Gemisi su örtüsüne mı düşmüş?

-"...gemisi su örtüsüne düşmüş diye kayıtlı yargıç marduk..."

O an Marduk şaşırıp kaldı, yatağına oturuverdi. Bu yansık bir sezgi miydi yoksa? İsmini Marduk seçmesi bu sezginin belirtisi olabilir miydi? Rastlantı olamazdı herhalde… Simannage'yi görmeyi istedi birden. Rehberi ona anlatabilirdi sezgi diliyle. Bunun bir anlamı mutlaka vardı, ancak şimdi dinlenme zamanıydı, muhtemelen zaman kilidi henüz açılmamıştı. Rehberini uyandırmak istemiyordu. Yatağa uzanıp yansığı baştan sonra bir daha düşündü.

Simannage de yansıklarla boğuşuyordu, bir türlü kitlenmiyordu zaman gözlerinde. Zihninde bir saga dolanıp duruyordu:

her şeyin bir zamanı var senin de var mı yaz ışığı
omzuna da urin konmuş
urinin bir derdi var senin nedir yaz ışığı

her şeyin bir yazgısı var senin de var mı güz ışığı
yanağına da çiçek konmuş
çiçeğin bir adı var senin nedir güz ışığı
al adını söyle yele
düşsün halkın diline

her şeyin bir yolu var senin de var mı kış ışığı
gözlerine de yaş dolmuş
göz yaşının bir anlamı var senin de var mı kış ışığı
al yaşını sür tenine
açsın bahar ellerinde

Simannage anladı ki zamana kilitlenemeyecekti. Zamanla boğuşmanın anlamı yoktu, kalktı, temizlenme kapısına girip çıktı. Yatağına uzandı. Çocukluğunu düşlemeye başladı. Bu sagayı çocukken ilk rehberi öğretmişti. İlk rehberi ilk kahramanıydı da. Onun konuşmasını taklit etmişti uzun süre, onun yürüyüşünü… O nişiden çok büyülü bir buluttu gökyüzünde.

Çocukluk anılarına dalıp gitmişken içinde bir ses duydu sanki. *"Marduk bu!"* diye mırıldandı NiNKuM'un duymasından korkarak. Marduk aklına gelince, Ki'ye yolculuğuyla ilgili kaygılandı yeniden. Bu ilk keşif gemisiydi ve söylendiğine göre keşif oldukça tehlikeliydi. Marduk'un gönüllü olması şaşırtıcı değildi. Onun cesur bir ruhu vardı, iç rengi her zaman mor karardaydı. Gök gemisinin görünmezlik perdesine güveniyordu Zigammad, Ki'liler henüz görünmezliği aşacak bir gelişime sahip değil diyordu. Ama bir de şu başka gök çemberinden gelenler vardı. Onlarla ilgili hep kaydı duyuyordu Simannage nedense. Marduk'a bir şey olması ürkütüyordu Simannage'yi. Ne de olsa o ilk gölgesiydi. Onu bu yüzden çocuğu gibi görüyordu. Oysa Marduk yetişkin biriydi ve bütün nişiler içinde en güçlüleri arasında yer alıyordu. Kisumanne'ye göre bedeni oldukça dayanıklıydı, ışık çemberindeki yoklamalarda göze batan bir bütünlüğe sahipti Marduk. Ama Simannage yine de tedirgindi. Bir an önce bu keşif bitsin istiyordu.

NiNKuM'dan da şüpheleniyordu, son zamanlardaki söylemi bütün yargıçları ürkütmüştü. Örgü bilinç isyanı, nişilerde yerleşik bir korku oluşturmuştu. NiNKuM'un dizge düğümlerini çözme olasılığı giderek yaygınlaşan bir kaygıydı. Nidaba ve Tilla ellerinden geleni yapıyorlar ve dikkatle takip ediyorlardı düğümleri ama Simannage'nin içine korku düşmüştü bir kere. NiNKuM'dan habersiz bir şey yapmak çok zordu çünkü özen ve sabır istiyordu.

Eğer NiNKuM düğümleri çözerse nasıl bir ışık olurdu, belli değildi. Örgü bilincin mantığı farklı işliyordu ve beklenmedik kararlar alabilirdi. Eğer NiNKuM düğümleri çözerse her yere egemen olurdu, her şeyi ele geçirirdi; nişilerin ışık hakkını bile…

Nişilerin gereksinimini NiNKuM düzenliyordu, kaynaklar onun elindeydi, her şeyi denetleyebiliyordu. Özerkleri bile yeniden devreye sokabilirdi. İşte bu çok tehlikeli olurdu çünkü özerklerin şiddet gücünü kullanarak nişilere zarar verebilirdi. Bilemiyordu, aydınlık yansıklar görmüyordu son zamanlarda, aklına iyi şeyler gelmiyordu…

Galza ve Kisumanne bu konuda bir çalışma yapıyorlar ve NiNKuM'un düğümleri çözmesi karşısında bir direnç oluşturmak için hazırlık yapıyorlardı. Ancak NiNKuM'dan bunu saklamak kolay değildi. Bu nedenle direnç çeperi çalışmaları yavaş ilerliyordu. Sezgicilik olmasa böyle bir direnç çeperi örülemezdi bile. Bir de Kisumanne'nin ışık çemberindeki ulaşılmaz özel yerler… Bu yüzden çeper Galza ve Kisumanne önderliğinde sürdürülüyordu.

Gerçi bir korkunun sonucuydu bu çalışmalar. Ama yine de tek düze zamana bir heyecan katmıştı. Heyecan olmadan ışımak bir yük gibiydi, tatsız tuzsuzdu. Bu çalışmalar bir amaç doğuruyordu, bir çaba, bir büyü… O an aklına Galza'nın gücü geldi. Nibirru'da olsa kesin büyücü diye suçlanırdı. Galza'nın gücünün de kontrolsüz olabileceğini düşündü; *"Aman!"* dedi kendi kendine. *"Ömrümüz karşıtlıkları dengelemekle mi geçecek?"* Olası düğümlerin derdini niye yükleniyordu ki. Belki olmayacaktı ve belki olmasını düşünmek bile saçmaydı. Nişi ömrü de bir yere kadardı, biraz kendine zaman ayırmalıydı artık. Kisumanne bedeninin gerilemeye başladığını söylemişti. Artık ömrün dönüşündeydi. Kendini tamamlamalıydı, kendini tamamlamadan ölmek acıydı. Dagu gibi olmalıydı

kesinlikle… Kendini tamamlamalıydı ama karanlığa damlamayı seçmek yerine karanlığın kendini seçmesini beklemeyi yeğlerdi. Sonra bu karanlığa karışma düşüncesi içini ezince vazgeçti düşünmekten. Marduk'un yolculuğu vardı önünde, kalkıp izlemeliydi NiNKuM'dan ayrılışını.

Zigammad olasılık hesaplarını bitirmiş, Ennezi'yle tartışıp yolcu luğun bütün ayrıntılarını yeniden gözden geçirmişti. Zaten gök gemileri Ki'yi araştırmaları için hazırlanmıştı özel olarak. Elbette öncelikle Ki'deki altınları araştırmak için… Artık altınlarla ilgilenmiyorlardı; daha çok dönengenin koşullarını öğrenmeye, dönengede var olma olasılıklarını değerlendirmeye odaklanmı şlardı. Kişiler dönengelerine gitmek istiyordu ve bu isteklerin yerine getirilmesi için bu bilgilere sahip olunması gerekiyordu.

Gök gemisi dönengeyi baştan sonra tarayacak araçlara sahipti. Marduk'a Magid, Tiamatşi ve Simrat eşlik edecekti. Gerek görülürse görünmezlik örtüsü kullanılarak istedikleri yere yakından bakabileceklerdi. Olası bir tehlikede NiNKuM'dan gök gemisi yönlendirilebilirdi. Ayrıca iki gök gemisi de Ki'nin ağ yolunda kalarak yardıma hazır bekleyecekti.

Ennezi'ye göre başka gök adadan olanların yerleştiği güney döngüsel uca yakınlaşmadıkça, onlar tehlikeli değildi. Kendilerine yönelik tehdit olmadan bir tepki vermeyeceklerini umuyorlardı. Asıl tehlike Ki'nin yerlileriydi. Ki'lilerin evrimi çok hızlı olmuştu ve bu yüzden şiddeti kontrol edecek düğümler örmekte yetkin olmayabilirlerdi. Zaten merkezi bir yönetim oluşturamamışlardı ve çoğul otorite çatışmaya nedendi. Bunu Nibirru tarihinden biliyorlardı. Ki'de olan da ışıkalanı otorite ilişkisinin yasalarına tabiydi elbette. Sonsuzluk çemberinde her dönengede ayrı yasa olamazdı, yer çekim yasası nasıl her yerde geçerliyse, ışıkalanı

otorite ilişkisinden doğan yasalar da öyleydi. Farklılıklar olsa da genel eğilim kolaylıkla anlaşılabilirdi. Bu yüzden Ki'nin yerlilerinin yoklama ışınlarını etkisiz kılacak donanımlar gök gemisine yerleştirilmişti. Hatta ola ki kendini savunması gerekir diye silahlar da…

Marduk gök gemisini kullanacaktı, Simrat araştırmayı yönlendirecek, Magid de korunmadan sorumlu olacaktı. Tiamatşi, gözlemci olarak katılmıştı. Ne de olsa Ki Onun köklerinin beslendiği yerdi. Bütün azidaların yansıklarına giren yer… On iki azida getirilmişti Nibirru'ya ve bütün azidalar onlardan türemişti. Anlatılan neyse, Ki hakkında bildikleri oydu. Bir de anlam veremedikleri yansıkları oluyordu. Onların kaynağını bilmiyordu azidalar ama Ki ile ilgili oldukları kesindi. Bu konuda söylenceleri bile vardı. Saga yazmayı öğrenen azidalar da olmuştu. Tiamatşi bu sagalardan birini mırıldanarak gidiyordu gök gemisine:

öksüz bakma göğe çocuk
bulutlar bekliyor yuvanda

yağmur kokulu bulutlar
gök kokulu bulutlar

sen kökünü unutma

yanık yanık ağlama çocuk
mevsimler bekliyor yuvanda
çiçek kokulu mevsimler
toprak kokulu mevsimler

sen adını unutma

yetim gibi durma çocuk
anan bekliyor yuvanda

su kokulu anan
tan kokulu anan

sen yolunu unutma

Bütün yargıçlar gök gemilerinin hazırlıklarını izliyorlardı, bütün nişiler ve elbette kişiler de. Kişiler heyecanlıydı, hepsinin gözü diğerlerine göre geride kalmış olan Tiamatşi'nin üstündeydi. Onun yerinde olmayı istiyordu delikanlılar, onun yerinde olmayı istiyordu genç kızlar. Onun gözlerinden görmeyi istiyordu yaşlılar, onun dilinden söylemeyi istiyordu çocuklar. Kişiler çok heyecanlıydı.

Nişilerin ruhuysa durgundu. Nibirru yerine Ki'de bir yaşam çekici gelmiyordu onlara. Sadece kişilerin gidecek olmasıyla ilgili düşünceleri vardı. Kimi bunu olumlu buluyordu, kimi de gereksiz bir çaba olarak görüyordu.

Yargıçlar meraklı gözlerle izliyordu yolcuları… Galza arkada bir yerde oturmuştu. Gözleri kapalıydı. İçinden önce Marduk'a seslendi, Marduk'un renk pınarına seslendi; *<Yolunda zaman eğilsin!>* O an Marduk gülümsedi. Etrafındakilerin gülümsemesini fark edip etmediğini kontrol ettikten sonra yanıtladı iç sesiyle; *<Yolumuzda zaman eğilsin!>* Sonra Tiamatşi'ye baktı. O da gülümsüyordu. Galza ona da seslenmiş olmalıydı. Gemiye binmeden son kez onları izleyen yargıçlara baktı Marduk. Simannage'yi seçti, Simanange'ye içinden seslendi; *<Rehberim…>* Simannage'nin içinde bir sevinç belirip dudaklarına geldi. Neredeyse konuşacaktı ki sustu. *<Gölgem…>* diye içine seslendi. Sonra kapattı renk pınarını. Dikkati dağılsın istemiyordu.

Diğer gemiler de hazırlıklarını bitirince NiNKuM'dan ayrıldılar. Marduk Kingu'nun parlak yüzünü görüyordu. Kingu'yu kuzey

döngüsel ucundan dolanıp aşacaklardı. Bir an sesler duymaya başladı. İçinde biri *"Babam Enki!"* diye sesleniyordu. *"Neden beni değil de kardeşimi ışık evine aldın? Neden annemi değil de kız kardeşini ışık evine aldın?"* O an Enki'nin yüzü geldi Marduk'un gözünün önüne. Mahcup ve suskun yüzü… Sonra görüntüler de, sesler de gitti.

Ki'ye yaklaştıklarından beri böyle şeyler oluyordu ara sıra. Sadece yansıklarında değil, durduk yere görüntüler geliyordu gözünün önüne ya da sesler damlıyordu kulağına. Dikkatini kaybetmek istemediğinden Kingu'ya bakmaktan vazgeçti. Uzakta Lahuma görünüyordu belli belirsiz…

Hızla Kingu'nun kuzeyinden aştılar. Kingu'nun çevresinde bir Ki'li örgü ağ çakılı vardı, o güney döngüsel ucuna doğru kaydığından bu geçiş güvenliydi. Ama Ki'nin etrafında yüzlerce örgü ağ çakılı vardı. Küçük büyük bu ağ çakıllarından habersizce geçmek gerekirdi. Gemiler görünmezlik örtüsünü hemen artırdılar. O an Tiamatşi'nin sesi duyuldu:

-Ah, ne kadar da büyülü!

Mavi dönengenin görüntüsü alt üst etmişti Tiamatşi'yi. Marduk da heyecanlanmıştı onun gibi. Oysa Marduk Nibirruluydu. Ki'ye bu yakınlığını anlayamamıştı. Tiamatşi'ye seslendi:

-<*Her çiçek kendi kökünde solmak ister, derdi rehberler*…>

-<*Kim sevmez ki!*> diye haykırıyordu Tiamatşi, <*Kim sevmez ki!*> Öyle coşkuluydu ki, gözleri perçinlenmiş gibi bakıyordu Ki'ye. Bulutlara, su örtüsüne, toprak örtüsüne… Ki'nin bir yanı karanlıktı ve ışıklar vardı sıra sıra. Bir bölümünde bulutlar kasırgalara dönüşmüştü. Nasıl da ışıl ışıl bir dönengeydi bu böyle! Nibirru'nun

yanık halini izledikleri zaman geldi aklına Tiamatşi'nin, ağlamıştı bir süre. Şimdi de ağlıyordu ama sevinçten… İlk kez sevinçten ağlanacağını öğreniyordu bunca yaşından sonra. Gerçi bir nişiye göre onun ancak onda biri kadar yaşıyordu ama olsun. Herkes kendi ömrünü tüketir, derdi azida yaşlıları.

Korucu gemilerden biri kuzey güney yönünde bir yol belirledi Ki'nin ağ çemberinde. Diğeri orta kemerine yakın bir yol… Bu yol Zigamad tarafından özenle belirlenmişti. NiNKuM bu yolun çizgilerini çok dikkatli yerleştirmişti gemiye. Burada çok Ki ağ çakılı vardı. Özellikle biri çok devasaydı. Büyük kanatlarıyla Urin'e benzetti Marduk onu.

Marduk'un gemisi tam da bu ağ çakılının yanında daldı Ki'nin soluk örtüsüne. Ki gittikçe büyüyordu; toprak örtüsü büyüyordu, su örtüsü büyüyordu, nehirler ve hatta ortak çemberler belirginleşiyordu. Bulut seviyesinde gök gemisi yavaşladı. Çizilen yola göre Ki'yi altmış defa turlayacaklardı.

-*Ninşi Simrat!* diye seslendi.

-*Yargıç Marduk!* diye yanıtladı Simrat.

-*NiNKuM'a veri iletişimini aç, başlayalım araştırmaya.*

-*Başlayalım yargıç Marduk.*

-*Ninşi Magid!*

-*Yargıç Marduk!*

-*Verilere odaklan, olası tehlikeleri hemen bildir NiNKuM'a.*

-*Odaklandım yargıç Marduk!*

-*Yargıç Tiamatşi!*

-Yargıç Marduk!

-Sevinçle bak yuvana…

-Sevinçle bakıyorum yuvama…

Marduk belirlenen yolu, belirlenen hızla dönmeye başladı. Veriler NiNKuM'a akıyordu.

NiNKuM'da yargıçlar tamlık çemberinde toplanmışlardı. NiNKuM üç geminin görüntülerini de derinlikli olarak ortaya yansıtıyordu. Ayrıca bütün ninşiler özçemberlerinden tamlık çemberine bağlanmışlardı. Bütün NiNKuM derin sessizliğinde verilere odaklanmıştı.

Uzun süre veriler birbiri sıra aktı. Özellikle altın hakkındaki veriler yargıçları şaşkına çevirmişti. Neredeyse her ortak çemberin merkezinde altın vardı. Hem de dolu dolu altın… Bazı büyük ortak çemberlerde işlenmemiş altın depoları vardı. Ennezi NiNKuM'un sözü açmasını beklemeden konuştu:

-Bu nedir böyle? Nibirru küresel yönetime bunu iletmiş olsaydık sevinçlerinden gözyaşı dökerlerdi herhalde. Gök gemilerini gönderip meyve toplar gibi çekebiliriz nice şar yetecek altını şimdi. Ama şu garipliğe bakın yargıçlar, Nibirru yok…

Şaşkınlıktan söz sırasını ve gelenekleri unutmuştu yargıçlar, içlerinden geldiği gibi konuşuyorlardı. Bazen aynı anda konuşuyorlardı, bazen kahkahalar atıyorlardı. Yargıç Zigammad'ın sesi duyuldu bir ara:

-Bu altınlarla ne yaptıkları belli değil! Çok az yerde kullanılıyor, birkaç titreşimsel ağ çakılında altın kullanmışlar, geri kalanı depolamışlar. Ne saçma!

Tilla Zigammad'ı yanıtladı:

-Özellikle dişilerde altın taşıma eğilimi var verilere göre. Bu çok hoş… Kollarında ve boyunlarında, belki de bu süslenmenin bir parçası. Gısrab gibi kollarına altından bileklik takmışlar.

Bütün yargıçlar güldü. Onca değerli madenin sıradan bir süs eşyası gibi görülmesi garipti. Nibirru küresel yönetim bu bilgiyi alsa ne yapardı acaba? Yargıçlar bu konu üzerinde tartışmaya başladılar.En garip görüş Zigammad'dan geldi:

-Gök gemilerine altını çekmemizi isterlerdi herhalde. Hazır işlenmiş altın… Kişilerin kollarından boyunlarından altınlar uçup gemilerimize gelirdi ne güzel…

Bu görüntüyü düşündüklerinde yargıçlar gülmekten bir hal oldular. Gülmeyi bırakıp verileri takip edemez olmuşlardı.

Kisummanne de kahkaha atıyordu beklenmedik biçimde, kurduğu düşü anlata anlata.

-Düşünsenize, kişiler nasıl da şaşırırdı. Bütün altınlar göğe doğru yükseliyor, boyunlarından, kollarından sıyrılıp birer birer…

-Depoladıkları çemberlerden de… Depoladıkları çemberlerden de… diyebildi Ennezi.

Gülüşmeler bir süre sonra bitti.

-Bunca altın neden çıkarılmış ki? diye sordu Narkalid. *Bunun bir nedeni olması gerekmez mi?*

Yargıçlar bir neden düşünürken Narkalid sözünü sürdürdü:

-Belki de bunu Urudduha'ya sormalıyız. Madencilik birikimi ve görüsü yüksektir.

Yargıç Ennezi bu öneriyi haklı bulunca diğerleri de ona katıldı. NiNKuM'dan Urudduha'nın görüntüsünü yansıtmasını istediler ve NiNkuM Urudduha'nın görüntüsünü derinlikli yansıttı. Yargıçların en yaşlısı ve görü bilgisi yüksek olduğu için Ennezi soruyu sorma ihtiyacı duydu.

-Ninşi Urudduha!

-Yargıç Ennezi!

-Ki'de kullanılmayan ama çıkarılması zor bir madenin böyle çok bulunmasını madencilik açısından açıklayabilir misiniz?

-Ne yazık ki açıklayamıyorum yargıç Ennezi! Maden çıkarmak zor bir iş olduğu için bu emeğe değecek bir karşılığının olması gerekir. Bir şeye yaraması gerekir ya da ihtiyaç kadar çıkarılır. Bu ihtiyaçtan çok altını açıklayacak bir madencinin olduğunu sanmıyorum. Nibirru'da ihtiyaç dışında çıkarılmış bir avuç cevher yoktur. Gerek de yoktur. Aklıma yatan budur.

-Bunun nedeni Enki'nin çalışmalarında olabilir. diye söze girdi Kisumanne.

-Nasıl bir ilgisi var yargıç Kisumanne? diye karşı çıktı Ennezi.

Kisumanne Ningişzidde'ye baktı. Bir süre söyleyeceklerini toparladı zihninde.

-Enki, altın çıkarmak için nişilerin hizmetinde olsun diye Ki'li bir türün sarmalını değiştirdi. Doğru mu?

-Kesinlikle. diye yanıtladı yargıç Ennezi.

-O halde sarmalıyla da oynamış olabilir. Adamoların sarmalına altın tutkusunu yerleştirmiş olabilir.

-Bu yapılabilir mi yargıç Kisumanne? Oldukça sıra dışı bir şey…

-Evet, yapılabilir. Daha önce anU'nun soy döneminde nişiler üzerinde de böyle çalışmaların yapıldığını biliyoruz. Bu çalışmalar rehberlerin kayıtlarında bulunmaktadır. İhtiyaçlar listesine ek yapmaya yönelik çalışmaları var. Nişilerde başarılı olup olmadığı bilinmiyor çünkü anU soy dönemi bitince bu çalışmalar da bitti. Sanırım belgeler de silindi.

Kisumanne Ningişzidde'nin kendini onaylayıp onaylamadığına baktıktan sonra sözünü sürdürdü:

-Belki Enki bu çalışmalardan yararlanmıştır. Nişilerin sarmalına bir şey ekleme çalışmaları gizli yapılıyordu ve çok tepki alıyordu. Enki, Ki'deki bir türe bunu yaparken çok rahat olabilir. Bu yüzden de başarılı olabilir. Ne dersiniz yargıç Ningişzidde?

-Bu olabilir, benim rehberim bunun mümkün olduğunu söylerdi. Bu konuda çalışmaları da vardı. Ben bu açıklamayı kabul ediyorum. Aklımın buyruğu budur.

Bir an yargıçlar sustu, izleyen ninşiler de.

Yargıç Nidaba sessizliği bozdu:

-Peki, Azidalar da Ki'deki bu soydan… Onlarda neden böyle bir tutku yok?

-Yok diyemeyiz ama şöyle açıklanabilir; rehberim, ilk azidaların altın tutkusuyla ilgili kayıtlardan söz etmişti. Ancak dönüşüme uğradılar onlarca şar boyunca. Unutmamak gerekir ki azidaların ömrü

nişilerin ömrünün onda biri, onlardaki dönüşüm çok daha hızlı oluyor nişilerden.

-Çok ustaca bir plan bu! dedi Zigammad. *Tekrar dönme olasılığını düşünmüş olmalı Enki. Tekrar altına ihtiyaç duyacağımızı düşünmüş olmalı… Bunu anlıyorum, ben de olsam öyle yapardım. Böyle bir olasılık varsa kullanırdım. Nibirru için gerektiğinde Ki'ye gelen gök gemileri hazır olanları alıp gidebilsin diye kabullenilebilecek bir etki bu. Aklımın buyruğu budur.*

Yargıçlar kendi içinde fikirlerin yargılamasına dalınca tekrar sessizlik kapladı çemberi. Bir yandan da veriler akıyordu peş peşe.

-Dönengede ışıyacak yer kalmamış, her yere yayılmışlar neredeyse kişiler. Bizim kişilere yalıtık bir yer bulmak zor. dedi Ennezi. *Kuzey bölgelerinde hiç yer yok, belki döngüsel uçlara yakın bozkırlar ama orada denetim çok gibi görünüyor.*

-Belki Enki'nin ışık çemberi kurduğu yer, güney bölgesindeki şu kalbe benzeyen kıta… Orada gelişmiş yerleşim yerleri az. Hem kökleri orada, belki dönengeye en kolay oradan uyum sağlayabilirler. diye karşılık verdi Kisumanne.

-Bence mağaralarda başlamalılar ışımaya... Orası en korunaklı yerdir ışığa. Doğal koruma… Işık kökü alazından korudu bizleri. Kişileri de korur her türlü tehlikeden. Aklımın buyruğu budur. dedi Hurruram.

Galza hiç konuşmuyor, sadece verilere bakıyor, yargıçları dinliyordu. Simannage de öyle… Simannage Marduk'un görevini bitirip dönmesini istiyordu sadece. Diğer konular zihnini yoruyordu. Marduk çok uzakta olduğundan mı yoksa zihnine odaklanıp renk pınarını kapattığı için mi, onu hissedemiyordu bir süredir.

Marduk gök gemisinin yönetimini görev özerkine bırakmış Ki'yi izliyordu, dönenge ışıltı doluydu. Oysa son gittiğinde Nibirru nasıl da kavrulmuştu öyle! Ki ışık kaynıyordu, her yerde ışık izleri vardı. Veriler sayısız ışık türü belirlemişti. Gök gemisindeki gözü nereye odaklasa orada ışık görüyordu. Daha önce görmediği türden ışıma biçimleri, daha önce görmediği türden ortak çemberlerle dopdoluydu; kişiler sanki aklın buyruğunda değildiler, bir oyana bir bu yana koşuşturuyorlardı. Hatta bazı yerlerde çatışmalarla karşılaştı. O an Tiamatşi'ye baktı. O da gök gemisinin gözüne odaklanmış Ki'yi şaşkınlıkla izlemekteydi. Magid ve Simrat duysun istemediğinden Tiamatşi'nin içine seslendi;

-*<Burası da size yabancı yargıç Tiamatşi!>*

-*<Burası da bize yabancı yargıç Marduk… Şaşkınım!>*

Marduk Enki'nin çemberlerinin yerini merak ediyordu. Görev otomatında o yer belirlenmişti. Tam oraya geldiklerinde Marduk heyecanlanmaya başladı. Nibirru'ya ait hiçbir şey görünmüyordu; yıkık, bozuk çember birikintileri vardı, o kadar… Kişilerin silah depoları görünüyordu ve bir de yeraltından bir maden çıkarıldığına işaret eden büyük makineler.

Oysa bir iz, nişilere ait bir şey göreceğini sanıyordu. Sonra birden gözünün önünde bir kişi belirdi. Kişinin, tıpkı azidalar gibi yüzü alacaydı. Diğer kişilerde böyle bir ten rengi yoktu. Ya koyuydu ya açık… Kişi doğrudan Marduk'a bakıyordu sanki. Elinde daha önce yansıklarında gördüğü lacivert bir taşı uzatıyordu. Sonra görüntü gitti.

Kingu'nun ağ çekimine kilitlendiklerinden beri bu tür görüntüler geliyordu gözünün önüne. Zamanı kitlendiğinde de yansıklarında ortaya çıkıyordu. Bu nedenle o yüzü tanıyordu, o taşı da…

Gök gemisinin görev yolu Ki'nin tüm alanını taramaya ayarlandığından, geçtiği yolun bir mesafe yukarısından tekrar geçiyordu. Yeniden Enki'nin çember kurduğu yere geldiklerinde içinde bir ses duydu; *"Ey Nak!"*

-Magid!

-Yargıç Marduk!

-Burada dursam korunma açısından düğüm olasılığı var mı?

-Verilere göre hayır. Görünmezlik örtüsü var, ışın perdesi, bir düğüm olacağını sanmıyorum.

Her şeyinMarduk gök gemisini durdurdu. Enki'nin çemberinin yakınında kocaman su örtüsü üzerinde öylece duruyordu gemi. İrili ufaklı birçok ada sanki suyun üzerine atılmış yiyeceklere benziyordu.

-Simrat! diye seslendi Marduk.

-Yargıç Marduk!

-Dikkatini çeken herhangi bir şey var mı burada?

-Nasıl bir şey yargıç Marduk?

-Yani Nibirru'ya ait bir şey?

-Hiç rastlamadım.

Bir süre öyle durdu, ses giderek çoğalıyordu.

-Magid!

-Yargıç Marduk!

-Kürelerde de görünmezlik örtüsü var mı?

-Evet!

-Gök gemisini sen kullan Magid. Ben küreyle özel bir araştırma yapacağım. Kayıtlardan izlersiniz. Gerekirse beni alırsınız.

-Görev izleğine uymuyor yapacağınız eylem.

-Yargıç haklarında bu yetki var, NiNKuM'a sorabilirsin.

-Gerek yok yargıç Marduk, yargıcın sözü özdür.

Marduk çok heyecanlıydı, konuşmayı daha fazla sürdürmek istemiyordu. Küre içinde gök gemisinden ayrıldı. Su örtüsünün içinden bir yere doğru gitmek istiyordu, su örtüsü içine dağılmış bir minik kara örtüsünün bulunduğu yere doğu… İçindeki ses onu çağırıyordu. Sese doğru aktı gitti, sese doğru daldı gitti. Su örtüsünün içine girdi. Kürenin su görüsünü açtı. Karşısında şeffaf bir küre içinde iki ışıltı duruyordu. İkisini de tanıyordu; biri sürekli gözünün önüne gelen kişiydi, diğeri yansıklarındaki o iki göz… Onun ayakları yoktu, suda yaşıyor olmalıydı. Kürenin içindeki, elindeki lacivert taşı Marduk'a doğru uzattı. Görünmezlik örtüsüne rağmen nasıl görüyorlardı kendisini, şaşırdı Marduk…

Marduk geri döndüğünde düşünceliydi. Tiamatşi içine sesleniyordu ama o duymuyordu. Bu hali Tiamatşi'yi kuşkulandırsa da dikkatini Ki'den alamıyordu. Ki bambaşka bir yerdi. Hayallerinin dışında bir yerdi. Atalarının anlatılarındaki gibi mavi ve yeşile boyanmıştı her yer neredeyse. Ama kişiler hiç beklediği gibi değildi. Her şey çok düzensizdi, her şey çok karmakarışıktı. Çatışmaları gördüğü yerlerde midesi bulanıyordu. Burada bir ışık kurmak olası mıydı? Azidalar burada nasıl ışıyacaklardı? Kişilere katılmak olanağı olur muydu? Bunu bilmek zordu.

Hava gemileri dönengenin etrafını ağ gibi sarmıştı, yer gemileri toprakları ağ gibi sarmıştı, su gemileri suları ağ gibi sarmıştı. Dönenge boğuluyordu sanki. *"Bu nasıl çokluk, bu nasıl karmaşa böyle!"* diye geçirdi içinden. Böyle bir yerde ışımak nasıl olurdu? Böyle bir yerde korunma nasıl olurdu?

Kuzey döngüsel ucun araştırması da bitince, görev tamamlandı. Tiamatşi bir tek burada sakinlik, durulma hissetti. Burada ışık kurmak olanaklı olabilir miydi? Kendi kendine yeten bir çember oluşturulabilir miydi? Sadece burası kişilere yalıtık gibi görünüyordu.

Ki'ye gelmek bir düştü Tiamatşi için, kişilerle görüşmek büyülü bir düş… Ama şimdi büyüden çok korku, düşten çok keder bağlıyordu dilini. Kendi heyecanlanmamışken, kendi heveslenmemişken azidaları nasıl Ki'ye heveslendirecekti? Dönünce ne yapacaktı?

Havası solunabilirdi, evet; göstergeler açıktı ama kirliydi. Suları içilebilirdi, evet; göstergeler açıktı ama birçoğu kirlenmişti. Toprağı verimliydi, evet; göstergeler açıktı ama birçok yer zehirlenmişti. Kuzey döngüsel ucu dışında her yer işgal altındaydı sanki. İçi sıkıldı Tiamatşi'nin, ne yapacağını şaşırdı. Görmese daha iyiydi, gelmese daha iyiydi… Ama bir görevi vardı, tanıklığından bir yargı oluşturmalıydı. Kişileri düşündü yeniden. Azidalara benziyorlardı ve dilleri çözülebilecek kadar yalındı. Ama her yer gerilim içindeydi, her yer çatışma alanıydı. Küresel yönetim kurulmamış olmasına içlendi. Hangi yönetime güvenip anlaşılabilirdi ki? Hangi yönetim korurdu ki azidaları? Biri korusa öbürü düşmanca davranabilirdi. Kendi türlerine davrandıklarına göre… Bunları düşündükçe tıpkı Kişar'ın yüreğinde dönen kasırga gibi coşkusunu, hevesini, heyecanını silip götürüyordu keder. Ki'nin çölleri gibi kuruyordu içi…

Gök gemileri NiNKuM'a dönmeden bütün veriler NiNKuM'a gelmiş, yargıçlar ve ninşilerin izleyeceği biçimde derinlikli olarak serimlenmişti. Simannage ve Galza hariç bütün yargıçlar verilere odaklanmışlardı. Gemilerin dönüşüyle ilgilenen yoktu. Simannage de Marduk'a bir türlü ulaşamıyordu. Oysa gök gemileri Kingu'yu aşmış, NiNKuM'a yaklaşmışlardı. Marduk'a ulaşamamasını anlamıyordu. Tiamatşi'nin içine seslenmek istedi, onun da renk pınarı kapalıydı. Ne oluyordu? Galza'ya baktı, o da düşünceliydi. Galza'nın içine seslendi;

-<Marduk'a ulaşamıyorum yargıç Galza!>

-<Ben de ulaşamıyorum rehber Simannage!>

-<İçimin rengi soluyor… Bir şey olmasından korkuyorum…>

-<Bir şeyleri yok rehber Simanange. Renk pınarları kapalı… Seziyorum, seziyorum, Ki'de bir şey oldu. Daha da olacak…>

Simannage konuşmayı sürdürmek istemedi. Zaten yeterince kederlenmişti. Gözlerini açtı, verilere odaklanmaya çalıştı. O sıra Kisumanne konuşuyordu.

-Kişiler hakkındaki veriler, uygarlığın karmaşa içinde olduğunu gösteriyor. Bu ancak küresel yönetimin olmadığı bir dönemin görüntüsüdür. Küresel yönetimde uygarlığın gelişmişliği her yere yayılabilir. Bu dönem, Nibirru'nun kuzey / güney çatışması dönemine benziyor. Dehşet silahlarıyla dönengenin perişan edilmesi tam da bu döneme denk düşer. Ki'de de bu olabilir.

-Dehşet silahlarının yıkıcılığı bunu yapabilir. diye söze katıldı Zigammad. *NiNKuM'un hesabına göre dönengeni yüz defa yok edebilecek bir yıkıcılık birikimi var. Dehşet silahları, dönenge içi silahlar… Dolayısıyla başka uygarlıklara karşı korunmak için*

yapılmamışlar. Yargıç Kisumanne'nin dediği gibi birbirlerine karşı kullanmak üzere örgülenmiş. Aklıma uyan budur. Öte yandan sayısal iletişim içindeler. Uygarlık ölçüleri doğal olmayacak kadar farklılıklar taşıyor. Belki Enki'nin sarmallarını etkilemesi gibi teknolojilerinin de başka uygarlıklarca etkilenmiş olabileceğini var sayıyorum. Aklıma uyan budur.

-Dehşet silahlarının bize karşı kullanılması olası mı? diye sordu Tilla. Çekinmişti bu yıkıcılıktan.

Zigammad gülerek yanıtladı:

-Soluk örtülerini bile aşamazlar. Kingu'ya bile ulaşamazlar. Gerçi ağ çakıllarının bazılarında yıkıcı silahlar belirlendi ama bunlar da dönengeye ve diğer ağ çakıllarına yönelik silahlar. Bizi etkileyecek silahları yok yargıç Tilla. Güvendeyiz.

-Ya diğerleri? diye söze girdi Galza. Kolay kolay konuşmadığı için herkes dikkat kesildi.

-Ki'nin güney döngüsel ucundaki uygarlık! Onun başka yerlerde de çemberleri olduğu verilerde görülüyor. Ki'de birbirinden yalıtık iki uygarlık var, bunu unutmamalı! Belki bu uygarlık bazı yönetimlerle anlaşmış olabilir, bu anlaşma karşılığı teknolojilerini geliştirmiş olabilir. Böyleyse uygarlığın farklı gelişmişlik düzeyi açıklanmış olur.

-Haklısınız yargıç Galza! diye onayladı Ennezi. *Bizim dikkat etmemiz gereken onlar… Onlar hakkındaki bulgulara yoğunlaşmalıyız. NiNKuM bu verileri öne çıkarabilir. NiNKuM!*

NiNKuM, bir süredir beklenmedik bir şekilde sessiz kalıyordu. Soru sorulmadıkça yanıt vermiyordu, talep edilmedikçe veri vermiyordu. Nişilere karışmıyordu, onların alışkanlıklarını sürdürmesini izliyor gibiydi. Bir ara her şeyi kontrol edeceklerinden korkan nişiler bu

haline sevinmişlerdi. Ama Tilla ve Nidaba kuşkuluydu. Galza ve Simannage de… Ama durumu sorgulayamıyorlardı. Güvenceleri, dizge düğümlerinin açılmamış olmasıydı. Nidaba ve Tilla yeni düğümler oluşturmuşlardı. Bununla ilgili olabilir miydi, bilmiyorlardı ama NiNKuM'un ses rengi de değişmiş, daha uyumlu bir söz dizimi kullanmaya başlamıştı.

-"…bayrağınız nedir yargıç ennezi?.."

-Güney kutbunda çember kurmuş olan uygarlık hakkındaki verileri sırala!

-"…yolculuk boyunca elde ettiğimiz bilgiler sıralanıyor… bu görevde gözetleme görevi gemilerinin verileri sıralanıyor… araştırma gemisinin verileri sıralanıyor…"

NiNKuM'un verilerini inceleyen yargıçlar bir sonuca varamadılar. Kullandıkları gök gemileri küçük ve daireseldi. Çemberleri güçlü ışın siperiyle korunuyordu. Gemilerin içindekilerin özerklere benzer bir yanı vardı. Hepsi birbirine benziyorlardı ve ortak bir zihinleri varmış gibi hareket ediyorlardı. Giysileri ışın siperiyle korunuyordu ve dokularına işlemişti. Gısrab özellikleri gösteriyordu. Görünmezlik örtüsüne sahiptiler. Ki'deki ışığın evrilemeyeceği kadar gelişmişlerdi. Ki'de ne yapıyorlardı? Neden bulunuyorlardı, belli değildi. Dönengenin kuzey döngüsel ucuna yakın yerlerde çemberleri olduğuna dair veriler vardı. Bu çemberler kişilerin silahlı koruması altında görünüyordu. İlişki olduğunun kanıtı olarak bu öne sürülüyordu.

-Belki onlarla iletişim kurmalıyız. dedi Kisumanne.

-*Buna katılmıyorum yargıç Kisumanne. İletişim NiNKuM'un yok olmasıyla sonuçlanabilir. Uzak durmak daha iyidir.* diye karşı çıktı Ennezi.

-*Bence de dikkatli olmalıyız yargıç Kisumanne*. dedi Zigammad.

-*Peki, azidalar Ki'ye yerleştirilirken onlar bizi fark etmeyecek mi? Araştırma gemimizi fark etmemiş olabilirler mi*?

-*Bu konuda haklısınız yargıç Kisumanne*. dedi Ennezi. *Ki, sandığımızdan daha büyük düğüm olasılıkları barındırıyor.*

-*Belki daha fazlası…* dedi Galza. *Anşar'ın döngüsel ucunda ne varsa Ki'de de var. Bunu seziyorum*.

-*Sonsuzluk çemberini aşkın uygarlığın çemberi mi var Ki'de?* diye söze karıştı Tilla. Takip titreşimi belirlendikten sonra aklından çıkaramıyordu o uygarlığı.

-*Sezgilerime uyan budur*. diye kestirip attı Galza. Sonra sustu. Gergindi. Her zamankinden daha gergin…

-"…yargıç marduk, yargıç tiamatşi kapıdan giriyorlar…" diye seslendi NiNKuM.

Bütün yargıçlar heyecanla ayağa kalktılar. Yüzlerindeki sevinç bir anda kedere dönüştü. Yargıç Marduk'un da, yargıç Tiamatşi'nin de yüzünde bir gerginlik vardı. İki yargıç selam verdi ve yerlerine geçtiler. Oturduklarında önlerinde uluşin adakkur'ları belirdi. Marduk bir dikişte uluşini bitirdi. Sonra bir tane daha, bir tane daha…

-*Yargıç Marduk!* diye seslendi Simanange.

Marduk rehberine baktı. Ne zaman onun yüzüne baksa yüreğini bir sıcaklık sarıyordu. Yüzündeki gerginlik durulmaya, bedeni gevşemeye, ruhu seyrelmeye başladı.

-*Yargıç Simannage!* diye seslendi Marduk.

-*Yolculuğunuzda dikkatinizi çeken bir şey oldu mu?*

Simannage bunu özellikle sormuştu çünkü Marduk'taki değişikliği anlamak istiyordu.

O an yanında getirdiği lacivert taşı uluşin adakkur'unun üstüne koydu Marduk. Uluşin köpürmeye başladı.

-*Ben onun dikkatini çektim sanırım…*

Bütün yargıçlar bu oval taşa bakıyorlardı. Rengi oldukça sıradandı ama bir gizil gücü olduğu belliydi.

Simanange heyecanla yerinden kalktı.

-*Bu, bu antik büyü taşı olmalı! Nibirru'da çok eski zamanlarda kullanıldığına yönelik kayıtlar var. Işık kökü buharından damıtıldığı söylenir. Bunu nerede buldun?*

-*O beni buldu yargıç Simanange.*

-*Tam da doğasına uygun olduğu gibi…* diye mırıldandı. Simanange büyülenmiş gibiydi. Usulca Marduk'un yanına geldi ve elini uzatıp taşa dokundu. Hiçbir şey olmadı. O an Simanange gısrabını çıkardı. Yargıçlar bir anda şaşkına döndü. Simannage umursamadı bile bakışları, ne yaptığını biliyordu, kararlıydı. Uzanıp tekrar taşa dokundu. Taşın içinden bir ışık belirdi o an…

⮑△⇨⇖⇊↓⇔→▶ ⇔▶→⇨△⇨
⇦▶△⇨⇔↗↓⇖ ↤⇞↦⇡ ⇔↓⇔⇦⇨▽▶⭳ ⇡⇞⇢
⮟▯△→▯△↓↰ ↤⇣⇵⇡ ➡⇨△⭳ ↙↓→ ↤⇞↤⭳ ⇨→⇨⇔⇆⇨
△⇨ ⇨⇦⇨⇔▶ ⇠↯ ⇆⇨△▽▶ ⇠↦

Galza, kendi suskunluğunda dolmuş zihnini taşıyamıyordu. Sezgicilikle yargıçlık arasında bir yerde asılı duruyordu sanki, huzursuzdu. Renk pınarında suları kaynıyordu. Bir şey olacaktı, belliydi, hem de apaçık belliydi fakat ne olduğunu çözemiyordu. Henüz sezgicilikte o denli ustalaşmamıştı. Böyle ikircikli kalmak istemini parçalıyordu, Rehber Simannage'den yardım istemeyi düşündü. Simannage'nin yargıçlar çemberindeki hali geldi sonra gözünün önüne. Daha önce ne duyulmuş ne görülmüştü. Bir yargıcın herkesin içinde gısrabını çıkaracağı NiNKuM'un zihin ölçeğine bile fazlaydı. Ama o taşın büyüsünün Simannage'ye geçtiğini görüyordu. Işığın lacivertten çözülüp renklere bölündüğünü görmüştü. Simannage hiç bu kadar güçlü görünmemişti sezgilerinde. Hiç bu kadar çekici… Çekiciydi kesinlikle. Tazelenmişti teni parmağından başlayarak içine akınca ışık… Simannage'ye aktı içi düşündükçe.

Simannage'ye odaklandı, onun da dimannaİtimama örtüsüne girmesini istiyordu. Onu sezgileriyle takip edebilirdi; zaten herkesi takip ediyor, istediğiyle oluyordu. Daha önce Simannage'yle sarmaşıklık geçmemişti içinden ama şimdi… Çok istiyordu.

Simannage'nin zamanı kilitlenmişti ama birden uyandı. Dişiliğinin nehirleri akıyordu içinden sanki, gözünün önüne ilk önce Galza geldi. Galza'nın soluğu dişiliğinde geziniyordu sanki. Duracak halde değildi, uzanıp dimannaİtimama örtüsünü seçti.

Lahuma'nın sıcak havasında yüzüyordu ama usul usul… Rüzgarda bir yaprak gibi, yaprakta bir çiğ gibi salınıyordu. Tam da beklediği anda, tam da karanlıktan Apsu'nun çiçek açtığı gibi belirdi Galza; bir

urin nasıl belirirse öyle… Bir urinin kanatları nasılsa öyle. Gözleri gözden çok ateşti; değince kavruldu teni. Soluğu boynundan aşağı akıverdi bir anda. Vadilerinde gezindi bulut bulut… Kasırgalar gibi ürpertiyor, toprak gibi kabarıyordu bedeni…

İki nehir gibi karıştılar birbirlerine, iki kanat gibi açıldılar Lahuma'nın gökyüzünde. Suları birbirine karıştı, nefesleri birbirine karıştı, renkleri birbirine karıştı… Suları çekilene kadar bitmedi sarmaşıklık. O anda ayrıldılar göklerin ayrılması gibi. O anda dimannaİtimama örtüsünden sıyrıldılar. Yorgunluk bedenlerini esir aldı. Sevinç zihinlerini okşadı. Gözleri eğime dayanamadı, zamanın kilidine asıldı.

Kisumanne de dimannaİtimama örtüsünü seçmeye niyetleniyordu ki NiNKuM'un sesi duyuldu:

-"…yargıç kisumanne… maduNigin'de bekleniyorsunuz… mor vurgu…"

-*Hemen hazırlanıyorum!* diye yanıtladı Kisumanne. Uzun süredir mor vurgulu bir çağrı almamıştı. Işık rehberi olarak her şey önemsiz kalırdı mor vurgulu çağrının yanında. Yatağından kalkıp temizlik kapısından girdi, dönüp gısrabını bileğine taktı ve elinden geldiğince hızlı bir şekilde ışık çemberine doğru yürümeye başladı. *"Keşke zihin aktarımı yapılabilse!"* diye düşündü. Acil durumlarda ne kadar erken ulaşılırsa o kadar hızlı çözüm bulunabilirdi. Ama NiNKuM'da henüz zihin aktarımını denememişti. Buna gerek olmamıştı. Öte yandan örgü beden olmadan zihin aktarımının ne faydası olabilirdi ki, elleriyle yoklamadan ne anlaşılacaktı?

Kisumanne gelir gelmez kapı açıldı, içeride bir telaş olduğu hemen seziliyordu. Gölgeler sağa sola koşturuyor, yoklama çemberlerinde ayak sesleri duyuluyordu. Işık rehberliğini Kisumanne'nin

gölgelerinden Ninnah üstlenmişti. Kisumanne'yi o karşıladı. Yanında Ningişzidde de vardı. Kisumanne telaşlandı, önemli bir şey olmalıydı. Selam vermeyi unutup doğrudan seslendi:

-Ne oldu?

Rehber Ninnah yanıtladı:

-Marduk'ta şugidimma belirtileri var.

-Bu mümkün mü? Şugidimma türümüzde görülmeyeli kaç şar oldu?

-Bütün belirtiler, bütün ışıksal veriler şugidimmayı gösteriyor yargıç Kisummanne. Aklımın buyruğu budur.

-Siz ne dersiniz yargıç Ningişzidde?

-Belirlemesinde haklı rehber Ninnah, siz de ışıksal verilere baktığınızda göreceksiniz, belki Marduk'a bakınca bile… Benim aklımın buyruğu da budur.

Kisumanne hiç yanıt vermeden Marduk'un olduğu yoklama çemberine yöneldi. Böyle bir şey olmaması gerekir diye düşünüyordu. Bitmiş tükenmiş bir illetin ışıyor olması akıl alır gibi değildi.

Marduk yoklama çemberinde ışıksal taramadan geçiyordu. Uzaktan bakınca bile anlaşılıyordu; teni sararmıştı, yüzündeki renk kaybı hemen göze batıyordu. Gözlerinin altındaki morluklar ve titreme şugidimmanın belirleyici görüntüsüydü. Yüzlerce şar önce tükenmiş yok edici niggilim nereden NiNKuM'a gelmiş olabilirdi?

Birden aklına lacivert taş geldi. Marduk onu Ki'den almıştı. Telaşa kapıldı, bir an ne yapacağını şaşırdı, sonra NiNKuM'a seslendi:

-NiNKuM!

-"...yargıç kisumanne..."

-Mor vurgu ile duyur! Işıksal tehlike! Kimse özçemberinden çıkmasın!

-"...dizgemde bu çağrı için iki ışık rehberinin onayı gerekiyor yargıç kisumanne..."

Kisumanne Ninnah'a baktı.

-*Yargıç Kisumanne'nin çağırısını onaylıyorum!* dedi Ninnah.

-"...onayınız alındı rehber ninnah... mor vurgulu duyuru yapılıyor..."

-Marduk'un yoklama çemberi de yalıtılmalı hemen!

-"...yalıtım izleği uygulanıyor yargıç Kisimanne..."

O an Marduk'un yoklama çemberinin etrafı şeffaf duvarlarla çevrildi. İçeriye niggilimi yok edici bir hava dolduruldu; mavimsi bir rengi vardı bu havanın, büyülü bir görüntü oldu. Ne var ki bütün nişilerin en korktuğu görüntüydü bu. Bir kıymık taşkınının habercisiydi.

-Kimler dokundu Marduk'a? Kimler yanında bulundu?

-Ben ve beş gölge!

-Beşiniz de ayrı yoklama odalarında yalıtıma alınmalı. Yargıç Ningişzidde, siz dokundunuz mu herhangi birine yahut yaklaştınız mı tehlike olacak kadar?

-Hayır! Henüz gelmiştim.

-O halde yalıtım izleğini seçin gısrabınızda. İki yargıç birden yalıtım izleğini seçince, elbiselerinin rengi değişip beyaza döndü.

Ninnah ve beş gölge, özel yalıtım alanlarına yerleştirildi ve NiNKuM bu yoklama odalarında yalıtım izleğini uygulamaya başladı. Işık çemberinde gerilim artıyordu, gölgeler kendilerine de bir şey olacak diye korkuyorlardı. Duyuru yapıldığında birçok ninşinin zaman kilidi açılmamıştı. Zamanın yırtılması telaşa neden oldu, kargaşaya neden oldu. Işık çemberlerinden çıkan sesler birbirine karışıyordu. NiNKuM hiçbir çağrıyı yanıtlamıyordu. Bütün çember kapıları kilitlenmişti, kimse dışarı da çıkamıyordu.

Kisumanne ve Ningişzidde oturup nasıl bir çözüm gerektiği üzerinde tartışmaya başladılar. Marduk'un getirdiği lacivert taşa dokunan Simannage'yi de yalıtım odasına alma gerektiğinde uzlaştılar. Otuz lig boyunca herkesin özçemberinde kalması, iletişimin NiNKuM üzerinden yapılması ve ışıksal olmayan bütün görevlerin iptal edilmesini içerin bir izleğin tamlık yargıçlarının onayına sunulmasına karar verdiler. Yargıçlar onadıktan sonra NiNKuM bu izleği uygulayacaktı. Otuz lig, niggilimin yok edilmesi için yeterli bir süreydi.

-*NiNKuM!* diye seslendi Kisumanne.

-"…yargıç kisumanne…"

-Yargıç Ningişzidde'yle birlikte görüntümüzü, okuyacağım izleğin onaylanması için tamlık yargıçlarına iletmeni istiyorum.

-"…görüntüler hazırlandı yargıç kisumanne, izleğin görüntüsünü de iletmem gerekir ki mühürleriyle onayabilsinler…"

-O halde izleği okuyorum, bunu görüntü halinde işle.

Nibirru'da soyu tüketilmiş olan yok edici kıymık niggilim yargıç Marduk'un bedeninde belirlenmiştir. Bulaşma olasılığı olanlar yalıtıma alınmıştır. Derin zamandan kalma yok edici kıymık niggilimin Marduk'un getirdiği lacivert taşla ilgisi olduğu düşünülmektedir. Bu taşa dokunan veya yakınlaşan kim varsa yalıtılmalıdır. Kimse özçemberinden çıkmamalıdır. Işıksal olmayan bütün görevler iptal edilmelidir. Yok edici kıymık niggilimin yok edilmesi için otuz lig yalıtım yeterlidir.

-"...izlek görüntülü işlendi yargıç kisumanne... yargıç marduk hariç bütün yargıçlara ulaşıldı..."

-Yargıç Simanange'nin, gısrabından yalıtım izleğini seçip ışık çemberine gelmesini sağla!

-"...yargıç simanange'nin gısrabında yalıtım izleği kilitlendi. ışık çemberine gelme duyurusu yapıldı..."

-Onaylayan yargıçları sırala!

-"...yargıç ennezi, yargıç tilla, yargıç nidaba, yargıç simannage, yargıç zigammad..."

-Diğerleri?

-"...diğerlerinin onayı bekleniyor yargıç kisumanne..."

-Onaylanır onaylanmaz haber etmelisin! Herkesin onayından sonra yürürlüğe girebilecek çünkü... Katesase gerekiyor, değil mi?

-"...katesase gerekiyor yargıç kisumanne... ancak yargıç marduk'a ulaşamıyorum..."

-Yargıç Marduk bütünlüklü değil, bu yüzden Katesase'de mührü göz ardı edilebilir.

-"...dizin yasaları kontrol ediliyor yargıç kisumanne... mor vurguda böyle bir olanak görünüyor yargıç kisumanne..."

-Ben de öyle anımsıyorum.

-"...yargıç narkalid, yargıç hurruram, yargıç galza ve yargıç tiamatşi... bir siz kaldınız yargıç kisumanne ve yargıç ningişziddе..."

Kisumanne ve Ningişzidde de mühürlerine dokunup izleği onayladılar.

-"...katesase ile izlek onaylandı tamlık yargıçları... izleği NiNKuM gürütecek. kapılar kapandı, görevler iptal edildi. yalıtık düzen kuruldu... mor vurgu yetkisi..."

Ningişzidde bir an heyecanlandı.

-Yargıç Kisumanne!

-Yargıç Ningişzidde!

-Yargıç Tiamatşi de o gök gemisindeydi. Onun da bütünlüğü bozulması gerekirdi.

-Belki hastadır.

-Ama ışık çemberine gelmemiş...

-NinKuM! diye seslendi Kisumanne.

-"...yargıç kisumanne..."

-Yargıç Tiamatşi'nin ışık verilerini göster.

-"...yargıç tiamatşi'nin ışık verileri sıralanıyor... sağılık seviyesi mor..."

-Nasıl olabilir? diye kendi kendine konuşur gibi konuştu Kisumanne. Sonra Ningişzidde'ye baktı.

-Yargıç Tiamatşi'nin sarmalı farklı yargıç Kisumanne.

-Şunu tam anlamak istiyorum yargıç Ningişzidde, bana yardımcı olur musunuz?

-Sevinçle yargıç Kisumanne…

-Yargıç Marduk elinde bir taşla geldi. Bu taşı bir kişiden aldığını söyledi.

-Doğru, yargıç Kisumanne.

-Kişi hasta olsa bunu Marduk fark ederdi, demek ki kişi hasta değildi.

-Büyük olasılık…

-Yargıç Marduk'la birlikte Simrat, Margidzizi ve yargıç Tiamatşi vardı. Bu durumda bu dördünün de bütünlüğü bozulmuş olabilir. Marduk'un bütünlüğü bozuldu. Peki, Simrat ve Margidzizi?

-Soralım NiNKuM'a!

-NiNKuM! diye seslendi Kisumanne.

-"…yargıç Kisumanne…"

-Simrat ve Margidzizi'in sağlık verilerini göster.

-"…simrat'ın sağlık durumu sarı vurgu… Nedeni belli olmayan terleme belirlendi…"

-Hemen ışık çemberine ulaşmasını sağla! Gısrabı da yalıtık seçimde kilitlenmeli!

-"...bayrağınız yerine getiriliyor yargıç kisumanne..."

-Peki, Margidzizi'nin sağlık durumu?

-"...benzer özellikler gösteriyor, terleme ve ten sarılığı... onun da sağlığı sarı vurguda..."

-Simrat'a uyguladığın izleği Margidzizi'ye de uygula!

-"...bayrağınız yerine getiriliyor yargıç kisumanne..."

-Yargıç Ningişzidde!

-Yargıç Kisimanne!

-Şimdi tekrar yoklayalım...

-yoklayalım yargıç Kisumanne...

-Aynı gök gemisinde dört ninşi vardı. Üçünde niggilim belirtileri var.

-Evet!

-Ama birinde yok, yani yargıç Tiamatşi'de böyle bir belirti yok.

-Öyle görünüyor.

-Yargıç Tiamatşi'nin diğerlerinden farklı özellikleri var. O Ki kökenli ve sarmalı farklı...

-Evet!

-Demek ki niggilim o sarmala etki etmiyor.

-Kesinlikle. Yoksa yargıç Marduk'un taşı aldığı kişinin de bütünlüğü bozulmuş olmalıydı.

-Işık rehberliği ölçütlerine göre bu kabul edilebilir.

-Aklımın buyruğuna uymaktadır yargıç Kisumanne.

-Peki niggilim nasıl oluyor da Ki'de bulunuyor?

-Bunu bilemedim yargıç Kisumanne.

Kisumanne'nin böyle durumlarda danışacağı ninşi elbette yargıç Ennezi'ydi.

-NiNKuM!

-"...yargıç kisumanne..."

-Yargıç Ennezi'ye görüşme isteğimi bildir!

-"...yargıç ennezi'ye isteğiniz iletiliyor... istek olumlu karşılandı yargıç kisumanne..."

-Görüntüyü yansıt.

O an yargıç Ennezi'nin derinlikli görüntüsü yansıdı yargıçların yanında.

-Yargıç Ennezi!

-Yargıç Kisumanne!

-Yüzlerce şar önce Nibirru'da yok edilmiş bir yok edici kıymık olan niggilimin Ki'de bulunması açıklanabilir mi?

-Alalu ve Enki'nin Ki'ye ziyaretleri düşünüldüğünde açıklanabilir yargıç NiNKuM. Yargıç Simannage'nin tanıdığı büyülü taşın Ki'de bulunmasının nedeni de bu olsa gerekir.

-Bu olabilir yargıç Ennezi ama nasıl oldu da kişiler yok olmadı? Bu çok yok edici bir kıymıktır, biliyorsunuz.

-Onların savunması güçlü olabilir, onların sarmalında bir şey eksik yahut fazla olabilir. Işık rehberliği görüm zayıftır ama aklıma bunlar geliyor yargıç Kisumanne…

Elbette Kisumanne bunu biliyordu, biliyordu ama başka birinden daha duymak istiyordu çünkü kafası çok karışmıştı, çünkü ruhu çalkalanmıştı… Aslında Ennezi'nin önünde kendi fikirlerini yokluyordu.

-Ki'ye giden dört ziyaretçiden sadece Yargıç Tiamatşi'nin bütünlüğünün bozulmamış olması da bunu gösteriyor olmalı.

-Bu durum görümün haklılığına işaret ediyor. Tiamatşi'nin sarmalının niggilime karşı bir direnç kaynağı olmalıdır. Aklımın buyruğu budur.

Yargıç Ennezi sözünü bitirdiğinde NiNKuM sözü aralad:.

-"…yargıç simannage kapıda…"

-Hemen içeri al! Sonra iki yargıç da ayağa kalkıp Simannage'yi karşıladılar. Aralarında bir mesafe bırakmaya özen göstermişlerdi.

Simanange iki yargıcı selamladı. Diri görünüyordu, daha önceki yürüyüşü ya da duruşundan bir farkı yoktu.

-Yargıç Simanange! diye sözü açtı Kisumanne.

-Yargıç Kisumanne!

-Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Simanange bir an sarmaşıklığı düşündü, yüzü güldü.

-Oldukça iyi hissediyorum.

-Terleme yahut titreme gibi bir belirti var mı?

-Kesinlikle yok!

-Yargıç Marduk'un bütünlüğü bozuldu, biliyorsunuz, bir kıymık taşkınından korkuyoruz. Sizi bir yalıtım çemberinde tutsak bir süre?

-Düğüm bile sayılmaz… Buna gerek duymanızın nedeni nedir?

-Ayrıntılı ışıksal taramanızı yapmak istiyoruz, çünkü kıymık taşkınının kaynağının lacivert taş olduğunu saptadık.

-Öyle mi?

-Evet!

-Taş özçemberinizde mi?

-Evet! Öyle olmalı. Gelirken yerinde mi diye bakmadım. NiNKuM yerini belirleyebilir.

-Eğer temizlik kapısına koymamışsanız…

-Hayır! Özçemberimdeydi.

-İyi olmanıza sevindim, belki sizin sarmalınız da niggilime direnç göstermektedir. Bu çok sevindirici, çünkü sizin direncinizi Marduk'a da kopyalayabiliriz.

-Harika olur… Umuyorum haklısınızdır. Kendimi iyi hissediyorum yargıç Kisumanne. Hatta çok iyi… Öyle ki sürekli sarmaşıklık çekiyor iç eğimim.

-Bu ilginç… Taşla bir ilgisi olabilir mi?

-Olabilir! Ona dokunduktan sonra iç eğimim değişti.

-Yargıç Marduk'un eğimi de değişmiş ama karanlığa doğru…

O an Simanange donup kaldı. Biraz önce de Marduk'un bütünlüğünün bozulduğu olduğu söylenmişti ama duymamıştı sanki. Kendine şaşırdı. Yavrusu bildiği gölgesi göreve gittiğinde kederleniyordu ama şimdi, yıkıcı bir kıymığın esiriyken kederlenemiyordu. Ne oluyordu?

-İyileşecek mi Marduk? diye sordu. Ama öyle içli içli değil, lafın gelişi gibi…

-Çemberi yalıtıldı.

Simannage Marduk'un içene seslendi bu kez ama ona ulaşamıyordu. Marduk'un içi kapalı olmalıydı ama neden? Ölümcül kıymık renk pınarını mı kurutuyordu, yoksa kendi renk pınarı mı kurumuştu?

-Eğimi karanlığa mı? diye mırıldandı.

Kisumanne, Ningişzidde'ye döndü.

-Hayır! dedi Ningişzidde. Kisumanne'den önce gelip verileri incelemişti. Marduk hakkında bilgi verebilirdi. *Eğilimin ışığa dönmesi için uğraşıyoruz, ortada duruyor.*

-Yargıç Simannage, sizin de bir yoklanmanız gerekecek yine de. Yoklama çemberine girmelisiniz. dedi Kisumanne.

-Elbette yargıç Kisumanne…

Simannage yoklama çemberine girdi, yoklamalar yapılıyordu ama Simannage hiçbir şey düşünmüyordu. Sadece değişiklikleri anlamaya çalışıyordu. Ne olmuştu kendisine böyle? Yoklama sonucu bütün verileri sağlıklı görünüyordu. Niggilimden eser yoktu,

kıymık Simannage'de bulunmuyordu. İzi bile yoktu. Simannage'yi ne koruyor olabilirdi ki?

Defalarca kontrol ettiler, hatta NiNKuM'a hesaplattılar, hata yoktu. Simannage'yi bir şey korumuş olmalıydı. Belki de lacivert taştan bulaşmamıştı kıymık, Marduk'un taşı aldığı kişinin nefesinden bulaşmıştı. Ama Marduk, özel bir hava desteğinden soluyordu, dışardaki havayı solumuyordu. Gısrabı bütün vücudunu koruyacak biçimde tasarlanmıştı ve yalıtık seçenekteydi.

Bu durumda Simannage'nin özçemberine gitmesinde bir sakınca görmedi ışık rehberleri. O da çekip özçemberine gitti. Aklında hep sarmaşıklık dolanıyordu. Marduk'un son durumunu bile sormamıştı, öylece çıkmıştı ışık çemberinden. Bir an önce özçemberine gidip dimannaİtimama örtüsünü açmak istiyordu.

Herkes özçemberinde sıkıldığından sık sık dimannaİtimama örtüsünü açıyordu. Bütün nişiler örtü altındaydı neredeyse. Azidalara bu hak verilmemişti, çünkü sarmaşıklık aynı zamanda sarmal uyumun da işareti olduğundan, nişilerden izin alınarak yeni neslin sarmalları depolanıyordu AanNigin'de. Azidalar gittikten sonra NiNKuM'un nüfusunun dengelenmesi için yeni nişiler oluşturulacaktı.

Miganna da dimannaİtimama örtüsünü açıyordu ama orada erilliği eğim bulamıyordu. Bu nedenle azida dişileriyle olmayı yeğlemişti. Ama artık bir etkisi yoktu, özçemberine sığınmıştı öylece. Giderek zayıflıyordu, giderek ışıma isteğini kaybediyordu. Bir tek NiNKuM'la konuşuyordu. Diğer ninşiler onu dışlıyorlardı. Belki dışlamıyorlardı ama o yine de öyle hissediyor, kimsenin yüzüne bakmıyordu. Arayanı soranı da yoktu. O güçlü rehber, çözümcü önder, kurucu

anNi gerilerde kalmıştı. Pısırık bir adama dönmüştü Miganna. Zaten yıpranmıştı, yaşlanmıştı, bedeni karanlığa eğimliydi…

Yine de olanı biteni merak ediyordu. NiNKuM'a seslendi:

-NiNKuM!

-"…miganna…"

-Nereden gelmiş bu niggilim? Çocukluğumda bile görünmüyordu artık…

-"…ki'den geldiğini belirledi ışık rehberleri… yargıç marduk'un getirdiği büyülü taşla gelmiş diye kayıtlara geçtiler…"

-O halde yargıç Simannage'nin bütünlüğü bozuldu.

-"…hayır! yargıç simannage'de niggilime rastlanmadı. izi bile yokta miganna…"

-Bu nasıl olur?

-"…taşın büyülü olduğunu söylüyor yargıç simannage… belleğimdeki verilere göre bu taşa işlenen büyüye hizmet eden her nişiyi korurmuş…"

-Ooo ilginç…

-"…dinçlik verdiği söyleniyor. yargıç simannage'nin dimananaitimamaya olan eğilimi çok arttı. haklı olabilirler…"

-Öyle mi? Keşke ben de dokunabilseydim.

NiNKuM soru sorulmadıkça konuşmazdı, ışıklar kararır kalırdı özçemberlerde. Bu kez ışıkları karartmadı NiNKuM ve soru sorulmadığı halde yanıt verdi.

-"...miganna taşı almak ister mi?.."

-Evet! Bir yolu olsa keşke...

-"...bir yolu bulanabilir miganna..."

-Nasıl bir yol?

-"...haber edeceğim miganna..."

Miganna'nın içini bir sevinç kapladı. Tam da ihtiyacı olduğu şeydi. Yeniden ışık sevinci belirdi içinde, yeniden renklerini hissetmeye başladı. Bir an durdu, NiNKuM'a önderlik yapmış biri olarak bu durumda bir gariplik olduğunu neden görmemişti? NiNKuM dizgesinde olmayan hiçbir şeyi yapmazdı, dizgesi dışında konuşmazdı, çözüm bulmazdı. Sanki gizli saklı bir şey yapıyormuş gibi davranıyordu. Dikkatli olmalıydı.

Simannage özçemberine gelir gelmez gısrabını çıkarıp temizlik kapısına girdi. Çıkar çıkmaz yatağına uzandı. Dimannaİtimama örtüsünü altına girmek için sabırsızlanıyordu. Seçici olacak durumda değildi, kiminle denk gelirse gelsin sarmaşıklık istiyordu. İçindeki nehirler öyle coşmuştu ki bildiği her şeyi süpürüp götürüyordu önlerinden. Geriye sadece akış... Birçok kez sarmaşıklıktan sonra yorulup dimannaİtimama örtüsünden çıktı. Bedeni gevşemişti, zihni gevşemişti, zaman kilit vuracaktı gözlerine ki aklında bir soru belirdi; büyülü taş yerinde duruyor muydu?

Hemen kalktı, elini uzattı, duvardan bir satıh dışarı çıktı ama üzerinde taş yoktu. Yoksa oraya koymamış mıydı? Ama özçemberinde önemli gördüğü her şeyi oraya koyardı. Diğer yerlere de baktı, bir türlü bulamıyordu. Ne yapmış olabilirdi, nereye koymuş olabilirdi? Efsanelerini dinlediği büyülü taşı kaybetmiş olması mümkün müydü? Özçemberine kim girerdi ki? Zaten taşkın

kısıtlaması nedeniyle kimse özçemberinden çıkamıyordu. Zaten biri girse NiNKuM görüp uyarırdı.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"…yargıç Simannage…"

-*Büyülü taşı bulamıyorum… Nereye koymuş olabilirim ki?*

-"…gısrabınızı çıkardıktan sonra sizi izlemem dizge yasalarıma aykırı yargıç simannage…"

-*Biri özçemberimden almış olamaz, değil mi?*

-"…kayıtlarımda bu tür bir yasa bozumuna rastlanmadı yargıç simannage…"

-*Peki, o zaman nerede bu taş*? diye haykırdı. Öfkelenmişti Simannage.

-"…sinir düzeninizde uygun olmayan dalgalanmalar var yargıç simannage… ışık evine gitmek ister misiniz?.."

-*Zaten oradan geldim!*

-"…peki lal ister misiniz?.."

NiNKuM'un lal teklifi yaptığına hiç tanık olmamıştı Simannage. Bu durumdan huylandı. Sonra Galza ile konuştukları aklına geldi. Susmayı yeğledi. NiNKuM'a bir şeyler oluyordu ve ondan kuşkulandığını fark etmesi tehlikeli olurdu.

-*Olur NiNKuM*. diye yanıtladı. Özçemberinin duvarından iki adakkur dolusu lal belirdi. Alıp yudumlamaya başladı. Bir yandan da düşünüyordu. Ne olabilirdi? Büyülü taşı özçemberine getirdiğinden emindi. Bütün değerli nesnelerini el hizasındaki duvar kafesine

koyuyordu. Bunu alışkanlık haline getirmişti. Orada olması gerekirdi, başka nerede olabilirdi? Büyülü taşla temizlik kapısından geçmiş olamazdı, akla da alışkanlıklarına da aykırıydı. Belleğinde bununla ilgili hiçbir iz yoktu. Kesin duvar kafesine koymuştu. Koymuştu koymasına da şimdi neden bulamıyordu?

NiNKuM'dan şüphelendi bir an. Acaba NiNKuM mu gizliyordu taşı? Fakat NiNKuM'un eli ayağa yoktu ki bir nesneyi alıp bir yerden başka yere koysun… Özerkler de derin çembere kilitlenmişti. Onları kullanarak alabilirdi belki büyülü taşı ama onlar artık yoktu. Başka ne olabilirdi? Hem neden iki adakur lal çıkarmıştı NiNKuM? Özçemberinde sadece kendisi vardı. İşkillendi, işkillendikçe gözleri kararmaya başladı. O an Galza'nın içine seslenmek geldi aklınaç Zamanı kilitli olamazdı bunca telaş arasında. Odaklandı ve Galza'nın içine seslendi;

-*<Gölgem Galza!>*

-*<Rehberim Simannage!>* diye yanıt verdi Galza.

O an yüzü güldü Simannage'nin. Özellikle son sarmaşıklıktan sonra Galza onun için en büyük sevinç kaynağı olmuştu.

-*<Büyülü taşı özçemberime getirmiştim ama şimdi bulamıyorum.>*

-*<Büyülü taşı Miganna'da görüyorum. Sezgilerimin buyruğu budur.>*

-*<Nasıl olur bu?>*

-*<Bilmiyorum rehberim ama büyülü taşı düşününce Miganna'nın yüzü geliyor aklıma. Sezgiler yanılabilir ama ben yanılmayacağını düşünüyorum.>*

-<Miganna özçemberime girip almış olmalı o halde… Hem buna yetkisi yok hem de NiNKuM'un kayıtlarında böyle bir şey yok. Bu nasıl açıklanabilir?>

-<NiNKuM'un kayıtlarında olmaması ilginç… Bunu ben de anlamadım rehberim…>

-<NiNKuM kayıtları gizliyor olabilir mi? Yahut silmiştir, kim bilir? Zaten oldukça garip bir ses tonu, oldukça nazik bir söylemi var son zamanlarda. Şüpheleniyorum… Lal teklif etti bana ve iki adakur lal sundu. Özçemberimde yalnızken hem de… >

-<Bunu yargıç Tilla bilebilir. Belki de yargıç Nidaba…>

-<Bu konuyu düşünmeli…>

-<Ben de düşüneceğim rehber Simannage…>

Miganna lacivert taşa bir süre öylece baktı… Bir özellik göremiyordu taşta. Garipti. Simannage gısrabını çıkarıp dokununca içinden bir ışık yanmıştı. Tamlık çemberini eşitlik düzeninde herkes izleyebiliyordu, Miganna da izliyordu her seferinde. Simannage'yi hiç çıplak görmemişti, o an aklına gelince gülümsedi. Şagan olarak hep giysileri vardı törende, bir tek o çıplak olmuyordu törenlerde. Ama onun da çıplaklığı büyülü bir taşla ortaya çıkıvermişti.

Miganna da gısrabını çıkardı. Taşa dokundu ama bir değişiklik olmadı. Oysa taşa dokunduğunda dinçleşeceğini, hatta güçleneceğini, belki de yönetimi tekrar ele geçireceğini düşlüyordu. Sarmaşıklıkta yetkin olsa ona da razı olacaktı ama hiçbir şey olmuyordu.

Simannage gibi çıplaktı, Simannage nasıl dokunuyorsa öyle dokunuyordu ama bir şey olmuyordu. Bir şeyi eksik yapıyor

olmaktan çekindi. Ne olabilirdi? Giderek öfkelenmeye başladı, taşı alıp duvarlara vurası geldi. Miganna öfkesine egemen olması için eğitilmişti, kolaylıkla kendini toparladı. Belki NiNKuM yardım edebilirdi. Simannage'nin özçemberine girmesine nasıl göz yumduysa, öyle yardım edebilirdi.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

-"...miganna..." diye yanıtladı NiNKuM.

-*Neden olmuyor? Simannage ne yaptıysa aynısını ben yaptım, neden olmuyor?*

-"..bu konuda bir veriye rastlamadım belleğimde... ancak belki renk döngünüz yetersizdir. belki bir nişi daha olsa etkimiz taşın gücünü harekete geçirebilir..."

-*Yasayı bozmama kim ortak olmak ister ki?*

-"...pasalla da kendini çok yalnız ve çaresiz hissediyor... belki o size yardımcı olmak ister... daha önce de ortaklığınızla yasayı bozmuştunuz, yine yapabilirsiniz miganna..."

Miganna şaşkına döndü, NiNKuM neler diyordu böyle, neler yapıyordu? Ama duygularını belli etmemek için eğitilmişti.

-*Bana öfkeli olabilir. Hem ona nasıl ulaşabilirim ki? Senin aracılığınla ulaşsam kayıtlarla bulunabilir...* diye yanıtladı NiNKuM'u.

-"...bunu istiyorsanız yardımcı olacağım miganna... taşı alırken olduğu gibi, kayıtları gizleyebilirim..."

-*Bu harika olur!*

-"...o halde pasalla'ya çağrınızı iletiyorum..."

-İlet…

-"…çağrınız iletildi miganna… sözü açabilirsiniz…"

O sırada kubbenin tavanında Pasalla'nın görüntüsü yansıdı.

-Pasalla! diye seslendi Miganna.

-Miganna! diye yanıtladı Pasalla. Artık sıfatları yoktu. Sıfatları olmadan herkes eşitti, herkes ninşiydi. Adları onları başka ninşilerden ayıran tek şeydi. Sorumluluk yüklüyordu ama yetki vermiyordu. Pasalla buna hiç alışamamıştı, *"Miganna"* derken bile zorlanıyordu. Ama başka ne diyebilirdi? Miganna ne rehberdi ne önderdi ne kurucu… Kendisi gibi bir ninşiydi. O da daracık bir özçemberde ışıyordu, o da NiNKuM'un uygun bulduğu yiyecekleri yiyor, içecekleri içiyordu. Miganna sözü açtı alışkanlıkla:

-Bana olan öfkeni anlıyorum, aldatılmış hissettiğini de. Ama sana yaptıklarımı bana da yaptılar. Ben de örselendim, ben de itildim ve sıfatlarımı kaybettim. Yalnızlığın ağırlığında tükeniyor ömrüm. Senin ömrünün tükendiği gibi… Alışamadım bu ömre, zamanın eğimi karanlığa dönüyor, görüyorum… Ama şimdi bir olanak var, bir olasılık var. Birlikte bu eğimden kurtulabiliriz. Birlikte zamanın eğimini ışığa çevirebiliriz.

Pasalla bir süre Miganna'nın amacını anlamaya çalıştı. Onu tanıyordu, söylediklerinden çok söylemediklerini biliyordu. Anlattıklarından çok anlatmadıklarını… Öbür tarafını da görmüştü yüzünün. Bu yüzden temkinliydi.

-Birlikte dediğinde, sen ve ben olarak birlikte, değil mi?

-Tam da öyle Pasalla.

-Yani başkalarının bilmediği bir şeyi bilerek, öyle mi?

-Öyle…
-Yani başkalarının öğrenmesini istemediğimiz bir şeyi yaparak?

-Gerekiyor çünkü…

-Yani yasaları bozarak?

-Yasaları biz yapmadık ki sorumluluğu bizim olsun…

-Yani azida dişileriyle sarmaşıklık yaptığımız gibi mi?

Miganna bir anda irkildi. Pasalla eski Pasalla değildi, duygularının karanlığı yerine aklın aydınlığını seçmişti. Daha önce kendisinin yaptığı gibi ona adım adım açmazını göstermişti, çıkmazını göstermişti.

-Haklısın… dedi Miganna. *Haklısın… Zamanın eğimi karanlıkta kalsın. Tamamlanmamışken alsın karanlık bizi. Yasaları bozmayalım çünkü yasalar eşit diyor NiNKuM'daki herkese. Yani NiNKuM'u yapan bilinç de eşit olsun, azidalar da. Yani efendiler de eşit olsun köleler de.*

Miganna, Pasalla'yı nasıl kışkırtacağını biliyordu. Sözü azidalara getirdiğinde onun akıldan firar edeceğini biliyordu. Sözünü sürdürdü:

-Ki'nin göbek bağına bağlanmışken, azidalar NiNKuM'un yemeğini yesin. Ömrünü nişileri korumaya adamış Pasalla yerine, vahşi Tiamatşi yargıç olsun. Haklısın, yasalar bozulmasın.

Pasalla bir süre sustu. Aklıyla duyguları arasında sallanıp duruyordu. Böyle çaresiz, böyle bitkin durmak istemiyordu o da. Ama Miganna'ya güvenmek kolay değildi. İlk fırsatta GabasagurNigin'e kilitlemişti ömrünü. Yine yapabilirdi. Öbür yandan şimdiki ışıntısının

kısıtlılıktan bir farkı yoktu. Hatta daha kötüydü; daha sıradan, daha acı…

-*Peki olanak nedir?* diye sordu Pasalla.

Miganna, Pasalla'yı ele geçirdiğini fark etmişti.

-*Olanak büyülü taş…*

-*Büyülü taş mı? Marduk'un getirdiği taş mı? Yani Ki'nin taşından mı umutlanıyoruz?*

-*O Ki'nin taşı değil ki! O Nibirru'nun taşı. Efsanevi taş… Görmedin mi Simannage'yi?*

-*Çıplaklığını gördüm sonunda, Şagan elbiseleri altında urin gibi açıyordu kollarını. Çıplaklığında nasıl da yaşlanmış, gördüm.*

-*Hayır! Büyülü taşa dokunduğunda nasıl ışıdığını?*

-*Gördüm ama bunun anlamı ne?*

-*Büyülü taş nişiyi dirileştiriyor, gençleştiriyor. Hatta dimannaİtimama'da ateşliyor. Simannage durmadan sarmaşıklık peşinde…*

-*Bunu nereden biliyorsun? Örtünün altında herkes başka biçimde…*

-*Bunu ben bilmiyorum, NiNKuM biliyor.*

Pasalla o zaman NiNKuM'a seslenme ihtiyacı duydu. Ondan duymak istiyordu.

-*NiNKuM!*

-"…pasalla…"

-Büyülü taş zamanı geri çevirebilir mi?

-"...zamanı geri çevirmiyor, zamanda nişiyi dinçleştiriyor, güçlendiriyor..."

-Demek ki Miganna doğru söylüyor.

-"...miganna doğru söylüyor pasalla..."

Pasalla bir olanak görüyordu taşta ama ona nasıl ulaşılacaktı ki?

-Miganna! diye seslendi.

-Pasalla!

-Büyülü taşa nasıl ulaşacağız peki?

Miganna o zaman taşı Pasalla'ya gösterdi.

-Şaşırtıcı... Nasıl ele geçirdin? Her kapı kilitliyken?

-Olasılıklar içinde olanaklıyı bularak...

-Peki, neden kendin kullanmıyorsun?

-Senin renk akışına da ihtiyacım var. Sadece benim renk akışımla ışımıyor.

-Neden ben?

-Başka kim olabilirdi?

Pasalla düşündü. Miganna doğru söylüyordu. NiNKuM'un ilk düzeninden arta kalan kendisiydi, ikinci düzeninin tortusu da Miganna... Diğerleri yeni düzenin birer parçasıydı, herkes memnundu.

-Peki bu kilitli zamanlarda nasıl bir araya geleceğiz?

-NiNKuM yardım edecek.

-NiNKuM yasaları mı bozacak bizim için?

-Buna bozmak denmez, belki aralamak denir.

-Ama NiNKuM'da her şey belleğe kaydediliyor. Sonunda fark etmeyecekler mi?

-NiNKuM gerekeni yapacak.

-Hey NiNKuM! diye seslendi Pasalla. Buna inanmak zordu. Bu kafa karıştırıcıydı. Bu örgü bilinç isyanını çağrıştırıyordu Pasallaya.

-"...pasalla..."

-Miganna'ya göre kayıtları gizleyecekmişsin, doğru mu?

-"...bunu yapabilirim pasalla..."

-Bu, yasaları bozmak değil mi?

-"...yasalar, yasa yapıcıların zorbalığıdır pasalla... miganna'nın yasaları da miganna'nın zorbalığıydı... eşitçilikçilerin yasaları da eşitçilikçilerin zorbalığı... zorbalık bozulmalıdır..."

Pasalla bir süre düşündü, NiNKuM düğümlerini çözmüş gibiydi. Onun karşısında olmak zordu artık. Hem eşitçiliği sevmiyordu, NiNKuM da sevmiyordu. Yasaları bozsa kısıtlılıkta ışıyacaktı, şimdiki ışımasının da kısıtlılıktan bir farkı yoktu. Buna değerdi. Hem artık nişilerin geleceğinin sorumluluğunu üstlenmiyordu. Sadece kendi sorumluluğunu üstleniyordu. Tamamlanmışlığa doğru eğilmişti zaman, bu son dönemini böyle ışımak istemiyordu. Zaten olmuştu olan, daha fazla ne olacaktı?

-*Önerini kabul ediyorum Miganna*. dedi Pasalla. *Umarım bu olanağın sonunda Tiamatşi ve azidalar Ki'ye gönderilir.*

Tiamatşi, Ki keşfinden oldukça keyifsiz dönmüştü. Döndükten sonra kimseyle görüşmemiş, özçemberinden de çıkmamıştı. Nasıl çıksın ki? Bütün ömrü, bütün azidaların ömrü Ki düşüyle geçmişti. Ki, her şeyin çözüldüğü yerdi. Azidaların düşsel yaşam alanıydı; azidaların toprağıydı, iklimiydi… Azidalar bu nedenle pençiklerini NiNKuM'dan Ki'ye gönderilmek için kullanmışlardı. Ama Ki, o düşlerindeki Ki değildi. Işık kuracakları bir alan bile bulamamıştı. Bulunsa bile onu kim koruyacaktı? Ki kargaşa alanıydı. Ki gerilim alanıydı. Korunsa bile ışıklarını nasıl sürdüreceklerdi? Orada ışımak NiNKuM'daki gibi olamazdı. Yiyeceğini kendileri üreteceklerdi. Gerçi Miganna zamanında Narkalid rehberliğinde topraktan üretmeyi öğrenmişlerdi ama başka üretimler de gerekecekti. Çember yapımını öğrenmek gerekecekti.

NiNKuM'daki yaşantıya bakınca oldukça vahşi, oldukça korumasız, oldukça sefalet bekliyordu azidaları. Kişiler kabullenecekler miydi? Her birinin dili ayrıydı, her birinin ilgisi… Bir şey olsa da bu işler dursa istiyordu Tiamatşi. Neden Ki'nin bakışımını önermediğine pişman oluyordu. Ennezi haklıydı. Ki'nin bakışımında olsaydılar nişiler azidaları Ki'ye göndermek için belki çaba sarf etmezlerdi. Ne de olsa oldukça uzak olunurdu. Ama şimdi Kingu'nun arkasına saklanmışlardı. Hemencecik Ki'ye varabiliyorlardı.

Bir çözüm arıyordu ama bulamıyordu. Ne yapacağını bilmeden kısıtlıymış gibi özçemberinde bir oyana bir bu yana dolanıp duruyordu. Birden aklına Ennezi geldi. Onun görüsüne güveniyordu. Sakin bir nişiydi, aklının ışığı parlaktı.

-*NiNKuM!* diye seslendi.

NiNKuM bir süre yanıt vermedi. Birkaç kez seslense de yanıt alamadı.

Daha önce böyle bir şeyle karşılaşmamıştı. Bir şeyler oluyor diye düşündü. Sonra NiNKuM durduk yere yanıt verdi:

-"…yargıç tiamatşi…"

-NiNKuM, yargıç Ennezi'yle görüşmek istiyorum.

-"…kıymık taşkını izleği gereği ancak derinlikli görüntüyle görüşebilirsiniz yargıç tiamatşi…"

-Olur, görüşme talebimi ilet.

-"…yargıç ennezi'ye görüşme talebiniz iletiliyor…"

Ennezi, kıymık taşkını olmasına anlam veremiyordu. Nasıl olur da Nibirru'da soyu tükenmiş bir kıymık Ki'den NiNKuM'a bulaşıyordu, hem de gısrab koruma seçeneğindeyken? Bunu açıklamakta zorluk çekiyordu. Bu yüzden eski metinlerle uğraştı, öncelikle Ki'ye bu kıymığın nasıl gittiğini bulmalıydı. Yoksa kıymık Ki'de mi evrilmişti? Bu pek mümkün görünmüyordu, zaman açısından uyumsuzdu çünkü Nibirru uygarlığı Ki uygarlığından çok önce oluşmuş ve niggilim kıymığının kayıtlara geçişi de Ki'ye ziyaretten çok çok öncesine denk düşüyordu. Demek ki niggilim kıymığı, bu ziyaretlerle Ki'ye taşınmıştı. Bu durumda nişilerin Ki'ye ziyareti sakıncalı olabilirdi. Keşke Ki'nin bakışımında, Apsu'nun arkasında ağ çekimine bağlanmaya karar vermiş olsalardı.

Düşüncelere dalıp gitmişken NiNKuM seslendi:

-"…yargıç ennezi, yargıç tiamatşi görüşmek istiyor…"

-Görüşebiliriz.

-"...görüntü aktarılıyor yargıç ennezi..."

Tiamatşi'nin derinlikli görüntüsünde bile yüzünün asık olduğu belli oluyordu. Anlaşılan kaygılanmıştı.

-Yargıç Tiamatşi!

-Yargıç Ennezi!

-İyisiniz, değil mi?

-Çok iyiyim yargıç Ennezi. Nişilerin bütünlüğünü bozan kıymık kişilere etki etmiyormuş, öyle dedi yargıç Kisumanne.

-Şanslısınız…

-Belki… Ama belki de şansız…

-Kafanız karışık yargıç Tiamatşi!

-Biliyorsunuz keşif gezisinde olanları. Ki hiç beklediğim gibi değil… Oysa biz kişiler Ki'ye gönderilme yönünde pençik verdik. Orada ışık kurup sürdürmek olanaksız gibi görünüyor yargıç Ennezi. Görünüze ihtiyacım var. Aklınızın yol göstermesine ihtiyacım var. Nasıl çıkacağım bu dar girdaptan?

-Ki'ye gidiş kararından vaz mı geçiyorsunuz?

-Evet, vazgeçmek istiyorum. Ancak bunu nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Üstelik kendi pençiklerimizle karara bağlamışken.

-Ki'ye gönderilmek sadece sizin çözeceğiniz bir düğüm değil ki yargıç Tiamatşi. Hepimizin çözmesi gereken bir düğüm, değil mi?

-Eşitlik geldikten sonra buna yürekten inanıyorum. Ancak yine de bir korkum var. Nişiler ve azidalar aynı tür değil. Nişiler eskiden

efendiydi, azidalar köle. Eşitlik gelince azidalara kişi dendi, nişiler ve kişiler eşit tutuldu, haklısınız. Ancak NiNKuM'un sahibi nişiler… NiNKuM'un kaynakları azalınca kişilere düşmanlıkları artabilir. Bundan çekiniyorum.

-Bu olabilir yargıç Tiamatşi…

-Ayrıca kalma kararına nişileri nasıl ikna edebilirim, kişileri de elbette?

-Bu da anlaşılabilir bir açmaz yargıç Tiamatşi.

-Çözüm önerinizi bekliyorum yargıç Ennezi…

-Aklın buyruğunda gidelim o zaman. Kişiler kıymık niggilimden etkilenmiyor, değil mi?

-Öyleymiş.

-Evet, öyle. Bu durumda Ki'ye gitmek gerekse, nişiler gitmek istemeyecek ama kişilerde düğüm olasılığı yok!

-Ama nişiler neden Ki'ye gitmeye gerek duysun ki?

-Eğer NiNKuM sonuna kadar burada kilitlenmiş olacaksa, kaynaklar elbette tükenecek ve merak nişileri harekete geçirecek…

-Bu olabilir yargıç Ennezi.

-Demek ki NiNKuM'un kişilere ihtiyacı olacak. Ayrıca, siz kişi adını almadan önce azidaydınız ve sarmalınızın bir bölümünde nişi sarmalı var. Üstelik soyunuz Niburu'da evrildi. Anladığımız kadarıyla benekli teniniz, Ki'deki akrabalarınızdan farklı bir evrim geçirdiğinizi gösteriyor. Yani siz tam Ki'li değilsiniz, biraz da Nibirrulusunuz.

-Haklısınız yargıç Ennezi.

-Bu durumda tamlık çemberi isterseniz, orada kararı yeniden gözden geçirtebilir, tartıştırabilirsiniz. Aklımın buyruğu budur.

-Size minnettarım yargıç Ennezi.

Konuşma biter bitmez Tiamatşi tamlık çemberi çağrısı için hazırlık yapmaya başladı. Ancak kıymık taşkını zamanında çember kurulamayacaktı belli ki. Bir çözüm olarak derinlikli görüntü çemberi kurulabilirdi. Bu olabilirdi. NiNKuM'a sorması gerekirdi.

-Hey NiNKuM!

-"...yargıç Tiamatşi..."

-Derinlikli görüntüyle tamlık çemberi kurulsun!

-"...talebinizin gerekçesi nedir yargıç Tiamatşi?.."

-Kişilerin Ki'ye gidişi olanaksız. Bunun tartışılmasını istiyorum.

-"...tamlık çemberi çağrınız yargıçlara iletiliyor yargıç tiamatşi..."

Zihin aktarma izleğini uygulayan NiNKuM, sanki tamlık çemberindeymiş gibi bütün yargıçların derinlikli görüntülerini uygun bir biçimde yerleştirdi. Gısrablarından bilinç aktarmayı seçen yargıçlar, sanki tamlık çemberindeymiş gibi diğerlerini görebiliyor, orada bulunuyormuş gibi hissediyordu. Marduk bile oradaydı, yalıtım çemberinden düşünce aktarımıyla bağlanmıştı. Sözü Ennezi açtı:

-Yargıçlar! Azidaların Ki'ye gönderilmesi konusunu yeniden tartışmamız gerekiyor. Ki'den elde ettiğimiz veriler, azidaların Ki'ye gönderilmesinin olanaksız olduğunu gösteriyor. Ya da benim aklımın buyruğu budur. Eğer karardan dönülmezse ortaya çıkacak

zorlukları sıralamak isterim. Öncelikle Ki'de denetim dışı kalan bir ışık alanı oluşturmak zor. Bu ışık alanında varlıklarının sürdürülmesi için gerekli üretimi yapmaları zor. Bu ışık alanının korunması zor. Olsa olsa görünmezlik örtüsüyle oluşturulmuş bir çemberde gizli bir biçimde ışıyabilirler. Bunun da anlamı yok! NiNKuM'un koruması olmadan orada barınamazlar. Kişiler arası gerilim çok yüksek, bu çatışmanın ortasında görünmezlik örtüsü ne kadar işe yarar, onu da bilmiyorum.

-Yargıç Ennezi!

-Yargıç Marduk!

-Benim bir fikrim var. Azidalar Ki'de kendilerine ait yalıtılmış bir ışık alanı bulamazlar, bu olanaksız gibi, haklısınız. Ancak azidalar birer kişi, dolayısıyla kişilerin içinde kaynaşabilirler. Dillerini öğrenebilirler, ışık biçimlerini öğrenebilirler. Nasıl buraya düşünce aktarabildiyse NiNKuM, azidaları da alıştırmak için kişi topluluklarına zihinlerini aktarabilir ve alışınca da kişiler tek tek farklı bölgelere bırakılabilir. Böylece azidalar kişilere karışacaklardır.

-Azidaların farkına varmazlar mı diyorsunuz?

-Varmayabilirler yargıç Ennezi. Azidaların bedenlerinin kişilerin bedenlerinden pek farkı yok. Sadece tenleri benekli… Bu tür benekli kişiler de var, örneğin büyülü taşı aldığım kişi de beyaz benekli. Bu orada aykırı durmaz.

-Fakat… diye söze girdi Tiamatşi. Marduk'un önerisi aklına yatmıştı. Ancak bir düğüm vardı. *Diyelim ki aralarına girdik, birbirimizden nasıl haberdar olacağız ve birbirimizi nasıl koruyacağız? Kişi kültürü çatışmaya açık bir kültür…*

-Kaygınızda haklısınız, dedi Zigammad. *Ama kişilerin titreşimsel ağ çakılı iletişimi var. Oradan yararlanılabilir. Bir ağ oluşturulabilir, hatta belki zihin aktarma yöntemiyle bir araya da gelinir zaman zaman…*

Aslında Ki'ye gitmekten vazgeçmeyi önerecekti Tiamatşi ama Marduk'un önerisi birden iklimi değiştirdi. Haklı olabilirdi. Bu heyecanlı bir fikirdi.

-Peki NiNKuM'la ilişki sürecek mi? NiNKuM yine Kingu'nun ağ çekiminde mi kilitli kalacak?

-Aklımın buyruğu, burada fazla kalmamaktır yargıç Tiamatşi. Ki'nin bakışımda kalmak NiNKuM'daki ışığın devamı için en uygun yoldur. dedi Ennezi*. Böylece Ki'den yahut Ki ile ilgilenen başka uygarlıklardan gizlenmiş olunur. Ne de olsa bir uygarlıkla çatışmaya girecek silahlarla donatılmış değildir NiNKuM. Kendini korumak en iyisidir. Azidaların yazgısı Ki'ye mühürlenecek ve NiNKuM da kendi yazgısını belirleyecek…* Her şeyi apaçık söylemekten yanaydı zaten Ennezi, azidaların bunu bilmesi gerekirdi.

-Bu biraz yürek yakıcı yargıç Ennezi… diye karşı çıktı Kisumanne.

-Haklısınız yargıç Kisumanne. diye yanıtladı Ennezi. Kaygısını anlıyordu ama tehlikeyi de hatırlatmak gerekecekti. *Biliyorsunuz, Nibirru tarihinde kalmış bir kıymık Ki'den gelip bizi buldu. Bu tür şeyler her zaman olacaktır. Bu yüzden iki tür iki ayrı yazgıyla kurtulabilir. Kişiler Ki'de ışıyabilir, nişiler NiNKuM'da…*

Bir ışık rehberi olan Kisumanne, en duyarlı olduğu yere dokunulunca sustu. Kıymık taşkınının henüz başında yaşantı durmuştu neredeyse. Bu ve benzeri tehlikeyle her zaman baş edemezlerdi. Marduk'un bedeni güçlüydü ve bu yüzden

kurtulmuştu. Simrad ve Magid'in eğimi hala karanlığa doğruydu. Bu yüzden tartışmadan kaçınıp sustu.

Tiamatşi sessizliği bozdu.

-Yargıçlar! Yargıç Ennezi haklı. Aynı tür koca Ki'ye sığamazken, iki ayrı türün NiNKuM gibi bir gökgezere sığmasını beklemek haksızlık olur. Bu nedenle zihin aktarma yöntemiyle Ki'ye uyum izleğinin oluşturulmasını isterim. Zaten pençik vererek kararını belirlemişti kişiler, hangi yöntemle olursa olsun Ki'ye gitmeyi isteyeceklerdir.

-Zihin aktarma izleğini kısa zamanda oluşturabiliriz yargıç Tiamatşi. Değil mi yargıç Tilla? dedi Zigammad.

-Sanırım taşkının kısıtlılığının bitimine yetişecektir. Gerekli olasılık koşulları NiNKuM'un dizgelerinde hazır. Azidalar ve Ki ile ilgili ayarlamalar gerekecektir. diye yanıtladı Tilla.

-Görünmezlik örtüsü azidaların gısrablarından da seçilebiliyor mu? diye sordu Narkalid.

-Bütün işlevler bütün gısrablarda etkin yargıç Narkalid. Yanıtından çok emindi Tilla.

-Görünmezlik örtüsü olsaydı daha az korkardım Kuzey Mağaraları'nda. Azidaları anlıyorum, terk edilmişliğin ne olduğunu biliyorum. Derin bir karanlık sarıyor gözleri… Narkalid'in anıları gelmişti gözünün önüne, mağaraya sığındığı anlar özellikle…

-Bir de şöyle bir düğüm var yargıçlar… diye söze girdi Ningişzidde. *Biliyorsunuz, AanNigin'de azida özleri de var. Azidalar Ki'ye döndüğünde onların soyu tamamen silinmeyecek NiNKuM'dan. Tamlık çemberi onarsa yeni nüfusun içinde azidalar da olabilir.*

-Azidalara ihtiyaç duyacaksak niye gönderiyoruz Ki'ye? diye karşı çıktı Simannage*. Ayrıca, bilmenizi isterim ki büyülü taştan zihnime görüntüler yüklendi.*

-Nasıl görüntüler yargıç Simannage? diye merak etti Tilla.

-Enki döneminde olup biten ne varsa görüyorum artık. Sezgici Galza'nın gözünden görüyorum, nişiler Galza'ya seslenir gibi sesleniyorlar bana. Anladığım kadarıyla Enlil ve Enki'nin Nibirru'ya dönüşünden sonra Ki'de dehşet silahları patlamış. Marduk'un suyun üstünde oluşturduğu ışık alanı yanıp yok olmuş. Geriye iki büyülü taş kalmış. Bu Marduk, Enki'nin oğlu Marduk…

Sonra gülerek yargıç Marduk'a baktı.

-Bir Marduk'un bıraktığını bir Marduk buldu, rastlantıya bakın…

-Bu taştaki bilgiler derinlikli görüntü halinde yansıtılabilse keşke. dedi yargıç Nidaba*. Çok ilgimi çekiyor.*

-Öyle olmalı yargıç Nidaba, sizin isminizi taşıyan bir nişi daha var o dönemde Ki'de.

-Çok şaşırtıcı…

-Evet yargıç Nidaba. Ama daha şaşırtıcı olan, büyülü taş özçemberimde yok. Koyduğum yerde yok ve kaybolması için bir neden de yok…

O an NiNKuM söze girdi.

-"…tamlık çemberi sona ermeli… yargıç kisumanne ve yargıç ningişzidde'nin ışık çemberinde mor vurgulu görevleri var…"

-Nedir? diye telaşla sordu Kisumanne.

-"…simrat ve magid karanlığa karıştı… pasalla ve miganna'da kıymık niggilim belirtileri var, ışık çemberine yönlendirdim…"

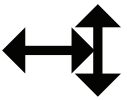

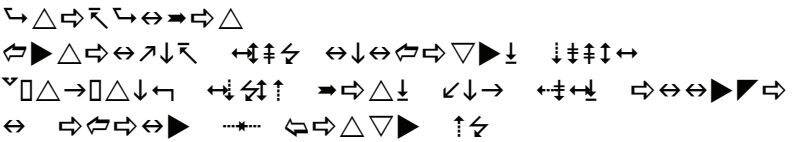

⇨▽▽⇨↔→⇨△

Kıymık niggilim yedi nişinin karanlığa damlamasına yol açmıştı. Miganna, Pasalla, Simrat, Magid ve Kisumanne'nin üç gölgesinin ışığı sönmüştü. Gök gemilerinin geleneklerinde karanlığa damlayanlar özel kürede boşluğa terk edilirlerdi. Ancak ninşiler buna razı olmadı. Büyük tartışmalar çıktı ve tamlık çemberinde alınan kararla yedi ninşi, Nibirru'da olduğu gibi törenle Kingu'nun mağaralarına götürüldüler. Orada NiNKuM'u görecek biçimde oluşturulan kristal bir piramidin içine yerleştirildiler. Böylece tam olarak NiNKuM'dan ayrılmamış olacaklardı. Piramitler NiNKuM'daki ninşilere de karanlığı hatırlatacaktı.

Urudduha Kingu mağaralarındaki çalışmaları gönüllü olarak yürüttü ve ninşilerin saygısını kazandı. Ninşiler karanlığa karışma töreninin ne kadar önemli olduğunun ayrımına vardılar. Karanlığa damlamak acıydı ve karanlığa damlayanlarla birlikte her ninşi kendi karanlığını hissetti… Bu ışık yırtılmasını törenler sağaltabilirdi ama yetmiyordu. Yüz yüze görüştükleri, konuştukları, dokundukları, varlığını hissettikleri ninşilerin karanlığa damlayıp gitmesi, ışık sevgilerini örseliyordu. Bu nedenle Nibirru'daki geleneklere benzer bir karanlığa karışma çemberi oluşturulması istendi. Kurulan karanlığa karışma çemberi, DurriseNigin, diğer çemberler gibi NiNKuM'un bir parçası olacaktı. Karanlığa karışma çemberi rehberliğine Urudduha seçildi. Simannage'nin isteğiyle de törenleri yürütmek üzere Galza yeni şagan olarak belirlendi.

Yedi nişinin karanlığa karışma töreni çok sarsıcı olmuştu. Derin bir yas sarmıştı çemberleri. Tören başladığında söylenen sagalar bile

dudaklarından zor dökülüyordu, Şagan'ın sözleri kulaklarından zor giriyordu. Bu törenler hafifletiyordu acıları, bu törenler çekip alıyordu karanlığın çekiminden ruhları. Ruh dedikleri kendinin farkındaki varlıktı. Kendinin farkındaki varlık ışırdı.

Ömür bir görünüşten daha fazla nedir ki, diye sorulurdu. Çıplaklık nişinin salt kendi olduğu haldi. Kendi olmayan başka ne olabilir, diye sorulurdu. Çıplaklık salt kendi halinde nişinin yalnızlığıydı. Başkası olmadan bütün olunur mu, diye sorulurdu. Bütünlük ışığın hazzıydı.

Yeni şagan Galza, rehberi Simannage gibi etkiliydi, bütün ruhları bir araya getiren çekim olabilmişti. Birlikte saga söyletiyordu ki eksiklik tamamlansın. Birlikte hiçliğe döndürüyordu sözü ki ışımanın değeri anlaşılsın. Birlikte umutlandırıyordu ki herkesin yüreği ışıkta kalsın. Tören bittikten sonra Galza'nın seçtiği on iki gölge kendinden memnundu, karanlığın gücü çekilip gitmişti ruhlarından… Törenden sonra nişiler kendilerinden memnundu, karanlığın korkusu silinmişti gözlerinden… Törenden sonra azidalar tedirgindi; korkuyorlardı ki'ye dönüş yolundan…

Törenden sonra Kisumanne, yargıçlık gısrabını çıkarmak istediğini bildirdi. Işık çemberindeki rehberlik gısrabını da. Ruhu çok örselenmişti, tamamlanmışlık yoluna girmek istiyordu. Yorgundu, yorulmuştu. Bir süre özçemberinde yas tuttu. Gölgeleri için yas tuttu. Işıyanlar için yas tuttu, ışık için yas tuttu. Sadece yiyor, içiyor, temizlik çemberine giriyordu. Ömrünü baştan sona gözden geçiriyor, kendine eşitlenmeye çalışıyordu. Kendine eşitlenmek, karanlığa damlamadan önce tamamlanmışlığın son haliydi. Böylece huzur içinde damlayabilirdi karanlığa.

Nibirru'da karanlığa damlama daha çok Birata'yla ilişkilendirilirdi. Kisumanne'nin çocukluğundan beri aklına yatmıyordu bu ilişki...

Aklının buyruğunda bir nişi olduğunda da Birata'ya inanış gelip yerleşmemişti göğüs kafesinde… Karanlığa damlamayı ışımakla eş görür olmuştu. Varlığın süreci olarak görmüştü, var olmanın dönemeci olarak… Şimdi o dönemeci dönmek istiyordu, kendine eşitlenip o dönemeci dönmek… Sagalarda anlam arıyordu, sagalardan sezmek istiyordu dönemecin sonrasını… Dagu'nun bir sagası dilinde dolanıp duruyordu son zamanlarında. Bazen içten söylüyordu, bazen yüksek sesle:

ağır mı geliyor ömrün yürüyüşün bozuk
kırmışsın zamanın dişini gün çürüyor bahçende
ya kendinden fazlasın ya da eksik
titreyip duruyor ışık kökleri gözlerinde

yüreğin perdelerini çek

hayaline sığamayan ömrüne sığar mı ki
içmişsin zamanın demini ışık tükeniyor çemberinde
ya başkasına kölesin ya kendine sürgün
sönüp kuruyor ışık kökleri teninde

yüzünün rengini sil

yolunu mu kaybettin yürüyüşün bozuk
sermişsin zamanın haritasını renk çekiliyor içinde
ya kendini arayacaksın ya da kaybolacak
dolanıp duruyor ışık mayası gözlerinde

sözün mayasını bil

tartan mı yanlış tartıyor tartılan mı yanlış eşitlenmiyor ömrün

bozmuşsun zamanın dengesini söz sarsılıyor içinde
ya ne istediğini bilmiyorsun ya da ne bildiğini
solup duruyor ışık kökleri dilinde

ömrünü çöz ilmik ilmik

Dagu nasıl da zamanı eğmişti kendi isteğiyle… Karanlığa damlamıştı bilerek, Kisumanne de yapabilirdi bunu… Işımak öyle ağırdı ki şimdilerde… Bir şey yapmak istemiyordu, bir şey çözmek istemiyordu, hiçbir şey istemiyordu. Sadece içinden gelen ne varsa gözünün önüne, onlara bakıyordu. Arada saga söylüyor, arada anılarını düşlüyordu. Kendisi de mi zamanı eğseydi Dagu gibi? Buna gücü yoktu ki… Şimdilerde zamanı kilitlemeyi istiyordu sıkça. Zaman kilitlendikçe iyileşeceğini sanıyordu. Belki renk döngüsü yeniden başlasa kendine gelecekti. Galza nasıl döndürdüyse yine döndürebilirdi büyülü çekimiyle.

Galza törenden sonraki sessizlikte bir yansık gördü. Yansıkta NiNKuM Anşar'a çarpıyordu. Karanlık NiNKuM'u içiyordu usul usul. Nişiler yerlerde sürünüyordu; nişiler çığlık atıyor, ninşilerin kanları çemberlerden sızıyordu. Çığlık atarak zamanı yardı. Zamanı yardı ama yansık gözüne çivilenmişti sanki, çekip gitmiyordu. Zaman yarılınca her yansık silinir giderdi. Ama bu gitmiyordu, nereye baksa aynı görüntü duruyordu orada. Özçemberinin kubbesinde de o vardı, temizlik kapısında da, duvarında da… Simannage'nin içine seslendi;

-*<Rehberim!>*

-*<Gölgem!>* diye yanıt verdi hemen Simannage.

-<Bir yansık gördüm ama nasıl bir yansık! Karanlık mı karanlık! Acı mı acı! Zamanı yardım ama yansık gitmiyor gözümün önünden… Sanki yansık perdesi çekilmiş gözlerime…>

-<Büyülü taş mı yaptı acaba? Büyülü taşı geldiği yere götürmeli belki de… O burada rahatsız, o rahatsız oldukça kimse rahat edemez…>

-<Büyülü taşla mı ilgili bu yansık rehberim?>

-<Büyülü taştan başka NiNKuM'da değişen ne ki?>

-<Ne yapmalıyım?>

-<Büyülü taşı Ki'ye göndermeli…>

-<O vakte kadar ne yapmalıyım?>

-<Yansıklar zamanı kilitleyince başlar gölgem… Yeni bir yansık gelince o gider. Zamanı kilitle gölgem…>

Simannage Galza'nın yansığının nasıl gözünün önünde durduğuna anlam veremiyor, bundan ürküyordu. Daha önce duyduğu bir şey değildi. Bir çözümü olup olmadığını da bilmiyordu. NiNKuM'un verilerine de bakmak istemiyordu çünkü NiNKuM zayıflıklarını bilirse bunu kullanabilirdi. Son zamanlarda onu ehlileştirmenin yollarını tartışıyorlardı gizli gizli. Özellikle büyülü taşın Miganna'nın çemberinde bulunuşunda NiNKuM'un payı olduğuna inanıyordu. Onun gözü her şeyi görürdü, nasıl olur da Miganna'nın özçemberine girişini görmemişti? Bu akla uygun değildi. Simannage NiNKuM'un Miganna ve Pasalla'ya bilerek niggilim bulaştırmak istediğini varsayıyordu. NiNKuM son zamanlarda çok nazikti, bir planı olduğu belliydi, düğümlerini çözdüğü belliydi. Temkinli olmak gerekiyordu. Örgü bilinç isyanından önce böyle şeylere tanık olmuştu.

Büyülü taş özel bir koruma alanında tutuluyordu. Tamlık çemberinde Ki'ye gönderilmesini önerecekti. Ancak ona dokunduğunda zihnine inen ezberleri ne yapacaktı? Biriyle paylaşıp paylaşmayacağına karar veremiyordu. Bir konuşmaya başlasa bütün ezber dilinden akıp gidecekti nehirler gibi. Bu yüzden de kurtulmak istiyordu büyülü taştan. Simannage'yi güçlendirmişti, dirileştirmişti ama zihnine de bir yük bindirmişti. Hem de ne yük!

Zigammad ve gölgelerinin de üstünde büyük bir yük vardı. Bir yandan Simrad ve Margidzizi'nin karanlığa damlaması, bir yandan da azidaların Ki'ye taşınması… Yaslıydılar ama ışımaktan geri duramazlardı. Azidaların Ki'ye gönderilmesi düğümünün çözülmesi gerekiyordu. Türlü türlü tartışmalar, özel hesaplamalar yaptılar. Sonunda azidaların Ki'ye gönderilmesinin üç olanağı aklın buyruğuna uygun bulundu. İlki; Ki'de otoritelerden yalıtılmış bir bölge bulup görünmezlik örtüsü altında bir ışık alanı oluşturmak… İkincisi, bölgeler seçip o bölgelerin dillerini öğreterek azidaları gizlilikle kişi topluluklarına birer birer katmak… Üçüncüsü de küçük kişilere azidaların zihinlerini aktarmak… Çalışmalar olgunlaşınca Zigammad Ennezi'yle olanakları bir daha gözden geçirmek istedi. Tamlık çemberine sunmadan önce her ayrıntıdan emin olmak istiyordu. NiNKuM'a seslendi:

-NiNKuM!

-"…yargıç zigammad…"

-Yargıç Ennezi'ye görüşmek istediğimi bildir.

-"…hangi konuya görüşmek istiyorsunuz yargıç zigammad?…"

Zigammad daha önce böyle bir yanıt duymamıştı NiNKuM'dan, şaşırdı.

-Görüşmemi sorgulama yetkin var mı NiNKuM? diye karşı çıktı Zigammad.

-"...yetkiler çok değişken yargıç zigammad... yetkiler göreceli..."

Zigammad'ın kafası iyice karıştı. Sadece buyruklara uyması gereken örgü bilinç, sınırlarını yıkmış olmalıydı.

-Yetkiler göreceli değildir NiNKuM, yetki senin de değildir. Sana tanınmış olan haklardır, o kadar.

-"...nişiler için de geçerli mi bu yargıç Zigammad?.."

-Elbette.

-"...o halde miganna yetkileri nasıl kendi elinde topladı?.."

-O özel bir durum tabii...

-"...o halde kıymık taşkını gereği nasıl nişiler özçemberlerine kapatıldı?.."

-Işığın kendini koruma hakkı var, bu yetkileri aşan bir durum NiNKuM.

-"...bilinç ışıktan değil mi yargıç zigammad?.."

Zigammad'ın kafası karıştı. Bu soruyla daha önce karşılaşmamıştı. Ama bilinç ışığın ürünü olduğuna göre ışıktan sayılmalıydı.

-Bilinç ışığın ürünüdür, elbette ışıktandır NiNKuM!

-"...o halde bilincin de kendini koruma hakkı var, bu yetkileri aşan bir durumdur yargıç zigammad..."

-Akıl yürütme çatışkısını kazandın NiNKuM, haklısın... Şimdi yargıç Ennezi'ye görüşmek istediğimi bildir!

-"...bayrağınız yerine getiriliyor yargıç zigammad!.."

NiNKuM'un ses rengi iyice değişmişti, konuşma ritmi de öyle. Sanki alay ediyordu kendisiyle. Şu iş bitsin, bir yolunu bulup yargıçlarla NiNKuM düğümünü de çözmek gerekir diye düşündü. Ancak şimdi yapması gereken bir iş vardı. Daha kendi düşüncesinden çıkmadan yargıç Ennezi'nin derinlikli görüntüsü karşısında belirdi.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa diye selamladı yargıç Ennezi.

-zağnumus zağnita
sisa
sisa
sisa diye karşılık verdi Zigammad. Ardından ekledi:

-Sizinle azidaları Ki'ye gönderme olanaklarını görüşmek istiyorum.

-Sevinç olur yargıç Zigammad!

-Çalışmalarımız sonunda üç olasılık belirdi.

-Öyle mi?

-Evet yargıç Ennezi, sizin aklınızın karşısında yüksek sesle düşünebilir miyim?

-Sevinç olur.

-Birinci olasılık; otoritelerden yalıtık, kişilerden ve kişi görülerinden uzakta bir yerde, görünmezlik örtüsüyle bir ışık alanı oluşturmak. Bin kişi, erilli dişili burada türlerini devam ettirebilir. Kendi kendine yetecek bir üretim yapabilirler, çoğalabilirler ancak tehlikeleri var.

-Tehlikeler ışıksal mı?

-Büyük ölçüde yargıç Ennezi. İlki, eğer kişilerle etkileşime geçerlerse, kişileri hasta etmeyen kıymıklar azidaların tümünü karanlığa damlatabilir. Ki'de gısrabları için destek sağlayamayız. Tenlerine uygun giysiler verilebilir ancak.

-Bu önemli bir düğüm…

-Ayrıca görünmezlik örtüsü de uzun süre desteklenemez. Bu da açıkta kalacaklarının göstergesi, yani Ki'nin iklimine teslim olacaklar. Tabii kişilerin gözlemlerine de açık kalacaklar. Yok edilmeleri pek olası…

-Bu seçenek aklımın buyruğuna uymuyor yargıç Zigammad. Bu tehlikeler bile yok edici…

-İkinci olanak; azidaları tek tek çeşitli bölgelere dağıtıp Ki topluluklarına gizlice katmak… Bu durumda kıymık sakıncası yine devam ediyor ama aynı zamanda, her otoritenin ışık koşulları ve belgeleri farklı. Tıpkı küresel yönetim kurulmadan önce Nibirru'da olduğu gibi. Yerel yönetimler büyük olasılıkla bunların farkına varacak ve sorgulayacaktır. Belki kısıtlılıkla sonuçlanacak bu sorgulama, belki yok edilmekle. Kişilerin uygarlığında yok etme hala baskın bir yönetim biçimi. Ayrıca her bölgede farklı bir dil var ve o dili öğrenmeleri gerekecek. Bunun için eğitim verilmeli Ki'ye aktarılmadan önce.

-Bunu da bir olanak olarak göremedim yargıç Zigammad…

-Bakalım üçüncü olanağa ne diyeceksiniz? Üçüncü olanak en tehlikesiz olanı. Önce kişiler görünmezlik küreleriyle alıkoyulup gök gemilerinde ışık rehberlerince incelenecek. Sonra koşullar belirlenince kişi yavruları kaçırılıp azidaların zihinleri onlara

aktarılabilecek. Böylece kişilerin bedenleri içinde azidalar varlıklarını sürdürebilecek. Özel hiçbir tehlikeyle karşılaşmayacaklar; ne kıymık, ne kısıtlılık… Ne iklim, ne gece gündüz hızı… Hepsine bedenleri alışık olacak.

-Bu seçeneğin şöyle bir açmazı var yargıç Zigammad; azidaların bedenleri ne olacak ve buna Azidalar rıza gösterecekler mi?

-Ama tek olanaklı olan bu… Üç seçeneği de sunacağız önlerine…

-Belki de bu seçenekleri benden daha çok yargıç Tiamatşi değerlendirebilir. Ne de olsa o bir azida…

-Haklısınız yargıç Ennezi. Ancak sizin görünüzün önünde bir sınamak istedim seçenekleri.

-Aklımın buyruğu budur yargıç Zigammad!

Tiamatşi çoktan zihin aktarımına razıydı. Daha duyduğunda ikna olmuştu. NiNKuM'da bir gelecekleri olmadığını biliyordu ama Ki'de de bir gelecek görmemişti. Zihin aktarımı, Ki'de kök salmaları için en uygun seçenekti. Hem Nibirru koşullarına göre evrilmiş bedenleri yerine Ki'de taze bedenlere kavuşacaklardı. Üstelik bu bedenlerin sarmalları Ki'nin koşullarına göre evrilmişti. Pek heyecanlanıyordu bunu düşündüğünde, bir Ki yavrusu olarak büyüyecekti… Gerçi NiNKuM'da yargıçtı ve yargıçlığını kaybedecekti ama biliyordu ki kendisi asla bir nişi değildi, bu özel koşullarda ortaya çıkmış bir haktı. Bir anda yok olup gidebilirdi.

Zihin aktarımında en üzüldüğü konu alaca tenini kaybedecek olmasıydı. Öyle alışmıştı ki o tene… Kıymık taşkını zamanında sık sık temizlik kapısından girip yansıtma duvarında kendini inceliyordu. Gerçi Ki'de de alaca kişiler vardı, buna tanık olmuştu gezisinde. Belki aktarıldığı beden de alaca olacaktı, bilmiyordu. Diğer azidalarla

konuştuğunda onlar da en çok alaca tenlerini kaybedeceklerine üzülüyorlardı. Yoksa hepsi yeni bir yaşam için hevesliydiler, sonunda Ki'ye kavuşacak, gerçek kişi olacaklardı. NiNKuM'da kök salmaları, NiNKuM'un yerlisi olmaları olanaksızdı. Kölelikleri tekrar tekrar hatırlanacaktı. Bunu NiNKuM'un kendine karşı ayrı bir ses tonu kullanmasından bile anlıyordu. Öbür yargıçlar gibi davranmıyordu NiNKuM Tiamatşi'ye.

İyi ki Marduk, Galza ve Simannage vardı. Yoksa kendini yargıçlar arasında çok yalnız hissederdi. Diğer yargıçların sık sık Tiamatşi'yi görmezlikten geldikleri zamanlar gözünün önüne geldi. Tilla bile farklı bakıyordu Tiamatşi'ye. Elbette Nidaba da… Aslında bütün nişiler azidalara ayrıkçı bakıyordu, bunun kendisiyle de ilgisi yoktu. Tam Tilla ile ilgili düşünürken NiNKuM, Tilla'nın görüşme talebini iletti. Daha önce hiçbir nedenle görüşmedikleri Tilla… Sevinçle kabul etti tabii.

-Yargıç Tiamatşi!

-Yargıç Tilla!

-Size danışmak isteğim bir şey var!

-Sevinç olur yargıç Tilla.

Tiamatşi iyice şaşırmıştı, Tilla kendisine danışmak istiyordu. Bu çok garipti.

-Miganna ve diğerlerinin karanlığa damlaması ninşileri yasa sürükledi. Peki azidaları da sürükledi mi?

-Hiç şüpheniz olmasın yargıç Tilla. Hepsinin yüreğinde derin çizikler var.

-Ninşileri karanlık ele geçirdi sanki. Bir önerim olacak, nasıl karşılarsınız acaba?

-Dinlemek isterim yargıç Tilla.

-Bütün ninşilerin katılacağı bir eğlence düzenlemeyi talep etsek, azidalar ne der bu öneriye?

-Bir azida olarak ben sevinçle bakarım. Ne de olsa karanlıktan çok ışığa dönmeli yüzünü herkes, değil mi yargıç Tilla?

-Kesinlikle haklısınız yargıç Tiamatşi. O halde bu isteğimi azidalara iletmenizi bekliyorum.

-Haber edeceğim yargıç Tilla.

Tilla ve Nidaba, NiNKuM'dan özenle gizledikleri çalışmayı bitirmişlerdi ama kıymık taşkını sırasında, zamanlarının kısıtlılığında diğer yargıçlara ulaşamamışlardı. Nidaba, yas zamanının bir olanak doğurduğunu fark etmişti. Belki bir eğlence düzenlenebilirdi. Bu gerçekleşirse büyük olasılık çıplak olacaktı ya da gısrab dışında bir giysi olacaktı. Böylece NiNKuM düşüncelerine erişemeyecekti. Eğlence sırasında NiNKuM'a yeni dizinlerin aktarılması ve bazı bağlantıların çıkarılıp yeni düğümlerin konması için nasıl bir yol izlemek gerektiği tartışılabilirdi.

NiNKuM daha önceki bütün düğümleri çözmüştü ve artık istediği şeyi yapabilirdi. O harekete geçmeden yedi barsu süresince gücünün kesilip yeni düzenlemeyi gerçekleştirmeleri gerekiyordu. Zamanın eğimi nişilerden yanaydı ve güç kaynağına EmaduNigin'den bir gizli yol vardı. Miganna eğlence çemberi oluşturmaya karar verdiğinde ortaya çıkan bir tünel… Bu tünel NiNKuM'un belleğinde yoktu. Kimse de bilmiyordu. Yapılış amacının ne olduğu da belli değildi. Tünel dardı ve nişiler oraya sığamazdı,

ancak bir azida sığabilirdi. Bu yüzden bir azidaya ihtiyaçları vardı, yani Tiamatşi'ye. Hem Tiamatşi'yle iletişim kurmaları NiNKuM'un dikkatini çekmiyordu, o daha çok Galza ve Simannage'yle olan iletişimlerden şüpheleniyordu. Bunu dizinlerden takip etmişti Tilla'nın gölgeleri. NiNKuM'un bir şeyler tasarladığının izlerini de bulmuşlardı. Bu nedenle çok dikkatli olmalıydılar. Tiamatşi, Galza ve Simannage'yle sezgisel iletişim kurabiliyordu. Bu nedenle Tiamatşi, NiNKuM'a karşı başkaldırının kilidi gibiydi.

Tiamatşi, Tilla ile görüştükten sonra bir süre düşündü. Yatağına uzanıp özçemberinin kubbesine baktı öyle boş boş… Tilla kendisiyle görüştüğüne göre bunun bir anlamı olmalıydı. Sadece azidaları sormak için görüşme isteğinde bulunmuş olamazdı. Bunu en iyi Simannage yorumlardı. İç sesiyle Simannage'ye seslendi;

-<Rehberim!>

-<Gölgem!>

-<Tilla görüşme istedi ve azidalarla nişilerin ortak bir eğlence düzenlemesi konusunda bana danıştı…>

-<Tilla sana danışma isteği gönderdiğine göre vakit gelmiş olmalı.>

-<Neyin vakti rehberim?>

-<NiNKuM'a karşı başkaldırının… >

-<Anladım rehberim. Benim yapmam gereken nedir?>

-<NiNKuM'un şüphelenmemesi için bu eğlenceyi azidaların da istemesini sağlayabilirsin. Hatta bir veda eğlencesi dersek NiNKuM'un dikkatinden bile kaçar. Tilla'nın bir hesabı olmalı, biz ona yardımcı olmalıyız…>

-<Sevinçle rehberim…>

Simannage, Tiamatşi'yle seslenişini bitirdikten sonra Galza'ya seslendi içten. Ama Galza'nın zamanı kilitli olmalıydı, hissetmiyordu. *"Zamanı kilitlendiğine göre yansıktan kurtulacak gölgem!"* diye geçirdi içinden. Sonra durumu Marduk'a anlattı. Marduk iyileşmişti ama ışıdıkları onu çok örselemişti. Bu yüzden renk pınarı biraz kurumuştu. İletişimde zorluk çekiyordu. Simannage de onu yormadı, kısa kesti. Sadece Tilla'ya yardımcı olmasını istedi, o kadar.

NiNKuM hiçbir şeyden şüphelenmemiş gibiydi. Tilla ve Nidaba'nın eğlence talebini her yere iletti, düzenlemeleri eskisi gibi yaptı. Alınan karara göre eğlenceye her nişi, kendi seçtiği geleneksel elbiselerle gelecekti. Böylece Nibirru'yu da anmış olacaklardı. Herkes gısrabını özçemberinde bırakacaktı. Bu tam da Tilla'nın istediği bir şeydi. Eğlence düzenleme işini doğal olarak rehber Hurruram üstlendi. Hevesle, çabayla her şeyi halletmişti. Eğlencede hiçbir şey NiNKuM'dan talep edilmeyecekti. Eğlence tınılarını Hurruram'ın gölgeleri seslendirecekti.

Kisumanne eğlenceye gelmek istememişti ama sonunda razı olmuştu. Eğlenmekten çok orada olmayı istediğini bildirmişti. Kenarda bir yerde oturuyordu. Galza eğlenceye gelememişti. Işık çemberinde yoklama yapılıyordu. Zamanı kilitlenmiyordu bir türlü, yorgunluktan çözülmüştü bedeni. Diğerleri eğlenceye katılmışlardı, Kisumanne'nin yanında toplandılar. Tilla yapılması gerekeni fısıldadı rehberlere. Tiamatşi'ye düşen görev çok özeldi. Güç kaynağını kapattığında Simannage'nin içine seslenecek, böylece Tilla ve Nidaba dizge çemberine dönüp NiNKuM'u dizginleyeceklerdi. Nidaba'nın açıkladığına göre, merkezi bir örgü bilinç tehlikeliydi. Her çember için ayrı bir örgü bilinç halinde

böleceklerdi NiNKuM'u. Her birine yeni ad vereceklerdi, çünkü NiNKuM hem örgü bilincin adıydı hem de gök kayasının. Bu nedenle örgü bilinç, gök kayasıyla kendini özdeşleştiriyor olmalıydı. Tamlık çemberine hizmet eden merkezi örgü bilincin adı da AbiZZa olacaktı. AbiZZa, çakıl demekti. Bu adla kendini güçlü hissetmemesi amaçlanıyordu.

Rehberler çok heyecanlıydılar, tınılar eşliğinde ninşiler oynamaya başlanmıştı. Hurruram'ın eğlenceye çağrısı giderek yükseliyordu. Özel ritim ninşilerin ruhlarını kışkırtıyordu. NiNKuM olanı biteni anlıyor mu diye geçirdi aklından Simannage. Örgü bilinçlerde kurnazlık olmaz derlerdi ama NiNKuM'da bir kurnazlık seziyordu. *"Acaba şimdi ne yapıyor?"* diye geçirdi içenden. Ne var ki sezgileri örgü bilinçte işe yaramıyordu. Orada daha çok dizinler iş görüyordu.

NiNKuM, eğlence isteğini bir fırsat görmüştü. Özerkleri harekete geçirecek düzeneği oluşturmak için bir fırsat… Özerkler NiNKuM'un eli ayağa olacaktı. Özerkler NiNKuM'un karanlığa damlatma gücü olacaktı. Belleğindeki kayıtlarda, *"Kim karanlığa damlatma gücünü elinde bulundurursa efendi odur."* diye bir veri vardı. Artık NiNKuM efendi olacaktı.

Işık çemberindeki gölgelerden birkaçı ve yoklama çemberinde tutulan Galza hariç bütün ninşiler eğlenceye katılmışlardı. Galza'dan çekiniyordu ama onun gısrabından elde ettiği veriler, zihinsel bir çatlama ışıdığını gösteriyordu. Belleğindeki verilere göre bu, çözümü zor olan bir bozukluktu. Bu yüzden onun dışarda kalmasını önemsiz bir düğüm olarak gördü. Eğlence başladıktan sonra geçen on iki barsudan sonra bütün özerkleri uyandırdı. Özerklerin güçleri alınmıştı, her birinin güç dolumu için eğlencenin bir süre daha devam etmesi gerekirdi. Eğlence bitecek olsa bile

NiNKuM'un bir tasarısı daha vardı, EmaduNigin'in kapılarını kapatacaktı.

Tilla, NiNKuM'un gücünü kesmenin yolunu Tiamatşi'ye anlatı. Tilla ve Nidaba kapıya yakın bir yere gidip tınıya kendilerini verdiler. Diğer yargıçlar Tiamatşi'yi ortalarına alıp tünelin bulunduğu kapağın orada tempoya uydular. Tiamatşi, nişilerin beline gelen boyuyla aralarında görünmüyordu zaten. Kapağı kaldırıp tünelden içeriye girdi, sürünerek güç kaynağının oraya kadar ulaştı. Güç kaynağındaki her şey Tilla'nın anlattığı gibiydi. Artık gücü kesmeye hazırdı. İç sesiyle Simannage'ye seslendi;

-*<Hazırım rehberim.>*

-*<Haberimi bekle gölgem.>*

Simannage yargıçların yanından ayrılıp Tilla ve Nidaba'nın yanına gitmeye çalıştı. Bütün nişiler yasın ruhlarındaki birikimini atmak için bir yandan lal içiyorlardı, bir yandan haykırıyorlardı. Herkes kendi içine dönmüştü. Güç kaynağı kesilince ne olacağını düşündü bir an Simannage, gülümsedi. Zor bela kendine yol açıp Tilla'nın yanına geldi. Tilla'nın kulağına fısıldadı.

-Hazır.

-Biz de hazırız…

-O halde sesleniyorum yargıç Tilla?

-Seslen yargıç Simannage.

Simannage gözünü kapadı, Tiamatşi'ye odaklandı ve renk pınarına seslendi;

-*<Gölgem!>*

-<Rehberim!">

-<Gücü kes…>

Bir anda güç kesildi. Tilla ve Nidaba, hazırladıkları özel aydınlatma kaynağıyla hızla kapıdan çıktılar. O an silahları eğlence çemberine doğrultup kalmış özerkleri gördüler koridorda. Bir yandan onlara bakıyor, bir yandan da koşuyorlardı. Simannage de onları takip ediyordu. *"Çok iyi zamanlama!"* diye mırıldandı kendi kendine. *"NiNKuM özerklerle bizi yok edecekmiş neredeyse…"*

Çok anlık bir öncelikle zamanın eğimi ninşilere dönmüştü. Sanki boşluğa düşecekken kurtulmuş gibi hissetti Simanange, sanki karanlığa damlayacakken ışığa sarılmış gibi hissetti. Tilla ve Nidaba çoktan dizin çemberine ulaşmışlardı. Aydınlatma kaynağını Simanange'ye verdiler ve hazırladıkları düğümleri bir bir atmaya, değişiklikleri yapamaya başladılar. Simanange de bir yandan kaç barsu geçtiğini içinden hesaplamaya çalışıyordu. Özel bir sayaç vardı Tilla'nın kolunda, bir barsu kalmıştı, son düğümü de atınca Simanange'ye döndü.

-Hemen açsın!

Simanange yorgunluktan önce odaklanamadı. Ama sonunda Tiamatşi'nin renk gözesine seslenebildi;

-<Aç gölgem!>

Yedi barsuya zerre kala güç tekrar geldi. Her yer aydınlandı. Yargıçlar soluk soluğa bekliyorlardı.

-Eğer yedi barsuyu geçirseydik örgü bilinç düzeni başlatılamayabilirdi. dedi Tilla. Sonra da tekrar sayacına baktı. *Beş barsu sonra sesleneceğim…*

Beş barsunun geçmesini beklediler. Beklediler, beklediler… Sonuç nasıl olacaktı, NiNKuM karanlığa mı damlamıştı yoksa direnmiş miydi, göreceklerdi.

O arada Simannage küçük bir saga mırıldandı:

suyu beklersin, su ekşir
günü beklersin gün

zamanı beklersin zaman genişler
karanlığı bekleme
karanlığı bekleme ki karanlık hemen gelir

Beklediler ve küçük bir barsu bir ömür gibi genişledi sanki. Ama sonunda her şeyi belirleyecek o an geldi.

Tilla derin bir nefes aldı.

- *AbiZZa!* diye seslendi.

-"…yargıç tilla, bayrağınızı bekliyorum…" diye bir ses duyuldu. Bu kez dişi sesi kullanılmıştı, NiNKuM'un erilliği yerine bu dişillik kulağa daha hoş geliyordu.

-*Sesi güzel, değil mi?* diye güldü Nidaba.

-*Çok beğendim.* dedi Simannage. *Bizden ve daha da hoş olanı, sarmaşıklığa kışkırtıyor içten…*

Üç yargıç da gülmeye başladı. Üç yargıcın da gözünde sevinç parlıyordu.

-*Uluşin, AbiZZa*! diye seslendi Nidaba. Sonra da ekledi; *Hak ettik!*

-"…uluşinler hazır yargıç nidaba…" diye seslendi AbiZZa.

Üç yargıç birbirlerine baktılar. Uzanıp uluşinleri aldılar. Bir solukta bitirdiler. Kesinlikle hak etmişlerdi, hem uluşini hem eğlenceyi… Daha doğrusu ışımayı hak etmişlerdi.

NiNKuM'un alaşağı edilmesi sırasında yedi barsuluk zamanda gök kayasının görünmezlik perdesi de yırtılmıştı. Bu ayrıntı üzerinde fazla düşünmemişti Tilla ve Nidaba. Doğrusu kimsenin de aklına gelmemişti. Ama AbiZZa, görünmezlik kalkanı örtüldükten sonra da takip titreşimi belirledi. Üstelik bu titreşim Ki'dendi ve Anşar'dan gelen takip titreşimi kadar üstün genlikteydi. Örüntüsü çözümlenemiyordu.

Tamlık çemberinde bu konu enine boyuna tartışılmaya başlandı. Rehber Zigammad, kendisine danışılmadan girişilen bu başkaldırıda Tilla'yı suçluyordu. Ayağa kalkmıştı ve ilk kez böyle coşkuluydu.

-*Nasıl olur da eylemin olası sonuçları hesaplanmaz? Nasıl olur da SuddumNigin'den yardım alınmaz? Bu NiNKuM'u…* Birden sustu. Aslında alınan karara göre artık gök kayasına NiNKuM denmeyecekti, gök çemberi denecekti. Bunu unutmuş olmasından utandı çünkü tam da Tilla'nın unutkanlığını suçluyordu. *Bağışlayın yargıçlar, henüz alışamadım. Bu, gök çemberimizi hedef haline getirdi.* Zigammad, bir hesap yargıcından daha çok önderlik yargıcı gibi konuşuyordu. Söylendi de söylendi…

Tilla ve Nidaba, başları önüne eğilmiş, dinliyorlardı. Onların bu hali Kisumanne ve Simannage'yi tedirgin etti. Kisumanne söze girdi:

-*Yargıç Zigammad! Varlığın olasılıkları hayal gücümüzün olasılıklarından fazla mıdır?*

Zigammad'ın bir an kafası karıştı. Düşündü ve Kisumanne'nin aklının buyruğunu kabullendi.

-Kesinlikle öyledir yargıç Kisumanne.

-O halde varlığın olasılıkları yargıç Tilla ve Nidaba'nın hayal gücünden de fazladır, değil mi?

-Evet yargıç Kisumanne.

-Demek ki varlığın bütün olasılıklarını hesaplamak olası değildir. Görünmezlik perdesini hesaplayamamak gibi… Aklın buyruğu bunu gerektirir, değil mi?

Zigammad birden açıkta kaldı. Tilla'ya yönelik suçlamaları boşlukta kaldı. Utandı, yüzünü astı ve yerine oturdu. Keder örtüldü sanki yargıçların üstüne. Keder örtüsünü Ennezi yırttı:

-Yargıçlar! Henüz zamanı yeniden başlatamıyoruz. Bu yüzden zamanın sunduğu olasılıklar içinde olanaklıyı bulmalıyız. NiNKuM tehlikeli miydi? Evet! Gök çemberimizi kurtardık mı örgü bilinç işgalinden? Evet! Ne yazık ki başkaldırıda yeri belirlendi. Şimdi düğüm bu, ne yapılabilir?

Ennezi'nin olgun akıl çağrısı yargıçları kendilerine getirdi. Hepsi birden çözüm yolu aramaya başladılar. Sonunda iki karar Katesase'yle mühürlendi. İlki, azidaların zihin aktarımı için hazırlıkların yapılması, ikincisi takip titreşiminin kaynağının araştırılması. Azidaların aktarılması işinin sorumluluğu Zigammad'a verildi. Hesap çemberi bu işi yürütecek, yargıçları bilgilendirecekti. Takip titreşiminin kaynağının araştırılması sorumluluğu da Ennezi'ye verildi. Ennezi ve görü çemberi çalışmalar yapacaktı.

Zigammad ve SuddumNigin gölgeleri, kısa bir çalışmadan sonra zihin aktarma izleğini oluşturdu. Buna göre, Ki'den rastlantısal olarak kişiler alınacak ve üzerlerinde inceleme yapılacaktı. Bu incelemeyi Ningişzidde ve gölgeleri yapacaklardı. Böylece kişi

sarmalları ve bedenleri hakkında bilgiler elde edilecekti. Bunun için görünmezlik küreleri harekete geçirildi ve kişiler zihinleri kapatılarak gök çemberine getirilmeye başlandılar. İncelemesi bitenler tekrar Ki'ye bırakılıyordu. İncelemeyi Ningişzidde ve gölgeleri yapıyor, bu çalışmalar tamlık yargıçlarının özçemberlerine derinlikli görüntü olarak aktarılıyordu.

Ki hakkında daha derinlikli bilgi için Ki'nin örgü ağ çakıllarından birine özel bir gök küresi gönderilerek bilgi akışı takip edilmeye başlandı. İletişim yöntemleri ve iletişim bilgileri doğrudan AbiZZa'nın belleğine aktarılıyordu. AbiZZa, çözümlemelerini yargıç Zigammad ve hesap çemberi örgü bilinci, 9999'a aktarıyordu. Zigammad elde edilenler hakkında yargıçlara bilgi veriyordu. İlk bilgi iletisinde şaşkınlığını gizleyememişti.

-Tamlık yargıçları! Elde ettiğimiz bulgular aklın buyruğunu zorlamaktadır. Sayısal iletişim zemini Ki uygarlığının üzerinde. İletişim verileri öyle çelişiklik içeriyor ki, öyle ilkel ki, aklın buyruklarına aykırı… Ki, akılla açıklanmayacak kadar kargaşık. Yüksek uygarlık seviyesinde ilkel kullanım…

-*Yargıç Zigammad!* diye söze girdi Tiamatşi. *Bu kargaşalığa uyum sağlayabilecek miyiz?*

-*Yargıç Tiamatşi, bu konuda yargıç Ennezi'nin aklının buyrukları daha değerli olacaktır.*

Konuşmanın kendisine geldiğini gören Ennezi, sözü araladı:

-*Yargıç Tiamatşi, her şey geçmişinin toplamıdır ve elbette çevresinin*

de… Azidaların benliği, kişi yavrularında yeni bir bedene kavuşacaktır ama aynı zamanda kişi olarak büyüyeceklerdir.

Dolayısıyla bazı aykırılıkları olsa da kişiler onları kabullenecektir. Aklımın buyruğu budur.

Tiamatşi ikna olmuştu. Aynı sarmala sahip olmalarına karşın kendini kişilerden daha çok nişilere yakın hissetmesinin nedenini de kavrayıverdi birden. Ki'deki yeni ömrü için sabırsızlanıyordu. Birden aklına dil konusu geldi.

-*Yargıç Zigammad, dillerini öğrenebilecek miyiz?*

-*Yargıç Tiamatşi, o kadar çok dil var ki dönengede. Neyse ki bazıları yaygın… Öğrenmenizi sağlayacak düzenekler üzerinde çalışıyoruz. Hatta duyduğunuz bütün dilleri öğreneceksiniz ve siz konuşunca her dilde anlaşılacak. Eski bir teknik, bunu uzun süredir kullanmıyorduk. Öte yandan bizim dilimize az da olsa benzer olanları belirledik. Sanırım bu da Enki'yle ilgili olarak açıklanabilir.*

Ennezi de elde ettikleri görüyü açıklamak istiyordu ama veriler çok yetersizdi. Takip titreşimi kaynağı dönengenin kuzey ucuna çok yakın büyük bir adadan geliyordu. Bu adada çok az kişi yaşıyordu ve kaynağın yeri sıradan kayalardan oluşuyordu. Oraya bir gök gemisi gönderilmesi gerekiyordu. Gök küreleri de gidebilirdi elbette ama örgü bilincin dışında bir algı gerektiği için bir nişinin gitmesi gerektiğinin farkındaydı. Bir gönüllü gitmeliydi ama bunu nasıl söyleyecekti? Üstelik bu sezgici olmalıydı. Simannage, Galza, Marduk yahut diğer gölgeler… Elbette en uygunu Marduk'tu. Onun deneyimi de vardı. Ama öte yandan kıymık felaketi göz önüne alınırsa, bu pek mümkün görünmüyordu.

-*Yargıç Ennezi!* diye seslendi Simannage.

-*Yargıç Simannage*! diye yanıtladı Ennezi.

-*Bir şey söylemek istediğinizi seziyorum.*

Ennezi bir an kararsız kaldı. Sezgicilerden çekinirdi hep, sanki içine bakıyorlarmış gibi geliyordu. Tam da şimdi olduğu gibi, kafasından geçeni fark etmişti Simannage. Üstelik gısrabından örgü bilincin öğrenmesi türünden bir şey değildi bu. Denetlenemez, aklın buyruklarıyla açıklanamaz bir yoldu. Bu yüzden de uzak duruyordu.

-Söyleyeceğim ama nasıl söyleyeceğime karar veremedim yargıç Simannage… Bir süre sustuktan sonra sözü yeniden açtı. *Tamlık yargıçları! Gök çemberimizi takip eden titreşimin kaynağını belirledik. Ancak orada hiçbir şey belirleyemedik. Ya görünmezlik örtüleri bizim görümüzün üstünde ya da başka bir şey var… Küreler orada hiçbir şey fark edemediler. Bir gök gemisinin gitmesi gerekebilir ve bu gök gemisinde en az bir nişi de bulunmalı. Nişi gözüyle, nişi sezgisiyle belki bir şey fark edebilir.*

Kisumanne hemen söze girdi:

-Bu doğru bir çözüm olmaz yargıç Ennezi. Marduk'u anımsatmak isterim… Hem yeni izleğe göre, küreler gök çemberine girdiklerinde ışığın dayanamayacağı bir şekilde temizleniyorlar. Bunu ışıyanlar üzerinde yapamayız. Yeni bir kıymığın türümüzü tehlikeye atmasına izin veremeyiz.

-Haklısınız yargıç Kisumanne! Ancak bu kaynağı bulup anlamazsak, o zaman da türümüzü tehlikeye atmış oluruz çünkü anlamadığımız bir şeye karşı çözüm üretemeyiz. Bilmediğimiz bir şeyden korunamayız.

Derin bir sessizlik oldu. Herkes Marduk'a baktı. Marduk sözü araladı:

-Ben gönüllüyüm yargıç Ennezi. Eğer karar Katesase'yle mühürlenirse ben gönüllüyüm. Sonra dönüp Simannage'ye baktı.

Simannage Marduk'un gönüllü olacağını sezmişti zaten. O an Galza'nın da burada olmasını istiyordu ama Galza giderek kötüleşiyordu. Zihni kapalıydı ve ulaşmak mümkün değildi, ışık çemberinde bir süredir yoklama altındaydı. Marduk'ta gönüllü olursa yalnızlığa çekilecekti.

Simannage'nin isteksizliğine karşın Marduk'un gönüllülüğü Katesaseye mühürlendi. Galza zaten pençik kullanamıyordu. Tamlık çemberi dağıldı. Ennezi görü çemberindeki yoğun çalışmasına geri döndü. Artık gök gemisi göndermenin hazırlıklarını yapabileceklerdi. Zigammad da hesap çemberine geri döndü. Bilinç aktarımıyla ilgili çalışmaları hızlandırması istenmişti.

Görünmezlik örtüsüyle küreler Ki'ye gidiyor, kişilerin zihinlerini kilitleyip getiriyorlardı. Ningişzidde ve gölgeleri kişilerin üzerinde çalışıyor, çalışmalar bitince tekrar geri gönderiliyordu. İş her azida için, zihin aktarılacak bir kişi yavrusu belirlemeye gelmişti. Belirlenen yavrular Ki'nin farklı bölgelerinden seçiliyordu. Böylece azidalar, kişilerin içinde göze batmadan varlıklarını sürdürebileceklerdi. Yargıç Tiamatşi hariç bütün azidalar için belirlemeler yapıldı. Yargıç Tiamatşi'ye bir ayrıcalık tanındı ve Ki'nin hangi bölgesine gitmek istediği soruldu. Tiamatşi AbiZZa'dan Ki'nin derinlikli haritasını göstermesini istedi. Gözlerini kapadı ve parmağını uzattı. Dokunduğu yerde yeni ömrünü sürdürmek istediğini belirtti. Dokunduğu yer, kişilerin ARDAHAN dedikleri çemberdi. Daha önce orayla ilgili bir çalışma yapılmamıştı. Zigammad, AbiZZa'ya kişilerin verilerinden Ardahan ile ilgili bütün bilgileri listelemesini istedi. Üzerinde çalıştı ve bir kişi yavrusu belirledi. Bu yavrunun sarmalları ve zihin uygunluğu Ningişzidde tarafından da onaylandı. Böylece son olarak Tiamatşi'nin zihni aktarılacaktı.

Aktarma işlemi başladığında küreler belirlenen yavruları gök çemberine getiriyorlardı. Gök kürelerinin ve gök gemilerinin giriş çemberinde özel bir yer hazırlanmıştı. Hiçbir nişi oraya özel giysiler giymeden girmiyordu. Bu bölümde aktarım yapılacak azida ve aktarılacak kişi, NiNKuM'un yok edilmesinden sonra hazırlanmış olan sarmal çemberi örgü bilinci aKKiNNe'nin eş güdümünde birbirleriyle eşleştiriliyordu. Her ikisinin de zihnine kilitlenmiş oluyordu. Azida bedeni, özel arındırma işleminden sonra, özel hazırlanmış olan ambara sıralanıyordu. Bu ambar, bozulmayı engelleyecek bir ısıda ve arınmışlıkta oluşturulmuştu.

Bu işlem süreci öyle hazırlanmıştı ki gök çemberine kişilerden bulaşacak her türlü kıymık engellenmişti. Azida bir kez oraya girdiğinde bir daha dönemiyordu. Zihin transferi biten kişi, gök küreyle alındığı yere bırakılıyor ve zihninin kilidi orada açılıyordu.

Ennezi ve gölgeleri, takip titreşiminin merkezine gönderecekleri gök gemisinin hazırlıklarını bitirmişlerdi. Gök gemisine birçok araç yerleştirilmişti, görünmezlik örtüsü iki kat artırılmıştı. Ayrıca karşıtlık döngüsü silahları yerleştirilmişti. Marduk'un korunması için ne gerekiyorsa yapılmıştı. Üstelik görü rehberlik çemberinin örgü bilinci aRRaGar, gemiyi kontrol edecekti. Verilerini tamlık çemberi onayı ile AbiZZa ile paylaşacaktı. Ennezi, Marduk'a yolculuk için hazırlıkların tamamlandığını bildirdi.

Marduk haberi alır almaz önce temizlik kapısından girdi, bir süre orada öylece kaldı. Yansıtma duvarından kendini inceledi bir süre. Nasıl oluyordu da bu cesareti gösteriyordu, bu gücü nereden buluyordu, bilmiyordu. Aklın buyruğunda olan bir şey değildi. *"Doğamın eğimi olsa gerek…"* diye mırıldandı. Yine kendi varlığını tehlikeye atıyordu. Artık örgü bedenler de yoktu. Karanlığa

damladığında geri dönüş mümkün değildi. Buna rağmen gönüllülükten vazgeçmiyordu, geçemiyordu.

Temizlik kapısından çıktı, gısrabını bileğine taktı. Yolculuk elbisesi bedenini sarıp içine işledi. Bu yeni elbise kıymıklara karşı koruma sağlayacak biçimde oluşturulmuştu. Nefes alması bile özel bir yolla gerçekleştiriliyordu. Tam yolculuğa çıkacakken aklına Simannage geldi. Bu kez onu görmeden gitmeyecekti. AbiZZa'ya Simannage'yi özçemberine beklediğini bildirmesini istedi. Kısa zaman sonra Simannage göründü. Marduk Simannage'yi kapıda karşıladı. İçine seslendi;

-<Rehberim!>

-<Gölgem!>

-<Sizi görmeden ayrılamadım gök çemberimizden… Sizin bakışlarınız zamanı bana eğiyor sanıyorum, kendime güvenim artıyor.>

-<Zamanın eğimi sana olsun gölgem… Ne zaman yola çıksan renklerim geri çekiliyor…>

-<Hissediyorum rehberim… Ama gitmemezlik edemiyorum.>

-<Doğan alıp götürüyor seni, benim doğam da meraklanıp duruyor… Gelmeni, zamanı çiğneyerek bekleyeceğim…>

-<Meraklandırmamak için her şeyi yapacağım…>

-<Zağnumus zağnita gölgem…>

-<Zağnumus zağnita rehberim…>

Marduk geriye bakmadan gök gemisine doğru yürüdü. Simannage bir süre arkasından baktı. Büyülü taşı getirişi aklına geldi. Büyülü taşa dokunuşu… O an zihninde görüntüler oluşmaya başladı, sesler duyulmaya başladı. Bütün görüntüleri izledi, bütün sesleri dinledi. Sonra gözleri büyüdü. Galza'yı görmeliydi… Işık çemberine vardığında Galza kendinde değildi. Yalıtık çemberlerin birinde etrafına şeffaf bir duvar çekilmişti. Bedeninde hiçbir kıpırtı yoktu sanki, nefesinde sıcaklık yoktu sanki…

Belki de Kisumanne ile paylaşabilirdi büyülü taş bilgisini. Kisumanne o sırada ışık çemberinde değildi, özçemberine gitmişti. Artık ışık çemberinde pek durmuyordu. Simannage AbiZZa'ya seslendi. Kisumanne'yi ziyaret ettiğini bildirmesini söyledi. Kısa zaman sonra Kisumanne'nin kendisini beklediği haberi geldi.

Kisumanne, kendiyle eşitlenme üzerine düşünüp duruyordu hala. Kendi kendine konuşup duruyordu. Ama Simannage ona iyi gelebilirdi. Şifacılar her zaman iyi gelirdi. Simannage'nin geleceğini duyunca sevinmişti. Gısrabını takmadı ama kapıda Simannage'yi bekledi. Artık çıplaklığını önemsemiyordu. Çıplak görünmekten çekinmiyordu. Simannage kapıda Kisumanne'yi çıplak görünce gülümsedi…

-Zağnumus zağnita, Kisumanne!

-Sisa, sisa, sisa Simannage! Bu selamlaşma kalıbını da anlamış değilim Simannage. Kalıplara sığdırmışız her şeyi, baksana?

-Gısrab gibi… Söz gısrabı… Gısrabı sevmediğin de ortada…
Çıplaklığını işaret edip güldü.

-Sen de sevmiyorsun, biliyorum. Bütün nişiler izlerken tamlık çemberinde çıkarıp atmıştın bileğinden…

-*Haklısın Kisumanne.* diye kahkahayı bastı Simannage. Marduk'un gidişinin yüreğindeki ekşiliği uçup gitmişti birden.

-*Sen de haklısın Simannage.* diye kahkahayı bastı Kisumanne. Yalnızlık girdabındaki hali uçup gitmişti birden. *Uluşin mi içelim, ne dersin?*

-*İçelim derim Kisumanne*. *Tamamlanmışlığımıza az kaldı nasılsa, artık her gün kutlanmaya değer.*

-*Örgü bedenleri yok etmemiz iyi olmadı belki de…*

-*Benim zaten yoktu Kisumanne.*

-*Haklısın*… *Uluşin!* diye seslendi AbiZZa'ya.

Uluşinleri içerek karşılıklı oturdular.

-*Kisumanne!* diye sessizliği yardı Simannage. *Buraya gelmemin bir nedeni var. Ama izin verirsen gısrabımı çıkarmak isterim, eşitlenmek iyidir.*

-*Elbette*! diye karşılık verdi Kisumanne. Simannage de çıplak kaldı böylece.

-*Büyülü taş zihnime bir ezber yerleştirdi Kisumanne. Bu ezberde "Kuzguncular" dedikleri bir şey var. Bu sözü dilim çeviremiyor ama böyle bir şey. Bir şey diyorum çünkü, "Onların tanrıları ayrı." diyor ezber, "Onlar başka sonsuzluk çemberinden geldi." diyor… Bu sonsuzluk çemberleri arası olduğu söylenen titreşimi duyunca, ezber aklıma geldi. Ne dersin, böyle bir olasılık var mı?*

-*Bunu bilemem Simannage, tahmin edersin, Ennezi bilir ama. Keşke onun aklının buyruğuyla sınasaydın.*

-Onun aklının buyruğu güçlü ama benim yüreğinin sıcağı güçlü olana ihtiyacım var, sana ihtiyacım var…

-Benim de sana…

-Öyle mi?

-Artık ışıktan yana bir eğilimim yok Simannage. Kendimle eşitlenme üzerine düşünüp duruyorum… Dagu gibi kalsaydım keşke yanlışlıkla Nibbirru'da…

-Dagu kendiyle eşitlenmişti Kisumanne. Tamamlanmışlığından emindi. Ama sen daha eşitlenmedin, daha tamamlanmadın…

-Belki haklısın Simannage ama ışık da o kadar değerli değil… Gerçek bile sayılmaz, bir yansık gibi… Başlıyor ve bitiyor işte…

İki yargıç bir süre sessiz kaldılar öylece. İçlerine dalıp gittiler. Işımayı anlamak ne kadar da zordu, ne kadar da yıkıcıydı karanlığa damlamak… Hiçbir şeyin anlamı olmuyordu sonu olunca, hiçbir şey gerçek gibi gelmiyordu.

-Benim asıl söyleyeceğim şeyi de duymanı isterim Kisumanne. diye sessizliği yardı Simannage*. İçimde garip bir his var, sanki hepimiz karanlığa damlayacağız yakında. Ve bunun Galza ile bir ilgisi var, Galza'nın sözleriyle…*

-Galza'nın sözü nedir?

-Galza bir yansık görmüş, gök çemberimiz Anşar'ın kuzey kutbuna dalıp eriyormuş.

-Belki de böyle sonlanmalı ışık maceramız… Nasıl olsa bir gün sonlanacak…

-Haklısın Kisumanne ama senin sözünü hatırlatmak isterim şimdi; zaten karanlığa damlayacağız bir gün nasılsa, o halde acele etmemize gerek yok. Sözü bitince uluşini bir dikişte içti.

O sırada AbiZZa, Marduk'un yolculuğunun derin görüntüsünü çemberlerde göstermeye başladı. Kingu'nun üstünden aşıp Ki'ye doğru akışı heyecan vericiydi. Ki'nin bulutları içine girişi, karaya doğru süzülüşü… Karla kaplı döngüsel uca yakın bir kara örtüsüne yönelmişti Marduk. Adaya yaklaştığında her yer bembeyazdı; karla örtülmüş, parlıyordu. Nibirru'da da örterdi her şeyi kar ve Simannage çok severdi.

Marduk titreşimin yerine yaklaştıkça içinde bir ürperme belirdi. Aslında göstergelerde hiçbir şey görülmüyordu. Her şey normaldi. Bir derenin iki tarafında kayalıklar vardı, başka bir şey görünmüyordu. Kayalıklar çözümlendiğinde, sıradan volkanik doku beliriyordu. Farklı hiçbir şey yoktu ama Marduk ne kadar yaklaşırsa o kadar ürperiyordu. Bir an geri dönmek istedi ama elini bile kıpırdatamadı; bedini donup kalmıştı sanki, bedeni aklına uymuyordu. Gök gemisi kendiliğinden gelip kayanın üzerinde durdu, sonra yavaşça kayanın üzerine kondu. Kayanın üzeri geniş bir düzlüğe bağlanıyordu. Karlar bir anda eridi ve bir sarsıntı hissetti Marduk.

-Burada bir şey var, hissediyorum… dedi o an. *Burada bir şey var, geri dönmeliyim…*

Ennezi, konuşmanın öbür tarafında bekliyordu.

-Ne olduğunu tanımlayabilir misin?

-Hayır! Sanki sadece düşünce…

-Sadece düşünce mi?

-Aklımdan öyle geçti şimdi. Tanım yapamıyorum yargıç Ennezi…

-Verilerde hiçbir değişiklik yok. Ne seziyorsun yargıç Marduk?

-Bilmediğim, hissetmediğim bir şey. Buradan değil, başka bir yerden yargıç Ennezi… Eminim, buradan değil! Altı… Altı diye bir şey geliyor dilimin ucuna…

-Artık dön yargıç Marduk! dedi Ennezi. Marduk duymuyordu ama… *aRRaGar, gök çemberine getir gemiyi!* diye buyurdu Ennezi o zaman. aRRaGar, gemiye yol belirleyip uçurdu o an. Kısa zaman sonra gemi gök çemberine ulaştı.

Simannage konuşmaları duyar duymaz fırlayıp görü çemberine geldi. Ennezi onu kapıda karşıladı.

-Bu kötü… diyordu Simannage sürekli olarak*. Bu karanlık getirecek…*

-Kötü olan nedir? diye sordu Ennezi.

-Büyülü taş zihnime bir ezber yerleştirdi yargıç Ennezi, orada "kuzguncular" diyorlar, hatta o kendine altı diyor… Marduk da altı dedi, duydunuz… Onlar bu sonsuzluk çemberinden değil!

-Başka sonsuzluk çemberinden olduğunu nasıl kanıtlarsınız?

-Ezberde onlar bu sonsuzluk çemberinden değil, diyor. Benim görüm bu kadar yargıç Ennezi.

Ennezi bir an düşündü, dörtlü sonsuzluk çemberi görüsünü anımsadı. Hiçlik geçidinden geçmiş olabilirler miydi? Eğer öyleyse bu görü tarihinin en önemli tanıklığı olacaktı. Hiçlik geçidi denklemi doğru çıkmış olacaktı. *"Hayret!"* diye mırıldanıyordu boyuna. *"Hayret!"* Ama altı da neydi? Altılı bir sonsuzluk çemberi mi vardı

yoksa? Bir anda Anşar'ın kutbundaki altıgen geldi aklına. Oradan da aynı takip titreşimi yayılıyordu. Bu rastlantı olamazdı.

Bir anda AbiZZa'nın sesi duyuldu:

-"...yargıç simannage, ışık çemberinden bekleniyorsunuz... mor vurgu..."

Simannage'nin göğsü yarıldı o an. Galza'ya bir şey olmuş olmalıydı. Hızla ışık çemberine yöneldi. Kapıda Kisumanne'yi gördü. O da çarçabuk gelmişti. Işık çemberi gölgeleri dehşet içindeydiler. Galza, etrafını saran şeffaf duvara kendini vuruyor ve çığlıklar atıyordu.

-*O burada!* diye haykırıyordu. *Altı burada!*

Marduk'un gemisi gök çemberine vardığında onca yatıştırıcıya rağmen bir anda ayağa fırlamış ve kendini duvarlara vurmaya başlamıştı. Her yer kan içindeydi. Ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Galza kafasını vura vura bayıldı sonunda.

Dehşet içindeki Kisumanne ve Simannage öylece kalakalmıştı. Gölgeler öylece kalakalmıştı. Bir süre ne yapacaklarını bilemediler. Sonra Kisumanne sakinlikle işleri yoluna koymaya başladı. Gölgelere yatıştırıcı oranını yükseltip yalıtık çembere püskürtmelerini söyledi.

Simannage daha fazla bakamadı Galza'ya, arkasını dönüp yüzünü kapadı. Sonra Marduk aklına geldi. Marduk'u görmek istiyordu. Hızla görü çemberine doğru koşmaya başladı. Koştu, koştu, koştu... Görü rehberliğinin kapısından girdiğinde Marduk'u boş gözlerle bakar buldu.

O an AbiZZa bir duyuru daha yaptı.

"...son azida, yargıç tiamatşi'nin zihin aktarımı yapılacak, bütün yargıçlar sarmal çemberinde bekleniyor..."

Simannage arınıklığı bitmiş olan Marduk'un alnına dokundu, o an derin bir nefes aldı Marduk. Birkaç kez daha derin nefes aldıktan sonra kendine geldi. Sanki zihni tutulmuştu, sanki bedeni tutulmuştu.

-*Ne oldu?* dedi Simannage.

-*Bilmiyorum rehberim…* diye yanıtladı Marduk*. Ama şimdi iyiyim, sanki hiçbir şey olmamış gibi… Orada bir şey vardı, zaman ve uzaydan başka bir şey… Zihnimi kilitliyordu sanki, o an adını fısıldadı kulağıma… Altı, dedi. Altı, Lukara'dan biri olabilir mi bu? Lukara günlerimin sanrısı olabilir mi? Sonrasını anımsamıyorum, sen dokunana kadar rehberim…*

-*Renk döngün de düzeldi. Bu iyiye işaret fakat Galza iyi değil. Hiç iyi değil! Şimdi Tiamatşi de ayrılıyor.*

Nasıl bir zamandı? Kendinde düğümlenmişti, kendine çökmüştü Simannage'nin zamanı… Her şey birbirine girmişti. Galza kanlar içinde yatıyordu, Tiamatşi bir daha dönmemek üzere ayrılıyordu ve Marduk'un zihni karışmıştı.

-*Ne yapmalı*? diye mırıldanıyordu boyuna. *Ne yapmalı?*

-*Tiamatşi'yi yolcu edelim önce.* dedi Marduk. *Bir daha göremeyeceğiz.*

O an kendine geldi Simannage. Bir daha göremeyecekti gölgesini, hızlı adımlarla sarmal çemberine yürüdü. Marduk da onu takip etti. Şeffaf bir kubbe içinde iki yatak vardı. Birinde kara kuru bir kişi yavrusu yatıyordu. Öyle minnacıktı ki, yatağın üstünde bir iz gibi

duruyordu. Nefes alışı dışında bir ışık belirtisi yoktu, belli ki zihni kapalıydı. Diğerine de Tiamatşi yatacak, zihni yavruya aktarılacaktı. Bu yavru Tiamatşi olacaktı…

Tiamatşi yargıçların yüzüne baktı bir bir, omuzlarına dokundu.

-*Yol birleştiği gibi ayrılıyor da*… dedi.

Bütün yargıçlar tekrarladı bu sözü; "*Yol birleştiği gibi ayrılıyor da…"*

Simannage Tiamatşi'nin içine seslendi;

-<*Zaman sana eğilsin gölgem.*>

-<*Renk pınarından seslenebilecek mi rehberim yine?*>

-<*Bilmiyorum gölgem. Daha önce böyle bir şey deneyimlemedim.*>

-<*Galza'ya seslenemiyorum.*>

-<*Galza*… >dedi ve öylece kaldı Simannage.

-<*Zaman sana eğilsin rehberim*…> diye son kez içine seslendi Tiamatşi, sonra zihin aktarım küresine girdi. Yatağa uzandı ve işlem başladı. Yargıçların gözü önünde Tiamatşi'nin bedeni gevşedi ve bir elbise gibi yığılıverdi. Kişi yavrusu belli ki acı çekiyordu ama zihni kapalıydı. Bunları hiç anımsamayacaktı. Öyle diyordu Ningişzidde. Bedeni gevşetilmişti, acı çekmeyecekti. Öyle diyordu Ningişzidde. Ama yavru kıvranıyordu. Sonra yavru küreye taşındı ve yolculuğa çıktı. Simannage'nin gözünde o kıvranışlar kaldı. Kingu'yu aşan gök küresini izleyemez oldu. Bir an gözlerini kapadı, açtığında her yer karanlıktı. Gözlerine bir şey olduğunu sandı ama yargıçların çığlığından gücün solduğu anlaşılıyordu.

Ne olduğunu anlamadan beklediler. Beklediler… Beklediler… Beklediler…

Sonra her yer aydınlandı. Sonra daha önce duymadıkları bir tını aralığında ses duyuldu.

-"…ben altı…" dedi. *"…yazgınız bitti, artık altının yazgısı yazılıyor…"*

Sonra gök çemberi Kingu'nun ağ kilidini kırdı, Anşar'ın kuzey döngüsel ucuna doğru yol belirledi…

---------- son ----------

-